

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۱۳]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی ۲۶

تەفسىرى رەۋان

بۆتىگە يىشتىنى قورئان

بەرگى سىانزە

نووسىنى

مەلا مەحمۇدى گەلا ئەيى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

✦ ته‌فسیری ره‌وان بو تیگه‌یشتنی قورئان

✦ نویسنی : مه‌لا مه‌حمودی گه‌لآله‌یی

✦ چاپی یه‌که‌م

✦ چاپخانه‌ی تیشک

✦ تیراژ (۵۰۰) دانه

✦ ژماره‌ی سپاردن (۶۹) ی سالی ۲۰۰۵/۲/۶

✦ مافی چاپکردنی پارێزراوه و ته‌نها هی نوسه‌ره

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (الأحقاف)

ئەم سوره ته ناو نراوه سوره تی (الأحقاف) چونکه له نایه تی ژماره (٢١) ی داباسی ئەحقاف ده کا: که شوین و نیشتمانی گه لی عاد بووه له ولاتی یه مهن و خودا به ره شه باو زریانی بهرده وام و ریشه کیشکهر له ناوی بردن. په یوه ندای ئەم سوره ته به هلی پیتشه وه له چهند پویه که وه یه:

١- سه ره تای هه ردو سوره ته کان وه کوو یه ک وان، نه وه تا هه ردو سوره ته که به ﴿حم: تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم﴾ ده ست پی ده که ن.

٢- ناوه رۆکی هه ردو سوره ته که لیک ده چن، هه ردو کیان باسی یه کتا په رستی و پیغه مبه رایه تی و نیگا و سروش و زیندو بوونه وه یان له خوگر توه.

٣- سوره تی پیتشو به سه رزه نشت کردنی موشریکه کان کو تای هات، ئەم سوره ته ش به هه مان مه به ست ده ست پی ده کا، پووچی و گهنده لی بیرو باوه ریان دیاری ده کا، به لگه یان له دژ راست ده کاته وه، داوای به لگه یان لی ده کا، گه مووه ی و شکۆمه ندی په روهر دگار رۆن ده کاته وه، په حمه ت و به هانا هاتنی بو ئاده میزاد نمایش ده کا، به پیتچه وانیه ئه و خودا دژوزنانه ی: که موشریکه کان به ندایه تی یان بو ده که ن، نه هیچ ده بیسن و نه فریای که س ده که ون!

باس و مه وزوعی سه ره کی ئەم سوره ته (قضیه) ی عه قیده یه، واته: ئیمان به تاك و ته نهایی خودا و خاوه نیه تی ره های بو بوونه وهر، ئیمان به سروش و نیگا، پیغه مبه رایه تی، پروا به وه: که موحه مده پیغه مبه ره و

قورئانی بو نیردراوه، له پیش ئه ودا پیغه مبه ری تر هه بوون و ئه م
دوا پیغه مبه ره، هه ره ها ئیمان به زیندو بوونه وه حساب و لی کۆلینه وه.
ئهم بنه مایانه چه ند بنه مایه کی سه ره کی و بنه ره تین، ئیسلام له سه ر
ئهم بنه مایانه دروست بووه، بۆیه قورئانی پیروز له هه موو سووره تی کی
مه کی دا عیلاج و چاره سهریان ده کا، له سووره ته مه دینه ییه کانیش دا
ناوبه ناو ئاماژه یان بو ده کا، چونکه سروشتی ئیسلام وه هایه، دینی ئیمان
به تاك و ته نهایی خودا و پیغه مبه رایه تی و رابوونی قیامه ت و
زیندو بوونه وه ده کاته جه مسه ری کی مه ركه زی و ئاداب و شه ریعه ته کانی
به ده وردا ده سوړپینه وه، به م جوړه ئهم سووره ته دله کان دینی و ده با، هه موو
رینگاو بانیتی کی گومراییان لی ده گری، له هه موو وه ته ریکیان ده دا،
له جوړه ها بواردا ئهو بنه مایانه راده نوینی، به لگهی (کهونی و نه فسی و
میژووی) یان له سه ر ده هیئتیه وه، هه ره وه کوو چون ده یان کاته (قضیه) ی
بوونه وهر هه مووی نه ک ته نها هی ئاده میزادو به س!

سه لماندنی هه بوونی خوداو تاك و ته نهایی زاتی پاکی و زیندو کردنه وه ی
ئاده میزاد و رابوونی قیامه ت و ره تاندانه وه ی بته رسته کان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
كَفَرُوا عَمَّا أُنذَرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

أَتُؤْنِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَثَرٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَن أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن
لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾
وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾

په‌روه‌دگار سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که به‌م جوړه ده‌ست پی ده‌کاو ده‌فه‌رموی:
﴿حم﴾ ده‌بی شه‌یه به‌پچ‌پچ‌ری بخویندریته‌وه واته: بگو‌تری:
(حامیم) ده‌رباره‌ی مانا‌که‌شی هه‌مان ته‌فسیرو را‌قه‌ی هاووینه‌کانی
ره‌چاو ده‌کړی.

﴿تنزیل الکتاب من الله العزيز الحكيم﴾ واته: نازل‌کردنی قورئان
له‌لایه‌ن خودای بالا‌ده‌ست و کار دروست و دانا‌وه‌یه، شه‌و قورئانی بو
جه‌زه‌رتی مو‌حه‌مه‌د ناردوه، په‌یامی خودایه بو بو‌ونه‌وه‌رو جه‌زه‌رتی
مو‌حه‌مه‌د ﷺ هه‌لگرو را‌گه‌یه‌نه‌ری شه‌و په‌یامه‌یه، مو‌حه‌مه‌د بو خو‌ی دای
نه‌ناوه، وه‌کوو مو‌شریکه‌کان ده‌یلین، که‌وابی پی‌ویسته هه‌موو ئاده‌میزاد
بروا به‌و په‌یامه‌ پی‌روزه بکه‌ن، جه‌زه‌رتی مو‌حه‌مه‌د به‌پی‌غه‌مبه‌ری هه‌موو
ئاده‌میزاد و جندو‌که بزائن و شوینی بکه‌ون و پا‌به‌ندی بانگه‌وازیه‌که‌ی
بن، خو‌یان به‌ئه‌خلاق و ره‌وشتی ئیسلامی ئارایش بده‌ن و به‌خته‌وه‌ری
دونیاو قیامت بو خو‌یان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن.

﴿ما خلقنا السموات والأرض وما بينهما الا بالحق وأجل مسمى
والذين كفروا عما أنذروا معرضون﴾ دل‌نیا‌به و دل‌نیا‌یت زیاد بی ئیمه
ئاسمانه به‌رزو به‌رینه‌کان و زه‌وی و شه‌وه‌ی له‌ناو یان دا هه‌یه به‌حق و
راستی دروستمان کردون، جگه له‌شی‌وازی حق و راستی به‌هیچ

جۆرىكى تر بەدىيان نەھىئان، بەگۈيرەى حىكمەت و دانايى خودا يانەى
خۆمان دروستمان كردون، بەيىھودەو عەبەث و بى مەبەست نەمان
ھىئاونەدى، ھىئاونەدى بۇ ماوہىەكى ديارىكراو ھەر كاتى تەواو بوو،
رۆژى قىامەت ھات، كۆتايىسان پىدى، وئاسمان و زەويىەكى تر
دېننە كاھوہ!

ئادەمىزاد دەكەونە ژيانىكى ترەوہ، جا ئەوانەى ئىنكارى ھەبوون و
تاك و تەنھايى خودا دەكەن، وپراى ئەو ھەموو بەلگەو دەلىلانە تەمبى
خوارد و نابن، ئەوانە سەرپىچىكارو بى ئاگاو پىشت ھەلكردون لەو
ھەرەشەو ئامۆزگاربانەى لەقورئان دا لىيان كراوہ، ھىچ خۆ ئامادە ناكەن
بۇ حىساب و لىكۆلنەوہى رۆژى قىامەت، لەوہەولاولوہ، سەرەنجامى ئەو
بى گۈتى و سەرپىچىكردنەى خۇيانيان بۇ دەرەكەوى، ئەوكاتە پەشىمان
دەبنەوہ بەلام چ سود؟!

ئەجار دواى سەلماندى ھەبوونى خوداو رابوونى قىامەت، پەروردگار
رەدى بىتەرستەكان دەداتەوہو دەرەموى: ﴿قُلْ ارَأَيْتُمْ مَاتَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ، أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ ئەى
پىغەمبەرى خۆشەويست؛ بەو موشرىكانە بلى: ئىوہى بىتەرست:
كە لەتەك خودادا بت و صەنەم دەپەرستن (ھەرەھا ئەوانەيش: كە ئەمىرۆ
حىزب پەرست و گۆر پەرستى دەكەن) پىم بلىن و شارەزاي حال و وەزەى
پەرستراوہكانى خۆتانم بكەن، ئايا ئەو پەرستراوانەى ئىوہ چىيان لەسەر
زەوى بەدېھىئاوہ؟ كوا توانىويانە چ شتىك لەسەر زەوى و ناو زەوى و
ئاسمانەكان لەنەبووہ دروست بكەن؟ ئايا ئەوان ھاوكارى خودا يان كىردوہ
بەدېھىئاننى ئاسمانەكان و ھاوبەشن لەبەرپوہ بردنيان دا؟

لەواقىع دا ئەم پەرستراوانەى ئەوان ھىچيان دروست نەكردوہ، ھىچ
ھاوبەشىكىيان لەسەر زەوى و ئاسمانەكان و ناويان دانىە، ئەدى چۆن و بەج

بهلگه یه كه له تهك خودا ئه و چته پرو پوچانه ده په رسته؟ به چ عه قلیك
ئه و شتانه ده كه نه هاوه لئ خودا یه كه به دیه ی نه رو به رپوه به رو خاوه نی
هه موو شتیكه؟؟

﴿ائتوني بكتاب من قبل هذا أو اشارة من علم ان كنتم صادقین﴾
بهلگه یه کی نووسراوی پیش قورثانم بۆ بینن، له و نامه و صوحوفانه ی له وه
پیش بۆ سه ر پیغه مبه ران نازل کراون، وه کوو ته و رات و ئینجیل،
بهلگه یه کم نیشان بده ن له و نامه ئاسمانیانه بیرو باوه رو هه لئ و كه و تتان
په سند بکا، ئه و مه نه هج و رپیازه تان به راست بزانی، یان تارمایی و
رۆشنای یه كه له زانیاری گه ل و نه ته وه پیشنه کان و پیغه مبه رانی رابردو
بخه نه رو: كه ئه و رپیازه ی ئیوه به راست بزانی، نه گه ر ئیوه راست ده كه ن
ئه و بتانه خودان و شیوا ی په رستنن چتیك له و بهلگانه بخه نه رو ده ی: كه
ئیوه هیچ بهلگه یه کی نه قلی و عه قلیتان به ده سه ته وه نیه، كه و اته
له خۆرایی و نه فامیتانه ئه و بته په رستییه ده كه ن .

﴿ومن أضل ممن يدعو من دون الله من لا يستجيب له
الى يوم القيامة، وهم عن دعائهم غافلون﴾ كئ له و كه سه گو مپراترو سه ر
لی شیوا و تره: كه جگه له خودا شتیك ده په رستی تارپۆژی قیامه ت
به هانایه وه نایه؟ واته: كه سه له و كه سه گو مپراترو نه فامتر
نیه: كه له جیاتی خودا شتیك ده په رستی و هانای بۆ ده باو لی ی
ده پارپته وه: كه ئه و چته ناتوانئ هیچ یارمه تیه کی بدا تا قیامه ت، تا
هه تا هه تایه، چونكه ئه و هاواری كردۆته شتیك نابیسئ، ئه دی چۆن
به ته مای وه لامدان وه یه تی؟ وه لحال ئه و بت و سه نه مانه: كه ئه و ان
په رستشیان بۆ ده كه ن بئ ئاگان له و عیباد ته ی بۆیان ده كری، هیچ
نابیسن و عه قلیان به هیچ ناشكئ!

به‌کورتی ئه‌و بت و سه‌نه‌مانه ده‌سه‌لاتی هیچیان نیه، بی‌ئاگان،
بی‌گیان و بی‌هه‌ستن، ده‌ی عیباده‌ت‌کردن بۆ غه‌یری خودا به‌گشتی و بۆ
بی‌گیانان به‌تایبه‌تی گومراییه و هیچ پاساوێکی بۆ ناهیندریته‌وه ،
که‌ده‌فه‌رموی: ﴿إلى يوم القيامة﴾ مه‌به‌ست ئه‌وه نیه: که رۆژی قیامه‌ت
وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه، نه‌خه‌یر مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه بۆ هه‌تا هه‌تایه و لامیان
ناده‌نه‌وه و سودیان لی‌نایینری .

﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾
ئه‌و رۆژی ئاده‌میزاده به‌ته‌په‌رسته‌کان له‌سارای مه‌حه‌شه‌ردا کۆکرایه‌وه،
بت و سه‌نه‌مه‌په‌رستراوه‌کان ده‌بنه‌ دوژمنی په‌رستش‌که‌ره‌کان و
خۆیان لی‌په‌ری ده‌که‌ن و ده‌ست ده‌که‌ن به‌نه‌فرین لی‌کردنیان، به‌درویان
ده‌خه‌نه‌وه و ده‌لێن: هه‌ر گیزاو هه‌رگیز ئیوه به‌ندایه‌تی ئیمه‌تان نه‌کردوه،
ئه‌وانه‌ی بی‌گیانن خودا گیانیان پی‌ده‌به‌خشی و ده‌که‌ونه
ئاخاوتن، وێرای فریشته‌کان و عوزه‌یرو مه‌سیح و جندۆکه ئینکاری
عیباده‌ت‌کردنه‌که‌یان ده‌که‌ن، چه‌ند بی‌عه‌قلیه‌ تو‌شتیک به‌هه‌ستی و ئه‌و
دوژمنایه‌تیت بکا، له‌ ناخۆشترین ته‌نگانه‌دا له‌جیاتیی به‌هانا
هاتنه‌وه دژت بوه‌ستی!!

نونه‌ی ئه‌م نایه‌ته چه‌ند نایه‌تیکی تره: که ده‌فه‌رموی ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ، كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ مریم/٨١-٨٢.

له‌نایه‌تیکی تریش‌دا په‌روره‌دگار له‌سه‌ر زمانی هه‌زه‌رتی ئیبراهیم
دروودی خودای لی‌بی‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ: إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
مُودَةً بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ،
وَيُلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا، وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾
العنکبوت/ ٢٥ .

شوبه‌ه و گومانی موشریکه‌کان دهرباره‌ی نیگا و پیغه‌مبه‌رایه‌تی و
قورنانی پیروژ

وَإِذَا

تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدُعَاءِ مِنَ الرُّسُلِ
وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَنَ وَأُسْتُكْبِرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

دوای سه‌لماندن و چه‌سپاندنی (قضیه‌ی به‌کتابه‌رستی و پوچاندنه‌وه‌ی
فره‌خودایی و هه‌بوونی هاوه‌ل بۆ خودا، دیتته سه‌ریاسی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و
په‌تکرده‌وه‌ی شوبه‌ه و گومانی موشریکه‌کان دهرباره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌یتی
چه‌زهره‌تی موحه‌مه‌دو قورنانی پیروژ، نه‌وه پون ده‌کاته‌وه که نه‌و موشریکه
نه‌فامانه زۆر هه‌لنه له‌وه‌دا: که‌قورنان به‌سیحرو جادو بازی له‌قه‌لهم
ده‌دهن، زۆر نه‌فامن له‌وه‌دا: هه‌ر کاتێ گوتیان له‌قورنان ده‌بی، ده‌لین:

موحه‌مه‌د ﷺ بۆ خۆی هه‌لی به‌ستوه، بابزانن: که موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ره و نیگای بۆ نیردراوه و له‌خۆیه‌وه شت هه‌لنا به‌ستی، خۆ نه‌گه‌ر له‌فه‌رزی محال دا پیغه‌مبه‌ر شتێک هه‌ل به‌ستی خودا به‌زویی سزای توندی ده‌دا و که‌شیش ناتوانی نه‌و سزایه‌ بگێرێته‌وه.

نه‌جار شو به‌یه‌کی تری نه‌و موشریکانه‌ باس ده‌کا: نه‌ویش نه‌وه‌یه: پیشنیاری سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ ئا راسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن، داوای لی ده‌که‌ن هه‌وائی نه‌ینی و غه‌یب: که تایبه‌ته‌ به‌خودا خۆیه‌وه، پێیان بلی، فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌کا: که به‌کافره‌کان بلی: من یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ر نیم، له‌پیش منه‌وه پیغه‌مبه‌ری تر زۆرو زه‌وه‌نده‌ن، نه‌دی چۆن و به‌چ عه‌قلێک نه‌و هه‌والانه‌ی من پێتان را ده‌گه‌یه‌نم به‌درۆیان ده‌خه‌نه‌وه، چۆن یه‌کتا په‌رستی په‌ت ده‌که‌نه‌وه؟ چۆن (قضیه‌) ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و پا بونی قیامه‌ت به‌درۆ نه‌فسانه‌ له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن؟ خۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌رێک بۆ چه‌سپاندن و سه‌لماندنی نه‌م بنه‌مایانه‌ په‌وانه‌کراوه، منیش یه‌کیکم له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌و ناتوانم له‌خۆمه‌وه هه‌یج موعجیزه‌یه‌ک بنوینم، ناتوانم هه‌یج هه‌وائیکی نه‌ینی بگه‌یه‌نم، نه‌و شتانه‌ له‌توانای ئاده‌میزاد دا نین و به‌ده‌ست په‌وره‌دگاری و نه‌و ده‌یانزانی و ده‌توانی به‌دیاری به‌ینی!!

ده‌فه‌رموی: ﴿واذا تلی علیهم آیاتنا بینات قال الذین کفروا للحق لما جاءهم هذا سحر مبین﴾ له‌کاتێک دا ئایاتی قورئانی په‌یروژ که -ئاشکراو نمایانه- به‌سه‌ر موشریکه‌کان دا بخوینرێته‌وه له‌جیاتیی نه‌وه‌ی په‌ند نامێز بن و شوینی بکه‌ون، ده‌لێن: نه‌م قورئانه‌ی موحه‌مه‌د بۆ مانی ده‌خوینرێته‌وه سیحرو جادویه‌کی ئاشکراو نمایانه، روکه‌ش و له‌خشته‌به‌ره، به‌م جوړه‌ گاته‌ی پی ده‌که‌ن، له‌وه خراپتر و سه‌ر سوڕه‌یتنه‌ر تر نه‌وه‌یه: که به‌ده‌ست هه‌ل به‌ست و بی‌بناغه‌ی له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن، وه‌کوو ده‌فه‌رموی:

﴿ام یقولون افتراه، قل: ان افتریته فلا تملکون لی من الله شیئا﴾ نهک
 هر نهو قسه نا به جیه یان و بهس به لگوو ده لئن: موحه ممد بۆ خۆی هه لئ
 بهستوو به درۆ ده لئ: له خوداوه بۆم هاتوو، ئه ی موحه ممد! پئیان
 بلئ: نه گهر من: (وه کوو ئیوه ده لئن) ئه م قورئانه م به دهم خوداوه
 هه لبه سته ی و به درۆ خۆم به پیغه مبه ر بزانه م ئه وه خودا توندترین سزام
 ده داو که سیش نیه بتوانئ ئه و سزایه م لی دوور بخاته وه، نه ئیوه نه غه یری
 ئیوه ناتوانن تۆز قالی: بهر گریم لی بکه ن، ده ی چۆن من به ئه و جوړه
 بوختان ده که م و به دهستی خۆم خۆم ده خه مه ئه و ته هلو که وه؟ هر گیز
 شتی وا نه بووه و نابئ.

نونه ی ئه م نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿قل انی لن یجیرنی
 من الله احد، ولن اجد من دونه ملتحدا﴾ الجن/٢٣. یان ده فهرموی:
 ﴿ولوتقول علینا بعض الاقاول، لاخذنا منه بالیمین، ثم لقطعنا منه
 الوتین، فما منکم من احد عنه حاجزین﴾ الحاقه - ٤٤ - ٤٧.

. چی ده لئن: با بلئن و چه ده که ن بابیه که ن! ﴿هو أعلم بما تفیضون فیه،
 کفی به شهیدا بینی و بینکم، هو الغفور الرحیم﴾ خودا له هه موو که س
 زاناره بهو قسه و گف و گۆیانه ی دهر باره ی قورئان له ناو خۆیان دا
 ئه نجامی ده دن، ده زانی چۆن قورئان به درۆ ده خه نه وه، ده می: به سیحرو
 جادو بازیو ده زانن و چه لئیک ده لئن بۆ خۆی دایناوه و هه ختی وایش هه یه
 ده بیژن چیرۆکه کوئی پیشینه!

ئه ی موحه ممد! پئیان بلئ: به سه: که خودا شایه تی نیوان من و
 ئیوه شه، ئه و خۆی شایه ته: که ئه م قورئانه له خوداوه هاتوو، بۆمنی نازل
 کردوه، بۆ ئه وه ی به ئیوه ی بگه یه نم، باش باش ناگای لی یه چۆن ئیوه
 به درۆم ده خه نه وه، و پرای هه موو ئه و تاوان و هه لانه تان خودا خاوه ن په حم

به‌زه‌یی‌یه، بۆ نه‌وانه‌ی تۆبه ده‌که‌ن و ئیمان ده‌هێنن و قورئان به‌که‌لامی
خودا ده‌زانن و شوینی ده‌که‌ون، نمونه‌ی ئهم ئایه‌ته ئایه‌تیکی تره: که
ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ اکتتبه‌ها، فه‌ی تملى علیه بکرة
وأصيلاً، قل نزلہ الذی یعلم السر فی السموات والأرض، انه کان غفوراً
رحیماً ﴿الفرقان/ ۵-۶﴾.

ٲه ٲجار ٲه ره به موناقه شه ٲى ٲهم مه وزوعه (مه وزوعى نى ٲاى سرش)
ده داو له كه لى ٲنى كى تره وه باسه كه ده خاته بهر لى ٲكولس نه و ٲفت و ٲو
وه لامى قسه ٲرو ٲوچه كانى موشرى كه كان ده داته وه، فهرمان به ٲىغه مبه ر
ده كا: كه ٲرو به ٲرويان بى ٲته وه، درى ٲه به حى وار له ٲه ل كر دنى ان بدا ده فهرموى:
﴿قل: ما كنت بدعا من الرسل. و ما ادرى ما يفعل بى ولا بكم﴾
ٲهى موحه مه د ٲى ٲان بلى: من ى ه كه م ٲىغه مبه ر نى م ٲه وانه كرا ٲم بو سهر
ٲاده مى زاد، به لكوو ٲى ش من زور ٲىغه مبه رى تر ٲه وانه كراون، من
ٲىغه مبه رى كى ناوازه و تازه قه ل لا ٲى م، ٲونه ى من زور بون و هه موو ٲه ل و
نه ته وه ى كه ٲىغه مبه رى بو سهر ٲه وانه كراوه، ٲه دى بو چى ٲىغه مبه رايه ٲى
مستان به لاوه سه ٲره وه به كارى كى دوور له واقى عى له قه ل هم ده دهن!

ئەمەن پىتغەمبەرئىكەم وەكەو ئەو پىتغەمبەرئانەى پىش خەم
ئادەمىزادىكەم خەدا ەللى بژاردوم بۆ پىتغەمبەرئايەتى و فەرمانى پى
كردوم پەيامى خەم بگەيەنم، پىم سەيرە ئىو ئىمانم پى ناھىنن؟ ئوونەى
مەن زۆر و زەبەندەن و لەپىش مەو ەتوونە سەر مەسەرەحى ژيان و
ەللىژيان بۆ پىتغەمبەرئايەتى و پەوانەكراون! دەى بۆ چى ئىو كارى مەن
بە نەگونجاو دەزانن و بەلاتانەو ەوورە مەپەيامم بۆ بى و پىتغەمبەرئىم!
وئپراى ئەو ەى پىتغەمبەرئىم و لە خەداو ەسروشم بۆ دى، زانىارى غەيب
نازانم، نازانم لە داھاتو دا چى لەگەل ئىو ە مەدەكرى.

نازانم که ی قیامت راده بی، نازانم ناخومن له مه ککه دا ده میتمه وه یان ناچار ده کریم جی بیلم؟ نازانم به مردنی ناسایی له دونیا ده رده چم، یان ده کوژریم، زو له خوداوه سزاتان بو دی یان سزاکه تان دوا ده خری؟ نه مانه هه موویان کاروباری نهیتین و هه رخودا ده یانزانی و من هیچیان لی نازانم!

﴿ان اتبع الا ما یوحی الی و ما انا الا نذیر مبین﴾ من شوین نهو نیگا و سروشه ده کهوم: که بوم ده نیردری، پابه ندی نهو فرمان و جله و گیرانه ده بم: که له قورئان دا بوم نازل ده کری. له خومه وه هیچ هه لئابه ستم، نه رک ی سهر شانی خوم نه نجام ده ده م، من بو ئیوه ترسینه ریکی ناشکران، له عه زابی خودا ده تانترسیتم!

نهم نایه ته به لگه یه له سهر نه وه: که پیغه مبه ر ﷺ داهاتووی خو ی نه زانیوه، نه یزانیوه له ژیانی دونیای داجی به سه ردی. وه لی له ژیانی قیامه تی دا دلیا بووه له وه که ده چیت به هه شته وه، دلیا بووه: که خو ی شوینکه وتوانی له و دونیا له پی پی رزگار بو به مرارز گه یشتوانن. ناتواندری بریاری چوونه ناو به هه شت بو هیچ کهس بدری مه گهر ده قیکی شه رع ی له قورئان و حدیث دیاری بکاو به به هه شتیان له قه لهم بدا. وه کوو نه و (ده) هاوه له موژده پیدراوانه (العشرة المبشرة) و چه ندان هاوه لانی تر: که پیغه مبه ر ﷺ موژده ی به هه شتی پیداون.

﴿قل أرأیتم ان کان من عند الله، و کفرتم به و شهد شاهد من بني اسرائيل علی مثله فآمن واستکبرتم، ان الله لایهدی القوم الظالمین﴾ نه ی موحه ممد به و موشریکانه بلی: که بروایان به قورئان نیه و به سیحرو نه فسانه ی له قه لهم ده ده ن، پییان بلی: هه و آلهم بده نی نه گهر له راستی دا نهم قورئانه له خوداوه هاتبی و ئیوه ش ئینکاری بکه ن و به که لامی

خودای نه زانن، له هه مان کات دا یه کیکیش له زاناکانی جوله که و شاره زا له تهورات شایه تی له سه ره و بهدا: که نه قورئانه له خوداوه به نیگا بو تو هاتوو، نهو شایه ته بو خوی ئیمان به قورئان بهیئنی و دلنیابی: که له خوداوه هاتوو و ئیوهش له ئاست نهو راستی یه دا لوتبه رزی بنوینن و ئیمانی پی نه هیئن، دلنیابن سته متان له خوتان کردوه، به دهستی خوتان مالی خوتان وه یران کردوه. که وابی ئیوه سته مکارو خساره تمه ندن، له هیدایه تدانی خودابی به شن، به دبهخت و چاره ره شن!

به پای زور بهی راهه که رانی قورئان نهو شایه ته زانایه عه بدولائی کوری سه لامه، مالیکی جوله که بووه و زور زاناو به و یژدان بووه.

چونکه له زور سه رچاوه دا ریوایهت کراوه و ئامازهی پی کراوه: که پیغه مبه ره ﷺ ته شریفی گه ییشه مه دینه عه بدوللا سهیری روخساری پیغه مبه ری کرد، زانی نهوه دهه و چاوی دروزن نیه، زور دیقه تی داو لی نوپی بووی ده رکهوت نهوه نهو پیغه مبه ره یه که له تهورات و ئینجیل داموژدهی هاتنی دراوه، نه مجار عه رزه ی پیغه مبه ری کرد: وتی: من سی پرسیار ت لی ده که م، که سیک پیغه مبه ره نه بی نایانزانی: یه که م نیشانه ی هاتنی قیامهت چیه؟

یه که م خواره مه نی به هه شتیان چیه؟ بوچی جاری واهیه مندال له باوکی ده چی و وایش ده بی ده چیته وه سه ر دایکی؟ پیغه مبه ره ﷺ فه رمووی: یه که م نیشانه ی رابوونی قیامهت نهوه یه ئاگریک له خوره لاته وه به ره و خورئاوا خه لکی راده دا.

یه که م خواره مه نی: که به هه شتییه کان ده یخون زیده ی جه رگی ماسییه، مندالیش چوونه وه سه ر باوکی یان دایکی له وه ویه: نه گهر له کاتی جوتبوونی باوک و دایکی دا ناوی پیاوه که پیش کهوت منداله که

سەر له‌باوکی دهدا، خو ئه‌گەر ئاوی ژنه‌که پیش کهوت منداله‌که ده‌چیتته‌وه سەر دایکی.

عه‌بدوللای کورپی سه‌لام وتی: شایه‌تی دده‌م تو پیغه‌مبه‌ری خودای. ته‌جا وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! جوله‌که نه‌ته‌وه‌یه‌کی بوختانکه‌رو فیتنه‌ جۆن، نه‌گەر به‌ موسولمانبوونم بزانی پیش نه‌وه‌ی له‌ باره‌ی منه‌وه پرسیاریان لی بکه‌ی جۆره‌ها بوختانم بۆ هه‌لده‌به‌ستن.

جوله‌که‌کان هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رو لی پرسین عه‌بدوللا چۆن پیاوی‌که؟ هه‌موو وتیان: چاکترین که‌س و کورپی چاکترین که‌سمانه، که‌وره‌مانه‌و کورپی که‌وره‌مانه، زانانترین مالمانه‌ کورپی زانانترین زانامانه! پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئیوه‌ ده‌لین چی نه‌گەر موسولمان بووبی؟ وتیان: خودا له‌وه‌له‌ بیپاریزی، هه‌رگیز شتی وانا‌کا، عه‌بدوللا که‌له‌ شوینیکی نه‌دیو له‌وان دانیشتبوو هاته‌ پروو وتی: (أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله) ئیتر هه‌موو جوله‌که‌کان تیکرا وتیان: به‌هه‌له‌ چووین خراپترین که‌سمانه و کورپی خراپترین که‌سمانه، زۆر عه‌یب و عاریان بۆ هه‌لبه‌ست، عه‌بدوللا وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌مه‌ بوو: که‌ من لی ده‌ترسام...

هه‌ندی له‌ موفه‌سسرین پێیان وایه: مه‌به‌ست به‌ (شاهد) له‌ نایه‌ته‌که‌دا عه‌بدوللای کورپی سه‌لام نه‌، چونکه‌ سوره‌ته‌که‌ مه‌ککیه‌و عه‌بدوللا له‌ مه‌دینه‌ دوو‌سال پیش له‌دو‌نیا ده‌رچوونی پیغه‌مبه‌ر ئیمانی هیناوه‌! بۆ وه‌لامی ئهم ئیشکاله‌ ده‌گوتری هه‌موو سوره‌ته‌که‌ جگه‌ له‌م نایه‌ته‌ مه‌ککیه‌، وه‌لی ئهم نایه‌ته‌ مه‌دینه‌یی‌یه‌و پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانی کردوه: که‌ بیخه‌نه‌ ئهم شوینه‌وه، ئاشکراشه‌ ته‌رتیبی قورئان به‌سوره‌ت و نایه‌تیه‌ وه‌ ته‌وقیفیه‌، به‌فهرمانی خودا پیغه‌مبه‌ر ﷺ دیاری کردوه...

بیانوو نقامی موشریکه کان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا آفَاكُ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى
إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذِرِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

نه مهش شوبهه و گومانیکى تره موشریکه کان ناراسته ی پیغه مبه رایه تی
حه زره تی موحه مه د دیان ده کرد، په یوه ندی هیه به ئیمانیه تانی
کومه لیک هه ژاری وه کوو عه ماری کوری یاسرو صوه یب و ئیبنو
مه سعوود، نه مانه هه ژار بوون و ئیمانیان هینابوو، کافره کان و
جوله که کانیش وتیان: نه گهر نه ئاینه خیری تیدا هه بویه، نه م هه ژارو
بى وهج و هیچ له بارا نه بوانه پیشمان نه ده که وتن نه گهر به هره و
شکومه ندیه کی تیدا هه بویه نه مان ده هیشت نه وانه پیشمان بکه ون!
نه مجار په روه ردگار په دیان ده داته وه و ده فرموی: ته ورات شایه ته له سهر
راستی پیغه مبه رایه تی موحه مه دو له وی دا موژده ی هاتنی پیغه مبه ریک

بهو ناو نیشانه دراوه، نه بچار دواي سه لماندن و چه سپاندنی به لگه جوړاو
جوړه کانی به کتاپه رستی راستی پیغه مبه رایه تی و گومان و بیانوی
سه پیچیکاران و په تدانه وهی هموو شوبه و گومانیکیان، پاداشتی
موسولمانانی کردار په سند دیاریی ده کاو ده فرموی:

﴿وقال الذين كفروا للذين آمنوا: لو كان خيرا ما سبقونا اليه﴾
کافره کانی مه که که یان جوله که کان ده باره ی نیمانه پینانی هندی له هه ژارو
بوره پیاوی وه کوو بیلال و عه مارو صوه یب و خه بیاب ده یانگوت: نه گهر
نهم نایینه حق بوايه و موجه مد پیغه مبه رایه: نهم گه جهر و گوجه رانه
پیش نیمه نه ده که وتن، بو هرچی شکومه ندی شتی حق و راست هیه
خومان پیشه نگین و زوو بو خومانی کونترول ده که ین، نیمه لای خودا
خاوه ن ریزو شان و شه و که تین و خودا خوشمانی ده وی، هرچی لایه نی
پیاوه تی و شکومه ندی بی بو نیمه ی پاوان ده کا!!

بیگومان نه وانه له م بیرو بوچونه یان دا که وتوونه ته هه لیه کی
شاخداره وه، چونکه په روه ردگار بو پیغه مبه رایه تی و بو نایینی خوی
به نده کانی خوی هه لده بژیی، کی زیاتر له خودا بترسی و خودا په رست بی
نه وه لای خودا خاوه ن ریزو حورمه ته، وه کوو له نایه تیکی تر دا
ده فرموی: ﴿ان اکرمکم عند الله اتقاکم﴾ .

نه بچار حال و وه زعی نه و کافرانه باس ده کاو ده فرموی: ﴿واذ لم
یهتدوا به، فسيقولون هذا افك قديم﴾ واته: نه و کاته ی کافره کان به
قورنن هیدایه ت نامیز نه بوون و سهر ده تی و دلپریان ناشکرا بوو، تیر
ده لپن: نهمه درو نه فسانه یه کی کون و له میژینه یه، هر درو
گۆزینه که یه سهری هه لداوه ته وه .

ئەجار پەرورەدگار بەلگە یەکی تر لەسەر راستی قورئان هەڵدەستێنی و دەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَبْلَهُ كِتَابَ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً، وَهَذَا كِتَابُ مُصَدِّقٍ لِسَانِ عَرَبٍ لِنَذَرِ الَّذِينَ ظَلَمُوا، وَبَشْرٍ لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ یەکی لەو بەلگەنەی ئەو دەسەلمێنی: کە قورئان لەخوداوە هاتوو، ئەو یە ئیوە بۆ خۆتان دان بەوەدا دەنێن: کە تەورات لەخوداوە هاتوو بۆ موسا و بەرنامەو پیشەوا بوو بۆ شۆتیکەوتوانی، پەحمەت و فەرپو بەرەکەت بوو بۆ ئەوانە ئیمانیان پێ هێناوە.

یان دوو وشەیی ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ حالێ لەموسا واتە: پیشەوا و رابەر و رزگار کەری نەتەو کە ی بوو و پەحمەت و بەرەکەت بوو بۆ ئەوانە ئیمانیان پێ هێناوە، ئەم قورئانەش کە لەخوداوە نازل بوو، موافیقی تەوراتی نەگۆرداوە و لەبنەما تەشریعی و ئەخلاق و عەقائیدو عیباداتەکان دا پشتگیری تەورات دەکا، هەر وەها پشتگیری نامە ئاسمانییەکانی تریش دەکا، بەزمانی عەرەبی نازل بوو، بۆ ئەو ی پیغەمبەر ﷺ موشریکە ستەمکارەکانی مەککە و دەوروبەری بەم قورئانە بترسێنی، موژدە ی بەهەشت و بەختەو هەری بدابەخاوەن باوەڕان و کردار چاکان، دەبی نامە یەکی ئاوەها رەوان و پەرماناو بەلیغ: کە هەر پەشەو موژدە ی لەخوگرتوو، هەر پەشە لەموشریک و بی پروایان دەکا و موژدە ی بەهەشت بەخاوەن باوەڕان دەدا، چون دەبی ئیوە بەچیرۆک و ئەفسانە ی لەقەڵەم بدەن؟

ئەجار دوا ی باسکردنی شوبهەو بیانوی سەرپیچیکاران دیتە سەر باسکردنی حال و وەزعی موسوڵمانان و پاداشیان و دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَأْمَرُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ بیتگومان ئەوانە ی دەلێن: خودامان ئەللا یەو بەردەوامن لەسەر بیرو باوەری

خویان، نہوانہ ہیچ ترس و بیمیکی داهاتو و بان نیہ و پەرۆشی
لہدہستدانی رابوردوشیان نیہ، دلّیان، لہبہمرازگہ یشتنی خویان، بہرچاو
رون و کہیفخوشتن ﴿أولئك أصحاب الجنة خالدين فيها جزاء بما كانوا
يعملون﴾ نہوانہ نہہلی بہہشتن و بۆہتا ہتایی تییدا دہمیننہوہ،
نہمہش لہپاساوی نہو کردارہ باشانہی نہنجامیان داون!

راسپاردن بہچاکہ کردن لہگہل باوک و دایک دا

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي
ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
لِوَالِدَيْهِ أَفِ لَكُمْمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ

الْقَوْلُ فِي أُمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ
 لَا يُظَامُونَ ﴿١٩﴾ وَيَمَّ يَعْزُزُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْ طَبِيبَتُكُمْ
 فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
 بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنتُمْ تَفْقَهُونَ ﴿٢٠﴾

لہوہ پیش پاداشتی یہ کتابہرستان و پابہند بووانی شہریعتی دیاری
 کرد، نہ ہمار فہرمان بہنادرہمیزاد دہکا، کہ ہمیشہ لہ گہل باوک و
 دایکی دا چاکہ کار بی، بہتایہ تی باسی ہہلویتست و رہوشتی پہسندی
 نہوانہی کرد: کہ باوک و دایکیان دہگہنہ تہمہنی چل سالتی و تیپہر
 دہکہن موژدہیان پی دہدا بہوہ: کہ کردہوہی باشیان لی و ہردہ گری و
 لہتاوانہ کانیان خوش دہبی، ہہروہا ہہلویتستی ناجوانتیرانہی نہوانہش
 باس دہکا: کہ نہزیہ تی باوک و دایکیان دہدہن و بی گوئی فہرمان و جلہو
 گیریہ کانیان دہکہن، پاداش و سزای چاکہ کارو خراپہ کار لہ گہل باوک و
 دایکیان دا دیاری دہکاو دہفہرموی:

﴿وَرَوْضِنَا الْإِنْسَانَ بِالذِّبِّهِ احْسَانًا﴾ نادرہمیزادمان پاسپاردوہو
 فہرمانان پی کردوہ: کہ لہ گہل باوک و دایکی دا چاکہ کارو رہوشت بہرز
 بی، لہکاتی ژیانیان دا خرمہ تیان بکاو فہرمانبہر داری فہرمان و جلہو
 گیریہ کانیان بی بہخیویان بکاو خوشہویستی و ریزو حورمہ تیان بو
 دہربری. وہکوو لہنایہ تیکی تردا دہفہرموی: ﴿وَقَضَى رَبُّكَ إِلَّا تَعْبُدُوا

الا اياه وبوالدين احسانا ﴿ الاسراء/٢٣. یان ده‌فرموی: ﴿ان اشکر لی ولوالدیک، الی المصیر ﴿ لقمان/١٤.

زۆر فرموده‌ی پیغه‌مبەر ﷺ هه‌ن: که پشتگیری و شیکردنه‌وه‌ی ئەم نایه‌تانه ده‌که‌ن و ئەم ئەخلاق و ره‌وشته جوانانه له‌داتی موسولمانان دا ده‌چه‌سپێتن، هه‌لیان ده‌نی، بۆ پابه‌ند بوون و خووبیوه‌گرتن به‌وره‌وشته به‌رزو جوانانه‌ی: که بناغه‌ی پیکه‌وه نان و پیکه‌وه ژیا‌نی خێزان‌ه وه‌سییه‌ت و راسپارده‌یه بۆ هه‌موو ئاده‌میزاد به‌گشتی، هه‌ر که‌سی ئاده‌میزاد بێ ده‌بی پابه‌ندی ئەو فرمانه خودایی‌یه بی، وه‌سییه‌تی‌که تایبه‌ته به ئاده‌میزاده‌وه.

هیچ ده‌قیکی ناینی نیه ئاماژه به‌وه بکا: که گیانه‌به‌رانی‌تر له‌جیهانی بالنده‌وو ئازهل و پیرۆو خشۆک.. هتد به‌پر‌سیار بن له‌به‌خیوکردن و یارمه‌تیدانی به‌ته‌مه‌ن و به‌سالā چوه‌کانیان ئەوه‌ی: که هه‌ستی پی ده‌کری ته‌نها ئەوه‌یه گه‌وره‌کانیان به‌سروشت چاودێری بخوکه‌کانیان ده‌که‌ن تا له‌خه‌م ده‌ره‌خسن له‌وه‌دوا هیچیان هیچیان نانا‌سن، وه‌لی ئاده‌میزاد: که به‌فرمانی خودا ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی له‌ئه‌ستۆدایه په‌یوه‌ندی نیوان فره‌ده‌کانی به‌رده‌وام و هه‌میشه‌یی‌یه، ته‌نانه‌ت له‌دوا مردنیش ئەو په‌یوه‌ندی‌یه ناپ‌چری.

له‌قورئان و هه‌دیث دا زۆر جار فرمان به‌چاکه‌کردن له‌گه‌ل باوک و دایک دا دووباره‌بوته‌وه، وه‌لی زۆر به‌که‌می له‌حالاتی ناوازه‌دا نه‌رمانی به‌باوک و دایک کراوه‌که له‌گه‌ل مندا‌له‌کانیان دا باش بن، چونکه به‌سروشت باوک و دایک خوبه‌ختکه‌رن بۆ جگه‌ر گۆشه‌کانیان، پیویست به فرمان پی کردن نا‌کا.

باوک و دایک هینده‌فیدائی و خۆنه‌ویستن له‌ناست مندا‌له‌کانیان دا، جاری واهیه‌یه ده‌گه‌نه‌لی‌تواری مردن و به‌لکوو له‌و پیناوه‌دا به‌بی

لی سله مینه وه گیانیش له دهست ده ده ن نه چاوه روانی پاداشتن و نه مننه ت و شاباشیش ده که ن، هه موو ئاوات و ئامانجیان نه وه یه زارۆک به رهه م بیتن و شه وو رۆژ خه ریکی خزمه تکردن و په ره ورده کردیان بن، به لام چینی تازه پیگه یشتوو زۆر که م ئاوړ له دواخۆی ده داته وه، زۆر به که می بیر له وه ده کاته وه خزمه تی چینی خو به ختکه رو به ختۆکه ریان بکه ن، چونکه نه وانیش هه ر به ره و پێش ده چن و ده یانه وی چینی ک به رهه م بیتن و خو یانی له پیناودا به خت بکه ن.

﴿فطرة الله التي فطر الناس عليها﴾ به سروشت ئاده میزاد هه ول ده دا شت له باوک و دایکی بیچرێ بۆ کوړو کچی خو ی، خودا سوننه تی ژیان ی واده مه زراندوه و به و شیوه به پتۆه ده چی و په و په وه که ی واهه لده سوړی ئاین ی ئیسلام: کۆمه لگا پیکه وه ده نی، خیزان ده کاته یه که م به رد ی بناغه و یه که م هیلانه ی دروستبوونی تاکه کانی کۆمه ل..

هه ر له سه ره تاه هه ول ئ نه وه ده دا خو شه ویستی هاریکاری و هه مئا هه نگی بخاته نیوان فه رده کانیه وه، گیانی فیداکاری و هاریکاری یه کتری بکاته به ر نامه و رپیازی سروشتی ژیان یان، گرنگی به خیزان ده داو له ناو خیزانیش دا گرنگی تایبه تی به دایک ده دا چونکه دایک خو یتندن گایه، دایک خو به ختکه ره، به شیر ی مه مکی و کۆشی گه رمی و سوزو عاتیفه ی بی سنووری زارۆک به ختۆ ده کاو پی ی ده گه یه نی، هه ر مندالێک له ده ره وه ی خیزان دا پیبگا، به ناسروشتی پی ده گا، له زۆر لایه نی ژیانیه وه که م و کوړی ده بی، یه که م شتی ک: که لی ی بی به ش ده بی، هه سترکردنه به نه بوونی خو شه ویستی!

زانستی ده روتزانی نه وه ی چه سپاندوه: که مندال به سروشت له دوو سالی یه که می ته مه نی دا پی ی خو شه باوه شی دایکی بۆ نه و قوړغ بی و که سی تر هاو به شی نه بی، ده ی هه رگیز نه مه له دایه نگای سه نا عیدا

ده‌سته‌به‌ر نابی، چونکه نافرته‌تی: یان چند نافرته‌تیک که سه‌ره‌رشتیاری دایه‌نگاکه ده‌کهن چند مندا‌ل‌تیکیان به‌ر ده‌که‌وی و ناواته سه‌ره‌کیه‌که‌ی مندا‌له‌که نایه‌ته دی و نه‌وکاته له‌گه‌ل‌هاوه‌له‌کانی داکینه و حیق‌دیان لی‌په‌یدا ده‌بی، تووی دوو‌به‌ره‌کیان له‌نیوان دا ده‌چین‌دری، ده‌ره‌ختی خوشه‌ویستی نیوانیان سه‌وز نابی ...

له‌لایه‌کی تره‌وه مندا‌ل‌پیویستی به‌ده‌سه‌لاتیکی فه‌ردی هه‌یه سه‌ر په‌رشتی بکا تاکه‌سایه‌تی به‌هیزی بو‌په‌یدا بکا، نه‌مه‌ش له‌باوه‌شی خیزان دا نه‌بی ده‌سته به‌رنابی، خوا بو‌خوی به‌دی‌هین‌ه‌ری ئاده‌میزاده‌و ده‌زان‌چی له‌به‌رژه‌وه‌ندیه‌تی، ئاینی ئیسلام چاکه کردنی له‌گه‌ل‌باوک و دایک دابه‌باشترین کرده‌وه حسیب کرده، نه‌زیه‌تدانیشیانی به‌تاوانی گه‌وره داناوه.

بوخاری فه‌رموده‌یه‌کی له‌عه‌بدول‌لای کوری عه‌مری (عاص) ده‌وه له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ریوایه‌ت کرده ده‌فه‌رموی: (الکبائر الاشراك بالله، وعقوق الوالدين، وقتل النفس، واليمين الغموس) ته‌نانه‌ت دوا مردنیش ئاده‌میزاد ده‌توانی چاکه له‌گه‌ل‌باوک و دایکی دا بکا.

نه‌بوداودو ئیبنو ماجه‌و ئیبنو حه‌بیان له‌نه‌بو ئوسه‌یدی مالیکی کوری ره‌بیعه‌ی (الساعدي) یه‌وه ده‌گێر‌تیه‌وه ده‌لی: له‌وکاته‌دا: که ئیمه له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا دانیش‌تبووین، پیاو‌یکی خێلی به‌نوسه‌له‌مه‌هات وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئایا له‌دوا دنیا‌ده‌رچوونی باوک دایک چاکه‌یه‌که هه‌یه له‌گه‌ل‌یان بکه‌م؟ فه‌رموی به‌لی: دوعایان بو‌بکه، داوا بکه خودا له‌تاوانیان ببوری، پابه‌ندی ئامۆژگاریه‌کانیان به، واده‌و به‌ل‌ئینیان جی به‌جی بکه، سیله‌ی ره‌حم و خزمایه‌تیه‌که: که به‌هوی نه‌وانه‌وه‌یه چاودیری بکه ریز له‌دۆست و هاوه‌له‌کانیان بگره.

ئەجار قورئانی پیرۆز ھۆی ئەو فەرمان و ئامۆژگاریانە دیاری دەکا: کە دەربارە ی چاکە کردن لە گەڵ باوک و دایک دا ئاراستە ی ئادە میزادی کرد، بە تاییبە تی ئەرك و ئورکی دایک: کە خۆی بەخت دەکا لە پێناو پەرۆردە بوون و پێگە یشتنی جگەرگۆشە کە ی دا، قورئانی پیرۆز لیڤە دا ئەو خۆبەختکردن و فیداکاریە وێنە دەگری و دەفەر موی:

﴿حَمَلْتَهُ أُمُّهُ كَرْهًا وَوَضَعْتَهُ كَرْهًا، وَحَمَلَهُ وَفَصَالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ دایک ئەو زارپۆلە ی لە ناو سکی خوی دا بە ئەرك و ماندوو بوون ھەلپێچاوە، لەو پێناوە دا ئازارو ناپەحە تی چەشتوو، بە ئیسقان و خوین و گوشتی خۆی نو مانگ و نۆرۆژ لە ناو سکی خۆی دا بەختی دەکا و پەیکەری ناسک و تازە پێگە یشتوی پێ دەگە یەنی، بە جۆری: لە ئاخرو ئۆخری نۆمانگە کە دا بە تەواوی ماندوو دەبی و پرستی لی دەبیری، ئەجار ژان و ئازاری مندالبون، کە لە راستی دا ئازارو ژانە کە ی دەگاتە سەر ترۆپکی ئازارو ھەر دایکە: کە خۆ بو ئەو ئازارو ژانە رادەگری و بە لکوو بە دلقراوانی و حەماسە تەوہ بەرەو پیریشی دەچی و خۆبە بەختەرەر دەزانێ: کە دەکەوێتە ئەو ناپەحە تی و ئازارەو، چونکە چینی تازە و بەرھەم دینی و چروزیە ک دپسکینی .

دوای تێپەرپوونی ئەم دوو قوناغە سەرە دیتە سەر قوناغی شیرپێدان و بەختیوکردن و شەونخونی و چاو دیری کردنی، ئا لەم قوناغە دا دایک پالفتە ی خوین و گوشت و ئیسقانی خۆی کە شیر ی مەمکە کانیە تی و پوختە ی سۆزی دل و دەرون و ئەو پەری توانا و ھیزی خۆی دەخاتە کار بو فراھەم ھێنانی بەختەوہری بو جگەرگۆشە کە ی و زۆرشادمانە بەو ماندو بون و فیداکاریەو بەم ئەرك و ناپەحە تیە ماندو نابێ و ھەست بە ناپەحە تی ناکا، ھەموو ئاواتی ئەوہیە: ئەم چروییە ی بپشکوێ و گەش و نا بکاو پێ بگاو لە خوشی دابی، دە ی دەبی چۆن ئادە میزاد بتوانی

پاداشتی ئەو هه‌موو ماندوووبونه بداته‌وه؟ هه‌لبه‌ته تۆ چه‌ندی: هه‌ول بده‌ی پاساوی ئەو خۆبه‌ختکردن و فیداکارییه‌ی دایک بده‌یه‌وه، ناتوانی؛ چی بۆ بکه‌ی هیشتا که‌مه له به‌رامبه‌ر زۆرا، بۆیه‌هه‌ر پیاویه‌ت کراوه‌هه‌ر کابرایه‌ک دایکی له‌کۆل کردبوو ته‌وافی کابه‌ی ده‌کرد پرسیاری له‌پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد وتی: قوربان ئایا من پاداشتی چاکه‌ی دایکم داوه‌ته‌وه؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی نه‌خێر هیشتا پاداشتی فرمیسکی ئازاری ژانیکی ئەوت نه‌داته‌وه: ته‌وه !!

جهره‌س و موسیقای وشه‌کان ئاماژه‌ به‌ ماندو بوون و ئەرك و نا‌ره‌حه‌تی له‌را ده‌به‌ده‌ر ده‌که‌ن، ماندو بوون و نا‌ره‌حه‌تی بێزو کردن و تیک‌چونی ته‌وازون و ته‌بیات، بارگرانی س‌ک و هه‌ل‌گرتنی ئەو قورئاساییه‌هه‌ر نا‌ئاساییه‌هه‌ر، ئەجار ئازاری مندال‌بون و پاشان ئەرك و ئورکی شیر پێدان و به‌خێو کردن، هه‌موو ئەمانه‌ داخوازی ئەوه‌ن که‌ئاده‌میزاد له‌ ئاست دایکی دا خۆبه‌قه‌رزدار بزانی و هه‌ول بدا دلی رازی بکا .

. ئەجار ده‌فرموی: ﴿وَحْمَلْهُ وَفْصَالْهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ له‌س‌ک دا هه‌ل‌پێچان و برینی قوناغه‌کانی زا‌پو‌له‌ له‌ناو مندال‌دان داو ئەجار هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی و شیر پێدانی ده‌ق سی مانگ ده‌خایه‌نی، واته‌ دوو‌سال و نیوی ره‌به‌ق دایک شه‌ونخونی و ئەرك و ماندو بوون و ئازاری که‌م وێنه‌ ده‌چێژی‌و به‌بی و ه‌رز بوون و به‌و په‌ری د‌ل‌س‌وزی و فیداکارییه‌وه‌ ئه‌م ئەركه‌ قورسه‌ نه‌نجام ده‌دا .

نایه‌ته‌که‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کا، که‌ مافی دایک له‌سه‌ر مندال له‌هی باوک زیاتره‌ چونکه‌ به‌ ئیش و ئازارو ئەرك و ماندو بوونه‌وه‌ ئەو منداله‌ی له‌س‌کی خۆی دا هه‌ل‌پێچاوه‌ به‌نا‌ره‌حه‌تی و ژان و ئازاری که‌م وێنه‌وه‌ به‌وه‌له‌دی هێناوه‌ به‌د‌ل‌س‌وزی و حویب و هه‌نانه‌وه‌ شیر پێداوه‌ له‌باوه‌شی گه‌رمی خۆی دا په‌روه‌رده‌ی کردوه‌ به‌لای لایه‌و شه‌ونخونی شه‌وی

له‌گەل دا بەروژ کردۆتەو!! لەم شتانەدا باوک چ ھاوبەشیەکی ئەو تۆی
نیەو بەدەگمەن پێ دەکەوێ یارمەتیەکی پەرورەدە کردنەکە ی بەدا،
چونکە ئەویش سەرگەرمی بەدەست هێنانی بژێوی خێزانەو ماندوی
کارو کاسبی یە ..

فەرموودە یەکی پیڤەمبەر ﷺ: کە موسلیم و بوخاری لە ئەبوهورەیرەو
ریوایەتیان کردووە فەرمووی: پیاوی ھاوێ خزمەت پیڤەمبەر ﷺ وتی:
ئە ی پیڤەمبەری خودا! کێ لەهەموو کەسێ پیویستەرە لەگەڵیا باش یم؟
پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: دایکت وتی: دوا ی ئەو، فەرمووی: دایکت، وتی:
دوا ی ئەو؟ فەرمووی دایکت، وتی: دوا ی ئەو: فەرمووی: باوکت.

نایەتە کە ئاماژە ی ئەو ی تێدایە: کە کەمترین ماو ی مانەو ی زارۆلە
لەسکی دایکی دا شەش مانگە، وە کوو زانراوە ئیمامی عەلی یە کەم
کەسە: کە ئەم نایەتە ی ئیرەو نایەتە ی سوره‌تی (لقمان ۱۴) و نایەتە ی
﴿والوالدان یرضعن اولادهن حولین کاملین لمن اراد ان یتیم الرضاعة﴾
البقرة/ ۲۳۳ ی بەراورد کردون و ئەو حوکمە ی لی دەرھیناون، چونکە
بەپێ ی نایەتە کە ی ئیرە ماو ی حەمل و ماو ی شیر پێدانی مندال سی
مانگە، بە گوێرە ی نایەتە کە ی سوره‌تی لوقمان و سوره‌تی (البقرة) ش ئەو
پەری ماو ی شیر خواردنی مندال دوو سالە، کەوابێ بۆ ماو ی مانەو ی ناو
سکی دایکی شەش مانگ مایەو.

ئێینو ئەبی حاتم و موحدە مەدی کورپی ئیسحاق لە مەعمەری کورپی
عەبدوللای جوھەننێو رپوایەت دەکا: کە دەلی: پیاویکی خزمی ئیمە
ئافرەتییکی خێلێ جوھەینە ی مارە کردو گواستێو، دوا ی شەش مانگی
تەواو مندالێکی بوو، میژدە کە ی چوو بۆلای ئیمامی عوسمان و روداوی بۆ
باسکرد، ئیمامی عوسمان ناردی بەدوا ی ئافرەتە کەدا، ئافرەتە کە خێرا
خۆی گۆری و ویستی بی بۆلای ئیمامی عوسمان لەوکاتەدا ئافرەتە ک،

خەریکی خۆگۆزپین بوو خوشکە کە دەستی کرد بە گریان، وتی: بۆچی دەگری؟ ترسی ئەوەت هەیە من خیانهتم کرد بێ؟ نەخەیر مەترسە سۆیندم بەخودا جگە لە مێردی خۆم کەس دەستی لی نەداوم، دڵنیام خودا پرسیوام ناکاو تووشی نارەحەتی نابم ..

که نافرته که بیان هیتایه لای ئیمامی عوسمان فەرمانی دا به
بهرد بارانکردنی. ئەم هه‌واله گه‌یشته ئیمامی عه‌لی و هاته‌لای ئیمامی
عوسمان، عه‌رزی کرد: ئەوه چۆن ئەو حوکمه‌ت ده‌رکردوه؟ ئیمام عوسمان
وتی: ئەم نافرته دوا‌ی شه‌ش مانگ شو‌کردنی مندا‌لی بووه، نایا شتی‌وا
ده‌بی؟ ئیمامی عه‌لی وتی: کو‌په ئەوه تو‌ قورئانت نه‌خو‌یندۆته‌و؟ عوسمان
فه‌رموی: به‌ئێ، عه‌لی فه‌رمووی: ئەدی نه‌تبیستووه خوا ده‌فه‌رموی:
﴿وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ ده‌رباره‌ی شیرخواردنیش ده‌فه‌رموی:
﴿حَوْلِينَ كَامِلِينَ﴾ ده‌ی چی مایه‌وه بو‌ (حه‌مل) جگه له‌شه‌ش مانگ؟
عوسمان فه‌رموی: وه‌للا‌هی تائیستا سه‌رنج‌م بو‌ ئەوه نه‌چووه و ئەوه‌م
به‌خه‌یا‌ل دا نه‌هاتوه!

هەر ئىبنو ئەبى حاتم لە ئىبنو عەبباسەو رىوايەت دەکا دەلى:
ئەگەر ئافرەت بە ئۆمانگ مندالى بوو دەتوانى (۲۱) مانگ شیری پى
بدا، ئەگەر بەحەوت مانگ مندالى بوو (۲۳) مانگ شیر بدا بە
مندالەکەى بەسیەتى، خۆئەگەر بەشەش مانگ مندالى بوو دەبى
دووسالى تەواو شیری بداتى، چونکە پەرەدگار دەفەرموى: ﴿وَحَمْلُهُ
وَفَصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾.

جا که نهو مندانه په‌روه‌ده بوو پیښه‌یشت و ته‌مه‌نی دريژ بوو
 ﴿حتى إذا بلغ أشده، وبلغ أربعين سنة﴾ هتا بوو به‌لاو ته‌مه‌نی که‌نجی
 تیپه‌ری بوو به‌پیاو و عه‌قل و هوښی کامل بوو له‌ته‌مه‌نی سی سالی

تیپه‌ری و گه‌یشته چل سالی و که‌مالی هیژو توانای عه‌قلی و جه‌سته‌یی پیدای کرد، جا نه‌وکاته:

﴿قال: رب أوزعني أشكر نعمتك التي أنعمت علي وعلى والدي﴾
وتی: خودایه یارمه‌تیم بده خه‌ریکی سوپاسکردنی نیعمه‌ته‌کانت بم، نه‌و نیعمه‌تان‌هی به‌خشیوتن به‌خۆم و باوک و دایکم، نیعمه‌تی هیدایه‌ت و له‌ش ساغی و رزق و رۆژی، نیعمه‌تی عه‌قل و دۆزینه‌وه‌ی ریبازی راستی ژیان و ده‌سته‌بهرکردنی به‌خته‌وه‌ری بۆ هه‌ردوو دوونیا، نیعمه‌تی نه‌وه که له‌باوه‌شی دایک و باوکی دلسۆزو خوداپه‌رستدا گه‌وره بووم.

﴿وأن أعمل صالحاً ترضاه، وأصلح لي في ذريتي﴾ خودایه یارمه‌تیم بده بۆ نه‌نجامدانی کرده‌وه‌ی چاک و په‌سەند به‌جۆرتیک که کرده‌وه‌کانم جیگای په‌زامه‌ندی تۆ بن و لیم قبول بکه‌ی. نه‌و کرده‌وه چاک و په‌سەندانه له‌ناو و هه‌چو نه‌وه‌کانیشمدا به‌رده‌وام بن و خویان پتوه بگرن و لییان بیته‌ه سروشت.

﴿إني تبت اليك، وإني من المسلمين﴾ نه‌من گه‌راومه‌وه بۆ ده‌رگانه‌ی عه‌فوو به‌زه‌ییت و له‌هه‌موو تاوانیکم په‌شیمانم، گه‌ردنکه‌چ و پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانت، به‌دلسۆزی و راستالی به‌ندایه‌تیت ده‌که‌م و ده‌مه‌وی سه‌رگه‌رمی په‌رستش بۆ کردنت بم.

نه‌بوداود له‌سونه‌نه‌که‌ی دا له‌ئیبنو مه‌سه‌عوده‌وه‌ی ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی فی‌ری نه‌وه ده‌کرد له‌ته‌حییاتدا نه‌م دووعایه‌ بخوینن (اللهم الف بين قلوبنا، وأصلح ذات بیننا، وأهدنا سبیل السلام، ونجنا من الذلّمات إلى النور، و جنبنا الفواحش ما ظهر منها وما بطن، وبارک لنا فی اسماعنا و أبصارنا و قلوبنا و أزواجنا و ذریاتنا، و تب علینا، إنک أنت التواب الرحیم و اجعلنا شاكرین لنعمتک مثنین بها علیک، و آتمها علینا).

نه بجاړ په روه ردگار پاداشی نهو بهنده راستالانه دیاری ده کاو
 ده فهرموی: ﴿أولئك الذين نتقبل عنهم أحسن ما عملوا، ونتجاوز
 عن سيئاتهم في أصحاب الجنة، وعد الصدق الذي كانوا يوعدون﴾
 نهوانه ی که نهوه په وشت و هه لسوکه وتیانه، بهو جوړه په فتار
 له گهل باوک و دایکیاندا ده کهن، نهوه نهوانه خودا پریزان لی ده گری و
 کرده و هی چاکیان لی وهرده گری و له تاوانیان خوښ ده بی و سزایان نادا
 له سهری، چونکه به کرده به باشه کانیاں خراپه کانیاں په رده پوښ
 ده بی، وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿إن الحسنات يذهبن
 السيئات﴾ هود/١٤٤.

نهوانه له پیرو تا قمی به هه شتیانن، خودا بوخوی واده ی داوه بهوانه ی
 تویه کارو گه راوهن له تاوان، که بیانخاته ناو به هه شته وه، هه لبه ته
 خودا له هه موو که س زیاتر به جیته پنه ری واده ی خو یه تی، نهو واده و
 به لینه نه ی له سر زمانی پیغه مبه رانی و له کتیبه ناسمیه کاند
 داویه تی به جییان دینی و لییان پاشگه ز نایته وه، واده ی راست و
 دروستن و نه نجامیان ده دا.

نه بجاړ دینه سر باسکردنی مندائی خراپ و بی گوی و زیانه خرؤو
 نه زیه تخواز بو باوک و دایک، پاداش و سزای هه ردو تا قمیش پون
 ده کاته وه و ده فهرموی:

﴿والذي قال لوالديه أف لكما أتعدانني أن أخرج، وقد خلت
 القرون من قبلي﴾ هه روه ها نهو مندالیه که باوک و دایکی داوای
 تیمانه پنهانی لی ده کهن، پیان ده لی: داد له ده ستان، نای که وه پرزم
 له وه ی که پیم ده لیس: به راستی نیوهم پی سهره، که نه و نه ده
 تینه گه یشتون، نهوه نیوهم به چ عه قلیک هه والی نهوهم ده ده نی:

که مردم سهر له نوئ زیندو ده کریمه وه؟ پوژی قیامت ده چمه وه
 بهر باره گای خواو حیسام له گهل ده کا؟ بهراستی نهو زیندو بوونه وهی
 ئیوه ده یلین شتیکی وی نه چوو بی بناغه وه، هیچ بهلگه یه که نه
 نه وهی ئیوه بانگه وازی بو ده کهن بچه سپینتی، نه وه تا نهو هه موو گهل و
 هوزو چین و تویره له پیش ئیمه مردوون و هیچیان نه گه پراونه وه، کهس
 هه والئیکی لهو باره وه بو نه هینا وینه وه، نه دی ئیوه به چ عه قلئیک
 داوای شتی وه ها له من ده کهن؟

﴿وهما يستغيثان الله ويلك آمن، أن وعد الله حق﴾، باوک و دایکی
 که ده یبینن نه وه هه لوئستی کوره که یانه نه وه ندهی تر ئاگری
 جگه ریان گه رمیان دادینتی و له خودا ده پارتنه وه که کوره که یان هیدایه ت
 بداو واز له کوفرو بیدینی بیتی و موسولمان ببی، پرو ده که نه پو لهو
 جگه رگوشه یان و پی دی ده لئین کوره مالویران نه وه بوچی به ناگا نایه یته وه
 ئیمان بیتنه و بپروات به زیندو بوونه وه هه بی، دلنیا به واده ی
 خودا دیته جی و قیامت پاده بی، هه موو ئاده میزاد زیندو ده کرینه وه،
 حیساب و لیکوئینه وه یان له گهل ده کری، سزاو پاداشی
 خویان وهرده گرته وه.

﴿فيقول: ما هذا الا أساطير الأولين﴾ کورپی سهر رهق و بی ویردان
 به قسه و ناموژگاری باوک و دایکی و ندهی تر شیلگیر ده بی و ده لی:
 نه وهی که ئیوه ده یلین نه فسانه و چیرۆکه رزیوی کۆنه له کتیه شپه کان دا
 نووسراوه، زیندو بوونه وهی دوا ی مردن شتیکی بی بناغه و وی نه چوو،
 عه قلم و وهی ناگری و پروای پی ناکه م.

نه مجار پهروه ردگار سزای نهو سهر رهقه نه فامه دیاری ده کاو
 ده فهرمووی: ﴿أولئك الذين حق عليهم القول في أمم قد خلت من

قبلهم من الجن والانس، انهم كانوا خاسرين ﴿ نهوانهی نهو جوړه بیرو باوه پانه دهر ده برن و نهوه قسه و رفته ریا نه نهو که سانه شیایو عه زابی دوزه خن، غه زه ب و رقی خودایان بو خویمان ده سته بهر کردووه، لهو گهل و نه ته وه کافرو بی پروایان نه که له وهو پیش هاتوونه گزړه پانی ژیا نه وه و به کافری و غه زه ب لی گیرای سهریان ناوه ته وه، چ له رپه گزی ئاده می زاد بن یان له رپه گزی جندو که بن، نهوانهی په یامی پیغه مبه رانیان رپه تکر دو ته وه، خویمان و مال و خیزانی شیان له ده ستدا وه، هه موویان شیایو نه وه بوون تور بدرینه ناو عه زابی دوزه خه وه، وادهی خودایان له سهر دیته جی، که فهرموویه تی: ﴿ لا ملان جهنم منك و ممن تبعك منهم اجمعین ﴾ ص/٨٥.

نه مجار په روه ردگار پاداش و سزای هه ردو و تاقم (چا که کارو خراپه کار) دیاری ده کاو ده فهرمووی:

﴿ ولکل درجات مما عملوا، ولیوفیهم أعمالهم وهم لا یظلمون ﴾ .
 واته: بو هه ردو و پیرو تاقم له خدا په رستانی رفته رجان و کردار چاک و بی پرواو خراپه کارو به د به خته کان له ئاده می زاد و جندو که پله و پایه ی جودا جودا، لای خدا بو یان ئاماده کراوه هه ر که سه و به گویره ی کرده وه و بیرو باوه ری خو ی پاداش و سزای خو ی وهرده گریتته وه، چا که به چا که و خراپه به خراپه، نهوانه هیچیان سته میان لی ناکری، تو ز قالیک له کرده وه ی باشی که س که م ناکری ته وه، هه ر وها له سزای که سیش زیاد ناکری! هه موو که س مافی خو ی وهر ده گریتته وه!

نه مجار دیمه نیکی پوژی قیامت راده نوینی و حال و وه زعی بی پروایان لهو دیمه نه دا غایش ده کاو ده فهرمووی: ﴿ و یوم یعرض الذین کفروا علی النار اذ هبت طیباتکم فی حیاتکم الدنیا واستمتعتم

بها، فالیوم تجزون عذاب الهون بما كنتم تستكبرون في الأرض
 بغير الحق وما كنتم تفسقون ﴿ ئەى پىڭەمبەرى خۆشەويست؛
 ئەو بۆ گەلەكەت باس بكە: كە كاتى كافرو بى بروايان پيش ئەوئى تور
 بدرينه ناو دۆزەخەوئو سزاو عەزابى سەختى ئاگر لەخۆيان دەگرئ،
 تەماشای ئەو ئاگرە بى ئامانە دەكەن و لە روى سەر زەنشت و لۆمەوئ
 پيشان دەگوتري: ئيو لەزەت و خۆشى خۆتان لەژيانى دونيادا چەشتوئ،
 سەرگەرمى دەستەبەرکردنى ويستى ئارەزۆكانتسان بوون و لەتاوان و
 خراپەكارى دا نوغرۆ بوون، تاوانکردنتان بەلاوئ شتىكى ئاسايى بوو،
 پىڭەمبەرتان بەدروخستەوئ، زيندو بوونەوئو سزاو پاداشتى ئەم رۆژەتان
 بەئەفسانەو خەيالى پىرو پوچ دەزانئ..

لەژيانى دونيادا بەشى خۆتان وەرگرتوئو و هيچتان بۆ نەماوئەوئ،
 ئەمپۆ سزای ريسوا ئاميز دەدرين، تۆلەى بى بروايى و سەر رەقيتان
 لى دەسەندري، لەپاساوى ئەوئەدا: كەبە ناحەق لەسەر زەوى خۆتان
 هەلەدەنايەوئو لوتبەرزيتان دەنواند، پشتتان لەيەكتاپەرستى و خودا ناسين
 هەلەدەکرد، هەرچى خودا پىى ناخۆش بوو ئەوئەتان ئەنجام دەدا.

لەتۆلەى ئەو رەفتارو کردەوانەتان دا ئەمپۆ سزای سەخت و
 ريسواكەرو بەردەوامتان بۆ ئامادەكراوئ لەناو شيوو دۆلى دۆزەخ دا بە
 ئاهو ئالەو حەسرەتەوئ، بەهاوارو دادو فيغانەوئ بۆ هەتا هەتايە ژيان
 بەسەربەرن، ژيانى چى! هەر وەندەيە زيندوون، ئەگينا مردن بەئاوات
 دەخوازن؛ هەلبەتە لەزەت وەرگرتن لە نيعمەتەكانى دونيا بەشيئەى
 حەلّال و پەوا، پەوايەوئەى لى نەكراوئ، ئاماژە بەو نايەتەى: كە
 دەفەرموئ: ﴿ قل: من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطيبات من
 الرزق ﴾ الاعراف/٣٢.

ههروه ها نایه تی: ﴿يا ايها الذين آمنوا لا تحرموا طيبات ما أحل الله لكم ولا تعتدوا، ان الله لا يحب المعتدين﴾ المائدة/ ٨٧. وهلى خوگرتنه وه له له ززه ت وخوشى به كانى ژيان داب و نه ریتی پیاو چاكانه.

له صه حیجى موسلیم دا هاتوه: ده فره موی: عومهرى کورپى خه تتاب چوه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ له ماله وه له وه سه رو بهنده دا له خیزانه كانى زیز بوو، عومهر ده گیریتسه وه ده لى: چاوم به مالى پیغه مبه ردا گیرا جگه له پیسته کونیک هیجى ترم نه دی. عه رزم کرد: نهى پیغه مبه رى خودا نه تو ره وانه کراوى خوداو به ریز ترین بهنده ی نهوى، نه وه تا کیسراو قه یصهر له ناو هه ریر و دیباج دا ژيان به سهر ده بن، نه تو بو چى به زبرى ژيان به سهر ده به ی؟

نیتر توژی: خو ی کوکرده وه به جوانی دانیش ت و فره موی: (افى شك انت يا ابن الخطاب؟ اولئك قوم عجلت لهم طيباتهم في حياتهم الدنيا) نه وه کورپى خه تتاب گومان ت هه یه؟ نه وانه تا قم و کومه لیکن خوشى و له زه تیان بو پیش خراوه له ژيانى دونیا، عومهر ده فره موی: وتم: نهى پیغه مبه رى خودا له قسمه په شیمانم داواى لیخوشبونم بو بکه، پیغه مبه ر ﷺ فره موی: (اللهم اغفر له).

جیروکی هه زره تی هو د (علیه السلام) له گهل قه وله که ی دا

وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُؤْفِكَ عَنْ آلِهَتِنَا فَإِنَّا

بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرٰیكُمْ قَوْمًا بَٰجِعَهِلُونَ ﴿٢٣﴾
 فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ مُّطْرُنَا
 بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِیْهَا عَذَابٌ أَلِیْمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ
 شَیْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا یُرِیْنَ إِلَّا مَسٰكِنَهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِی
 الْقَوْمَ الْمُجْرِمِیْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِیْمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِیْهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَآوَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنٰی عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
 وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَیْءٍ إِذْ كَانُوا یَجْحَدُونَ
 بِآٰیٰتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا یَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ
 أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰی وَصَرَفْنَا الْآٰیٰتِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ
 ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِیْنَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً
 بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ إِفْكَهُمْ وَمَا كَانُوا یَفْقَرُونَ ﴿٢٨﴾

دواى به بیان کردنى به لگه‌ی به کتابه‌رستى و راستى پیغه‌مبه‌رایه‌تى كه
 قورپه‌یشیه‌كان به‌هوى هه‌له‌وگير بونیان به‌له‌ززه‌ت و خو‌شى دونیاوه
 پشتیان لى هه‌لده‌کرد، په‌روه‌ردگار چیرۆكى گه‌لى عادى بو گپ‌رانه‌وه بو
 نه‌وه‌ی په‌ندى لى وه‌ربگرن، و به‌خویان دا بچنه‌وه، نه‌وه‌تا خودا به‌هوى

کوفرو سه ره قییان له ناوی بردن، له کاتیک دا گه لی عاد له قور هیشیه کان زۆرترو خاوهن ده سه لاتتر بوون، چونکه هیئانه وهی په ندو سه ر گورزشته ی واقعی، داخوازی تیفکرین و لی وردبوونه وهیه، له هه مان کاتدا دلدانه وهی پیغه مبه ریشی تیدا یه ده فه رموی:

﴿واذکر أخوا عاد اذ أنذر قومہ بالأحقاف، وقد خلت النذر من بین یدیہ ومن خلفہ الا تعبدوا الا الله، انی أخاف علیکم عذاب یوم عظیم﴾ نه ی پیغه مبه ری خوشه ویست؛ باسی سه ر گوزه شته ی هود پیغه مبه ر بکه بو نه ته وه که ت، هود درودی خودای لی بی، به رشته و خزمایه تی له قه ومی عاد بوو، خودا کردیه پیغه مبه رو ره وانه کرد بو سه ر قه ومی عاد یه که م: که له (ئه حقاف) ده ژیان له ولاتی حه ضره موت.

ئه حقاف بریتی یه له چه ند ته پۆلکه و به رزای لمبه لان، یان بریتییه له شیوو دۆلێک به (به ره هوت) به ناو بانگه، وه لخال له پیش هود و دوا ی هودیش پیغه مبه ری ترمان ره وانه کردون، هه موویان گه ل و نه ته وه کانی خۆیان ترساندون: که جگه له خودا که سی تر نه په رستن، هاوه لئ بو دانه نین، حه زره تی هودیش هه مان ریبازی گرت به ر، به و جوړه نامۆژگاری گه له که ی کرد، داوا ی لی کردن یه کتا په رستی بکه ن و هاوه ل بو خودا دانه نین، پی ی گو تن من ده ترسم ئیوه توشی عه زابی سه خت و دژوارین.

نونه ی ئه م نایه ته نایه تیکی تره: که ده فه رموی: ﴿فان اعرضوا فقل: انذرتکم صاعقة مثل صاعقة عاد و ثمود، ان جاءتهم الرسل من بین ایدیهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله﴾ فصلت/ ١٣- ١٤.

قه ومی عاد وه لامی حه زره تی (هود) یان دایه وه ﴿قالوا: أجبتنا لتأفکنا عن آلهتنا؟﴾ وتیان: نه وه هاتوویه لمان و خۆت به پیغه مبه ر

داناوه بۆ شهوهی له په رستشکردنی خودا کائمان لامان دهی؟ ده تهوی واز له خودا کانی خۆمان بێنن و عیبادت بۆ شه و خودایه بکهین: که تۆ بانگه وازی بۆ ده کهی؟ بێ منه تبه ..

﴿فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ شه و عه زابه سامنا کهی هه ره شه مان پێ لی ده کهی بۆمان بێنه، ته گهر راست ده کهی له وه دا: که ده لی ئیمانم پێ نه هیئن عه زابی سه خت یه خه تان ده گری، دهی وا ئیمه ئیمانت پێ نا هیئن با شه و عه زابه گه وه ره و سامنا که بۆ مان بی! ته مه به لگه و نیشانهی شه وه یه: که شه و گه له نه فامه خۆیان په له یان له هاتنی عه زابی خودا کردوه، چونکه به لایانه وه هاتنی عه زابی له و جوړه دورو نه گو نجاو بووه، خۆ ته گهر ئیمانیان به هاتنی ببوایه هه رگیز په له یان له هاتنی نه ده کرد! ^(١) هه زره تی هود عليه السلام وه لامی دانه وه ..

﴿قَالَ: اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ، وَاَبْلَغُكُمْ مَا اُرْسَلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّي اُرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ﴾ فه رموی: من نازانم کهنگی شه و عه زابه تان بۆ دی، زانیاری ته وا و ده رباره ی هاتن و چۆنیه تی شه و عه زابه و هه موو شتیکی تر لای خودا خۆیه تی و به ده ست خۆیه تی: شه و نه قدیری کردوه و شه و ده نییژی، له و باره وه هیچ زانیاری به کم نه درا وه تی، ئیشی من شه وه یه، په یامی خۆم به ئیوه بگه یه نم، موژده ده ربه به هه شت و تر سی نه ر تانم له دۆزه خ، ناگا دار تان ده که مه وه له وه: که ته گهر ئیمان نه هیئن خودا به غه زه بی خۆی ده تان گری و له ناوتان ده با، نه که من خۆم عه زاب تان بۆ بێنم! کهی هاتنی عه زاب به ده ست منه؟ وه لی من ئیوه ده بینم گه ل و نه ته وه یه کی بی عه قل و نه فامن له وه دا: که بروام پێ نا کهن، سورن

(١) له نایه ته که دا واده له شوینی هه ره شه به کارهاتووه، چونکه وشه ی (تعهد) مضارعی (وعد) یه و له بابی دوه مه و مجرد بۆ واده و به ئین به کار دی .

له سه ر کوفرو بی دینی خۆتان، پیشنیاری شتی وایش ده که ن له ده سه لاتی پیغه مبه ران دا نیه !!

ئه مجار په روه ردگار دیمه نی سه ره تای هاتنی عه زابی سه خت و کۆکوژیان راده نوینی و ده فره موی: ﴿فلما رأوه عارضا مستقبل أوديتهم قالوا هذا عارض ممطرنا﴾ کاتێ: دیتیان هه ور یان (عه زاب) به ره و سه وان دێ و پوی له ناوچه و سنوری ولاتی ته وانه، به دلخۆشییه وه وتیان: ته وه هه ورێکه و بارانمان بۆ ده بارینی، زه وی زاری تینومان تیر ناو ده کا، کهش و هه وای وشک و گهرمان بۆ خۆش ده کا! زۆریان هومید پی بوو، خۆشی خۆشی نیستا نا تاویکی تر بارانیان بۆ ده باری و له و حاله ناخۆشه ی تی یدان رزگاریان ده بی.

ریوایاتی زۆر هه ن ده لێن: ته و گهل و هه ریته تووشی گهرمایه کی زۆر بوون، بی بارانی و گهرما و وشکه سالتی برستی لی برپیوون، کهش و هه وای وایان بۆ خولقا بوو، به که لکی ژیان نه ده هات: جا که خودا ته و هه وره ی په وانه کردن زۆری پی که یفخۆش بوون، هه موویان له مال هاتنه ده ر به ره و شیوو دۆله کانی ده ورو به ریان پۆششتن به هومیدی ته وه بارانیان بۆ بباری و کهش و هه وایان بۆ بگۆرێ، به لام زوبانی واقع تی گه یانندن: که ته و هه وره هه وری باران نیه.

﴿بل هو ما استعجلتم به، ریح فیها عذاب الیم تدمر کل شیء بأمر ربها﴾ به لکوو ته و عه زابه یه: که په له تان له هاتنی ده کرد، په شه بایه کی غه زه به و سزای سه ختی هه لگرتوه بۆ ئیوه، به فره مانی خودا به سه ر هه ر شتیك دا سپروا ویرانی ده کاو ده یسپروکی نی وه کوو له ئایه تیکی تر دا باسی ته و په شه بای غه زه به ده کاو ده فره موی: ﴿ما تذر من شیء ائت علیه الا جعلته کالریمیم﴾ الذاریات/٤٢.

نایه ته که ناماژه بۆ ئەوه دهکا: که ئەو (با) غەزەبه زیندوه و ههستی ههیه و فهرمانبهرداره و فهرمانی پێ کراوه به وێرانکردن و لهناوبردنی ئەو گەله سههرهق و نهفامه، ئەمەش حەقیقه تێکی بوونه وهره و قورئان زۆر جار ناماژهی پێ دهکا، ئەم بوونه وهره هه مووی زیندوه و هه موو هیژو وزهیه کی ههستیاره، هه موو شتێک بهرامبهر خودای خۆی ههستی ههیه و پابهندی فهرمان و ویستی پهروهردگاره، ئەرکی سهershانی خۆی ئەنجام دهدا..

ئاده میزاد بۆ خۆی یه کی که لهو هیژو توانایانهی بوونه وهر کاتێک ئیمان له دل و دهرونی دا جیگیر ده بی، دلی ده کرێته و بۆ (معرفه الله) بۆ خودا ناسی و یه کتاپه رستی، ده توانی ههست به فهرمانبهرداری بوونه وهریکا، له گه له دهرویه ری خۆی دا هاریکاری و بگوفی، وه کوو جوړێک له زیندو هه لئس و کهوت له گه له بوونه وهریکا، چونکه له راستی دا هه موو شتێک زیندوه و به جوړێکی تایبه تی ههست و گیانی تێدایه، وه لی ئیمه دهرکی ئەو ژیان و ههسته یان ناکه یین و له ئاست ئیمه په رده یان به سه ردا دراوه، چاوی دلی هوشیارو نورانی ههستیان پێ ده کاو چاوی سهershانیان بیینی! ^(١)

به لی (با) غەزەب ئەرکی سهershانی خۆی ئەنجام دا، هه موو شتێکی وێران کرد، خۆیان و ئاژه لیان، خانویه رهو کالو سامانیان هه مووی خاپور بوو ﴿فأصبحوا لا یری الا مساکنهم﴾ وایان لی هات جگه له که لا وهره و خاوی خانوه کانیان هیچی تریان نه ده بینرا، و لا تیان که سی تێدا نه مابوو، هه موویان خاپورو کش و مات! قوقه ی که له بابی تێدا نه مابوو!

(١) سهیری (فی ظلال القرآن) بکه ٤٢٢/٧ .

ئه‌جار دوا‌ی ترساندن‌ی قوره‌یشیه‌کان په‌روه‌ردگار هی‌زو تواناو شان و بازوی گه‌لی عاد به‌یان ده‌کاو ده‌فهرموی:

﴿وَلَقَدْ مَكَنَّا هُمْ فِيمَا انْ مَّكَانَهُمْ فِيهِ، وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَابْصَارًا وَافْتَدَىٰ، فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا ابْصَارُهُمْ وَلَا أَفْتَدَتْهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾
 بی‌گومان ئیمه گه‌لی عادو هه‌موو گه‌له‌پیشینه‌کانمان له‌سه‌رزه‌وی جی‌گیر کرد بوو وه‌کو چۆن ئیوه‌مان له‌سه‌رزه‌وی جی‌گیر کردوه، مال و سامان و هی‌زو تواناو ده‌ست و بازو له‌شساغی و ته‌مه‌ندری‌ژیمان پی دابوون به‌جۆری‌ک که به‌ئیه‌مان نه‌داوه ئه‌ی قوره‌یشی و دانیش‌توانی مه‌ککه؛ ئه‌وان له‌ئیه‌واهن سامان‌تر بوون، له‌ئیه‌و زیاتر من‌دال و پی‌اوی به‌شان و بازویان هه‌بوو، ده‌سه‌لات و توانایان له‌هی ئیه‌و پتر بوو، ژیارو شو‌ینده‌ستیان له‌سه‌رزه‌وی له‌هی ئیه‌و به‌رچاو تر بوو.

وه‌کوو له‌نایه‌تی‌گی تر‌دا ئاماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فهرموی: ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ، وَاشْدُ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ غافر/ ٨٢.

ده‌ی ئه‌وان و پ‌رای ئه‌و ده‌سه‌لات و توانایه‌ی هه‌یان‌بوو سه‌رباری ئه‌و ده‌ست و چاوو گو‌ی‌چکه‌و دل و ده‌رونه‌ی پی‌یان به‌خ‌شرا‌بوو کاتی‌ک په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان ره‌ت‌کرده‌وه‌و پشتیان له‌هیدایه‌ت هه‌ل‌کرد، هی‌چ شتی‌ک دادی نه‌دان، سو‌دی‌ان له‌کیلی زانیاری: که‌ چاو و گو‌ی‌چکه‌یه وه‌رنه‌گرت، جه‌سته‌و هه‌ست و ئامی‌ری بی‌ست و دیتنی خۆیان نه‌خسته کار بۆ‌یه‌خته‌وه‌ری خۆیان، له‌وش‌تانه‌دا به‌کار یان نه‌هی‌نان: که‌ بۆ‌ی دروست کرا‌بوون، شو‌کرو سو‌پاسی په‌روه‌ردگاریان پی نه‌کردون، بۆ‌هه‌تا هه‌تایه‌ خۆیان به‌د به‌خت و چاره‌ ره‌ش کرد، سو‌دی‌ان له‌هه‌ست و عه‌قل و زانیاری خۆیان وه‌رنه‌گرت.

﴿اذا كانوا یحجدون بآیات الله، وحق بهم ما كانوا به یتهزئون﴾ چونکه ئینکاری په یام و ئایاتی خودایان کرد، ئیتر ئه و عه زاب و هه ره شه به یی گالته یان پی ده هات ده وره ی دان و تیکیه وه پیچان و خستیه ناو زبلدانی میژوه و عه زابی دۆزه خیان بۆ خویان ده سته بهر کرد.

که واته دانیش توانی مه که و یرای ئه وه ی: که له گه لی عاد که م ده سه لاترن و له هیچ رویه کی هیژو توانا وه ناگه نه ئه وان، ده بویه پتر له عه زابی خودا بترسانایه وه ولایان بدایه تووشی ئه و به دبه ختی و چاره ره شییه نه هاتنایه.

﴿ولقد اهلکنا ما حولکم من القرى، وصرفنا الآیات لعلهم یرجعون﴾ بیهگومان ئیمه چهند گه ل و نه ته وه مان له ده وره بهری ئیوه ی قوریه شی له ناو برده وه، له سه ر ئه وه ی پیغه مبه ره کانیا ن به درو خستونه وه، هه ره له ده وره بهری ولاتی حیجاز چهند شارو گوندی گه لی عادو قه ومی لوط و گه لی مه دیه نمان له ناو برده ون، هه موویان سه رکه ش و بی برواو سته مکار بوون، پیغه مبه رمان بۆ سه رناردن، مو عجیزه و نیشانه ی زۆرو جوړاو جوړمان نیشان دان، بۆ ئه وه ی له کوفرو بیدی نی خویان واز بیتن و شوین په یامی پیغه مبه ره کاغمان بکه ون، به لام لاسارو بی گوی بوون و ئمانیا ن نه هیئا! ئیمه ش به عه زابی سه خت و کوکوژ له ناو مان بردن.

﴿فلولا نصرهم الذین اتخذوا من دون الله قربانا آلهة، بل ضلوا عنهم و ذلك افکهم وما كانوا یفترون﴾ ئه دی بۆچی: که عه زابی سه ختی ئیمه یه خه ی گرتن خودا کانیا ن یار مه تییا ن نه دان و عه زابی ئیمه یان لی نه گیرانه وه؟؟ خو ئه وان له جیاتی خودای حق و به دیه یتنه ر، چهنه ند شتیکیان کرد به خودای خویان و ده یان په رستن به ته مای ئه وه بوون،

شەفاعەتیان بۆ بکەن! پێیان وابوو پارێزگاریان دەکەن، بەلام ئەوەی بەتەمای بوون نەهاتەدی، بەلکوو لێیان هونبون و نامادەیی یارمەتیدان و پرزگار کردنیان نەبوون، کێ فریایان بکەوێ؟ چۆن یارمەتییان بدەن؟ ئەو بت و صەنەمانە دارای ئەوەن شەفاعەت و یارمەتیدانیان لەدەست بێ، ئەوە گومرایی و سەرلی شێوانە کە ئەو شتانەیان کردون بەخودا و پەرستشیان بۆ دەکەن، ئەوە بوختان و دەست هەلبەستی خۆیان بوو، بۆیە خەسارەقمەندی دونیاو قیامەت بوون و بوونە پەندو عیبرەتی پۆزگار

ئیمانیانی جندۆکە بەقورئان

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

باسى چەند كەسىٰ لە جندۆكەو گۆيٰ لىٰ بوونيان لە قورئان بە خوشوع و ئەدەبەو، خۆيٰ لە خۆيٰ دا بنەماي عەقيدەو ئيمان دەچەسپىنى، يەكەيتى بنەما باوەرپەكانى نىوان قورئان و تەورات دەسەلىنى، باسكردنى قورئان بۆ روداوى نامادە بوونى كۆمەللىك جندۆكە بۆ ئەوئى لە دەمى پىغەمبەرەو گويان لە قورئان بى، ھەئس و كەوت و رەفتاريان لە بەرامبەر بىستى قورئان دا، بەلگەيەكى بە ھىزەو پىويست بەبەلگەي ترناكا بۆ سەلماندى ھەبوونى جندۆكە ھەرچەندە ئىمە بەھەستەكانان ھەستيان پى ناكەين، ھەرۈھا بۆ راستى ئەو روداوەو چۆنيەتيەكەي!

ھەرۈھا بۆ سەلماندى ئەو: كە ئەو جندۆكانە تواناي ئەوئان ھەبەو ھەيانە: كە گۆيٰ لەقورئان بگرن و بىبىسن و بەگوفتارى عەرەبى لەزمانى پىغەمبەرەو لىٰ ھالى بن! ھەرۈھا نامازە بەوھش دەكا: كە جندۆكە نامادەباشى كوفرو ئيمانين تىدايە، گونجاون بۆ ھىدايەت و گومرايى! بەھىچ شىوئەك پىويستيمان بەبەلگەي ترنيە بۆ چەسپاندنى ئەم حەقىقەت و راستىيە، كوردى گوتەنى،: خۆر بەدەرەوئەيە چ پىويستيمان بەچرايە!

چەندىكىش لە سەرى بگوترى بۆ روناكرنەوئەي ئەو حەقىقەتە لەدیدی بۆچوونى ئادەمیزاد، بى سود نابى بىگومان ئەم كەون و كائىناتە، ئەم بوونەوئەرە پان و پۆرەي دەورەي داوين، پرە لەنھىنى و ھىزووزەي بىندراو نەبىندراو، پرە لەمەخلوقاتى نەزانراو و نەبىندراو، ئىمەي ئادەمیزاد لە باوەشى ئەو ھەموو نھىنى و مەخلوقاتەدا ژيان بەسەر دەبەين، كەميان لىٰ دەزانين و رەوشت و كاريگەرى زۆريان نازانين، پۆژ دواي پۆژ ھەندىٰ لەنھىنيانەمان بۆ دەرەكەوئى، ھەست بەھەبوونى ھەندىٰ لەو مەخلوقاتە نەزانراوانەي ئەمپۆمان دەكەين و ھىشتا لەسەرەتاي بەرنامەي فىربوون و تىگەيشتن لەبونەوئەرداين،

ئەوێ دەربارەى دەیزانین لەچاوەوەى نایزانین قەترە بەدەریایەو پۆشکەیه کە لەکایە.

ئەوێ ئەمرو دەیزانین دەربارەى بوونەوەر: بەتایبەتی لەبواری زانیاری (طب) و فیزیای کیمیاو پیشەسازی و جیولوجی و ئاسمان شوناسی دا ئەگەر بەراورد بکری بەو زانیاریانەى ئادەمیزاد کەپیش هەزار سال یان زیاتر زانیونی، ئەو زانیاری یانەى ئەمرو بو ئەو پیشینانە زۆر لەمەوزوعی ناسینی جندوکه سەر سوپهینه رتره.

ئەگەر یەکی: پيش هەزار سال نهيى يەکی دەربارەى گەردیلەو بوارەکانی فیزیای پزیشکی. هتد کە ئەمرو دەزانری دەربخستایە بەشیتیان لەقەلەم دەدا، یان زۆر لەمەوزوعی جندوکهیان بەلاو سەر سوپهینه رتر دهبو.

وێدەچى ئیمەى ئادەمیزاد لە بواری زانست و زانیاری دا بەرەو پيش پروین و پروژ دواى پروژ زیاتر نهیى بونه وەرمان بو کەشف بى، لەچوار چێوێ ئاوە دانکردنەوێ زەوێ و بەو یاسایەى: کە خودا بوونەوێ بو تەسخیر کردوین نهیى وامان بو دەر بکەوێ مەوزوعی (زەرپەرە) و نهیى یەکانى ببنە گالتهى منداڵ و چ گرنگى یەکیان نه مینى. بەلام لەگەڵ ئەوێش دا ئیمەى ئادەمیزاد هیشتا ئەوێ دەیزانین لەبەرەمبەر نەزانراو دا زۆر کەم و بى نموده، بۆیە پەرەردگار دەفەرموی: ﴿وَمَا أَوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ یان دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامَ وَالْبَحْرِ يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرَ مَا نَفَدْتَ كَلِمَاتِ اللَّهِ﴾.

جا: کە ئیمە ئەمە هیژو توانامان بى، ئەوێ ئەندازەو بواری زانیاریمان بى هەرگیز مافی ئەوێمان نیە لەخۆمانەو بەبى بەلگە هەر ئەوێندە لەسنووری عەقل و بیرو بو چویمان بەدەرە، ئەفیی یان ئسباتی نهیى یەکی بوونەوەر بکەین، ئیمە هیشتا هەموو نهیى جەستەى خۆمان

نه زانیوه، چ جای نهیئی عه قل و گیانان بزانی، جا که خودا به لوتف و مه رحه مه تی خوی له پښگای که لام و سروشتی خویوه نهیئی به کی له نهیئی به کانی بوونه وهر بو ده رختین، حه ق وایه به کسه به بی سی و دوو تیمانان پیی هه بی، شوکرو سوپاسی پهروه دگارمان بکهین له سهه نهوزانیاریه، چوان پی گه یشتوه چه ندمان پی زانراوه ناوا وهری گرین و لی زیاد و کهم نه کهین.

هیچ سهه چاوه به کی تریش نیه ئیمه ئه م جوړه نهیئی و په نامه کیانه ی لی وهر بگرین، ئیمه له م ده قه قورئانییه ی ئیره و نایه ته کانی سورته تی (الجن) و فه رموده سهه حیه کانی پیغه مبهه ﷺ ده رباره ی شه ورپوداوه ((پوداوی کوبونه ی پیغه مبهه ﷺ له گهل جندوکه و بیستنیان بو قورئان له ده می پیغه مبهه وه)) ده توانین بری حه قانیق له جندوکه بزانی، ده زانی: که مه خلوقاتیکى ترهه له ناگر دروست کراون .

وه کوو قورئان له سهه زمانی ئیبلیس ده رباره ی ئاده م بو مان ده گیریتته وه ده فه رموی: ﴿انا خیر منه خلقتنی من نار و خلقته من طین﴾ شه یتانیش بو خوی له ره گه زی جندوکه یه، قورئان ناماژه به وه ده کاو ده فه رموی: ﴿ان ابلیس کان من الجن ففسق عن امر ربه﴾ ئه م مه خلوقاته جندوکه نه تاییه ته ندی خویان هه یه، شه وان ئاده میزاد ده بینن، وه لی ئیمه ی ئاده میزاد شه وان نابین... وه کوو قورئان ده رباره ی شه یتان ده فه رموی: ﴿انه یراکم هو و قبيله من حیث لا ترونهم﴾.

ههروه ها نایه ته که ناماژه به وه ده کا: که جندوکه ش وه کوو ئاده میزاد کۆمه لگایان هه یه و له خیزان و هۆزو گوندو شارو شارو چکه پیک دی: چونکه ده فه رموی: ﴿انه یراکم هو و قبيله﴾ ههروه ها توانای شه و دیان هه یه له سهه زهوی بژین به لام له کوی و چۆن؟ نازانین! قورئان هه ره شه ونده ی درکاندوه که زهوی نشینگه ی ئاده میزاد جندوکه یه، شه وه تا

به‌نادهم و حه‌واو ئیبلیس ده‌فرموی: ﴿اهبطوا بعضکم لبعض عدو ولکم فی الارض مستقر ومتاع الی حین﴾ البقرة/ ٣٦ .

ئهو جندوکانه‌ی بۆ حه‌زره‌تی سلیمان رام کرابوون به‌ملکه‌چی له‌سه‌ر زه‌وی کاریان بۆ ده‌کرد، داخوازی ئه‌وه‌یه: که توانای له‌سه‌ر زه‌وی ژیانیان تیدا بوو بێ، هه‌روه‌ها توانای ئه‌وه‌یان هه‌بوه له‌ده‌ره‌وه‌ی زه‌وی و له‌سه‌ر هه‌ساره‌کانی تریش ژیان به‌سه‌ر به‌رن: وه‌کوو له‌سه‌ر زوبانی جندۆکه ده‌فرموی: ﴿وانا لمسنا السماء فوجدناها ملئت حرسا شديدا وشهباً، وانا كنا نقعد منها مقاعد للسمع فمن يستمع الآن يجد له شهاباً رصدا﴾ .

هه‌روه‌ها توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه کار له‌ئاده‌میزاد بکه‌ن و له‌خشته‌ی به‌رن، وه‌کوو قورئان له‌دان و سانی نێوان په‌روه‌ردگارو ئیبلیس دا ئاماژه‌ی پێ‌ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿قال: فبعزتك لأغوينهم اجمعين، الا عبادك منهم المخلصين﴾ به‌لام چۆن گومرایان ده‌کاو چۆن وه‌سه‌سه و ختوکه‌یان ده‌دا؟ نازانین ده‌توانن گوتیان له‌ده‌نگی ئاده‌میزاد بێ به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه: که گوتیان له‌بیستنی قورئان بوو تێ‌ی گه‌یشتن، توانای موسوڵمان بون و گومرا‌بوونیان هه‌یه، وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وانا منا المسلمون ومنا القاسطون فمن اسلم فأولئك تحروا رشدا، واما القاسطون فکانوا لجهنم حطباً﴾ .

ئهمه به‌کورتی ئهو زانیاری و ئاماژه پێ‌کردنه‌یه: که قورئان ده‌یگه‌یه‌نێ و پێ‌ویسته ئیمانمان پێ هه‌بێ و به‌حه‌قیقه‌ت و راستی بزانی و بێ سێ و دوو وه‌ری بگرین، زۆر رپوایات و فه‌رمووده‌ی جیا جیا‌هه‌ن مانای نایه‌ته‌کانی قورئان زیاتر شی ده‌که‌نه‌وه و عاله‌می جندۆکه‌مان پێ ده‌ناسین، هه‌ندیکیان رپوایاتی موسلیم و بوخارین و راگواستنیان بۆ شێره به‌راورد‌کردن و پێک گرتنیان پانتای به‌کی زۆری ده‌وی، هه‌ر که‌سی

دہیہ ویّ لہو بوارہ دا قول بیّتہ وہ باسہیری تہ فسیرہ کان بہ تاییہ تی تہ فسیری (ابن کثیر) و (الطبري) و (في ظلال القرآن) بکا.

پہیوہ ندی نہم کوّمہ لہ نایہ نہ بہ ہی پیّشہ وہ لہم پوہ وہیہ :

لہوہ پیّش پەرور دگار تہ وہی راگہ یاند: کہ ئادہ میزاد ہیانہ خودا پەرستہ و ہیانہ کافرہ، تہ مجار بہ شوین تہ وہدا تہ وہ رون دہ کاتہ وہ: کہ رہ گہزی جندو کہ ہیانہ خودا پەرستہ و ہیانہ بیّدین و حق نہویستہ، موسولمانہ کانیان شیای پاداش و کافرہ کانیان شیای عہ زابن.

حہ زہرہ تی (محمد) درودی خودای لہ سہ ربیّ رہ وانہ کراوہ بۆ سہر عالہ می ئادہ میزاد و جندو کہ بہ شیوہی تہ کلیف و رہ ہنمایی کردن و تیکویشان لہ گہ لیان بۆ تہ وہی ریّگای سہ فرازی دویا و قیامت بگرہ بہر، جندو کہ و فریشتہ دوو عالہ می غہیبی قہرہ بالّخ و بہر فروان، ئیمہ نایان بینین، پیّویستہ ئیمانان پیّان ہہ بیّ، ہرورہ کوو چۆن پیّغہ مہر ﷺ لہ ریّگای فریشتہ وہ نیگای پیّ گہ یشتوہ، تہ ویش بہو پہری دلّسوزیہ وہ پہیامی خوئی بہ عالہ می جندو کہ و ئادہ میزاد گہ یاندوہ، موژدہی بہ ہہ شتی بہ خودا پەرستان داوہ و کافرہ کانی لہ عہ زابی سہختی خودا ترساندوہ، دہ فہرموی:

﴿واذ صرفنا اليك نفرا من الجن يستمعون القرآن فلما حضروه قالوا أنصتوا فلما قضي ولوا الى قومهم منذرين﴾ تہی پیّغہ مہرہری خو شہ ویست؛ باسی تہ وہ بۆ گہ لہ کت بکہ: کہ ئیمہ سہر نجی چہ ند کہ سیّکمان لہ جندو کہ بۆلای تو راکیّشاو ناردمانن بۆلات بۆ تہ وہی بینہ ہوئی ہیدایہ تدانی نہ تہ وہ کہ یان، کاتی ئامادہی قورئان خویندنی تو بون و گوئیان لی گرت، داوایان لہ یہ کتر کرد: کہ بیّدہ نگ بن و بہ خوشوع و خضوع وہ گوئی لی را بگرن و بیر لہ مانای بکہ نہ وہ، تہم روداوہ لہ شیوی مہ شہوور بہ (بطن نخلة) پوژہ ریّہک بہ پیادہ لہ مہ ککہ وہ دورہ لہ سہر ریّی

(الطائف) له و کاته‌دا بوو: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به دل شکاوی له‌تانیف گه‌رایه‌وه، نه‌م جندۆ‌کانه له‌جندۆ‌که‌ی (نصیبین) یان (نه‌ینه‌وا) بوون جا گوئیان راگرت تا نوژی به‌یانی یان تا‌قورئان خویندنه که ته‌واو بوو، نه‌مجار گه‌رانه‌وه بۆ‌لای گهل و کهس و کاری خویان بۆ‌ته‌وه‌ی بیانترسینن له‌عه‌زابی خودا، ئامۆژگاریان کردن: که‌پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌و گیریه‌کانی قورئان بن.

نایه‌ته‌که به‌رونی ته‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که پیغه‌مبه‌ر په‌وانه کراوه بۆ‌سه‌ر هه‌ردو عاله‌می ئاده‌میزادو جندۆ‌که به‌شی‌وه‌ی ته‌کلیف بۆ‌ته‌وه‌ی له‌گومرایی رزگاریان بکاو بیانخاته سه‌ر رپیازی هیدایه‌ت، چه‌ند فه‌رموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر له‌م باره‌وه رپوایه‌ت کراون، ته‌وه ده‌گه‌یه‌نن: که له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ‌خۆی هه‌ستی به‌ ئاماده‌بوونی نه‌و جندۆ‌کانه نه‌کردوه، به‌لکوو ته‌وان گوئیان له‌ قورئان خویندنی پیغه‌مبه‌ر گرت و دوا‌ی گه‌رانه‌وه بۆ‌ناو گهل و هۆزی خویان و ده‌ستیان کرد به‌ ئامۆژگاری کزدنیان، نه‌مجار جندۆ‌که ده‌سته ده‌سته و تا‌قم تا‌قم ده‌ستیان کرد به‌هاتن بۆ‌لای پیغه‌مبه‌ر و وموسولمان بوون .

یه‌کی‌ک له‌و رپوایه‌تانه‌ی: ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌که‌مجار هه‌ستی به‌ئاماده‌بوونی جندۆ‌که‌کان نه‌کردوه ته‌وه ده‌دیس‌یه: که ئیمام نه‌حه‌مدو تیرمیزی و نه‌سائی له‌ئیب‌نوعه‌بباسه‌وه رپوایه‌تیان کردوه ده‌فه‌رموی: (کان الجن یستمعون الوحي، فیسمعون الکلمة فیزیدون فیها عسرا فیکون ما سمعوا حقا، وما زادوا باطلا، وکانت النجوم لا یرمی بها قبل ذلك، فلما بعث رسول الله ﷺ کان أحدھم لا یأتی مقعده الا رمی بشهاب یحرق ما أصاب، فشکوا ذلك الى ابلیس، فقال ما هذا الا من أمر قد حدث، فبث جنوده، فاذا بالنبی ﷺ یصلی بین جبلي نخلة فأتوه فأخبروه فقال: هذا الحدث الذي حدث فی الأرض).

ریوایه تی تریش زۆرن ئەوه ده گه یه نن: که پیغه مبه ر ﷺ جندۆکه ی بینوون و له گه لیان کۆبۆته وه و قورئانی بۆ خویندونه وه ره ه نو مایی کردون، هه ندیکیان ئیمانیان پێهێناوه و هه ندیکیان پشتیان هه لکردوه .

جا: که جندۆکه کان گوئیان له قورئاخویندنی پیغه مبه ر بوو گه رانه وه بۆ ناو گه ل و هۆزی خۆیان و .. ﴿قالوا: یا قومنا، اننا سمعنا کتابا أنزل من بعد موسى، مصدقا لما بین یدیہ، یهدی الی الحق، والی صراط مستقیم﴾ وتیان: ئەی گه ل و هۆزی خۆمان، ئیمه گویمان له خویندنه وه ی په راویک بوو له دوا ته ورات له لایه ن خوداوه نازل کراوه ، پشتگیری نامه ئاسمانیه کانی پیش خۆی ده کا، پیغه مبه رانی پیشوو په یامه کانیان به راست ده زانی و داوای ئەوه ده کا هه موو که س به راستیان بزانی، نامه ی شاره زایی کردنی خه لکه بۆ رێگای سه رفرازی، بۆ رێبازی میانه ره وی له عه قیده و عیباده ت و کرده وه و هه لۆیست و ئاکارو گوفتاردا .

تیبینی ئەوه ده کری: باسی هه زره تی عیسای نه کرد دروودی خودای له سه ر، جا یان له به ر ئەوه بوو ئەو جندۆکانه جوله که بوون و موسو لمان بوون یان چونکه ئینجیل: که نامه ی عیسایه ئامۆژگاری و باسی دلنه رمی تێدایه ، به ده گمه ن نه بی باسی ته حلیل و ته حریمی تێدایه ، به لکوو له راستی دا ئینجیل ته و او که ری ته وراته : که وایی سه رچاوه ی سه ره کی بۆ جوله که و گا ور ته وراته ، ئەو سه رچاوه ی شه ریه ته بۆ هه ردولایان، بۆیه به تایبه تی ناوی ته وراتی هێنا .

﴿یا قومنا أجبوا داعی الله وآمنوا به یغفر لکم من ذنوبکم و یجركم من عذاب أليم﴾ ئەی هۆزو گه ل و کۆمه لێ جندۆکه ! به پیربانگه وازی پیغه مبه ری ئیسلام و دوا پیغه مبه رو سه ر داری پیغه مبه رانه وه بچن، ئیمانی پێ به یئین، شوین په یامی ئەو قورئانه بکه ون: که بانگه وازیان

ده كا بۆ یه كتاپه رستی و ملكه چی و گویرایه لی بۆ خودای بوونه وهر، نه گهر به گویمان بکهن خودا له هه ندی له تاوانه کانتان خوشی ده بی، له و تاوانانه ی که به (حق الله) ده ژمیر درین، چونکه نه و تاوانانه ی که مافی بهنده کانی خودای تیدا پیشیل کراوه پیویسته بهنده کان خویان چاوپوشی لی بکهن نه مجار خودا لییان خوش ده بی ههروه ها ئیوه ده پاریزی له عه زابی سه ختی دۆزه خ و ده تاغاته به هه شتی به رفراوانه وه، نه مهش نه و په ری به مرار گه یشتن و سه رفرازییه ..

ئایه ته که بهرونی نه وه ده گه یه نی: که سه زه تی موحه مه د ﷺ کراوه به پیغه مبه ری ئاده میزادو جندۆکه، که بۆ سه ره ره ردوکیان ره وانه کراوه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ بانگه وازی کردن بۆ ئیمانیه تیان و یه كتاپه رستی، سورته تی (الرحمن) ی به سه ردا خویندنه وه: که خیتابی تیدا ئاراسته کراوه بۆ هه ردو ره گه ز: (ئاده میزادو جندۆکه) هه ردوکیان بهرپرسیارو نه ركه له سه رشانه موژده و هه ره شه شوولیان ده كا، سزاو پاداش ده یانگریته وه .

نه و قسه ی هه ندی له زانایانی ئیسلام له وانه سه سه نی به صری و نه بو حه نیفه گوته وویانه : که گوایه جندۆکه خودا په رسته کان ناچه به هه شته وه، به لکوو پاداشیان ته نها نه وه ندیه: که له سزای دۆزه خ ده پاریزرین، قسه یه که له گه ل قورئان دا ناگوئجی و بی بناغه یه، به لکوو زۆربه ی زانایان له وانه شافیهی و ئیمام مالیک فه رمویانه: هه ر که سی موسولمان بی له ئاده میزادو جندۆکه ده چیته به هه شته وه و خودا پاداشی نه بهراوه ی پی ده به خشی، قورئان ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ الکهف/ ١٠٧ .

نه مجار شان دی جندوکه کان: که له خزمهت پیغه مبه ر گه رانه وه ترسیان بهر گه له که یان ناو هه ره شه ی عه زابی سه ختیان لی کردن، وتیان:

﴿وَمَنْ لَا يَجِبُ دَاعِي اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءُ، أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ کہ سیک بہ پیر بانگہ وازی پیغہ مہری
نیسلاموہ نہ چی، یہ کتابہ رستی نہ کاو ملکہ چی فہرمان و جلہ و
گیرییہ کانی قورٹان نہ بی دہ بیٹہ دوژمنی خودا، کہ سیش لہ چنگ عہ زابی
سہ ختی نہ و رزگاری نابی، چی بکا لہ ملکی خودا دہرناچی و لہ ژیر
کونترولی نہ ودا دہ بی، جگہ لہ خودا کہس یارمہ تی نادا، نہ گہر
یارمہ تیشی بدن جی ناگری و بی سودہ، بیگومان نہ وانہ ی بہ پیر
بانگہ وازی پیغہ مہرہ وہ ناچن، لہ گومرای و ہلہ یہ کی ناشکرادان،
مالویران و بہد بہخت و چارہ رہشی ہر دوجیہان!

سہ لماندن ی زیندو بوونہ وودو فہرمانکردن بہ خوراگری

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلِغٌ فَبَلِّغْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

له‌وه‌پیش له‌سهرتای سوره‌ته‌که‌دا هه‌بوونی خودای سه‌ماند، بیرو بۆچونی
بتپه‌رسته‌کانی ره‌تکرده‌وه، (قضیه‌ی یه‌کتاپه‌رستی و راستی
پیغه‌مبه‌رایه‌تی چه‌سپاند، موناقه‌شه‌ی موشریکه‌کانی کرد ده‌بارهی بیرو
باوه‌ری به‌تال و پوچیان، شوبه‌و گومانیی پوچاندنه‌وه، سه‌رزه‌نشتی کردن
له‌سه‌ر نه‌وه: که ئیمان ناهینن و بروا به‌تاک و ته‌نهایی خودا ناکهن،
په‌یامی قورئان ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، له‌کاتیک دا جندۆکه بروایان به‌قورئان
کردوه به‌ئه‌ده‌ب و خوشوعه‌وه گوییان بۆ خویندنه‌وه‌ی راگرتووه و
بانگه‌وازی گهل و نه‌ته‌وه‌که‌ی خویمان کردوه بۆ ئیمانیه‌ئینان.

ئه‌جار دیته سه‌رباسی (قضیه‌ی رابوونی قیامه‌ت و زیندوبونه‌وه،
پاشان دلنه‌وایی پیغه‌مبه‌ر ده‌کا و فه‌رمانی پی‌ده‌دا: که بۆ
ئه‌نجامدانی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی بارقول و پشو و درێژی، وه‌کوو
پیغه‌مبه‌ره ئولولعه‌زمه‌کان و چاو له‌ئه‌وان بکا، په‌یامی خو‌ی
بگه‌یه‌نی، په‌له‌نه‌کا له‌هاتنی عه‌زابی کۆکۆژ بۆ ئومه‌ته‌که‌ی، ئه‌مه
په‌ندو دهرس دادانی ئیمه‌یه، بۆئه‌وه‌یه ئیمه‌یش شوین ئه‌و په‌یامه
پیروژه بکه‌وین، ده‌فه‌رموی:

﴿أولم یروا أن الله الذی خلق السموات والأرض ولم یعی بخلقهن
بقادر علی أن یحیی الموتی؟ بلی انه علی کل شیء قدير﴾ نایا
تی‌نافکرن و وردنابنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و کافره بی باوه‌رانه‌ی که رابوونی
قیامه‌تیان به‌لاوه په‌شه‌و زیندوبونه‌وه‌ی دوامردن به‌دوور ده‌زانن، تی‌بگه‌ن
و بۆیان ئاشکرا ببی: که ئه‌و خودایه‌ی له‌نه‌بوه‌وه بوونه‌وه‌ری به‌بی مان‌دو
بوون به‌دی هی‌ناوه، هیچ ئه‌رک و نارعه‌تی توش نه‌هاتووه، هه‌رئه‌وه‌نده
فه‌رمویه‌تی: ببه و بووه، ده‌توانی مردوان زیندو بکاته‌وه!

ئه‌و خودایه‌ی: که ئه‌و ده‌سه‌لآت و توانایه‌تی به‌سه‌ر هه‌موو شتیک
داباله‌ده‌سته‌و هیچ شتیک‌کی لی‌یاخی نابی، که‌سیک بتوانی له‌نه‌بوه‌ بونه‌وه‌ر

به‌دی بیئی، ده‌توانی دوامردن مردوه‌کان له‌گۆره‌کانیان ده‌ریئی و راپیچی
سارای مه‌حشریان بکا بۆ حیساب و لی‌کۆلینه‌وه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی
تردا ده‌فرموی: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ، وَلَكِنْ
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ غافر/ ٥٧.

ئه‌جار دیته‌ سه‌ر پاناندنی بری دیمه‌نی وه‌زع و حالێ کافره‌کانی له‌پۆژی
قیامه‌ت دا، ده‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ،
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ؟ قَالُوا: بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست،
باسی ئه‌و وه‌زع و حاله‌ بۆ گه‌له‌که‌ت بکه‌: که‌ پۆژی قیامه‌ت کافره‌کان
گیروه‌دی عه‌زابی سه‌خت ده‌بن و ئاگر ده‌وره‌یان ده‌دا، جا بۆ زی‌ده
سه‌رزه‌نش و لۆمه‌کردن و پریسوابوون پییان ده‌گوتری ئه‌ری ئه‌م عه‌زابه
پاست و حه‌ق نیه‌؟ شك و گوماتان تی‌یدا هه‌یه‌؟ ئه‌وانیش هه‌ج
چارێکیان نیه‌ دان به‌واقیعه‌که‌دا ده‌نێن و ده‌لێن: به‌لێ، سویند به‌خودای
خۆمان: که‌ په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتی‌که‌ ئه‌م عه‌زابه‌ حه‌قه‌و هه‌ج
گومانی تی‌یدا نیه‌!!

﴿قال: فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون﴾ په‌روه‌ردگار به‌شی‌وه‌ی
سوکیه‌تی پێ‌کردن و سه‌رزه‌نش‌ت‌کردنیان پییان ده‌فرموی: ده‌سزای
سه‌ختی دۆزه‌خ بچیژن، چونکه‌ پرواتان پێ‌ی نه‌بوو به‌دروژتان ده‌زانی!!
ئه‌جار دوا‌ی چه‌سپاندن و سه‌لماندنێ تاک و ته‌نهایی خودا و پ‌استی
پیغه‌مبه‌رایه‌تی و هاتنی قیامه‌ت و په‌ت‌کردنه‌وه‌ی بیرو بۆ‌چونی
موشریکه‌کان په‌روه‌ردگار فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌کا: که‌له‌ به‌رامبه‌ر
هه‌لو‌یستی موشریکه‌کان دا پ‌شوو درێژو بار قول‌بی، پێ‌ی ده‌فرموی:
﴿فاصبر كما صبر أولو العزم من الرسل، ولا تستعجل لهم﴾ ئه‌ی
پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست پ‌شوو درێژ و بارقول‌به‌ له‌به‌رامبه‌ر ئه‌زیه‌ت‌دانی

نه‌توه‌کەت، سەرپێچی و رکەبەرییان بەهەندمه‌گره، وه‌کوو پێغه‌مبەرە
ئولولعه‌زمه‌کانی تر صەبر بگره‌و له‌سه‌ربانگه‌وازیکردنی خۆت بەرده‌وام
به، چاو له‌ پێغه‌مبەرە به‌پێژه‌کانی تری وه‌کوو نوح و ئیبراهیم و
موساو عیسا بکه، په‌له‌مه‌که له‌هاتنی عه‌زاب بۆ یان، نه‌وه‌کاری
تۆنیه، به‌ده‌ست خودایه، ئه‌و سزایه یان توشی دی و لی‌ی قوتار
نابن، به‌لام که‌ی؟ خودا ده‌یزانی.

﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يوعِدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ
يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾؟ ئه‌و کافرانه ئه‌و پێژه‌ی عه‌زابی سه‌ختی
خودا ده‌بینن و یه‌خه‌یان ده‌گری، ژيان‌^{دوینیان}ی به‌گورت و که‌م دیسته به‌رجاو،
واده‌زانن له‌دوینیا جگه له‌ساتیک له‌ساته‌کانی پێژ پتر نه‌مانه‌وه، چونکه
عه‌زابه‌که هێنده سه‌خت و دژواره هه‌موو قیاس و به‌راوردکاری یه‌کیان لی
تیک ده‌چی، هیچ شتیکیان وه‌بیرنایه‌ته‌وه..

وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌مانای ئه‌م نایه‌ته ده‌کاو ده‌فه‌رموی:
﴿كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ؟ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَأَلُ
الْعَادِينَ﴾ المؤمنون/ ۱۱۲-۱۱۳. یان ده‌فه‌رموی ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَهَا لَمْ
يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ النازعات/ ۴۶.

ئهم قورئانه پێژه‌ه: که پێغه‌مبەر بۆتانی ده‌خوێنێسته‌وه‌و
پێتانی پاده‌گه‌نێ پێرا گه‌یاندنیکێ ته‌واوو بێ خه‌وشه، که‌س بیانووی
نامینێ و هه‌رکه‌سی بڕوای پێ نه‌کا سهر ره‌ق و گو‌مپایه، سنوور شکین و
نه‌فامه، شیاوی ئه‌وه‌یه خودا گیرۆده‌ی عه‌زابی سه‌ختی بکا، ئایا
جگه له‌ پێری تاوانبارو سنوور شکیتان که‌سی تر به‌عه‌زابی سه‌ختی خودا
له‌ناو ده‌چن؟ نه‌خه‌یر، خودا عه‌داله‌تکاره، که‌سیک شیاوی عه‌زابدان
نه‌بێ عه‌زابی نادا، هه‌ر تاوانبارو سته‌مکاران ده‌که‌ونه ژێر گورزی
عه‌زایی خوداو!!

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (محمد)

ئەم سوره ته ناو نراوه سوره تی (محمد) چونکه باسی ئەوەی تیدا کراوه:
 که قورئان بۆ (محمد) نێردراوه، شایانی باسه له هه مو قورئان دا چوار
 جار ناوی پیغه مبه ر به ناوی (محمد) هاتوه، جارێکیان له سوره تی
 (آل عمران) دا ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ ١٤٤/ له سوره تی (الاحزاب) دا:
 ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ ٤٠/ له سوره تی (الفتح) دا
 ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ٢٩/ لیره ش دا واته: له سوره تی (محمد) دا
 ده فەرموی: ﴿وَأَمْنُوا بِمَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ٢/ .

جگه له م چوار شوینه ناوی پیغه مبه ر به (ره سول) و به (النبي)
 به (المدثر) و (المزمل) و (طه) و به چەند شتی تریش هاتوه.

په یوه ندی ئەم سوره ته به پیشه وهی:

په یوه ندی ئەم سوره ته به پیشه وهی زۆر به تین و تۆکمیه، سه ره تای ئەم
 سوره ته و کو تایی سوره تی (الاحقاف) پیکه وه گونجاو له بارن، ته نانه ت
 ئە گهر (به سه له) ی نیتوانیان لابه ری دواي ﴿فَهَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾
 سه ره تای سوره تی (محمد) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾
 بخوینینه وه هه ست به هه یچ ته نا فورو دژایه تیه ك نا کری. هه ر ده لئ یه ك
 ئایه تن و پیکه وه جۆش درا ون!

سوره ته که مه ده نئ یه و باسی سه ره کی تیدا باسی جیهاده، ئە حکامی
 دیل و یاسای جهنگ و ده سته که وتی جهنگی له خو گرتوه، باسی کافرو
 موسو لمان ده کا سزاو پاداشیان دیاری ده کا، حال و وه زعی دو رو و ده کان و
 پاشگه ز بووه کان له ئاین رو ن ده کاته وه!!

سهره‌تا سوره‌ته‌که به‌شتیکی سهرنج راکیش ده‌ست پیّ ده‌کا، به‌باسی هه‌لویست و ناکاری کافره‌کان و ده‌ست پیّ ده‌کا، شه‌و راده‌گه‌یه‌نی: که خودا رقی لیّانه و به‌قاری خوی گه‌رو ده‌یان ده‌کا، شه‌جار به‌شوین شه‌و‌دا باسی وه‌صفی خودا په‌رسته‌کان ده‌کا و ره‌زامه‌ندی خوی لیّیان راده‌گه‌یه‌نی، جودا‌وازیه‌کی به‌ر فراوان ده‌خاته نیوانی کافرو موسولمانه‌وه.

شه‌جار فرمان به‌خودا په‌رستان ده‌کا: که به‌توندی شه‌ر له‌گه‌ل کافران دا بکه‌ن، هه‌رچی وزه‌و توانای خویان هه‌یه بیخه‌نه گه‌ر بۆبه‌ره‌په‌رچدانه‌وی شه‌و سه‌رره‌ق و به‌تال‌خوازانه‌ی نایه‌نه ژیر چه‌تری ئایینی پاکی ئیسلامه‌وه، مزگینی ده‌دابه موسولمانان به‌سه‌رکه‌وتن و پیروزی شه‌گه‌ر به‌پراستی له‌پیناو ئایینی خودادا بجه‌نگن و له‌به‌رامبه‌ر شه‌زیه‌ت و نارچه‌ستی دا به‌صه‌برو خۆراگر بن، ریسوابوون و ژیر که‌وتنی کافره‌کان راده‌گه‌یه‌نی و خودا بۆیان له‌که‌مین دایه‌و ناهیلّی به‌سه‌ر یانه‌وه بچی!

شه‌جار هه‌ندی په‌ندو مه‌ثلّ بۆ قوره‌یشیه‌ کافره‌کان لی‌ده‌دا، بۆ شه‌وه‌ی به‌خویان دا بچه‌نه‌وه، ترسیان لی‌ بنیشی و بزائن شه‌گه‌ر سوربن له‌سه‌ر کوفرو سه‌ته‌مکاری خویان به‌ده‌ردی مله‌پور سه‌ته‌مکاره‌ سه‌ر ره‌قه‌کانی پیش خویان ده‌چن، وێرای شه‌وه‌یش باسی نازو نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت ده‌کا: که دانراوه بۆ خودا په‌رستان ... بۆ شه‌وه‌ی کافره‌کان هه‌لبنی بۆ ئیمانیه‌ت‌ان و گه‌ردنگه‌چی بۆ خودا.

دوایی دێته سه‌ر باسی دووروو پاشگه‌ز بووه‌کان، هه‌لویست و ناکارو ره‌فتاریان باس ده‌کا، له‌ دوو تویی شه‌م باسه‌نه‌ دا شه‌وه‌ روون ده‌کاته‌ره: که شه‌و کافرو سه‌ر ره‌ق و سه‌ته‌مکارانه‌ی دژایه‌تی په‌یامی پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن ناتوان هیه‌چ زیانێک به‌خودا بگه‌یه‌نن، خودا هه‌موو پیلان و نه‌خشه‌یه‌کیان هه‌لده‌وه‌شینیتشه‌وه، کرده‌وه‌کانیان پوچ

ده کاته وه له کۆتایی سوره ته که دا بانگه وازی موسو لمانان ده کا
بو به دسته یانی شکۆمه ندی و خۆباراستن له زه بوونی و خو
به دهسته وه دانی دوزمن و ژیر دهسته ی کافران، نه مهش له گه
باسه سه ره کیه که ی سوره ته که دا که جیهاد و تیکۆشانه له پینا و ئایینی
خودا دا گونجاوه.

جودا وازی نیوان کافره کان و موسو لمانان

بسم الله الرحمن الرحيم

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾

ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾
نه وانه ی کافرو سته مکارن، ئینکاری تاك و ته نهایی خودا ده که ن، پروایان
به شه ریهت و ئایینی په سندی ئاسمانی نیه، هاو له بو خودا داده نین، ده به نه
له مپه رو کۆسپ و ته گهره له به رده م بلاو بوونه وه ی ئاین دا، ناهیلن
که سانی دیکه موسو لمان بین..

خودا کرده وه کانیا ن پوچ ده کاته وه، نه و کرده وانه ی به روا لهت باش و
به ته مای پاداشن له سه ریان وهر بگرن به فیه و ده چن و خودا هیچ

پاداشتیکیان بۆ دانانی، چونکه کرده‌وی باش به‌بی هه‌بوونی ئیمان که‌لکی هیچی نیه و جی‌ی هیچ ناگری..

هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک له‌ئیمان‌وه هه‌لنه‌قولی و ئیمان پالنه‌رو هه‌لنه‌ری نه‌بی تۆزو بایه و بی‌سوده و جی‌گای هومید نیه، هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک په‌یه‌ست نه‌بی به‌مه‌نه‌جیکی چه‌سپاو له‌ده‌روون دا، له‌گه‌ل یاسای بنه‌ره‌تی بوونه‌وه‌ر دا جۆشی نه‌خواردبی، له‌خواه‌نی دل و ده‌رونی پر له‌ ئیمان‌وه سه‌ری هه‌لنه‌دابی هیچه‌و پووچه، نرخ‌ی قانگه‌ لاشکیکی نیه، با به‌رواله‌ت سود به‌خش بی هه‌رچی پی‌ی ده‌گوتری: باشه و به‌رواله‌ت به‌ئه‌خلاق و ره‌وشتی جوان حسیب بکری.

وه‌کوو به‌جیه‌تانی صیله‌ی په‌حم و ئازادی به‌خشین به‌کۆیله‌و رزگار کردنی فه‌قیر و هه‌زاران له‌برسیایه‌تی و مه‌ینه‌تی، دروستکردنی مزگه‌وت و پردو قوتابخانه‌و خۆشکردنی ریگه‌و بان و به‌هاناچوونی لیه‌قه‌وماوان نه‌گه‌ر ئیمانی له‌گه‌ل دانه‌بی و له‌بیرو باوه‌ری راست و حه‌قه‌وه هه‌لنه‌قولابی، بۆ قیامه‌ت سودی پوشکه‌یه‌کی نیه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌م راستی یه‌ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وقدمنا الی ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا﴾ الفرقان/۲۳.

دوا به‌دوای به‌یانکردنی حال و وه‌زعی کافره‌کان و سزای عادلا‌نه‌ی قیامه‌تیان حال و وه‌زعی موسولمانان پاداشی نه‌پراوه‌یان دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

﴿والذین آمنوا وعملوا الصالحات، وآمنوا بما نزل علی محمد وهو الحق من ربهم، کفر عنهم سیئاتهم، وأصلح باهم﴾
ئه‌وانه‌ی ئیمانیان به‌تاک و ته‌نهایی خودا هیناوه، فه‌رمانبه‌ر داری فه‌رمان و جلّه‌و گرییه‌کانی قورئانن، ملکه‌چی شه‌ریعه‌تی خودا په‌سندن و به‌ ئاشکراو به‌نه‌یتی پابه‌ندی ده‌بن، شوین په‌هنومایی

پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم دہ کھون، کردہ وہی باش نہ نجام دہ دهن و پھیامی قورٹان
به حق دہ زانن و دلّیان لہ وہی کہ کہلامی خودایہ و به سروش بؤ
پیغہ مبر ہاتوہ، بؤ نہ وہی بہ نادمیزادی بگہ یہ نی..

.. نہ وانہ به ختہ و ہری دونیا و قیامہ تن، خودا لہ تاوانی رابوردویان
خوش دہ بی، لہ دونیا و قیامہ ت دا کارو باریان بؤ ٹاسان
دہ کا، لہ نہ نجامدانی تاوان دہ یانپاریزی، ٹیمانیاں به ہیژ دہ کا،
شارہ زایان دہ کا نہ نجامدانی کرداری باش و به سود، ژیا نی دونیا به خوشی
به سہر دہ بن و لہ قیامہ ت دا به به ہشتی بہرین شادیان دہ کا و مرازی
گہورہ یان حاصل دہ بی.

نہ مجار پەرور دگار ہوی گو مپرابوونی کافرہ کان و به ختہ و ہری خودا
پہرستان دیاری دہ کا و دفہرموی:

﴿ذٰلِكَ بَانَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ، وَاِنَّ الَّذِيْنَ آمَنُوا اتَّبَعُوا
الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ نہ وہی باسکرا لہ سزا و پاداشی کافرو موسوٹمان به ہوی
نہ وہیہ: کہ کافرہ کان شوین بہ تال کہ وتوون و ہا و ہل بؤ خودا
دادہ نیٹن و تاوان نہ نجام دہ دهن، موسوٹمانہ کانیش پابہندی حق و
ملکہ چی فہرمانی خودان، یہ کتا پہرستی دہ کھن، ٹیمانیاں
ہیہ و کردہ وہی ان پہ سندہ.

﴿كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ﴾ بہو جو رہ ریك و پيَك و رہ وانہ
پەرور دگار حال و وہ زعی ہەر دو کو مہ ٹی کافرو موسوٹمان پون
دہ کاتہ وہ، سہر نجامی ہەر دولایان دیاری دہ کا، چاکہ و خراپہ لیك
جیادہ کاتہ وہ.

یاساکانی جهنگ و دیل و کوژراو جیهاد له ییناو ناینی خودا دا

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ
 إِذَا انْخَسَمْتُمْهُمْ فَشَدُّوا أَلْوَتَاكُ فِيمَا مَنَابِعُهُمْ فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
 بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيِّدِيهِمْ
 وَيُصْلِحْ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 فَتَعْسَاءَ لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ
 فَاحْطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾

دهرباره ی نایه تی چواره م: ﴿والذين قتلوا في سبيل الله...﴾ ئیبنو ئه بی
 حاتم له قه تاده وه ربوایه ده کا ده فره موی: ئه م نایه ته پوژئی غه زای
 ئو حود نازل بوو، لهو کاته دا پیغه مبه ر ﷺ له شیوه که دابوو، موسولمانان
 کوژراو و برینداریان زور بوون، لهو پوژده دا موشریکه کان هاواریان ده کرد
 به رزی و شکومه ندی بو (هویه له) یه کیک بوو له بته گه وره کانیان
 موسولمانه کانیش هوتافیان ده کیشاو دیانگوت: (الله اعلى وأجل)
 موشریکه کان ده یانگوت ئیمه (العزی) مان هیه ئیوه نیتانه، (العزی)
 بتیکی تریان بوو.

پێغەمبەر ﷺ بە موسولمانەکانی فەرموو: بڵێن: ئێمە خودا یارمەتدەرو چاو دێرمانە، ئێو پشتیوانتان نیە...

پەيوەندى ئەم كۆمەڵە نایەتە بەهەس پێشەو لەم پەيوەندە:

لەو پێش ئادەمیزادی کردن بەدوو پێر، تا قەمى كافرو گومرايان: كەشويەن رێبازی شەيتان كەوتوون و پێرى ئەون، كۆمەڵى موسولمانان، كە حەقخوازو خوداپەرستەن، واتە: ئادەمیزاد دووبەشن حیزبى شەيتان و حیزبى رەحمان، ئەمجار لێرەدا ياسای جەنگ و جیهاد درى كۆمەڵى شەيتان رۆن دەكاتەو دەفەرمۆی:

﴿فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب﴾ ئەى كۆمەڵى موسولمانان هەر كاتى بەرەو رۆى كافەرەكان بوونەو هەر لەنێوان ئێو و ئەوان دابەرپابوو دەستیان لى مەپارێزن، بە شمشێر دروێنەيان بكەن، شمشێرەكانتان ئاراستەى گەردنەيان بكەن و لەمەلەيان بدەن، ئەمە كاتێك دەبێ كە جگە لەشەر پێگا چارەى تر نەمابن، هەموو بوارەكانى تر بەتاقى كرابنەو، دوژمن واز لە دەستدرێژى كردنى خۆى نەهێنى و پێگا بوو بۆ بۆلەو بوونەو، ئێمە ئاچوگ نەبێ، ئێمە ئەوكاتە پێويستە بەگوێرەى بارو دۆخ و ئێمەكانات و تەبىعهەتى جەنگە كە چەك بەكار بێنن و بەزەبىمان بە بەدوژمن دانەبەتەو.

و هەكوو لە نایەتێكى تردا دەفەرمۆی ﴿وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين لله﴾ فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين ﴿البقرة/ ١٩٣﴾ ئەمە حوكمى ئىسلامە لەكاتى جەنگ دا، بەلام هەر كاتى شەر كۆتايى هات و ئاگرەكەى دامركايەو، هێزو توانای دوژمن تێك شكا حوكمەكە بەم جۆرەى دەفەرمۆی:

﴿حتى اذا ائختموهم فشدوا الوثاق﴾ فاما منا بعد واما فداء حتى تضع الحرب أوزارها ﴿واتە لەدوژمن بدەن و هێز و توانای خۆتان بچەنە

گەر بۆ تىك شكاندننى چاكه شهر كۆتايى هات و زۆرتان لى كوشتن و به‌سەر دوژمن دا زال بوون و شهق و شر كرا، له‌پهل و پۆ خرا، به‌ديلى كه‌وتنه ژير ده‌ستتان، نه‌وكاته ديله‌كانيان به‌توندى كۆت و به‌ند بكن و پىگاي قوتاربوونيان لى بگرن، نه‌هیلن پزگاريان بسى، نه‌بجار نيوه موخه‌هرن له‌نيوان نه‌وه‌دا به‌منه‌ت و پياوه‌تى به‌ره‌للایان بكن، يان به‌فيديه‌و مال لى وه‌رگرتن يان به‌ گۆرینه‌وه‌ی ديل به‌ديل مه‌ره‌خه‌سيان بكن!

به‌م جوړه هه‌لس و كه‌وت له‌گه‌ل دوژمن بكن بۆ نه‌وه‌ی ديارده‌ی شهر ناسه‌واری نه‌مي‌نى و ناشتى به‌رقه‌رار بى، پىگا له‌به‌رده‌م بانگه‌وازی ئيسلامى دا په‌ها ببى، كه‌س نه‌توانى بپي‌ته له‌مپه‌رو كۆسپ و ته‌گه‌ره بخاته به‌رده‌م بانگخوازانی ئيسلام، خه‌لكى بتوانى بىروپراي خويان بگۆر نه‌وه، بانگه‌وازی ئيسلامى له‌پىگاي دان و سان و دنيا بون و قه‌ناعه‌تكردن بلاو پي‌ته‌وه، به‌ ئاراسته‌ كردنى به‌لگه‌و برىنى بيانو ئامۆزگاري كردن بۆ نه‌وه‌ی تاك و كۆمه‌ل‌پو له‌ ئايىنى پىروزی ئيسلام بكن.

پيويسته ئاماژه بۆ نه‌وه بكرى: كه بلاو بوونه‌وه‌ی ئايىن به‌هۆى چەك و تۆقاندنه‌وه نيه، به‌زۆره ملّی و زه‌خت و مله‌پورى كه‌س موسولمان ناكړى، به‌لكوو چەك و هيز بۆ پامالينى كۆسپ و ته‌گه‌ره‌كاني به‌رده‌م بانگه‌وازی يه‌كه به‌كار ده‌هي‌نرى، دوژمن و نه‌ياره‌كاني پى سه‌ركوت ده‌كړى، نه‌گينا ئايىن و بىرو باوه‌ر له‌ دل دايه‌و ده‌بى به‌قه‌ناعه‌ته‌وه‌وه وه‌ربگيرى. لا اكرهه في الدين البقرة/ ۲۵۶ .

نايه‌ته‌كه به‌ناشكرا نه‌وه به‌پيويست داده‌نى كه‌له‌كاتى جه‌نگان له‌گه‌ل كافرو دوژمنانى ئايىن دا موسولمانان نه‌و په‌رى هيزوتواناي خويان به‌كار بينن بۆ كوشتنى دوژمن و تىك شكاندننى دارو ده‌سته‌يان و له‌پهل و

پۆخستنی هیژو توانایان، جا: که شه مه به سته یان به دی هات و دوژمنیان تیک شکاند شه ساده یاره ی دیله کانی دوژمن موخه یه رن له نیوان به ره لاکردنیان به پیاوه تی و منه ت کردن به سه ریان دا، یان به گۆرینه وه ی دیل به دیل و پاره وه رگرتن لییان، وادیاره شه م نایه ته دوا ی غه زای به در نازل بووه، شه وه بوو پهروه ردگار سه زه نشتی موسولمانه کانی کرد له سه ر شه وه: که دیلیان زۆر گرد کرد بووه بو شه وه ی فیده یان لی بستینن!

نه بجا پهروه ردگار حیکمه تی جهنگان له گه ل کافران دا پون ده کاته وه ده فهرمو ی: ﴿ذلک ولو یشاء الله لانتصر منهم﴾، ولکن لیلو بعضکم ببعض ﴿شه وه بریاری خودایه په دهر یاره ی جیهاد دژی کافران، پهروه ردگار بو خۆی ده توانی کۆمه لی کوفر له ناوبه ری و تۆله ی سه ره پیچی و سته مکاریان لی بستینی، جۆره ها عه زابی کۆکوژی وه کوو تۆفان و بهرده باران و بومه له رزه و گرانی و دهنگی گه وه ری زهنده قبه ر یان توش بکا، به بی شه وه ی نه رک بخته سه ر خاوه ن باوه ران...

وه لی خودا فهرمانی به نیوه ی موسولمان کردوه که دژیان بجهنگن و شه ریان له گه ل بکه ن، بو شه وه ی دهر بکه وی کی فهرمان بهرداری فهرمانی خودایه، کی ئاماده به له پینا و ئایینی خودا داگیان و مالی خۆی به خت بکا، پاک و پیس لیک جیا بکری ته وه، پاداش و شهوابی باش بو خودا په رسته کان و عه زابی سه خت و دژوار له سه ر دهستی موسولمانان بو سه ره پیچیکاران دهسته بهر بی، یان ترس و خۆف له شهرو کوشتار هه لیان بنی بو ئیمان هینان و موسولمان بنی پیش شه وه ی خودا به عه زابی کۆکوژ له ناویان به ری، که وابوو حیکمه ت له جیهاد و جهنگان دژی کوفر و سه ره پیچیکاران تاقیکردنه وه ی ئاده میزاده کانه، بو شه وه یه دهر بکه وی ناچه ند ئاماده ن نه زیه ت و نا په حه تی بچیژن.

وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم ويعلم الصابرين﴾ آل عمران/ ١٤٢ .
 نه مجار باسی پاداشتی موجهید و شهیدانی پربازی خودا پهرستی ده کاو ده فرموی: ﴿والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل أعمالهم﴾ نه وانه له پیتناو نایینی خودا دا شهید ده کرین پهروهر دگار نرک و ماندو بون و خو به ختکردنیان به فیرو نادا، کرده وه کانیان پوچ و به تال ناکاته وه، وه کوو هی کافره کان به تال ده کاته وه...!

تیمام نه حمده له موسسه دی خو ی دا فرموده یه کی ده رباره ی شهید ریوایه ت کرده ده فرموی: پیغه مبرک ﷺ فرمویه تی: (يعطي الشهيد ست خصال عند أول قطرة من دمه، تكفر عنه كل خطيئة، ويرى مقعده من الجنة، ويزوج من الحور العين، ويأمن من الفزع الأكبر ومن عذاب القبر، ويحلى حلة الايمان) واته: له گهل پړانی یه که م دلّوه خوینی شهید شش به هره ی ده دریتی، چاو پو شلی له تاوانه کانی ده کری، شوینی خو ی له به هشت دا ده بینی، خو ری لی ماره ده کرین، توشی ناره حه تی عه زابی ناو گوړو ترسی راجله کانی کاتی زیندوبونه وه و ناخو شلی سارای مه حشر نابی، خشلی تیمانی له بهر ده کری.

له صه حیجی موسلیم دا فرموده یه که له عه بدوللای کوری عومهر و نه بو قه تاده ریوایه تکراره ده فرموی: (يغفر للشهيد كل شيء الا الدين) له هه موو تاوان و که م و کوریه کی شهید چاو پو شلی ده کری جگه له قهرز، نه گهر قهرزدار بی له سهر قهرز داریه که ی مو حاسه به ده کری.

﴿سيهديهم ويصلح بالهم، ويدخلهم الجنة عرفها لهم﴾ شهیدان که له پیتناو نایینی خودا دا خو یان به خت کرده، خودا پاشگو ییان ناخا، به لکوو دوا ی شهید بوونیان خودا سهر به رشتیان ده کا، گیانه کانیان پالفته ده کا صه فاو په ونه قی زیاتر یان پی ده به خشی، بو

ئەوێ لە گەل ڤەفای عاڵەمی بالا دا ڤەبەست تری، چونکە شەهیدان بە گوێرە دەقی نایەتەکانی قورئان نەمرن، بەدیمەن لەبەرچاوی ئادەمیزادانی سەر زەوی دیار نامێنن، ئەگینا زیندون و خودا ژێانی تایبەتیان بۆ دەستەبەرەکا، هیدایەت و ڤەفاو گەشەکردنی گیانیان پێ دەبەخشی.

لەژێانی دونیاان دا هیدایەتیان دەدا بۆ کردەوێ چاک و ڤەسند، شارەزایان دەکا بۆ ڤەپەرە کردنی ڤیازی بەهەشت، لەدونیاو قیامت دا کاروباریان باش دەکا، کردەوێکانیان بۆ پارێزگاری دەکا، دەیانخاتە بەهەشتی بەرفراوان و پاراوەو، کە پێناسە بۆ کردون و پێی ناساندون، تەنانت بەهەشتییەکان کە دەچنە ناو بەهەشتە وەزۆر بە ڤێک و پێکی بەبێ چا و ساغ و دەلیل شارەزای خانوو شوینی خۆیان و هیچیان سەریان لی تێک ناچی!!

لەفەرمودە ڤەحیح دا: کە بوخاری ڤیویەتی کردو هاتوو ڤێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی (والذي نفسي بيده ان أحدهم بمنزله في الجنة أهدى منه بمنزله الذي كان في الدنيا) موحاهید: کە یەکیکە لەموفەسسرینی سەلف لەمانای ئەم نایەتەدا دەفەرموێ: ئەهلی بەهەشت شارەزای مال و شوینی خۆیان و خودا چۆنی بۆ داناون و بۆی بەشکردون ئاوا هەرکەسە یەکسەر شارەزایە و ڤێگای لی ئەلەنابی، هەر دەلێی لەوەتای دروستکراون لەوێ دانێشتەجی بوون!!

بەندەکانی خودا لەبەهەشت دا بەگوێرە کردەوێکانیان ڤلەو ڤایەو شوین و مەقامیان بەرزو نزمی هەیه، وەکوو لەنایەتێکی تردا دەفەرموێ: ﴿ولكل درجات مما عملوا﴾ الانعام/ ١٣٢ .

ئەجار لەپروانگە نازو نێعمەتی نەپراوەی بەهەشتەو لەئەنجامی ئەو هەموو ڤێزو نرخە خودا بۆ شەهیدانی دەستەبەر کردو، موسولمانان

هه لده نی بۆ شه وهی خو یان بۆ خودا ساغ بکه نه وه و لی بپرین بۆ یارمه تیدانی ئایینی خودا و هه موو هیژو توانایه کیان بجه نه گهر بۆ بلا و بونه وه و سه رخستنی ئایینی پیروزی ئیسلام، ده فهرمو ی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَتَصَرَّوْا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتَ أَقْدَامَكُمْ﴾ تهی ئه و که سه انه ی پرواتان به تان و ته نهایی خودا هیئا وه، دلنیان له وهی موحه مده ﷺ ره وانه کراوی خودایه و قورئانی به سروش بۆ هاتو وه، نه گهر ئیوه یارمه تی ئایینی خودا بدهن، هه ول و ته قه للای خو تان بجه نه کار بۆ بلا و بونه وه و گه یاندنی ئایینی خودا به ئاده میزادانی تر، ئه وه دلنیابن خودا یارمه تیتان ده داو به سه ر دوژمنانتان دا زالتان ده کاو له به رام به ر دوژمنان دا دل دامه زراوو قاچ چه سپاوتان ده کا، و ره و هیژو توانا ده خاته دلئانه وه و ترس و له رز له دلی دوژمنانتان دا ده خولقی نی و سه ره نجام سه رکه و توتان ده کا .

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ ته وانه ی کافرو بی پروان به په یامی ئیسلام، ریسوایی بۆ یان و به دبه خت و چاره رهش خو یان، خودا کرده وه کانیا نی پوچ کردونه وه، هیچ پاداشیان بۆ نه نوو سرا وه، هیچ خیره بیریکیان بۆ پاشه که وت نه کرا وه.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ، فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ ئه و ریسوایی و گو مپابوون و مایه پوچی به یان به هو ی ئه وه وه یه دژی ئه و په یامه ن خودا ناردویه تی بۆ پیغه مبه ری خو ی، ئیمانیا ن به قورئان نیه و ئاماده نین ئه رک و واجیباتی سه رشانیان جی به جی بکه ن، ئیتر خودا له تو له ی ئه و هه لو یست و ئا کاره یان دا کرده وه باشه کانیا نی پوچ کردنه وه و هیچ خیره پاداشی بۆ نه نووسیون! چونکه کرداری چاک کاتیك که لکی هه به و پاداشی له سه ر وهرده گیریته وه: که له بیرو با وه ری راسته قینه وه هه لبستی.

تییینی:-

ئەم کۆمەڵە نایەتە بەروونی ئەو دەگەینەن: کە لە کاتی شەڕ و بەرامبەری و تیکرژان لە گەڵ دۆژمن دا، دەبێ بەوپەڕی هیژوتواناوە لە دۆژمن بدرێ و دەستی لی ئە پارێزری، چونکە ئەو شەڕ و سروشتی شەڕ داخواری کوشتن و برین و توندو تیژییە، بۆ ئەوێ پۆزی دۆژمن بشکێ و لە پەل و پۆ بکەوێ، هەر کەسێ دژی ئیسلام بوەستی و هەلۆیستی شەڕانی بنوێتی دژی پەپەرەوانی رێبازی خودا پەرستی، ئەو هەلۆیستی ئیسلامە بەرامبەری!!

ئەم نایەتە ئێرە لە گەڵ نایەتی سورەتی (ئەنفال) کە دەفەرموی: ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يَتَّخِذَ فِي الْأَرْضِ﴾ الانفال/ ٦٧ . هیچ دژایەتیکیان لە ناودا نیە وەلی نایەتی سورەتی ئەنفال باسی ئەوێ نە کردووە دواي تیکشکانی دۆژمن چ هەلۆیستیک بەرامبەر دیلی کافرەکان دەنوێنرێ، نایەتە کە ئێرە سەرەنجامی دیلەکانیانی دیاری کردووە، فەرمانرەوای موسوڵمانانی سەرپشک کردووە لە نیوان ئەویدا بە پیاوێتی و منەتکردن بە سەریان دا مەرەخەس بکری، یان بە پارەیان بە گۆرینەوێ دیل بە دیل بەرەڵلا بکری .

کوشتنی دیل لە بەر زەرورەت و بەرژەوێندی شەڕ کەو لە حال و وەزعی تاییەتی دا، هەر وەها بە کۆیلە کردنیان لە فەرمودە پێغەمبەر ﷺ ئاماژە ی پێ کراوە . کەواتە: بە گۆرە قورئان و حەدییسی پێغەمبەر دواي وەستانی جەنگ فەرمانرەوای موسوڵمانان سەرپشکە لە نیوان چوار شت دا (کوشتن، بە کۆیلە کردن، منەت و پیاوێتی کردن لە گەڵیان، فیدیە لی وەر گرتن و گۆرینەوێ دیل بە دیل).

بوخاری لە ئەبو هورەیرە فەرموودە یە کە پیاوێت دەکا دەفەرموی: پێغەمبەر ﷺ مەفرەزە یە کێ نارد بۆ لای نەجد کە گەرانیوە پیاوێکیان

له‌به‌نی حه‌نیفه گرتبوو، پێیان ده‌گوت: (ئامه‌ بن ائال) ئیتر به‌کۆله‌که‌یه‌کی مزگه‌وت به‌ستیانه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ چوو بۆ لای و پێی فهرموو: ئه‌وه چیته‌ ئه‌ی ئه‌مامه‌؟ وتی: خێرو خۆشیم لایه‌، ئه‌گه‌ر بیکوژی ئه‌وه خاوه‌ن خوی ده‌کوژی، ئه‌گه‌ر منه‌تم به‌سه‌ردا بکه‌ی پزگه‌رم بێ ئه‌و سوپاسگوزارم، ئه‌گه‌ر مال و سامانیشتم داوا لی ده‌که‌ی چه‌ند ده‌فهرمووی به‌سه‌رچاو ..

بۆ روژی دوا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئه‌ی سه‌مامه‌ چی‌یه‌و چه‌ ده‌لیی؟ وتی: قوربان! هه‌ر ئه‌وه‌م لایه‌: که‌ دوینی عه‌رزم کردی، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ده‌ (ئامه‌) به‌ره‌للا بکه‌ن .

ئه‌جار سه‌مامه‌ چوه‌ په‌نادار خورمایه‌کی نزیک مزگه‌وت و غوسلی له‌خۆی ده‌رکردو هاته‌وه‌ ناو مزگه‌وت ووتی: (أشهد أن لا اله الا الله و أشهد أن محمد رسول الله) سویندم به‌خودا له‌سه‌ر روی زه‌وی که‌سیکی تر نه‌بوو له‌تۆم ناخۆشتر بوی، روخسارت له‌لام په‌زاگرانترین روخسار بوو، به‌لام ئه‌مڕۆ تۆ خۆشه‌ویستین که‌سی له‌لام...

سویندم به‌خودا هیچ ئاینیکم به‌ئهنه‌دازه‌ی ئاینی تۆ نه‌ده‌دزا، به‌لام ئیستا خۆشه‌ویستین ئاین له‌لام ئاینی تۆیه‌، به‌خودا ناخۆشترین ولات له‌لام ولاتی تۆ بوو، ئیستا له‌هه‌موو شوینیکم زیاتر خۆش ده‌وی، من به‌ ته‌مای عومره‌ هاتبووم و له‌پێگا مه‌فره‌زه‌یه‌کت یه‌خسیریان کردم، ئیستا ته‌شریفت چی ده‌فهرمووی و چی بکه‌م؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانی پێی کرد: که‌ بجێ عه‌مه‌رکه‌ی ته‌واو بکا، که‌ هاته‌وه‌ مه‌که‌که‌ یه‌کیکی پێی گوت ئه‌وه‌ چیه‌ تێک چوی؟ وتی: نه‌خه‌یر ئیمانم به‌موحه‌مه‌د هێناوه‌...

ئهم رووداوه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌: که‌ مه‌ره‌خه‌سکردنی دیل به‌پیاوه‌تی دروسته‌.. عیمرانی کوری حوسه‌ین ده‌لی: هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پیاویکیان له‌هۆزی عه‌قیل به‌دیل گرت و ده‌ست و قاچیان به‌ستن، له‌هه‌مان کات دا

هۆزی شهقیف دوو هاوه‌لّی پیغه‌مبه‌ریان به‌دیل گرتبو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نال و گۆپی پی کرد، نه‌وان دوو هاوه‌له که‌یان به‌ره‌لّا کرد، نه‌میش کابرای مه‌ره‌خه‌س کرد.

ده‌باره‌ی کوشتنی دیل نه‌بو به‌کری (الخصاص) ده‌لّی: زانایانی ئیسلام کۆپایان هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه: که دروسته دیل بکوژری، له‌وه دا‌که‌س نه‌ه بلّی وانیه، هه‌والّی (متواتر) و سه‌حیح له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه رپوایه‌ت کراون: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌هه‌ندی حاله‌تی تایبه‌تی دا فه‌رمانی کردوه به‌کوشتنی دیل نه‌وه‌تا پۆژی غه‌زای به‌در فه‌رمانی کرد به‌کوشتنی هه‌ردو دیل عوقبه‌ی کۆپی نه‌بو موعه‌یط و (النظر) ی کۆپی (الحارث) ...

پۆژی غه‌زای ئو‌خودیش فه‌رمانی دا به‌کوشتنی (نه‌بو غه‌ه‌ی شاعیر که به‌دیل گیرابوو، به‌نوقوره‌یزه له‌سه‌ر بریاری سه‌عدی کۆپی مه‌عاز له‌قه‌لاو سه‌نگه‌ره‌کانیان هاتنه ده‌ره‌وه که خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌دا سه‌عد بریاری کوشتنی دان و من‌دال و زارۆکه‌کانیشیان بوونه (سه‌بایا) له‌هه‌موو هۆزی به‌نو قوره‌یزه ته‌نها به‌پیاوه‌تی و منه‌ت زوبه‌یری کۆپی باطای لی به‌ره‌لّا کردن.

قه‌لّای خه‌یبه‌ر هه‌ندیکی به‌زۆرو هه‌ندیکی به‌صولح و رینکه‌که‌وتن که‌وته ده‌ست پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لّانی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای له‌کۆپی نه‌بوله‌قیق کرد: که هیچی لی نه‌شاریته‌وه‌و هه‌رچی لایه بیلی، دوا‌یی ده‌رکه‌وت خیانه‌تی کرده‌وه‌و راستی نه‌گوتوه‌و، ئیتر فه‌رمانی کرد به‌کوشتنی، که فه‌تخی مه‌که‌که‌شی کرد فه‌رمانی دا به‌کوشتنی هیلالی کۆپی خه‌تال و میقیه‌سی کۆپی صویاته و عه‌بدوللّای کۆپی سه‌عدی کۆپی نه‌بو سه‌رح و کۆمه‌لّیکی تر پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی بیانکۆژن! ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر خۆیان به‌په‌رده‌ی که‌عه‌به‌وه هه‌لبواسن، له‌هه‌مان کات دا له‌دانیشتوانی مه‌که‌که‌ خوش بوو، مال و سامانیشی نه‌کردنه ده‌ستکه‌وت و غه‌نیمه‌ت، به‌لگه‌ش

لہ سہر نہوہ: کہ دروستہ دیل بکریٰ بہ کویلو مامہ لہی ہا و چہ شن لہ گہل
دوژمن دابکریٰ، نہوہیہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ دیلی ہندیٰ لہ ہوزہ کانی
عہرہ بی وہ کوو خیلی ہہوازین و بہنولوستہ لہق و ہندیٰ خیلی تری
عہرہ بی کردنہ کویلو، نہبو بہ کرو عومہر تیرہی بہنونا جیہی قوریشیان
کردنہ سہبایا، ہا و لانی پیغہ مبہریش ﷺ کہ فہ تی ولاتی فارس و رومیان
کرد ہندیٰ لہ دانیش توانی نہو ولاتانہ یان کردنہ سہبایا.

نہوانہی نایہ تی ﴿حتی اذا ٹخنتموہم فشدوا الوثاق﴾ ہیان کردو تہ
بہ لگہ لہ سہر نہوہ: کہ دروستہ نہ سیر بکوژریٰ قسہ کیان وی چوونیہ،
چونکہ نایہ تہ کہ بۆ حالہ تی پیش بہ دیل گرتنہو بۆ نہو کاتہیہ دوژمن
بہ گوروتینہو زہ بروہ شینہ، بہ لام دوا تیکشکان و لہ پل و پوختنی
دوژمن جہنگا و ہرہ کانیان دہنہ دیل و حوکی نہو کاتہ جودا وازہ
لہ حوکی حالہ تی پیش بہ دیل گرتن.

نیبنو عہ بیاس دہبارہی نایہ تی ﴿ماکان لنبی أن یکون لہ أسری
حتی یثخن فی الارض﴾ دہفرموی: نہو حوکمہ بۆ پوژریٰ غہزای بہدر
بوو، نہو سہر دہمہ موسولمانان کہم و بی ہیژو توانابوون، کہ پہرہ یان
سہندو زور بوون و ہیژو دہسہ لاتیان پیدا کرد پہروہردگار نایہ تی:

﴿فاما منا بعد واما فداء﴾ ی نازل کرد و پیغہ مبہرو موسولمانانی
دہبارہی دیلہ کان سہریشک کرد لہوہدا کہ دہتوانن بیانکوژن دہتوانن
بیانکہ نہ کویلو، دہتوانن بہ فیدیہو دیل گووڑینہوہ مہرہ خہسیان بکہن،
بہ کورتی فرمانرہوای موسولمانان چی بہ مہسلہحت بزانی نہو، پہیرہوی
دہکا. ^(۱)

(۱) ہر کہسی دہیہوی لہم ہوارہدا قول بیتہوہو رافہو بۆ چوونی زانایانی نیسلام لہ سہر نہم
نایہ تانہ بزانی با بگہریتہوہ بۆ کتیبی (أحكام القرآن) للبحصاص ج ۳/ ۳۹۰-۳۹۱، و نیل
الأوطار ج ۲/ ۸ و تفسیر القرطبی ج ۱۶/ ۲۲۸.

تیفکرین له ناسه واری گهل و نه ته وه کانی پیشوو بیر کردنه وه
له سه ره نجامی حال و وه زعی خودا په رستان و بی بروایان

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾
إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّعُونَ وَيَا كُفْرًا كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
وَالنَّارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيْنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَدَيْهِ
مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾

له وه پیش سه ره نجامی بی بروایان و خودا په رستانی رون کرده وه،
نار په زامه ندی خوی له کافره کان و په زامه ندی له هه لویست و ناکاری
موسولمانان را که یاند، نه بجا ناده میزادانی هه لنان بو ته وهی له پاشا وه و
ناسه واری گهل و نه ته وه کانی پیشوو ورد بینه وه، بیر له حال و وه زعی
موسولمانان و کافران بکه نه وه، بو ته وهی په ندو عیبه ته لی وهر بگرن،
هه ست به وه بکه ن: که خودا یارمه تی موسولمانان ده داو کافره کان ریسوا
ده کا، نازو نیعمه تی نه براوهی به هه شت ده دابه خاوه ن باوهران و سهر فزایان

ده کا، چونکه شوین رییازی حق کهوتون و حه قیان بلاوکردۆته وه، کافره کان سزاده دا و به ناگر ده یان سوتیتنی چونکه شوین هه واو هه وه سی خۆیان کهوتون و بته رستیان کردوه ..

ده فهرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا؟﴾ نایا نه موشریکانه، نه وانه ی هاوه لّ بوّ خودا داده نیّن و پیغه مبه ر به درۆ ده خه نه وه، به سه ر زه وی دا هاتوو چۆیان نه کردوه؟ به سه ر شوین و شوینه واری گه لی عادو سه مود و قهومی لوت و هی تریش دا گه شت و گوزاریان نه کردوه؟ بوّ نه وه ی په ندو عیبه رت له سه ره نجامی نه و سه ریپچیکارانه وهریگرن، خۆتا ئیستاش شوینه واری عه زابی قه لاچۆکردن و له ناو بردنیان ئاشکرایه و به چاو ده بیندری.

بیگومان خودا خانویه ره و گردو گیوه کانیانی به سه ردا روخانندن، به مالّ و مندالّ و کهس و کاریانه وه فه وتانندی و خودا په رستانی رزگار کردن و نه و عه زاب و قه لا چۆکردنه نه یگرته وه، بوّ هه موو نه و کافرانو کافره کانی تریش نموونه وینه ی پیش خۆیان هه یه، هه رکه سی کافرو بی بروا و سه ر ره ق بی بابزانی خودا رۆژتیک له رۆژان توشی عه زابی سه ختی خۆی ده کا، نه وه تا کافره کانی قوره ییش به کوشتن و به دیل گرتن له غه زای به در دا عیقابی سه ختیان خوارد و له رۆژی رزگار کردنی مه که ده شکستی و سه ر شوپریان به سه ر هات، سزای سه خت و دژواری دۆزه خیشیان سه ربار بوّ هه تا هه تای تییدا ده میننه وه.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ نه و له ناو بردن و ویرانکاریه توشی کافره کان و ولاتیان هات له کۆن و نوێ دا هه روا رزگار بوونی خودا په رستان له و عه زابه کوکوژییه، به هوێ نه وه وه یه:

که خودا یارمه تی موسولمانان ددها، له ناخوشتی و مهینه تی دا فریایان ده که وی و هه میسه چاودپرو سهر بهشتیکاریانه، کافرو بی پروایان بی پشت و پنهان و کهس نیه عه زابیان لی وه گیری، بویه عه زابی سهخت توشیان هات و لی قوتار نه بوون!

ئه مجار دوابه دوای رو نکر دنه وی حال و وه زعی موسولمان و کافر له دونیادا دپته سهر باسی حالئ موسولمانان له قیامت داو ده فهرموی: ﴿ان الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري تحتها الأنهار﴾ بیگومان پهروه ردگار له پوژی قیامت دا فزل و بهخششی خوئی به سهر خودا په رستان دا ده پژی و ده یاخاته ناو په حمهت و نیعمه تی خوینه وه، نیماندارانی کردار چاک ده خاته ناو باخ و باخاتی به هه شتی بهرینه وه: که به ژیر دارو دره خته کانیاں دا جوگاو جو باری ناو ده کشین و نه وهنده ی تر دیمه نی باخه کان ده پازینه وه...!

نیمامی پازی ده فهرموی: زور جار که وه صفی به هه شت ده کا، ههر باسی جوگاوو ناوی ده کا: چونکه ناو هوئی رسکان و هه بوونی دارو دره خته، دارو دره ختیش هوئی میوه هات و بهرو بومن، ناویش خوئی هوئی ژیانه وه موو شتیک له ناو پهیدا بوه!!^(۱).

﴿والذين كفروا يمتعون ویاکلون کما تأکل الأنعام والنار مثوی لهم﴾ نهوانه ی کافرو بی پروان و ئینکاری هه بوونی خودا و تاک و ته نهایی زاتی پاکی ده کهن و پیغه مبه ره که ی به درو ده خه نه وه، ئاژهل ئاساده له وه پین و هیچ غم و هیوا یه تیکیان نیه جگه له پرکردنی گه ده یان و دابین کردنی هه وهس و ئارهزو ئاژهل ی به کانیاں، بیر له قیامت ناکه نه وه و بی تاگان له سه ره نجامی ژیانیاں، هه میسه هه لپه یانه بو ورگیان و

کۆکردنه وهی مال و سامان له پێگهی ناره واوه، هه له مه عنای ئهم نایه ته دا فه رموده یه کی صه حیج و چه سپاو لای ئیمام نه حمه د و هه رد و پیری فه رموده: (موسلیم و بوخاری) و تیرمیزی و ئیبنوماجه هیه له ئیبنوعومه ره وه پیاویه تیان کردوه، ده فه رموی: (المؤمن یا کل فی معی واحد والکافر یا کل فی سبعة امعاء) موسولمان به قنیا ته و به که می خوار دن داده که وی کافر قه ناعه تی نیه و هه می شه هه لپه یه تی و به هیچ شتیک قه ناعه ت نا کا، نه وانه: که نه وه ره وشت و ئا کاریا نه، بیرو با وه پریان کوفرو ئیلحاده ناگری دۆزه خ خانوی هه تا هه تاییا نه و تییدا جیگیر ده بن: (خودا به ره حمه تی خۆی له و ناگره بمانپاریزی).

ئه مجار په روهر دگا ر هه ره شه ی توند له کافره کا نی مه که که ده کا و ده فه رموی: ﴿و کأین من قرية هي اشد قوة من قريتک التي اخرجتک، اهلکنا هم فلا ناصر لهم﴾ زۆر له دانیش توانی شارو شارو چکه و گوندی گهل و نه ته وه کا نی پیشومان له ناو بردون: که زۆر له و مه که که ییا نه به هیترو توانا تر بوون که تۆیان له شاری مه که که و نیشتمانی خۆت ده ر کردوه، قه لا چۆمان کردن و کهس نه بوو دا کۆکیان لی بکا، کهس نه ییتوانی عه زاب و سزای خودایان لی بگيریتته وه ..

ده بوايه نه و قوربه شیانه که زۆر بی ده سه لا تترن له و که لانه ی له ناومان بردون بیریا ن له سه ره نجامی خۆیا ن بکرا یه ته وه، په ندو عیبه رتیا ن له و گهل و نه ته وه پیشینانه وه ربگرتایه!

چونکه له کاتی کدا خودا نه و هه موو گهل و نه ته وه خا وه ن ده ست و بازوانه به هیلا ک به ری له سه ر سه ر پێچی و سه ته مکاری، نه وه دوور نیه هه مان داب و نه ریتی خۆی له گهل کافره کا نی قوربه ش دا نه نجام بدا، خۆ نه گه ر خودا عه زابی کۆکۆژی له به ر خاتری پێغه مبه ر بۆ بریار نه دا ون و له سایه ی پێغه مبه ره وه به سزای کۆکۆژ له ناویان نا با، با چاک بزائن:

کە عەزابی سەختی دۆزەخ لە قیامەت دا یەخەیان دەگری و بەهیچ کلۆجی، لی ئی قوتار نابن!

ئەجار پەرەردگار هۆی جوداوازی سزاو پاداشتی هەر دوتاقم (موسولمانان و کافر) رۆن دەکاتەووە دەفەر موی: ﴿أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زَيْنَ لَهُ سَوَاءٌ عَمَلُهُ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ نایا کەسیک لەسەر ئابین و پێبازی راست و دروست بی، بەگوێرە ی سروشت و فیتەرەتی لەسەر خۆلکاوی خۆی یەکتا پەرست و دیندار بی، وەکوو کەسی: وایە شوین هەواو ئارەزو کەوتبی و پێبازی شەیتان پەسەندی پەپرەو کردبی و کردەووەی خراپی خۆی لاپەسند بی!!؟

هەلبەتە ئەو دوو تاقمە چۆن یەك نین، یەکتا پەرست و خوداناس ناکرێنە تەو تەرازوی بێپەرست و گومراو تاوانباران، چۆن کەسیک بەدڵنیای و بەلگەو دەلیلهووە ئیمانی بەتاک و تەنهایی خودا هەبی، کردارو ئاکاری چاک و پەسند بی وەکوو کەسی وایە هاوێڵ بو خودا دابینی و شوین پێبازی شەیتان کەوتبی و غەرقی زلکاوی گومرای بووبی؟! واتە ئەو دوو تاقمە وەکوو یەك نین.

وەکوو لەنایەتییکی تردا ئاماژە بەم مانایە دەکاو دەفەر موی: ﴿أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَن هُوَ أَعْمَى﴾ الرعد/ ١٩. یان دەفەر موی: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ، أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ الحشر/ ٢٠.

بەکورتی بەگوێرە ی عەقل و واقیع لەدو نیا داو بەپێی عەدالەتکاری مۆتلەقی خودا لەپڕۆژی قیامەت دا کۆمەڵی موسولمان و خودا پەرست وەکوو کۆمەڵی کافرو بێپەرستەکان نین و بەیەك چاوسەیر یان ناکری.

وه صفی بههشت و باسی دوزهخ

مَثَلُ الْجَنَّةِ

الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَنْغَيِّرْ طَعْمَهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

لهوه پیش جوداوازی نیتوان خودا په‌رستان و کافره‌کانی کرد، جوداوازی نیتوانیانی رون کرده‌وه، نه‌بجار گونجاو بوو: که‌باسی پاداشی موسولمانان بکا: که‌به‌هشتی رازاوه‌و پان و به‌رینه، سزای کافرو بتپه‌رستانیش رون بکاته‌وه که‌عه‌زابی دوزهخ و ناره‌زامه‌ندی خودایه لییان.

ده‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَنْغَيِّرْ طَعْمَهُ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ، وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ وه‌صف و په‌سنی نه‌و به‌هشته‌ی خودا واده‌ی وا داوه بیکاته‌خه‌لاتی خودا په‌رستان، نه‌ویه بو‌تان باس ده‌که‌ین، نه‌و به‌هشته‌چه‌نده جو‌گاو جو‌باری ناوی صاف و پون په‌وان و نه‌گو‌پاوی تیدایه، ناوی شیرین و گوارا و فواره به‌ستو به‌ژیر دره‌خته‌کانی دا ره‌وان ده‌بی، تابلی‌ی پاک و جوان و پون و ره‌وانه، به‌لخ و خه‌وش و خلته‌و بو‌گه‌نی نیه که‌سیک جاریک لی‌ی بخواته‌وه هه‌رگیز تینوی نابی، له‌وه دوا چی‌ناو بخواته‌وه بو‌زیده له‌زه‌ت و خو‌شی‌یه، نه‌ک بو‌لا‌بردنی تینوایه‌تییه .

لەناو نىعمەتەكانى بەھەشت دا يەكەجار باسى ئاوى كىرد، چونكە ئاۋ
لەھەموو شەلمەنىيەكانى تر بەسوود ترە بۇ ئادەمىزاد.

ئىبنو ئەبى حاتم لەئىبنو مەسعودەو رىوايەت دەكا دەفەرمىۋى:
(جۇگاكانى بەھەشت لەكىنوى مىسك ھەلدەقولتۇن) ھەروھەا لەبەھەشت دا
جۇگای شیر ھەيە، شیرى صاف و بەتام، نەبىزپكاۋو نەگۇرأۋ، تابلى سىپى و
شیرىن و چەورە، بۇيەش دووہەجار باسى شیرى كىرد، چونكە بۇ ھەموو
كەس بەسوودە بۇئىۋىكى تام خۇشى ھەزلىتكرارو، ھەروھەا چەند جۇگەو
جۇبارى تىدایە لەمەى تام خۇش و گوارا و بۇغۇش و رەنگ ئال و والا،
وھكوو شەرابى دونیا تال و بۇن ناخۇش نىسە، خەلكى مەست و كەلەلا
ناكا، سەر ئىشە و رشانەوھى لى پەيدا نابى.

وھكو لەئايەتىكى تردا لەم بارەوہ دەفەرمىۋى: ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ
عَنْهَا يَنْزِفُونَ﴾ الصافات/۴۷ ھەروھەا دەفەرمىۋى: ﴿بِيضَاءَ لَذَّةٍ
لِّلشَّارِبِينَ﴾ الصافات/۴۶ يان دەفەرمىۋى ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا
يَنْزِفُونَ﴾ الواقعة/۱۹.

لەپەلى سىيەم دا باسى شەرابى ھىنا چونكە وھكوو ئاۋو خواردن
پىۋىستى سەرەكى نىسە بۇ ژيان، بەلكوو بۇ زىدە لەزەت و
راپواردن دەيخۇنەو،!! ھەروھەا لە بەھەشت دا جۇگای ھەنگوینى
صاف و بى غەل و غەش ھەن، كەرەشان و مېۋو خلتەو پلتەى تىكەل
نەبو، رەنگى جوان و تام و بۇنى تابلى ى خۇشە، بەھەشتى يەكان
بەھەزو ئارەزۇو لى دەخۇنەو، فەرەجەخەش و خىر ئاۋەرە، ئىبنو
عەبباس دەفەرمىۋى: ماناى ﴿مَنْ عَسَلَ مِصْفًى﴾ واتە: لەسكى مېشە
ھەنگ نەھاتتە دەرەوہ.

يىگومان خواردەمەنى شیرىن خۇراكىكى بەتام و لەزەتە لەناو
شیرنىش دا ھەنگوین لەھەموویان بە لەزەت ترە، لەژيانى دونىاش دا

هه‌نگوین سوودو قازانجی زۆری هه‌یه بۆجه‌سته و شیفای دهردانه وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فیه شفاء للناس﴾ النحل/٦٩.

ئێستاش له‌ دروستکردنی زۆر له‌ دهرمانه‌کان دا مادده‌ی هه‌نگوین به‌کار دێنن، که‌م دهرمان هه‌یه له‌پێکهاته‌کانی دا مادده‌ی هه‌نگوینی تێدا نه‌بی.

په‌روه‌ردگار له‌م نایه‌ته‌دا چوار شتی سه‌ره‌کی باس کردن:

١- ئاو، چونکه‌ بی ئاو ژیان نابێ.

٢- شیر چونکه‌ پێویستی جه‌سته‌یه.

٣- مه‌ی چونکه‌ زه‌وق و خۆشی ده‌خاته جه‌سته‌وه.

٤- هه‌نگوین چونکه‌ دهرمانی دهردانه.

تیرمیزی له‌ باوکیه‌وه له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه رپوایه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رموی: (إن فی الجنة بحر الماء و بحر العسل و بحر اللبن و بحر الخمر ثم تشقی الأنهار بعده) ^(١). واته‌: له‌به‌هه‌شت دا دهریای ئاو و دهریای هه‌نگوین و دهریای شیرو دهریای مه‌ی هه‌یه ئه‌جار له‌مانه‌وه جۆگا هه‌لبه‌ستاون.

﴿و لهم فیها من کل الثمرات﴾ هه‌موو جۆره‌ میوه‌ به‌روبو میك به‌ره‌نگی جوان و تامی به‌له‌زه‌ت و بۆنی خۆشه‌وه له‌به‌هه‌شت دا بۆ ئه‌وان ده‌سته‌به‌ر کراوه، هه‌رچی بیانه‌وی و هه‌زیان لی بێ ئاماده‌یه‌و بێ ماندبوون له‌به‌رده‌ستیانه وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿یدعون فیها بکل فاکهة آمنین﴾ الدخان/٥٥، یان ده‌فه‌رموی: ﴿فیهما من کل فاکهة زوجان﴾ الرحمن/٥٢.

(١) تیرمزی له‌باسی به‌هه‌شت دا (٢٥٧١) بابی (٣٧) له‌ژێر عینوانی (باب ماجاء فی صفة أنهار الجنة) دا رپوایه‌تی کردوه.

نه‌بجار دوای باسکردنی نازو نیعمه‌تی مادی، باسی نیعمه‌تی مه‌عنه‌وی ده‌کا ده‌فهرمووی: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾ هه‌روه‌ها لیخو‌شبوون و په‌زامه‌ندی خودایان بۆ ده‌سته‌به‌ر بووه، خودا له‌تاوانیان خو‌ش بووه و په‌زامه‌ندی خو‌ی لییان پی‌راگه‌یاندوون، نه‌مه‌ش له‌هه‌موو نازو نیعمه‌تی‌ک خو‌شترو به‌هره‌ناوهرتره، فه‌وزی عه‌زیمه‌و ترۆپکی خو‌شی‌یه.

نه‌بجار به‌راوردیه‌ک له‌نیوان ئه‌و وادانه‌ی به‌خوداپه‌رستانی داوه‌و ئه‌و هه‌په‌شانه‌ی له‌کافره‌کانی کردوه‌و نه‌نجام ده‌داو ده‌فهرمووی: نایا نه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ سه‌ره‌نجام و جیگا‌و شو‌تیانیه‌ له‌به‌هه‌شتداو ئه‌وه‌ نازو نیعمه‌تیانه‌ به‌به‌رده‌وامی، ﴿كَمَن هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ وه‌کو که‌سی‌ک وه‌هایه‌ له‌دۆزه‌خدا بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ئاگر‌دا ده‌می‌نی‌تته‌وه‌و ئاوی کول‌اتوی ده‌رخوارد ده‌دری و به‌خواردنه‌وه‌ی ریخۆله‌کانی ده‌به‌ردرین؟

بی‌گومان چون یه‌ک نین، ئاشکرایه‌ که‌سی‌ک له‌به‌رزترین کۆشک و ته‌لاری به‌هه‌شتدابی وه‌کو که‌سی‌ک نیه‌ له‌قول‌ترین چالی دۆزه‌خدابی! که‌سی‌ک له‌ناو نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شتدابی، له‌ناو دارو دره‌خت و میوه‌جاتدابی، له‌سه‌ر جۆگا‌و جۆباره‌کانی به‌هه‌شتدا پابو‌یری، وه‌کو که‌سی‌ک نیه‌ له‌ناو عه‌زابی دۆزه‌خدا بتلی‌تته‌وه‌و ئاوی کول‌اتوی ده‌رخوارد بدری!!

ره‌وشت و ئاکاری دو‌به‌ه‌کان و موسو‌لمانان

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ
حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ

أَهْدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ط فَفَاجَأَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُونَ لِنَفْسِكِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

دەربارەى ھۆى نازلەبونى نایە تی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ...﴾ دوو
رەوایەت ھەن:

١- ئیبنو لمونزیر لە ئیبنو جوړەیحووە رەوایەت دەکا دەلى: موسولمانەکان و
دوو رەووەکان لای پێغەمبەر کۆ دەبوونەووە پێغەمبەر ﷺ فەرمايشتى
دەفەر موون، موسولمانەکان گوێیان لى دەبوو لى حالى دەبوون، دوو
رەووەکان گوێیان لى دەبوو لى حالى نە دەبوون جا کە دەهاتنە دەرهو
لە موسولمانەکانیان دەپرسی نەرى نەووە موخەمەد گوتى چى؟!
ئیتەر نایە تی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ نازل بوو.

٢- موتاتیل رەوایە تی کردووە و دەلى: پێغەمبەر ﷺ وتارى دەدا،
رەخنەى لە کافرەکان دەگرت، جا دوو رەووەکان کە لە مزگەوت دەهاتنە
دەر بە گالتەو قەشەرییەو لە عەبدوللای کورى مەسعودیان دەپرسی:
نەووە موخەمەد چى گوت؟! ئیبنو عەبباس دەفەر موو: منیش نەو
پرسیارەم ناپاستە کراو...

پەيوەندى نەم کۆمەلە نایە تە بە ھەس پێشەو لەم رەووەو ھە:

لەووە پێش حال و وەزەع و سەرەنجامى موسولمانان و کافرەى لە دونیاو
قیامەتدا پروون کردووە، ئەمجار دیتە سەر بەیان کردنى وەزەع و حالى

دووړووه‌کان و به‌کافریان له‌قه‌لهم ده‌دا، نه‌وه راډه‌گه‌یه‌نې، که نه‌وانه نه‌فامن و له‌قسه‌ی پیغه‌مبهر جالې نابن، نه‌وان گوی ناگرن بو تیگه‌یشتن، به‌لکوو گوی ده‌گرن بو گالته پیکردن و سوکایه‌تی پیکردن، به‌پیچه‌وانه‌ی خوداپه‌رستانه‌وه: که گویچکه‌ی خویان بو و ته‌کانی پیغه‌مبهر کلور ده‌کهن و لی‌ی حالې ده‌بن و په‌یره‌وی فه‌رمان و جل‌و‌گیریه‌کانی ده‌کهن.

نه‌بجار هه‌ره‌شه له‌دووړووه‌کان ده‌کاو فه‌رمانیان پی‌ ده‌کا: که به‌خویاندا بچنه‌وه و په‌ندو عیبه‌ت و ه‌ریگرن پیش نه‌وه‌ی له‌ناکاو قیامت رابی‌ی و په‌شیمان بوونه‌وه بی‌ سودبی، پاشان فه‌رمان به‌پیغه‌مبهر ﷺ ده‌کا که به‌رده‌وام بی‌ له‌سهر بیرو باوه‌رو گه‌یاندنی په‌یامی خوی و داوی لی‌خو‌شبوون و بو خوی موسولمانان بکا.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ، حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا﴾ هه‌ندیک له‌و کافرانه‌ی بریارمانداوه بو هه‌تا هه‌تایه له‌دوژه‌خدا بی‌تنه‌وه: که دووړووه‌کان، گوی له‌قسه‌و ئاموژگاری تو راډه‌گرن نه‌ی پیغه‌مبهر؛ به‌لام هیچی لی‌تی‌تاگه‌ن، چونکه دلې ناده‌نې، ئیمانیان به‌قسه‌کانی تو نیه، بو گالته پیکردن و سوکایه‌تی پیکردن گوی لی‌راډه‌گرن، جا که له‌لای تو ده‌رڼه ده‌ره‌وه به‌هاوه‌لانی زاناو تیگه‌یشتو ده‌بیژن و به‌گالته‌پیکردنه‌وه پیان ده‌لین: نه‌وه له‌وه‌و پیش موحه‌مه‌د چی گوت؟ ئیمه تی‌ی نه‌گه‌یشتین و هیچ گرن‌گیان به‌قسه‌کانی نه‌دا، چمان لی‌حالی نه‌بوو.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ نه‌و دوو پروانه نه‌وانه‌ن خودا دلې مؤر کردوون، شتی به‌سوود و ه‌رناگرن، ئیمانیان نه‌هی‌ناوه نوری نیسلام دلې ره‌وشه‌ن نه‌کردوونه‌وه، رویان له‌خیر نه‌کردوه‌و

شوین هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان که‌وتوون، به‌کورتی ئه‌وان پشتیان له‌حق کردوه و شوینی نه‌که‌وتوون، جا یان له‌بهر تینه‌گه‌یشتوویی، یان له‌بهر گوێ رانه‌گرتن و هه‌ول نه‌دان بۆ حالی بوون، شوین به‌تال که‌وتوون و باوه‌شیان پێدا کردوه.

نه له‌حق حالی ده‌بن و نه هه‌ول ده‌ده‌ن لی‌ی حالی بن، بی‌گومان دیارده‌ی دوو پروویی له‌کۆمه‌لگای مه‌دینه‌دا سه‌ری هه‌لدا، له‌سه‌رده‌می مانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌که‌دا ئه‌و دیارده‌ سه‌ری هه‌ل نه‌داوه، چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا شتی‌ک نه‌بووه داخواری دوو پروویی بی.

موسولمانه‌کان که‌م و بی‌هیز بوون و ده‌چه‌وسیندرانه‌وه، که‌سی‌کیش ئه‌وه حالی بی‌پتویست ناکا که‌س دوو پروویی له‌گه‌ل بکا، به‌لام که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، به‌هۆی موسولمان بوونی خێلی ئه‌وس و هۆزی خه‌زرج موسولمانان به‌هیز بوون و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بناغه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی داناو ورده ورده ئیسلام بلا‌وبوووه‌و گه‌شه‌ی کرد، زۆربه‌ی زۆری عه‌شائیر و بنه‌ماله‌کان ئیمانیان هێنا، ئه‌وانه‌ی رقیان له‌پیغه‌مبه‌ر بوو نه‌یان توانی به‌رامبه‌ری بووه‌ستن، ناچار بوون چه‌کی دوو پروویی بجه‌نه‌کار، به‌رواله‌ت خۆیان به‌بروادار ده‌خسته‌روو، له‌واقعی‌ش دا کافر بوون، هه‌رده‌م چاوه‌روانی ئه‌وه بوون پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی توشی به‌لاو کاره‌ساتی‌ک بن و پزگاریان بی.

هه‌بوونی جوله‌که له‌ناو شاری مه‌دینه‌داو ده‌سته‌به‌ربوونی هیزی عه‌سکه‌ری و ئابووری بۆیان هۆکارێکی هانده‌ر بوو بۆ سه‌ره‌ل‌دانی دیارده‌ی دوو پروویی و به‌رباکردنی پیلان و دژایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی و نانه‌وه‌ی کۆسپ و ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م بلا‌وبوونه‌وه‌ی ناییندا.

به‌لی هه‌بوونی جوله‌که له‌مه‌دینه‌دا به‌و دارایی و ده‌سه‌لاته‌وه، کارامایی و شاره‌زاییان له‌به‌رپاکردنی کیشه‌و پیلان بۆ پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی، هانده‌ر بوو بۆ گه‌شه‌کردنی دیارده‌ی دوو پروویی، خالی هاویه‌شیان دژایه‌تیکردنی نایینی حه‌ق بوو، هه‌ردوولایان حیق‌دو کینه‌یان له‌پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی هه‌بوو..

هه‌رکاتی موسوڵمانان ده‌که‌وتنه‌ ته‌نگانه‌و ناخۆشیه‌وه سه‌ری دوژمنکارییان به‌رز ده‌کرده‌وه، بوغزو کینه‌کاری خۆیان ده‌ر ده‌خست، کاتیکیش موسوڵمانان سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست دیناو ده‌که‌وتنه‌ خۆشیه‌وه، نه‌وان به‌نه‌یینی کۆسپ و له‌مپه‌ریان دروست ده‌کردن و کیشه‌و نیزاعیان ده‌خسته‌ نیو کۆمه‌لگای ئیسلامیه‌وه..

ته‌نانه‌ت تا ناوه‌راستی نه‌و ماوه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌دینه‌ له‌ژایاندا بوو دوو پرووه‌کان خه‌ته‌ریکی گه‌وره‌ بوون بۆ ده‌وله‌تی تازه‌ رسکاوی ئیسلام له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لکو له‌وه دواو هه‌موو کاتیکی دوو پرووه‌کان رۆلی خیانه‌تکارانه‌ی خۆیان گێپاوه‌و هه‌میشه‌ له‌پشته‌وه خه‌نجه‌ری ژه‌هراوی خۆیان له‌جه‌سته‌ی کۆمه‌لی موسوڵمانان وه‌شاندووه‌و تا بۆیان کراوه‌ هه‌میشه‌ له‌که‌لیندا‌بوون و تا بۆشیان بکری ده‌ست نا‌پاریژن.

ته‌جار له‌به‌رامبه‌ر نه‌و نا‌پاکانه‌دا باسی ده‌سته‌ی خوداپه‌رستان ده‌کاو ده‌فه‌رمووی: ﴿والذین اهتدوا زادهم هدی و آتاهم تقواهم﴾ ته‌وانه‌ی رێبازی هیدایه‌تیان گرتووه‌ و خودا تۆفیقی داو و دلی نوورانی کردوون، ئیمانیان هێناوه‌و کرده‌وه‌ی چاک ته‌نجام ده‌ده‌ن و خودا له‌سه‌ر هیدایه‌ت راگێری کردوون و هیدایه‌تی بۆ زیاد کردوون و پتر له‌سه‌ر حه‌ق چه‌سپاندونی و خودا لییان پازیه‌، نه‌وه‌ش نه‌و په‌ری به‌خته‌وه‌ری و به‌مراز گه‌یشته‌.

نه مجار په روه ردگار هه پشه ی هاتنی قیامت له دوو پروو بی پروایان ده کاو ده فهرموئ: ﴿فهل ينظرون الا الساعة أن تأتيهم بغتة فقد جاء أشراطها فأنى لهم اذا جاءتهم ذكراهم﴾ نایا نهو دو دوو پروو کافرانه جگه له رابوونی قیامت به ناگه هان چاوه پروانی چی تر ده کهن؟ قیامت راده بی و نه وان لی بی ناگان و خوئیانی بو ناماده ناکهن، بیگومان نیشانه کانی ده رکه وتوون، یه کیڅ لهو نیشانانه ره وانه کردنی پیغه مبهری ئیسلامه، له صه حیخی بوخاری و موسلیم دا فهرموده یه ک هاتووه، نه نه س ریوایه تی کردوه ده لئ: پیغه مبهر ﷺ فهرموویه تی: (بعثت أنا والساعة كهاتين، وأشار الى الوسطى والسبابه) .

جا کوا نه وان که قیامت رابوو یاد کردنه وه و په شیمان بوونه وه سودی هه یه بو نه وان؟ که ی نهو کاته قیامت بیرکه وتنه وه که لکی ده بی؟ وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموئ، ﴿یومئذ یتذکر الانسان وانی له الذکری﴾ الفجر/ ۳۳ .

به کورتی به لگه بو ئیمان هیټنان به خوداو به په یامی ئیسلام زوړو ناشکران، نایه تی قورئان و فیتره ت و عه قل و بوونه وه هه موویان گه واهی هه بوونی خودایه کی تاک و تنه ها و بی شهریک ده دن، جا: که نه وان خیرا په له نه کهن بو ئیمان هیټنان، پیش مردن و رابوونی قیامت ئیمان نه هیټن، نیر له وه دوا ئیمان هیټنایان بی سوده، چونکه دنیا (دار العمل) و (دار التکلیف) ه قیامت جیگای پاداش و هرگرتنه وه یه چاکه به چاکه و خراپه به خراپه ...

نه مجار فهرمان به پیغه مبهر ﷺ ده کا: که به رده وام بی له سهر په یامی خو ی و داوای لیخو شبون بو خو یو بو موسولمانان بکا، ده فهرموئ: ﴿فاعلم أنه لا اله الا الله﴾ نه ی پیغه مبهر! که تو حال و وه زعی موسولمان و کافرت بو پرون بووه وه، زانیت کی به خته وه رو سهر فرازو

کێ بە دێخت و چارە پرەشە، نیشانەکانی رابوونی قیامەتت بۆ ڕون بووتەو،
نێتر بەردەوام بە لەسەر راگەیانندی پەيامی خۆت، سوربە لەسەر
یەکتاپەرستی و بزانه جگە لەخودا هیچ خودای تر نین، قیامەت حەقە و
هەر پادە بێ و شک و گومانی تێدا نیە.

﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ داوای لیخۆشبون
لەتاوانەکانت بکە ئەگەر هەتەن، یان مەبەست بەتاوانی پیغەمبەر ﷺ
کردنی ئەو کارانەن کە (خلاف الأولی) یان پێ دەگوترێ، هەروەها داوای
لیخۆشبون بۆ پیاوانی موسوڵمان و ئافەرەتانی موسوڵمان بکە، لە خودا
پیارپەرەو خودا لەتاوانەکانیان خۆش بێ.

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ خودا ناگا دارە بە هەولدان و
هەلسۆران و هەلس و کەوت ئاکار و رەفتارتان لە ڕۆژدا و دەزانێ شەو
چۆن و لەکۆی پەنادەگرن و پشوو دەدەن، ناگاداری نەیتنی و ئاشکراتانە،
هیچی لی گوم نابێ، هەموو کار و کردەوێە کتان لەسەر تۆمار دەکاو
ڕۆژی قیامەت سزاو پاداشی عادلانەتان دەداتەو.

و هەکوو لەنایەتییکی تردا ئاماژە بەو مانایە دەکاو دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ
الَّذِي يُتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ الأنعام/٦٠، یان
دەفەرموێ: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هود/٦.

بۆ ئەنجامدانی ئەم فەرمانە ئیلاهی یە بەشی: لە دوعاو پارانەوێ
پیغەمبەر ﷺ وەکوو لەصەحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوو ئەم
دوعایە بوو کە دەیفەرموو (اللهم اغفر لي خطيئتي و جهلي واسرافي
في أمري وما أنت أعلم به مني، اللهم اغفر لي هزلي وجدي وخطئي وعمدي
وكل ذلك عندي).

ههروه‌ها له هه‌دیسی سه‌حیح دا هاتوه: که پیتغه‌مبه‌ر ﷺ داوی نوێژ ده‌یفه‌رموو: (اللهم اغفر لي ما قدمت وما أخرت وما أسررت وما أعلنت، وما انت أعلم به مني، أنت الهی لا اله الا انت) ههروه‌ها له هه‌دیسی سه‌حیح دا هاتوه: فه‌رموو یه‌تی: (يا أيها الناس توبوا لی ربکم فانی استغفر الله و اتوب اليه فی اليوم اکثر من سبعین مرة) .

ئه‌بو یه‌علا له ئه‌بویه‌کری صدیقه‌وه له‌پیتغه‌مبه‌ره‌وه ریوایه‌ت ده‌کاو ده‌فه‌رموی: پیتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پی کردین فه‌رموی: زۆر (لا اله الا الله) بکه‌ن و داوی لی‌خۆشبون بکه‌ن، چونکه شه‌یتان و تویه‌تی: من ئاده‌میزاد له‌ریتگه‌ی تاوانه‌وه به‌هیاک ده‌بم ئه‌وانیش به‌ (لا اله الا الله) و ئیستیغفار به‌هیاکیان بردوم، بۆیه هه‌میشه هه‌ول ده‌ده‌م له‌ریتگه‌ی هه‌وا و هه‌وسه‌وه له‌خشته‌یان به‌رم، فرسه‌تم لی هیناون به‌هیاکم بردون بۆ خۆشیان واده‌زان هیدایه‌تدراون.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه: که ئیبلیس به‌خودای گوت: سویندم به‌شکۆمه‌ندی و به‌رزو پیرۆزیت هه‌میشه له‌هه‌ول و ته‌قه‌للادا ده‌بم بۆ گومپایی کردنی ئاده‌میزاد هه‌تا گیانیان له‌جه‌سته دا بی کۆلیان لی‌ئاده‌م، په‌روه‌ردگار فه‌رموی: سویندم به‌عیزه‌ت و شکۆمه‌ندی خۆم منیش هه‌تا ئه‌وان داوی لی‌خۆشبون بکه‌ن لیان خۆش ده‌بم.

هه‌لۆیست و حالێ دوورووه‌کان و موسولمانه‌کان له‌کاتی نازلبوونی

نایاتی عه‌مه‌لی دا

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُم
 طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأُمُورَ فَلَوْ كَانَ لَكُم مَّا كَانَتْ
 لَكُمْ خَيْرًا لَّهَمَّ ﴿٢٠﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
 فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٢﴾

له وه پيش باسی حال و وه زعی کافرو دوو پروو خودا په رستانی کرد
 له کاتی بیستنی نایه تی قورئان دهر باره ی بیرو باوهر و بنه ماکانی
 عه قیده، نه مجار هه لویست و حال و وه زعی کاتی بیستنی نایاتی
 عه مه لی وه کوو فرمان به جهاد کردن و زه کات دان و نویژ کردنیان
 رون ده کاته وه .

ده فهرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَلَتْ سُورَةٌ، فَإِذَا أُنْزِلَتْ
 سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالُ، رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ خودا په رستان
 ناواته خوازی نه وهن ریگه یان پی بدری جهاد بکه ن و دژی کافرو بی
 پروایان بجه نګن. داوا له خودا ده که ن و ده لئین: نه وه بژی سوره تیک نازل
 نابی خودا تییدا فرمانان پی بکا به جه نګان دژی کافرو بی پروایان، بو
 نه وه ی پاداشی جهادمان ده ست بکه وی، جاکه سوره تیک نازل ده بی و
 باسی نه وه ده کا جهاد له سهر موسولمانان پیویسته، له خوشیان بزه یان
 دیت و دلیان خوش ده بی دوو پروو کانیش له ترسان چاویان پی نه بله ق
 ده بی و به ترسه وه سهیری تو ده که ن نه ی پیغه مبه ر!

وه کوو که سیك له سهره مهرگ دابی چاو یان به ملوق ده وهستی و
رهنگیان زهره هله ده گهری. نازانن به چ بیانو فیلیك خوین بدزنه وه،
مردن و له ناو چون بو نه وانه لهو حاله باشتره.

نهمهش هره شهیه به وه که فهوتان و له ناو چونیان نزیکه. یان
هه لویستی شیاوو په سندن نه وه یه: فرمانبه رداری گوی بیسی فرمانی
خودابن واز له دووړوویی بهیتن و مهردانه خوین ناماده بکهن بو
ته نفیزی فرمانی په وهر دگاریان.

﴿طاعة وقول معروف﴾ فرمانبه رداری بو فرمانی خودا و
قسهی چاك و خیرتاوهر زور باشتره لهو هه لویست و قسانه ی نه وان
ده یاننوتینن و ده یانکهن.

جا ﴿فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم﴾ که کارگه یشته
جدیهت و جهاد پتویست بوون وهختی نه وه هات به عمه لی جهاد
دهست پی بکه نه گهر نه وان راستگوین لهو گفتارو ناکارانه یاندا،
فرمان به رداری فرمانی خودابن و مه به ست و نیازیان بو
ناین دل سوزانه بی، نه وه نهو هه لویست و بیرو باوهره بو نه وان باشه و
ههرگیز له گهل نهو ریسوایی و دلته کوته و رهنه زهره دبون و چاو
به ملوق وه ستانه دا به راورد ناکری، به لی فرمانبه رداری فرمانی خودا
به دلنیایی و پرواوه.

قسهی چاك و به سوود: که په نگدانه وهی پاکی هه ست و دلنیایی و
دهرونپاکی بی ههر نه وه باشه بو تاده میزاد و هه لویستی ترو قسه ی تر
زیان به خش و به هیلاک به ره.

گهر دنکه چی بو فرمانی په وهر دگار تویشور بژیوئیکه نیمن و باوهر
دهسته بهری ده کا، عزمهت و خو راگری به جه نگاوه ران ده به خش و
ترس و له رزیان لی دوور ده خاته وه، سه ره نجامی به رزو پیروزو

به خته وه رییان بۆ ده ره خسینی، یان سه رکه وتن و رزگار یونه له دوژمن یان شه هیدبون و به هه شته !!

تا ئیستا به شیوه ی غائب لییان دوا، نه مجار ئوسلوب ده گۆڕی و راسته و خو به شیوه ی خیتاب پییان ده فره مووی: ﴿فهل عسیتم ان تولیتم ان تفسدوا فی الأرض وتقطعوا أرحامکم﴾؟ وی ده چی و له وانیه ئیوه نه گهر پشت له فره مانی پهروه ردگارتان هه لکه ن و ئاماده نه بن بۆ جیهادو خو به ختکردن له پیناو ئایینی خودادا، نه وهه لویست و رفتارانه بتانگیژنه وه بۆ سه رحال و وه زعی سه رده می نه زانیان، خوینپرێژی و فساد له سه رزه وی دا به رپا بکه ن..!

یان ماناکه به م جوړه ئاراسته ده کری: ئایا چاوه پروان ناکری واته: به لئ چاوه پروان ده کری له ئیوه نه گهر کارو باری ولات و گهل به ده سه ته وه بگرن، بگه رپینه وه بۆ سه ر حال و وه زعی سه رده می نه فامیتان، سه ر له نوی ده ست بکه نه وه به خوین رشت و ئاژاوه نانه وه سه ته مکاری و تالان و برپو و کوشت و برین، قه لا چۆی په حم و خزمایه تی خوتان بکه ن به کوشت و نه زیه تدانی یه کتری و زینده به چال کردنی کچ و نه نجامدانی هه موو نه و تاوانانه ی که له وه پیش نه نجامتان ده دان.

به کورتی: بترسن له وه ی نه گهر پابه ندی فره مانی خودا نه بن، ئیوه سه ره نجامتان نه وه یه بگه رپینه وه بۆ سه رده می نه فامیتان: که ئاژاوه چی بوون، بی په حم و به زه یی بوون، به ناحقه یه کترتان ده کوشت و مال و سامانی یه کترتان چه پاو ده کرد و جگه ر گۆشه ی خوتان زینده به چال ده کردن.

قه تاده ده فره مووی: مانای نایه ته که به م جوړه یه: ویده چی و ترسی نه وه تان لی ده کری نه گهر روو له ئیمانیه تان وه ربگیژن بگه رپینه وه بۆ به رپا کردنی فسادو ناشوب نانه وه له سه ر زه وی و خوینپرێژی!

نه بو حه بیان ده فهرموی: ته فسیری راست و ناشکرا بو نایه ته که نه وه یه بگوتری: خیتابه که بو دووروه کانه ده رباره ی جیهاد و جهنگان، واته نه ی دووروه کان! نه گهر نیوه پشت له جیهاد و فرمانبرداری فرمانی خدا هه لبکه ن، نایا جگه له وه ی فساد له زه وی دا بهرپا بکه ن و یارمه تی نایینی خودا نه دهن چی تر تان لی چاوه پروان ده کری؟ نه گهر نیوه یارمه تی موسولمانان نه دهن صیله ی ره همی نیتوان نه وان و خوتان ده برن...

به م جوړه په روره دگار ئاده میزاد هه لده نی بو ورد بونه وه له سه ره نجام و ازه یتان له ده مارگیری و کیشو جیدال، چونکه خودا بو خوی ده زانی نه گهر نه و مونا فیکانه بینه کار به دهستی خه لکی، یان نه گهر پشت له نایینی خودا هه لبکه ن، جگه له کوشتن و برین و تالان و برپو فساد و ناژاوه هیچی تر نایه ته کایه وه!

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ، فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ﴾ نه و سنه مکارو خوینرپژو پشت هه لکردوانه نه وانن: که خودا نه فرینی لی گردون، له ره همه تی خوی دووری خستوونه وه، له ژبانی دنیادا گوینچکه ی له بیستنی حق هاخنیون، چاوی دلی کویر گردون، ناتوان نیشانه ی هه بوونی خودا له بونه وهردا بدوزنه وه، هه ست به عه داله تکاری په روره دگار ناکه ن له بونه وهردا.

حال و وه زعی مونا فیکه کان دوا ی هه لگه رانه وه بیان له نایین و له کاتی گیان کیشانیان داو نامه زه کردن بو حیکمه تی جیهاد

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانِ

أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ آتَدُوا عَلَىٰ أَذْبَرِهِمْ

مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ
 لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
 اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ
 ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوتُ وُجُوهُهُمْ
 وَأَدْبَرَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
 وَكَرِهُوا أَرْضَوْنَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَهُمْ ﴿٢٩﴾
 وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَاعْرِفَهُمْ بِسَمِهِمْ^٤ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
 لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ
 الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

له وه پیش حال و وه زعی پشت هه لکردنی مونا فیه کانی له گویگرتن له
 قورئان رونکرده وه، نه مجار فرمانی پی کردن به وردبونه وه له قورئان،
 نه ی لی کردن له وه ی روی لی وهرگیتین. بو نه وه نه که ونه بهر هه ره شه ی
 خودا، نه مجار ناماره بهو ناره حه تی و ناخوشی به ده کا: که له کاتی
 گیانکیشان دا توشیان دی.

ده هه رموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ نه ری نهو دوو پروو موشریک و
 بی پروایانه بوچی له قورئان وردنانه وه به دل ناخویننه وه؟ بو نه وه ی

پابه ندى فرمان و ناموژگار بيه كاني بن، به لگه و نيشانه كاني كاريان تى
بكاو له خراپه كاري و تاوان بگه پينه وه؟ تيفكرين له قورشان دل و گيان
مشت و مال ده كا، نورو روناكي ده خاته ناو دهروونه وه، ههسته كان
ده جوليتنى، دل و هئاگاديتنى، گهش و غما ده دا به گيان و نووراني ده بى.

﴿أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ به لكوو له سهر دليان په رده ههيه ده رگاي
دليان داخراوه وه له په يامى قورشان حالى نابن، له نيوان نهان و قورشاندار،
له نيوان نهان و روناكي دا په رده ي قايم و پته وه ههيه، واته نه وانه له
دوو حال به ده رنين يان له قورشان ورد نابنه وه چونكه خودا له پرده حمهت و خير
دوورى خستونه وه، يان تى ده فكرن به لام مانا كاني ناچنه ناو دلى
نه وانه وه چونكه دليان قفل دراوه.

نه مجار په ورو دگار هو ي پشت هه لكردى نه وانه له په يامى قورشان رون
ده كاته وه ده فهرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمُ الْهُدَىٰ، الشَّيْطَانُ سُولٌ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ﴾ بيوگومان نه وانه ي له نايين
دهر چون و گه رانه وه بو زلكاوى كوفر، دواى نه وه ي هيدا يه تيان
بو ناشكرا بوو، موعجيزه ي پيغه مبهريان بينين، به لگه و نيشانه ي
جوړاو جوړيان له سهر راستى پيغه مبهرايه تى حه زره تى موحه مده ﷺ
چاوپيكه وتن، شهيتان ليتان وه خو كهوت، كوفرو تاوانى له پيش چاو
جوان كردن، ريگاي خراپه ي بو ناسان كردن، به پشت به ستن به هيو او
خه يال هه لى خه له تاندن، تارمايى مردنى له پيش چاو دوور خستنه وه.

قه تاده ده فهرموى: ﴿ثُمَّ نَآيَهُ تَهُ دَه رِبَارَه ي كُؤْمِه لَيْك جُولَه كَه نَازِل بُووَه،
ده يانزانى حه زره تى موحه مده پيغه مبه ره وه له ته ورات دا ناوو
نيشانه كانيان زانيبوون، ته نانهت خو يان به سهر عه ره به كان دا هه لده كي شاو
ده يانگوت ناو نيشانى پيغه مبهرى تاخير زه مان له كتيبى ئيمه دا ده ست
نیشان كراوه، ههر له گه ل ره وانه كرا ئيمه ده يناسين و خيرا برپاوى

پی‌ده‌که‌ین، که‌چی که پی‌غه‌م‌بر په‌وانه کرا، جوله‌که‌کان له‌بهر حه‌سودی
خو‌یان ئی‌مانیان پی نه‌ه‌یناو په‌یامی ئی‌سلامیان په‌تکرده‌وه.

ئیب‌نو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: ده‌رباره‌ی مونا‌فیه‌که‌کان نازل بو‌وه؛ ئی‌مانیان
ه‌یناو دوا‌یی پاشگه‌ز بو‌ونه‌وه و دل‌یان مردو نوری ئی‌مانی تیدا نه‌ما.
ئه‌بو حه‌بیان ده‌فه‌رموی: نایه‌ته‌که هه‌موو که‌سیک ده‌گریته‌وه: که
هه‌لو‌یستی ناوا ناشیرینی هه‌بی و کرداری خراپ بکا.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار هه‌ندی دیارده‌ی گوم‌راییان رون ده‌کاته‌وه و
ده‌فه‌رموی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَأْنَزِلَ اللَّهِ سَنُطِيعُكُمْ فِي
بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ ئه‌و پاشگه‌ز بو‌ونه‌وه و کوفرو خراپه کارییه یان له‌ دوا‌ی
ئیمان‌ه‌ینان، به‌ ه‌وی ئه‌وه‌وه‌یه: که ئه‌و دو‌روو ئا‌ژاوه چی‌یانه به‌و
جوله‌که‌نه‌یان گوت: که دو‌ژمنی قور‌شان و په‌یامی پی‌غه‌م‌بر سو‌ون، ئی‌مه
له‌ه‌ندی هه‌لو‌یست و کرده‌وه‌دا گو‌پ‌رایه‌لی ئی‌وه ده‌که‌ین، دژی په‌یامی
موحه‌مه‌د ده‌وه‌ستین و وه‌کوو دو‌ژمنایه‌تی ده‌که‌ین و پی‌چه‌وانه‌ی
په‌یامه‌که‌ی ده‌جول‌یینه‌وه.

بی‌گومان جوله‌که‌ی مه‌دینه یه‌که‌م گر‌وو تا‌قم بو‌ون پی‌یان ناخ‌وش بو‌و
قور‌شان نازل بو‌وه حه‌ززه‌تی موحه‌مه‌د کراوه به‌ پی‌غه‌م‌بر ﷺ چون‌که
ئه‌وان به‌ته‌مای ئه‌وه‌بو‌ون دوا پی‌غه‌م‌به‌رو کو‌تای پی‌غه‌م‌به‌رایه‌تی به‌که‌سیک
بی له‌په‌گه‌زی جوله‌که‌بی، زور جار رو‌به‌روی کافره‌کانی دیکه هه‌په‌شه‌یان
ده‌کردو ده‌یان‌گوت: نزیکه پی‌غه‌م‌به‌ری په‌وانه بکری له‌ئیمه، پا‌به‌ریان
بکاو ده‌سه‌لات و شک‌ومه‌ندیان بو‌ بگ‌یر‌په‌ته‌وه، ئی‌تر هه‌موومان له‌ده‌وری
کو‌ده‌بینه‌وه و دنیا ده‌خه‌ینه ژیر کو‌ن‌ت‌پ‌ولی خو‌مان..

جا که‌په‌روه‌ردگار پی‌غه‌م‌به‌ری ئاخیرزه‌مانی له‌نه‌وی حه‌ززه‌تی ئی‌براهیم
هه‌لب‌ژارد له‌په‌گه‌زی جوله‌که‌ نه‌بوو، دژی په‌یامی پی‌غه‌م‌بر وه‌ستان، که
پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ کوچی کرد بو‌ مه‌دینه هینه‌دی تر رقیان لی هه‌ل‌گرت و

دوژمنایہتی خوئیان بۆ راگه یاند، چونکه دهیانزانی مەرکهزو دهسه لاتیان له کیس دهچی و گرۆله یان ده که ویتته لیژی، بۆیه هەر له یه کهم رۆژه وه که وتنه خوویه کیان گرت و دژی پیغه مبهرو موسولمانان که وتنه جهنگان، جوړه ها پیلان و فرت و فیلیان خسته کار، چاکه هیچیان بۆ نه کراو پیلانه کانیاں پوچهل بوونه وه...

نه مجار به نهیئنی و له ژیره وه هه میسه له هه ول و ته قه لالا دابون بۆ دژایه تی کردنی ئیسلام، زۆر له دهروون نه خووش و دل کرمی تریش پالیان لی دان و هاوکاری جوله که کانیاں کرد، ئیتر دوژمنایهتی نیتوان ئه وان و پیغه مبهرو موسولمانان بهردهوام بوو تا له کو تایی دا پیغه مبهرو ﷺ له نیوه دوورگهی عهره بی وه ده ری نان و ولاتی لی پاک کردنه وه...

هەر له مانای ئهم نایه ته دایه: که ده فهرموی: ﴿الم تر الى الذين نافقوا يقولون لآخوانهم الذين كفروا من اهل الكتاب: لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا، وان قوتلتهم لننصرنكم، والله يشهد انهم لكانذبون﴾ الحشر/ ۱۱.

جا با له ژبانی دونیا یان دا به پروالته به هوی ئه و دووړوی و نیفاقه ی خوئیان بری جار مه به ستیان بیته دی، هه ندی شتیان بۆ سه ربچی، به لام ﴿فكيف اذا توفتهم الملائكة، يضربون وجوههم وأدبارهم؟﴾ ده بی حال و وه زعیان چۆن بی و چی ده کهن له و کاته دا: که فریشه دینه سه ریان بۆ گیان کیشانیاں و به رق و کینه وه گیانیاں ده کیشن؟ بی به زه بیانه هه لئس و کهوتیان له گه ل ده کهن، له پیشه وه وه له دواوه تییاں ده سه ره وینن، به زه برو زهنگه وه دینه ویزه یان وه کوو له نایه تیکی تر دا ئاماره بۆ ئهم مانایه ده کاو ده فهرموی: ﴿ولو ترى اذ يتوفى الذين كفروا الملائكة يضربون وجوههم وأدبارهم﴾ الانفال/ ۵۰.

یان ده فهرموی: ﴿ولو تری اذا الظالمون فی غمرات الموت و
الملائكة باسطوا ایدیهم اخرجوا انفسکم، الیوم تجزون عذاب الهون
بما کنتم تقولون علی الله غیر الحق، وکنتم عن آیاته تستکبرون﴾
الانعام/۹۳.

نه مجار په روه ردگار هوئی نه م هو موو نار په حه تکردن و پړسوا کردنه
له سه ره مهرگ داو عه زابی ژیانی به رزه خ و قیامه یتیان پون ده کاته وه و
ده فهرموی: ﴿ذلك بأنهم اتبعوا ما أسخط الله و کرهوا رضوانه، فأحبط
أعمالهم﴾ نهو گیانگیشان و مامه له کردنی فریشته له گهل نهو
جوړه ناده میزادانه دا بهو شتوه یه ی له نایه تی پېشوودا باسی لیتوه کرا،
به هوئی نهو وهویه: که رینگایه کیان گرتووه خودا پیی ناخو شه، به هوئی
کوفرو تاوانی خو یانه وهویه، به هوئی پیلاننه وه یانه له گهل دوژمنانی خودا دا
دژی پیغه مبهرو هاوه لانی، رقبوونه وه یانه له هه رشتیک: که خودا
پیی خو شه، وه کوو ئیمان و یه کتاپه رستی..

نیر خودا له تو له ی نهو ئاکارو ر هفتارانه یان دا کرده وه باشه کانیانی
پوچهل کردو ته وه، هه رچی کاریکی باشیان هه یه پېشی پاشگه زبوونه وه
خودا به تالی کردو ته وه هه ر کاریکی په سند نه نجام بدهن هاوکات له گهل
پاشگه زبوونه وه و نیفاق دا، وه کوو یارمه تیدانی هه ژارو بی نهوایان..

.. دروستکردنی قوتا بخانه و خهسته خانه و دابینکردنی پیویستی بو
ئاتاجان، خودا هه موویان بو پوچ ده کاته وه و له قیامه ت دا سودی لی
نابینن، چونکه کرده وه کانیان ئیمان له گهل نه بووه، له بیرو باوه روه
هه لنه قولون، هه رکارو گوftar یکیش ئیمان و باوه ر له پشویه وه نه بی، بو
قیامه ت که لکی لی و ه ر ناگیرئ.

وه کوو له نایه تیکي تردا ناماژه به وه ده کاو ده فهرموی: ﴿وقدمنا الی ما
عملوا من عمل، فجعلناه هباء منثورا﴾ الفرقان/۲۳.

ئەجار پەرۆهردگار سەرزەنشتی دووڕووەکان دەکا بەهەرەشە لی کردن
 لییان دەفرموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ
 أَضْغَانَهُمْ﴾ تایا ئەو دووڕو دڵ کرمییانە، ئەو ناژاوه چی و دڵ پر لەکینەو
 ئاکارو رەفتار ناپەسندان، پیتیان وایە خودا لییان لەهەرانا، پەرە لەسەر
 بوخلاواتیان لانا؟!

نانا باوانەزانن، خودا ئاگاداری هەموو نەیتی و ئاشکرایانە، بەلکو
 لەنەیتی نەیتی تریش دەزانی، پەرەیان لەسەر لادەباو فەزحیان دەکا،
 ئابرویان دەبا، وەکوو چۆن لەسورەتی (براءة) دا ریسوای کردن، کردنی
 بەپەندی دەوران و لەنامە ی پیرۆزو خالییدا مۆری دووڕویی پتوونان!
 بیگومان مونا فیه کان پشتیان بەکارامای و فیلزان خویان ئەستۆرو بوو،
 وایان دەزانی: کە تاسەر بۆ یان سەردەچی و کەس پیتیان نازانی و وەک
 بەرزەکی بانان بۆی دەر دەچن!!

بەلام قورئان قەلای ئاواتی پوخاندن و هەرەشە ئەوێ لی کردن،
 کە لەوانە یە خودا یە کە یە کە بەناو دیارییان بکا، دەفرموی:
 ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَاهُمْ﴾ ئەو پتەمبەری
 خۆشەویست، ئەگەر بمانەوی یە کە یە کە ناوی دووڕووە کانت پی
 رادەگە یە نین، یە کە بە یە کە بە دەست لەسەردانراوی پیت دەناسیتین، و
 دەکە یە بە شێوە و پوخسار بەناو نیشانە یە کە یە کە دووڕووە کان بناسی و
 جیا یان بکە یە وە.

بەلام خودا دەر بارە ی هەموو دووڕووە کان ئەو ناکا، لەروی تاوانپۆشی و
 فەزل و گەورە یی خۆ یە و ئەو بریارە ی نە داو، بۆ سەرپۆشی ئادە میزاد و ناو
 نە زپاندنیان، ئەگینا وەکو چۆن ناوی هەندیکیانمان بە پتەمبەر راگە یاند،
 ئاوا هەموو دووڕووە کانمان پی دەناساندن!

نیمام نه حمده ده فرموی: وه کیع بوی گیراینه وه نه ویش له سه فیانه وه له سه له مه ی کوری عه یاز له باوکیه وه له نه بو مه سعوده وه: (عوقبه ی کوری عه مر) ده لی: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و تاریکی بو داین، له سهرتاوه حه مدو سوپاسی خودای کرد، پاشان فرموی: له ناو ئیوه دا نه ی موسولمانان دووروو هه ن، هه ر که سی ناوم هیئا باهه لسی بییندری، پاشان فرموی: فلانکه س تو هه لسه، فیساره که س تویش هه لسه، فلتان تویش هه لسه، به م جوړه هه تا ناوی سی و شه ش پیای هیئا، نه مجار پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فرموی: ئیوه دوورتان تیدان، له خودا بترسن و تو به بکه ن و واز له دوورویی به یتن ^(۱).

﴿ولتعرفهم في لحن القول﴾ بیگومان نه ی پیغه مبه ر! نه تو نه و مونا فیکانه به له هجه و شیوه ئاخاوتنیان ده ناسی، هه ر که قسه ده که ن بو ت درده که وی ئاخو مه به ستیان چیه و چیان له دل دایه !!

کوله بی ده لی: دوا ی نازلبوونی نه م ئایه ته هه ر که سیکی دووروو قسه ی بکر دایه یه که سهر پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده ناسی. نه نه س ده فرموی: دوا ی نازلبوونی نه م ئایه ته پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دووروو هه کانی یه که یه که ده ناسی.

﴿والله يعلم أعمالکم﴾ دلنیابن خودا هیچی لی گوم نابی، به هه موو کرده وه کانتان ئاگاداره و رۆژی قیامه ت پاساوتان ده داته وه، چاکه به چاکه و خراپه به خراپه ...

نه مجار په روه ردگار بهرنامه ی ژبیانی ئاده میزاد له جیهان دا دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿ولنبلونکم حتی نعلم المجاهدین منکم والصابرین، ونبلو أخبارکم﴾ به ته نکید ئیمه ئیوه به تاقی ده که ینه وه به فرمان پی کردن و جلوه گیری تاده ریکه وی بوتان لیتان عه یان بی کی پابه ندوه کی

^(۱) ته فسیری ئیبنو که ثیر ج ۴/ ۱۷۲۸ ط دار الفکر ملون .

سهریچیکاره، هه لیه ته خودا بۆ خۆی هه موو شتیك ده زانی و پتویستی به تاقیکردنه وه نیه، ئهم تاقیکردنه وه بۆ ئه وه یه ده ری بخا و ئیمه ی ناده میزاد بزانی، که فرمان به مسولمانان ده کا به جیهاد کردن، له پیش دا ده زانی کۆ پابه ند ده بی و کۆ پشت هه ل ده کا، وه لی به فرمانه که بۆ ناده میزاده کان خۆیان ده رده که وۆ کۆ مواهیده و به دل ناماده یه و به کرده و پابه ندو خۆراگرو پشوو درێژهو کۆ وانیه ئه خبار و هه والی ناده میزاد بۆیه کتری ئاشکرا ده کا تا بۆ خۆشیان بزانی و ده ریکه وۆ کۆ ملکه چی فرمانی خودایه و کۆ یاخی ده بی؛

نیمای عه لی مانای ﴿حتی نعلم﴾ ه ی به ﴿حتی نری﴾ مانا کرده ئیبراهیمی کورپی ئه شعه س ده لی: فوزه یلی کورپی عه یاز که ئهم نایه ته ی ده خوینده وه ده گریاو ده یگوت: خودایه به تاقیمان نه که یه وه، چونکه ئه گهر به تاقیمان بکه یه وه نامووسمان ده چی. بیگومان گۆره پانی ژیان گۆره پانی تاقیکردنه وه ئه زمونگه رییه بۆنه وه ی ناده میزاده کان بۆ یه کتری که شف بن و چاک و خراب لیک جیا بنه وه، ده ریکه وۆ ئاخۆ کۆ مواهیده و خۆ راگروه کۆ وانیه!

حال و وه زعی ئه هلی کیتاب و هه ندی له موسولمانان له دونیاو قیامه ت دا

إِنَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا

أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهْنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٥﴾

لہوہ پیش لہ سہرہ تای سورہ تہ کہدا حال و وزعی موشریکہ کانی
بہیان کرد، دواہی حالی مونا فیکہ کانی رونکرده وه، تہ بچار حال و وزعی
کۆمہ لیک لہ تہ هلی کیتاب (بہ نونہ ضیرو بہ نو قورہ یظہ) رادہ نویتی، تہ وانہ
کافرو سہر پیچیکار بوون، کۆسپ و لہ مپہر بوون لہ بہر دہم بلاوہ ونہ وهی
تایینی نیسلام دا، نیتہر پەروردگار ہرہر شہی توندی لی کردن، چونکہ
دواہی ناسینی حق پشتیان تی کرد .

دواہی دیتہ سہر باسکردنی ہہ لویتستی کۆمہ لیک لہ ہا وہ لان: کہ
خیلی بہ نوسہ عد بوون، تیمانیان ہینابوو، نازو نوزیان بہ سہر
پیغہ مہردا دہ کرد، پیغہ مہریان منہ تبار دہ کرد ... پەروردگار نہی
لہوہ لی کردن.

تہ بچار تہوہ رادہ گہیہ نی: کہ ہہر گیز لہ وانہ خویش نابی: کہ بہ کافری
مردون، لہ دونیاو قیامت دا ریسوایان دہ کا، پیویستہ خودا پەرستان
ہیچ کاتی بہ زہ بوونی و بی ہیتری، خویان تہ خہ نہ پروو لہ بہرامبہر کۆمہ لی
کوفردا ملکہچی نہ نویتن، دہ فہرموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، وَشَاقُوا الرُّسُولَ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى، لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا، وَسَيُحِطُّ أَعْمَالَهُمْ﴾
بیگومان تہ وانہی کافرو بی پروان و سوورن لہ سہر کوفرو تیلحاد،
نامادہ نین یہ کتابہ رستی تہ نجام بدہن، دژی پہ یامی پیغہ مہرن و خہ لکی
لہ تاین دہ گیرنہوہ، خویان کردہوہ بہ کۆسپ و لہ مپہر دژی نیسلام و

سەرپێچی فەرمان و ئامۆژگاری پێغەمبەر دەکەن، ئەمەش وێرای ئەوەی دەزانن، موحەممەد ﷺ پێغەمبەری خودایە و بە موعجیزەو بەلگەی ئاشکراوە نێردراوە.

بێگومان هەلۆیست و کردەوێ ئەوانە و ئیمان نەهێنانیان هیچ زیانیك بەخودا ناگەیەنێ، خودا پێویستی بە ئیمان نەهێنانی ئەوانە نیە، ئیمان نەهێنانیان لەخودایەتی خودا زیاد ناکا و ئیمان نەهێنانیان لەخودایەتی خودا کەم ناکا، ئیمان بەهێتن سودی بۆ خۆیانەو لەسەرکوفر بێننەو خۆیان زەرەر دەکەن، پۆژی قیامەت خودا کردەوێ باشیان بۆ حساب ناکا و پوچی دەکاتەو، چونکە کردەوێ ئەگەر لە ئیمانەو نەبێ بۆ قیامەت کەلکی نیە.

ئەجار لەژێر تارمای ئەو سەرەنجامە ترسناکە کافرەکان پێی دەگەن، ڕودەکاتە کۆمەڵی موسوڵمان و فەرمانیان پێی دەکا پابەندی فەرمانی خودا بن و شوێن پەیامی پێغەمبەر بکەون بۆ ئەوەی، بەختەوهری دۆنیاو قیامەتیان بۆ دەستەبەربێ، جلەو گیریان لی دەکا لەوەی لە ئاین پاشگەز ببنەو.

دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ ئەو ئەوانە ئیمانتان بەتاک و تەنهای خودا و راستی پەیامی پێغەمبەر هێناو، پابەندی فەرمانی خودا و فەرمانی پێغەمبەر بن، خۆتان لە جلەو گیریەکانیان بپاریزن، چاکەو خەسەناتی خۆتان بەپاشگەز بوونەو لە ئاین و ئەنجامدانی تاوانی گەورە پوچەل مەکەنەو، بەلگە لەسەر پوچەل بوونەوێ کردەوێ چاک بە پاشگەز بوونەو لە ئاین دەقی ئەم نایەتییەو بە ئاشکرا ئەو دەچسپێنێ...

به‌لگه‌ش له‌سهر شه‌وه: که تاوانی گه‌وره کرده‌وهی باش پوچ ده‌کاته‌وه،
 ریوایه‌تی جوړاو جوړن .. له‌وانه: نه‌بولعالیه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی:
 هاوه‌لانی پیغهمبر ﷺ پییان و ابوو هیچ تاوانیک له‌گه‌ل (لا اله الا الله) دا
 زیانی نابی، واته: که‌سیک نیمانی هه‌بی، تاوان کرده‌وهی باشی پوچ
 ناکاته‌وه، هه‌روه‌کوو چون کرده‌وهی باش له‌گه‌ل کوفرو بیتدینی دا سودی
 نیه، هه‌تا نهم نایه‌ته نازل بوو، ئیتر له‌وه دووا هاوه‌لان ده‌ترسان: که
 تاوانی گه‌وره کرده‌وه باشه‌کانیان پوچهل بکاته‌وه.

قه‌تاده ده‌لی: ره‌حه‌تی خدا له‌و به‌نده‌یه‌بی: که به‌کرده‌وهی خراپی
 کرده‌وه چاکه‌کانی پوچ ناکاته‌وه، ئیبنو عه‌بباس ده‌فرموی: به‌ریاکردن و
 خو‌ه‌لنانه‌وه و گومان، کرده‌وه باشه‌کانتان له‌ناو مه‌به‌ن، موحه‌مه‌دی کوړی
 نه‌صری مه‌روه‌زی له‌ئیبنو عومره‌وه ده‌گیریتته‌وه ده‌لی: نیمه‌ی هاوه‌لانی
 پیغهمبر ﷺ لامان و ابوو هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی باش لای خودا مه‌قبوله
 هه‌تا نایه‌تی: ﴿اطيعوا الله واطيعوا الرسول ولا تبطلوا اعمالکم﴾ نازل
 بوو، ئیتر له‌وه دوا ترسی نه‌وه‌مان لی نیشته: که تاوانی گه‌وره کرده‌وهی
 باش پوچ بکاته‌وه..

نه‌بجار شه‌وه پون ده‌کاته‌وه: که هه‌ر که‌سیک له‌سهر کوفر بمری فه‌زل و
 ره‌حه‌تی خودا نایگریته‌وه، ئاده‌میزاد تا له‌ژیان دایه فرسه‌تی له‌ده‌ست
 دایه، بو کافرو تاوانبار ده‌رگای تویه کراوه‌یه، تاده‌گاته سه‌ره‌مه‌رگ و
 گیانه‌لاو، ئیتر شه‌و کاته هه‌لی له‌کیس ده‌چی و جاریکی تر شه‌و هه‌له‌ی بو
 هه‌لناکه‌ویتته‌وه، ده‌فرموی:

﴿ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله، ثم ماتوا وهم كفار فلن
 يغفر الله لهم﴾ بیگومان شه‌وانه‌ی ئینکاری تاك و ته‌نهایی خودایان کرده‌وه،
 خه‌لکی تریان له‌ئیمان‌هینان به‌ئیسلاام ژتیوان کردوته‌وه، بوونه‌کو‌سپ و
 ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م موسولمان و که‌سانی دیکه، به‌و حاله‌ مردون و ژیان

دونیایان به جی هیشتو سوور بوون له‌سهر کوفرو ئیلحاد نه‌وه خودا لییان خوش نابی، به‌لکرو بۆ هه‌تا هه‌تایه له‌ناو دۆزه‌خ دا ده‌مینه‌وه.

بیگومان نه‌م نایه‌ته وه‌کوو هه‌ره‌شه‌یه له‌کافرو تاوانباران بۆ نه‌وه‌ی هه‌رجی زووه واز له‌کوفرو تاوانی خۆیان به‌ینن و موسوڵمان بن پیش نه‌وه‌ی ده‌رگای تۆبه‌یان له‌سهر دا‌بجری له‌هه‌مان کات دا ترساندن موسوڵمانانه: که ناگادار بن به‌هیچ شیوه‌یه‌ک شتیک نه‌که‌ن له‌و پرینگه‌ خه‌ته‌رناک و شومه‌یان نزیک بکاته‌وه.

نه‌بجار فه‌رمان به‌موسوڵمانان ده‌کا: که هه‌میشه وره‌به‌رزو دل دامه‌زراو بن، هه‌میشه له‌هه‌ول و ته‌قه‌للا دا‌بن بۆ دا‌بینکردنی هی‌زو تواناو به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی دوژمنان، ده‌فه‌رموی:

﴿فلا تهنوا وتدعوا الى السلم وأنتم الأعلون والله معكم ولن يترکم أعمالکم﴾ وره‌ پوخاوو خاوو خلیچک مه‌بن له‌به‌رامبه‌ر دوژمن دا، با دا‌وای ناشتی و شه‌ر پاره‌ستان له‌ ئیوه‌وه نه‌بی، نه‌وه‌کو بکری‌ته‌ نیشانه‌ی زه‌بوونی و که‌م هی‌زی، چونکه‌ دا‌وای وه‌ستانی شه‌ر نیشانه‌ی زه‌عیفی‌یه، به‌لام نه‌گه‌ر دا‌وای وه‌ستانی شه‌ر له‌دوژمنه‌وه‌ بوو، نه‌وه‌ ده‌کری ئیوه‌ قبوولی بکه‌ن، به‌مه‌رجی ئیوه‌ له‌حالی‌ بالاده‌ستیتان دا بن..

وه‌لی نه‌گه‌ر دوژمن بالا ده‌ست بوو فه‌رمانه‌وه‌ی موسوڵمانان پاره‌ستانی شه‌ری به‌لاوه‌ په‌سندبو به‌رژه‌وه‌ندی موسوڵمانانی تیدا ده‌بینی، نه‌وه‌ بۆی هه‌یه‌ دا‌وای ناشتی بکا، پی‌غه‌مبه‌ره‌ﷺ کاتی‌ک قوره‌یشیه‌کان نه‌یانهیشت بجیته‌ ناو مه‌که‌وه‌ و دا‌وای شه‌ر وه‌ستانیان لی کرد بۆ ماوه‌ی (ده‌)سال، به‌رژه‌وه‌ندی موسوڵمانانی له‌و ناشتی یه‌دا به‌دی‌کرد یه‌که‌سه‌ر شه‌ره‌ستانی قبوول کرد.

هه لئانی ئاده میزاد بو ئه وهی کۆل به دنیاوه هه لئه گرن، هه میسه
ئاماده باشی جیهاد بن

إِنَّمَا

الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَنَقَّوْا يُوتِيَكُمْ أَجُورَكُمْ
وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِنْ سَأَلَكُمْ مَوْهَا فَيُحْفِكُمْ
تَبَخَّلُوا وَخُجِرَ أَضْغَنْكُمْ ﴿٣٧﴾ هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَاءِ تَدْعُونَ
لِنُفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَن نَّفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ
تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

له وه پیش په روهر دگار فه رمانی به موسولمانان کرد جیهاد بکه ن و
له پیناو ئایینی خودادا تیبکۆشن و خزیان به زه بوونی نیشانی دوژمن
نه دن، نه مجار لیره دا هانیان ده دا: که سووربن له سه ر خۆبه ختکردن و
مالبه خشین له پیناو ئایینی خودادا، نه مهش له پروانگه ی دنیا
به که مزاین و شیرینکردنی ئیمان و خودا په رستی له دلایان دا بو ئه وه ی
به خته وه ربی هه ردوو جیهانیان ده ست بکه و ی.

له کۆتایی سوره ته کهش دا هه ره شه له موسولمانان ده کا به وه نه گه ر
پشت له جیهادو خودا په رستی هه ل بکه ن، خودا نه وان له ناو ده باو گه ل و

نەتەوہیەکی تر دینیستە ئاراوہو زۆر لەمان زیاتر پابەندی فەرمانی خودا دەبن.

دەفەرموی: ﴿انما الحياة الدنيا لعب ولهو﴾ ئەى کۆمەلئى موسولمانان! سورین لەسەر جیھاد و خودا پەرستى، لەپینناو ئایینی خودا داگیانبازی بکەن، مال و گیانتان لەو پینناوہدا بەھەرزان بزائن، چونکە ئاکامى دونیا گالتەو کەپە و پوچەو بەتالە، بەرقەرار نیەو بەسەر دەچى، خو خەریک کردن بەدونیاوہ خو خافلانندنەو گالتە بازارى منداڵانە، وەکوو لەنايەتیکی تردا لەم بوارەدا دەفەرموی: ﴿اعلموا انما الحياة الدنيا لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الأموال والأولاد﴾ الحديد/ ۲۰.

ئەجار پێبازی بەختەوہریو سەرفرازى نیشانی موسولمانان دەداو دەفەرموی: ﴿وان تؤمنوا وتتقوا يؤتکم أجورکم ولا یسألکم أموالکم﴾ ئەگەر بەراستی ئیمانتان ھەبى و خودا پەرستى خۆتان بەرپیک و پێکی ئەنجام بدەن، پابەندی فەرمان و جلەو گیرییەکانى پەرەردگار بن دانیابن خودا لەقیامەت دا پاداشى کردەوہ کانتان دەداتەوہ، پەنج بەخەسار نابن.

ئەوہش بزائن خودا داواى ئەوہتان لى ئاکا ھەموو مال و سامانتان ببەخشن، بەلکوو فەرمانتان پى دەکا بەشیک لەمال و سامانتان لەرینگەى زەکات و خیر و صدەقەدا ببەخشن، خودا بو خۆى ئاتاجى مال و سامانى ئیوہ نیە، فەرمانى پى کردون بەشى: لەمال و دارایی خۆتان ببەخشن بەبرا ھەزارو بى ئەواکانتان، ھەندى قورسایى ژيانیان لەسەر سوک بکەن و گیانى برايەتى و ھەمە ئاھەنگى و ھاوکارىتان تیدا بەھێزبى، سەرەنجام پاداشى باش وەر بگرنەوہو سەرفرازىتان دەست بکەوى.

ئیمان و خودا پەرستى ژيان لەگالتەو گەپەوہ دەگۆرپى بو جیدیەت و دەبیاتە ئاستى (خلافەى راشیدە) و پەيوەستى دەکا بەعالمى بالاوہ، ھەر کاتى ژيان خودا پەرستى و تەقواکارى تیدا بوو ژيانى حەقیقىیەو

موسولمان چی ببه خشی به فیرو ناچی و له قیامەت دا پاداشی باش وەر دەگریستەو، خودا بوخوی سروشتی ئادەمیزادی بە دیهیناوه و جۆش داوه، دەزانی چی بە کەلکی دی و چی لە توانای دایە، زیاد لە ئەندازەو لە توانا بە دەریان لی داوا ناکا، داوایان لی ناکا هەرچی مال و سامانیان هەیە پی بیه خشن

﴿ان يسألکموها فی حفکم تبخلوا و یخرج أضغانکم﴾ ئە گەر پەرەردگار داوای بە خشی نی هەموو مال و سامانتان لی بکا و جەختان لی بکا، لاتان قورس دەبی و بە خیلی دەنوینن و پابەندی فەرمانە کە ی نابن و ئەوکاتە حیق دە کینەتان دەردە کەوی.

﴿ها أنتم هؤلاء تدعون لتنفقوا فی سبیل الله﴾ ئیو ئە ی موسولمانان فەرمانتان پی کراوه بو ئەو ی لە پرێ گە ی خودادا مالتی خۆتان سەرف بکەن، واتە بە شتیک لە مال و سامانتان لە جیهاد و زە کات و پرێازی تری خێرو چاکە دا بیه خشن.

﴿فمنکم من یبخل، ومن یبخل فانما یبخل عن نفسه والله الغنی وأنتم الفقراء﴾ هی واتان هە یە دلی نایە کە می: لە مالتی خۆ ی لە پرێ گە ی خودادا سەرف بکا، دە ی چۆن دلتان دی هە موو سامانتان بیه خشن؟ کە سی: بە خیل و چرۆک بی و مالتی نە بە خشی ئەو خێرو چاکە لە خۆ ی دە تارینی، خراپە کە ی بو خۆ ی دە گەر پێستەو، بە خیلی هۆکارە بو نشوستی و ژێر دەستە یی، ئە گەر چرۆک و دەست قوچاو بن دوژمن بە سەرتان دا زال دە بی و نەردوشانستان نامی نی و خوتان و مالتان دە کە ونە ژێر دەستی ناحەزانتان، خودا خاوە نی هە موو شتیکە، بونە وەر هە موو ی ملکی ئەو، لە هە موو شتیک بی نیازە، پیویستی بە کەس نی و هە موو کە سی: ئاتاجی ئەو، بۆ یە فەر مووی:

﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ واته: ئیوه ئه ی ئاده میزادینه به واقعی موحتاجی ره جمه تی خودان، كه فهرمانتان پی ده كا به مال به خشین بو پیویستی خۆتانه، خودا ئاتاجی مال به خشینی ئیوه نیه .

ئه مجار داب و نه ریتی خودا له بونه وهردا رۆن ده كاته وه، ههل و مهرجی له ناوبردنی گهل و نه ته وهیه كه و هیئانی گهل و نه ته وهیه کی تر بو شوینی دیاری ده كاو ده فهرموئ: ﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ یستبدل قوما غیركم، ثم لایكون أمثالكم﴾ ئه مه وشه ی كوئی و یه كالا كه ره وهیه، ده فهرموئ: ئه گهر پشت له ئیمان هه لبكه ن، واز له ته قواو خودا په رستی بهیئن، وه كوو پیویست شوین شه ریه ت ویاسای ئیسلام نه كه ون، ئه وه دلنیابن خودا ده سه لات له ئیوه ده ستینیته وه و گهل و نه ته وهیه کی تر ده خاته شوینی ئیوه، ئه وان له ئیوه باشر پابه ندی فهرمانی خودا ده بن و وه كوو ئیوه پشت له په یامی ئیسلام هه ئناكه ن ..

به كورتی په روه ردگار هه ره شه له موسولمانان ده كاو پییان ده فهرموئ: هه لبژاردنی ئیوه بو هه لگرتنی ئه و ئه مانه ته كه بانگه وازیكرده بو ئیسلام و خۆبه ختكرده له پیئاوی دا، ریز لێنان و شكۆمه ندیه بو ئیوه، جا كه ئیوه خۆتان به شیایو ئه و ئه ركه نازانن، هه ول ئاده ن له و ئاسته دا بن و پیداویستی ئه و ئه ركه ناخه نه ته ستۆی خۆتان و نرخ ی ئه و ریز لێنانه نازانن، ئه وه دلنیابن خودا ئه و شكۆمه ندی و پیاوه تیه تان لی وهرده گریته وه و گهل و نه ته وه ی تر هه لده بژی بو هه لگرتنی ئه و ئه ركه پیروژه له ئیوه باشر ئه رکی سه رشانی خۆیان ئه نجام ده دن!

خیتابی ئایه ته كه بو قورپه شییه كانه، یان بو دانیه ستوانی مه دینه یه، به لكوو ده توانین بلین: خیتابه كه بو هه موو ئاده میزاده چین له دوا ی چین، چ ئه وانیه ی سه رده می نازل بوونی قورئان یان ئه وانیه ی دوا ئه وان.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (الفتح)

ئەم سۆرەتە ناوئراوە سۆرەتی (الفتح) چونکە بەموژدە دان بەسەرکەوتنی موسوڵمانان دەستی پێ کراوە، ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا...﴾

ئیمام ئەحمەد و موسلیم و بوخاری فەرمودەیه کیان لەعەبدوللای کۆری موغەففەلەو پێواوەت کردووە، دەفەرموی: پێغەمبەر ﷺ سالتی رزگارکردنی مەککە لەرێگەدا کەچوین بۆ فەتەحی مەککە بەسەر و لاغەکەو سۆرەتی (الفتح) ی بەدەنگی بەرز خوێندەو، تەرجیعی تیدا دەکردو وشەکانی دەلاراندەو، معاویەیی کۆری قورپەر دەلتی: ئەگەر ترسی ئەوهم نەبواوە: کە خەلک لیتم کۆدەبنەو، دەق وەکوو پێغەمبەر ﷺ سۆرەتەکەم دەخوێندەو.

پەيوەندى سۆرەتى فەتەح بەسۆرەتى (محمّد) ئەووە لەچەند رۆبەكەووە:

۱- ئاشکرایە سەرکەوتن لە ئاکامی جیهادەو پەیدا دەبێ و بەروبوومی جیهادو تیکۆشانە، ئەووە بوو لەسۆرەتی (محمّد) دا باسی چۆنیەتی شەرو جەنگانی کردو فەرمانی بەموسوڵمانان کرد: کە دەست لەدوژمن نەپارتێن، لەم سۆرەتەش دا باسی شکۆمەندی و بەروبوومی ئەو جیهاد و بەرەنگار بوونەووەی کرد.

۲- لەهەر دوو سۆرەتی (محمّد) و (الفتح) دا پێناسەیی موسوڵمان و کافرو دووڕووەکانی کرد.

۳- له‌سوره‌تی (محمد) دا فهرمانی به‌پیغهمبه‌ر کرد: که داوای لی‌خۆشبون بو خۆی و موسولمانان بکا، ئەم سوره‌ته‌شی به‌ده‌سته به‌ربوونی لی‌خۆشبون ده‌ست پی کرد.

ئەم سوره‌ته وه‌کوو سوره‌تی پیش خۆی مه‌ده‌نییه، واته: دواي کۆچکردن له‌نیوان مه‌ککه و مه‌دینه‌دا له‌وکاته‌دا: که پیغهمبه‌ر ﷺ له‌په‌یماننامه‌ی (الحدیبه) ده‌گه‌رايه‌وه، نازل بوو.

سوره‌تی مه‌ده‌نی تایبه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌یه، به‌زۆری هه‌لس و که‌تی دوورپوه‌کان و یاسای جیهاد و عیبادات و (معاملات) پرون ده‌که‌نه‌وه، واته: مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه‌کانی سوره‌ته مه‌دنییه‌کان له‌بواران‌ده‌دا خۆیان ده‌نوێتن، چونکه سه‌رده‌می پاش کۆچ سه‌رده‌می دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ئیسلامیه، دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیش پیوستی به‌یاسا هه‌یه..

له‌باره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی ئەم سوره‌ته‌وه ئیمام ئەحمه‌د و بوخاری و تیرمیزی و نه‌سائی له‌عومه‌ری کوری خه‌ت‌ابه‌وه رپوايه‌تیان کردوه: که پیغهمبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (نزل عليّ البارحة سورة أحب اليّ من الدنيا وما فيها: ﴿أنا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر﴾).

له‌رپوايه‌تیکی تر‌دا فهرموده‌که به‌م جۆره‌یه (لقد أنزلت عليّ الليلة آية أحب اليّ مما على الأرض) ده‌قی رپوايه‌تی موسلیم به‌م جۆره‌یه (أحب اليّ من الدنيا جميعها).

ده‌باره‌ی سه‌به‌ب نزولی ئەم سوره‌ته‌و بارودۆخی نازل‌بوونه‌که‌ی روده‌که‌ینه سیره‌ی پیغهمبه‌ر و کورته باسیکی لیوه راگۆیزی ئیره‌ده‌که‌ین، ده‌فه‌رموی: پیغهمبه‌ر ﷺ له‌وکاته‌دا له‌مه‌دینه بوو به‌خه‌و بینی: که چوه‌ ناو مه‌ککه‌وه ته‌وافی کابه‌ی کرد، دواي ناوه‌پۆکی خه‌وه‌که‌ی به‌هاوه‌لانی راگه‌یان‌دو زۆری پی که‌یف خۆش بوو..

ئەو ەبوو تەشریفی لەمانگی زیلقەعی دەسالتی شەشەمی کۆچی بەمەبەستی عەمرەکردن لەمەدینەو ەبەرەو مەککە کەوتە پێ، (١٥٠٠) ەزار پێنج کەس لەمەهاجیر و ئەنصار و عەرەبە موسوڵمانەکانی دیکە لەخزمەت دابوون، ئاژەلی دیاری لەگەڵ خۆی بردبوو، لەزێلحولەیفە ئیحرامی بەعەمرە بەست، ئومو سەلەمە خێزانیشی لەتەك خۆی دابرد بوو.

پێغەمبەر و ھاوەلانی بەنیازی شەر نەچوون و جگە لەچەند پارچە چەکیکی وا کە موسافیر پێویستی بێ هیچی تریان پێ نەبوو، کابرایەکی خوزاعەدی نارد بۆ بەتاقیکردنەوی پێگا و بارو دۆخی مەککەو ەلویستی قورەیش و نیازو مەبەستیان بزانی...

..کاتی لەعەسفان (شوئیکە لەنیوان مەککەو مەدینەداو دووئانغ پێ لەمەککەو دوورە) نزیکبونەو ەبیشری کۆری سەفیانی کەعبی: کەچاو ساغی پێغەمبەر بوو، ھاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ و عەرزی کرد: قوربان قورەیش بەھاتنی تۆیان زانیو، دەیانەوی نەھیلن بینە ناو مەککە: ھیژ وتوانایەکی زۆریان کۆکردۆتەو لەھەموو بنەمالەو خێلەکان خەلکیان کۆکردۆتەو لەشکرکێشی یەکی زۆریان کردو، چەند حوشتریکی شیر دەریان بە بێچو ەکانیانەو ە ھیئاو بەتەمان زۆر بمێنەو، سورن لەسەر ئەو: کە نەھیلن بچینە ناو مەککەو!

ئێتر پێغەمبەر ﷺ عوسمانی کۆری عەففانی نارد بۆلای قورەیشیەکان بۆئەو نیازی پێغەمبەر یان پێ رابگەینێ و ئەوان جگە لە ئەنجامدانی عومرە بەنیازی هیچی تر نین، عوسمان بەپێ کەوت و پاش ماو ەیک ەوالێ بۆ پێغەمبەر ھات: کە عوسمانیان کوشتوو، ئێتر پێغەمبەر ﷺ ھاو ەلانی کۆکردو، داوای بەیعیەتی لی کردن، لەژێر درەختێک دا کە لەدوایی دا بە (شجرة الرضوان) ناوێرا کۆبونەو پێ کردن، ەموو ھاو ەلان

په‌یمانیاں پی‌دا: که پشتی بگرن و خوځان له‌پیناو ټایین دا به‌خت بکه‌ن،
 نهم په‌یمانۀ ناوړا به (بیعة الشجرة) یان (بیعة الرضوان) .

سه‌له‌مهی کورپئ ټه‌کوه‌ع ده‌لئ: ټیمه په‌یمانان به پیغهمبه‌ر ﷺ داو
 فیداکاری خوځمان بو جه‌خت کرده‌وه: که ریځگای هه‌لاتن نه‌گرینه به‌ر، یان
 سه‌رکه‌وتن یان شه‌هید بوون، نهم خوځگری و سور بوونه‌ی هاوه‌لان له‌سه‌ر
 جیهاد و خوځه‌ختکردن ترسیځکی زوری خسته دلئ قورپه‌یشه‌وه، خیرا داوای
 صلح و ناشتیان کرد، هه‌ر له‌م سه‌رو به‌نده‌ش دا هه‌والئ ټه‌وه
 به‌پیغهمبه‌ر ﷺ گه‌یشت که عوسمان نه‌کوژراوه و هه‌واله‌که درؤ بووه .

په‌روه‌ردگار دهرباره‌ی نهم په‌یماننامه‌یه ټایه‌تی ﴿لقد رضي الله عن
 المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة...﴾ الفتح/٢٨ ، نازل کرد

له‌راستی دا نهم په‌یماننامه ناشتی یه سه‌رکه‌وتن بوو،
 قوځاغی وهرچه‌رخان بوو، ټه‌وه بوو: که پیغهمبه‌ر ﷺ گه‌رایه‌وه بو مه‌دینه،
 خه‌بیه‌ری رزگار کردو ده‌ستکه‌وته‌که‌ی به‌سه‌ر په‌یمانده‌رانی
 جوده‌بیه‌یه دا دابه‌ش کرد.

وه‌کوو له‌سیره‌دا هاتووه ژماره‌ی به‌یعه‌تکارانی (بیعة الرضوان)
 (١٥٠٠) هه‌زارو پینج که‌س بوو سی‌صده له‌وانه ټه‌سپ سوار بوون،
 مه‌شه‌روایه ده‌لټن: هه‌زارو چوارسه‌د که‌س بوون!

وه‌کوو وټرا قورپه‌یشیه‌کان: که هه‌والئ موبایه‌عه‌و په‌یمانی هاوه‌لانیاں
 پی‌گه‌یشت، سوه‌یلی کورپئ عه‌مریان کرده نوټنه‌ری خوځان و نارديان
 بولای پیغهمبه‌ر ﷺ بو گری به‌ندی ناشتی (عقد الصلح) که پیغهمبه‌ر
 سوه‌یلی بیڼی له‌دووړه‌وه به‌روه‌رویان ده‌هات، فه‌رمووی قورپه‌یشیه‌کان
 به‌راستیانه‌و ناشتیان مه‌به‌سته، بو‌یه نهم پی‌اوه یان کردو‌ته نوټنه‌ری
 خوځان، ټه‌مجار فه‌رمووی: ټیمه له‌نیوان خوځمان و قورپه‌یش دا په‌یماننامه

دهنوسین و مؤری ده کهین، ئیتیر بانگی عهلی کورپی شه بوتالیبی کرد بو نووسینی په یماننامه که ..

هر له سه رتاوه سوهیل: که نوینه ری قورپه یش بوو له سه ر دوخال وړکی گرت: یه که میان رازی نه بوو بنووسری: (بسم الله الرحمن الرحيم) وتی: ده بی (باسمک اللهم) بنووسری، دووه میان رازی نه بوو ناوی پیغه مبه ر ﷺ به (محمد رسول الله) بنووسری، وتی: ده بی بنووسری (محمد بن عبدالله) پیغه مبه ر ﷺ بو هر دوخاله که رازی بوو، که به ویستی سوهیل تو مار بکرتن، هر دولا ریک که وتن و په یانی ناشتیان دا بو ماوه ی (ده) سال شهر راگرن و خه لکی به نارامی و ناسایش ژیان به سه ر بهرن.

هر که سیك به بی ئیزنی وهلی و سه ر په رشتیاری له مه که وه بی بو لای پیغه مبه ر ﷺ بیگی رپته وه، نه گهر له موسولمانان گه رایه وه مه که و له ناین پاشگه ز بو وه وه، قورپه یشیه کان نه یگی رپته وه بو مه دینه.

خالیکی تری په یماننامه که شه وه بوو هر که سیك بیه وی له م په یانی ناشتی یه دا بچیته ناو به ئین و په یانی پیغه مبه ر ﷺ یان هی قورپه یش سه رپشکه و هیچ لایه ک ریکه نه گرن، شه وه بوو خیللی خوزاعه خیرا چوونه ناو عه ه دو په یانی پیغه مبه ر وه، خیللی به نو به کریش چونه پال قورپه یش ...

خالیکی تر: شه وه بوو ده بی موسولمانان نه مسال بگه رپته وه به بی شه وی بچنه ناو مه که وه، سالتی دا هاتوو قورپه یشیه کان مه که چول بکه ن و موسولمانان سی رورژ به چه کی سواری و شمشیر له ناو کالان دا بچنه ناو مه که وه ..

هندی له هاوه لآن ریک که وتن و په یانه که یان به دل نه بوو، چونکه پییان وابوو غه دریان لی کراوه و مه رجه کان زور به یان له به ره شه وندی قورپه یشیه کان دان، وهلی له راستی دا سه رکه وتنیک کی گه وره بوو بو

موسولمانه‌کان، چونکه بۆ یه‌که‌جار قورهبیشه‌کان دانیان به‌وه دانا: که موسولمانه‌کان هه‌ن و هی‌زیکی سیاسی و عه‌سکه‌رین، له‌هه‌مان کات دا ئەو هودنه‌و شه‌ر پ‌ا‌گرتنه‌ماندو هه‌سانه‌وه‌ی موسولمانه‌کانی تیدا بوو، هه‌لی ئەوه‌یان بۆ پ‌ه‌خسا: که بانگه‌وازی ئیسلامی بلاویکه‌نه‌وه‌و به‌م لاو به‌ولادا په‌لیان هاو‌یشت و خه‌لکیکی زۆر موسولمان بوون.

که‌وا‌بوو صولحی حوده‌بیه‌ی خۆی له‌خۆی دا سه‌رکه‌وتن بوو، یان ک‌لیلی سه‌رکه‌وتن بوو، ئەوه‌تا له‌کاتی صولحی حوده‌بیه‌دا ژماره‌ی موسولمانه‌کان هه‌زارو چوار سه‌د، یان که‌متر بوون، که‌چی له‌فه‌ت‌هی مه‌که‌که‌ دا: که دوسال دوا ئەو په‌یمان‌نامه‌یه، ژماره‌یان گه‌یشته‌ ده‌هه‌زار، که‌له‌پیاوی وه‌کوو خالیدی کورپی وه‌لیدو عه‌مری کورپی عاص که‌له‌کاتی صولحه‌که‌دا له‌پ‌رت‌زی قورهبیشه‌کان دا‌بوون له‌فه‌ت‌هی مه‌که‌که‌ دا له‌پ‌رت‌زی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر دا بوون ﷺ .

ئیب‌نو مه‌سعودو جابر و (البراء) ده‌فهرمون: ئیمه‌ پ‌زگار کردنی مه‌که‌که‌ به‌سه‌ر که‌وتنی گه‌وره‌و یه‌کا‌لا‌که‌ره‌وه، له‌قه‌لام ده‌ده‌ین به‌لام ئیمه‌ پ‌یمان وایه‌ سه‌رکه‌وتنی راستی صولحی حوده‌بیه‌یه، ئیتر پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی بی ئەوه‌ی ب‌چه‌ ناو مه‌که‌کو حه‌ج و عه‌مره ئەنجام ب‌ده‌ن گه‌رانه‌وه بۆ مه‌دینه، له‌گه‌رانه‌وه‌دا له‌نیوانی مه‌که‌که‌ و مه‌دینه‌دا له‌شه‌ودا ئەم سوره‌ته‌ واته‌: سوره‌تی (الفتح) نازل بوو.

ئیمامی ئەحمه‌دو ئەبو‌داودو نه‌سائی و ئیب‌نو جه‌ریر له‌عه‌بدوللای کورپی مه‌سعود ر‌ی‌وا‌یه‌ت ده‌که‌ن ده‌لی: که له‌حوده‌بیه‌یه گه‌رانه‌وه به‌ره‌به‌یان له‌شوئیت‌یک ل‌امان داو خه‌ومان لی‌که‌وت، تا‌خۆر لی‌ی نه‌داین به‌خه‌به‌ر نه‌هاتین، ئیمه‌ له‌خه‌و هه‌لساین هیشتا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خه‌ودا‌بوو، هاوه‌لان وتیان: خه‌به‌ری بکه‌نه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خه‌و هه‌لساو فهرمو‌وی: (افعلوا ماکنتم تفعلون، و‌ک‌ذلک یفعل من نام او نسی) واته‌ نو‌ی‌تری به‌یانی

به (قضا) بکن هر که سیّ به‌هویّ خه‌وه‌ه یان له‌بیر چونه‌وه نویژی چوو
دوایی قه‌زای ده‌کاته‌وه! نه‌بجار سه‌رژمیتری وشتره‌کانمان کرد،
حوشتری تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دیار نه‌بوو، قولاغمان کردو دیمانه‌وه،
هه‌وساره‌که‌ی له‌داریک گیرا بوو، حوشتره‌که‌م به‌ره‌للا کردو هی‌نام
بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ سواری بوو...

له‌کاتیکا نیتمه به‌ره‌و مه‌دینه ده‌هاتینه‌وه، سروشنی بو نازل بوو،
پیغه‌مبه‌ر ﷺ که نیگای بو ده‌هات نه‌رکی ده‌که‌وته سه‌رو سواری ولاخ
بوایه ولاخه‌که چوکی داده‌دا، بو خۆیشی په‌نگی سوپ هه‌لده‌گه‌راو تاره‌قی
ده‌کرد، جا که نه‌و حالته‌ی له‌سه‌ر نه‌ما فه‌رمووی: سوره‌تی ﴿انا فتحنا
لك فتحا مبینا...﴾ نازل بووه سه‌رم.

به‌ئێ به‌راستی په‌یمانی حوده‌یییه‌ فه‌تعی موین بوو، رزگار کردن بوو،
رزگار بوون بوو له‌خه‌ته‌ری شه‌ری قورهبش، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوای
په‌یمانمه‌که خۆی یه‌کلا کرده‌وه بۆینه‌بێ کردنی خه‌ته‌ری جوله‌که‌کان له‌نیو
نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌بی دا.

هر که خه‌ته‌ری به‌نوقه‌ینوقاع و به‌نونه‌ضیرو به‌نوقوره‌یظه‌ی بنه‌بێ کرد،
پوی کرده بنه‌بێ کردنی خه‌ته‌ریکی تر: که له‌هه‌موو خه‌ته‌ره‌کانی‌تر
سامناکتر بوو، نه‌ویش بریتی بوو له‌قه‌لای خه‌یبه‌ر که هه‌میشه
هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره بوو له‌سه‌ر رینگای شام رینگای بازرگانی و شاده‌ماری
ئابوری موسولمانه‌کان، به‌پشتیوانی په‌روه‌ردگار قه‌لای خه‌یبه‌ر
رزگار کراو مال و سامانیکی زۆر بووه ده‌سکه‌وتی موسولمانه‌کان.
پیغه‌مبه‌ر ﷺ دابه‌شی کرد به‌سه‌ر نه‌و هاوه‌لانه‌دا: که ناماده‌ی
په‌یمانی حوده‌یییه‌ بوو بوون.

بهائی په یمانی حوده بییه فہ تعی موین بوو، نهو وه صفه ی قورشان بو ی دیاری کردوه پر به پیستیته تی، به لکوو ده توانری به یه کیك له روداوہ گرنه گه کانی سیره ی پیغه مبه ر له قه لہم بدری و خالی و هر چه ر خانی میژووی نیسلامه، نهو هتا قوریش دانیان نابو وه ی: که پیغه مبه رو هاوہ لانی هیژی سیاسی و عه سکه ر بن و پیویسته حیسابی تاییه تییان بو بکری، په یمانیان له گه ل دا مؤر بکری!

به هر وه به های په یمانی حوده بییه

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

(الحاکم) و هی تریش له میسوهری کوری مه خره مهو مهروانی کوری (الحکم) هوه ریوایه تی کردوه ده لئین: سورہ تی (الفتح) له سهرتاوه تاکوتایی له نیوان مه ککو مه دینه دا نازل بووه.

هه ردو پیری فهرموده و نه همدو تیر میزی و (الحاکم) له نه نه سه وه ریوایه ده که ن، ده لئ: نایه تی ﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ...﴾ له کاتی گه رانه وه ی پیغه مبه ر له صولحی حودییه نازل بووه، نهو ده مه پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: (لقد أنزلت على آية أحب الى مما على الأرض) نایه تی کم بو سهر نازل بووه له هه موو دونیام خوشت ده وی. نه مجار

ئایەتەكەى بەسەر ھاۋەلانى داخویندەۋە، ھاۋەلان وتیان: ئەى پىغەمبەرى
خودا ئەم خەلاتەت پىرۈز بى، بەراستى خودا داھاتوى بۇ دىيارى كردوى،
ئەى دەبى چى بۇ ئىمە دىيارى كىردى؟ ئىتر ئایەتى: ﴿لیدخل المؤمنین
والمؤمنات﴾ تا گەیشتە ﴿فوزا عظیما﴾ نازل بو .

ئىبنو عەبباس دەفسەرمۇ: جۈلەكەكان بە نازلېۋونى ئایەتى:
﴿وما أدرى ما يفعل بي ولا بكم﴾ پىخۇشخالى خۇيان دەرىپى بەۋەى:
كە پىغەمبەر و موسولمانان ئاكام و سەرەنجامى خۇيان نازانن، وتیان:
چۈن ئىمە شوین پىاۋى بکەۋىن كە نازانى چى بەسەر دى؟؟ پىغەمبەر ﷺ
زۆرى ئەۋە پى ناخۇش نەبو، ئىتر پەرۋەردگار ئایەتى:

﴿انا فتحنا لك فتحا مبينا﴾ نازل كرد. ئىمە شكۈمەندى
وسەر كە وتنىكى ئاشكراۋ گەرەمان پى بەخشىۋەى، ئەۋىش صولحى
خودەبىيەى: كەرىڭا خۇشكەرەۋ كىلىلى دەرگای سەر كە وتن و فەتھى
مەككە بو، ھۇى بىلۋونەۋەى زانىيارى بەسود و بانگەۋازى ئىسلامى و
چەسپاندنى ئىمان بو، يان مەبەست بەۋ فەتھە ئاشكراۋ يە كالاكەرەۋەى
خودى فەتھى مەككە يە، پەرۋەردگار پىش ۋەخت مژدەى بە
پىغەمبەر ﷺ داۋە.. كە ئەۋ سەر كە وتنە گەرەىەى دەستگىر دەبى.

﴿ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر﴾ بۇ ئەۋەى خودا لە تاۋانى
پاىردوۋ داھاتوت خۇش بى ئەگەر ھەتبى.. واتە: بۇ ئەۋەى لەگەل
لىخۇشبون لە تاۋان نىعمەتى سەر كە وتن و بالا دەستىت بۇ دەستە بەر بى،
شارەزای رىڭا راست بى و سەر كە وتنى پىرۈز بە دەست بىنى، شكۈمەندى
دونىاۋ قىامەت دەست بکەۋى.

ھەلبەتە ۋەكۈۋ چەند جارىكى تر لەۋەپىش ئامارەمان پى كردوۋ
پىغەمبەرەن بە تايىبەتى پاش بوۋنان بە پىغەمبەر (معصوم) ن، واتە:

تاوانیان نیه و شتیك ناکهن تاوان بی، که واته ده بی هه موو کاتی وه پالذانی تاوان به پیغه مبه ر به نه گه ره وه په یوه سستی بکه ین و بلین نه گه ر تاوانی هه بی، یان مه به ست به تاوان، نه نجامدانی کاری (خلاف الأولى) یه، واته: نه نجامدانی کاری باش له گهل نه وه دا ده کرا کاری باشتر نه نجام بدری، نه مه ش ده چیتته بواری (حسنات الأبرار سیئات المقربین) وه.

واته هه ندی جار کرده وهی باشی پیاو چاکان بو نه وانه ی نژیکی باره گای نه قده سن به خراپه ده ژمی ردی!! که مترین و پچو کترین هه له بو پیغه مبه ران به تاوان ده ژمی ردی و له کاتیك دا له وانه یه نه و هه له پچو که بو که سانی دیکه به چاکه بژمی ردی و پاداشتی له سه ر وه ربگریته وه.

ئیمام نه حمده و خاوه نانی کتیبه کانی فهرموده جگه له نه بوداود، له موغه پره ی کوری شو عبه وه ریوایه تیان کردوه، ده لی: پیغه مبه ر ﷺ هینده ی شه نو یژ ده کرد و به پیوه له نو یژ دا راده وه ستا قاچی ده هاوسان، عه رز یان کرد نه ی پیغه مبه ری خودا، نه وه تو بونه وه نده خو ت ماندوو شه که ت ده که ی؟ چما خودا لیت خو ش نه بووه؟ نه وه نیه خودا له تاوانی به رو دوات خو ش بووه، له وه لام دا ده یفه رموو: (أفلا أكون عبدا شکورا) بوچی به نده یه کی سوپاسگوزار نه بم؟!

﴿و یتنم نعمته علیک، ویهدیک صراطا مستقیما، وینصرك الله نصراً عزیزاً﴾ هه روه ها بو نه وه ی په روه ردگار نیعمه تی خو ی به ته واوی بو تو ده سته بهر بکا، ریزو نرخی له دلی موسولمانان دازیاد سبی، ئایینی ئیسلام به ناو خه لک دا بلاو بیته وه و گه شه بکا، به هه ر چوار لادا پهل و پو بهاون ناوچه و هه ریم رزگار بکه ن، ولات بجه نه ژیر کو نتر و لی خو تانه وه، شکو مه ندی و سه ربه رزی دونیاو قیامه ت ده سته بهر بکه ن. په روه ردگار

شاره زای رپیازی راست و په سندن بکا، شهر یعت و یاسای گونجاوت بو
بنیری، له سهر نیمان و خودا په رستی و فرمانبرداری راوه ستاوت بکا،
زالت بکابه سهر دوزمنانت داو نیتر ژیر ده سته ی و چه وساندنه وه ی
ناحه زانت نه بینی! بالا ده سته ی یاسای نیسلام و فرمانبره وای ده و له قی
نیسلام له ناوه دهره وده ده سته بهر بی، پیغه مبه ر علیه السلام و پیرای پله و نیشانی
پیغه مبه ر قی ده سه لاتی رامیاری و عه سکه ریشی بدریتی و پیشه وای
ناینی و سیاسی بی!

کاریگری صولجی حوده یییه له سهر موسولمان و دوورو موشریکه کان

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۖ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤٨﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾ وَيُعَذِّبُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
بِاللَّهِ ظُلُمٌ أَلْظَمَ لِسَيِّئِهِمْ دَايِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٥٠﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥١﴾

له‌وه پێش ئه‌وه‌ی راگه‌یانده‌: که خودا فه‌زل و نيعمه‌تی خۆی به‌سه‌ر
پێغه‌مبه‌ردا رشتوه‌و یارمه‌تی ده‌دا و زالن ده‌کا به‌سه‌ر ناحه‌زانی‌دا، نه‌مجار
هه‌ندی فه‌زل و نيعمه‌تی خۆی به‌سه‌ر موسولمانان دا باس ده‌کا و بری
هۆکاری سه‌رکه‌وتن: که خۆراگری و دل دامه‌زراوی موسولمانه‌کانه
له‌گۆرپانی جه‌نگ دا راده‌نوێنێ...

دوایی داب و نه‌ریتی خودایانه‌ی خۆی له‌بوونه‌وره‌دا رۆن ده‌کاته‌وه‌، به‌و
جۆره‌ که هه‌ندی که‌س به‌سه‌ره‌ندیکی تر دا زال ده‌کا، وره‌ی سه‌ربازه
خاوه‌ن باوه‌رپه‌کان به‌رزده‌کاته‌وه‌، واده‌ی چونه‌ناو به‌هه‌شت و مانه‌وه‌یان
تی‌یدا بۆه‌تا هه‌تایه‌ پێ ده‌دا، هه‌رپه‌شه‌ له‌ کافرو دوورپوه‌کان ده‌کا،
عه‌زایی سه‌ختی بۆ ئاماده‌ کردون غه‌زه‌بیان لی‌ده‌گرێ و له‌په‌حه‌تی خۆی
بی به‌ریان ده‌کا، ده‌فه‌رموی:

﴿هو الذي أنزل السكينة في قلوب المؤمنين ليزدادوا إيماناً مع
إيمانهم﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی وه‌هايه‌ پۆژی صولجی حوده‌بییه‌ ئارامی و
وره‌به‌رزى خسته‌ دلێ خودا په‌رستانه‌وه‌، له‌و پۆژده‌دا مه‌ردایه‌تیان
نواندو فه‌رمانبه‌رداری حوکمی خودا بوون، به‌دلسۆزی و لی‌برانه‌وه‌ خۆیان
ئاماده‌ کرد بۆ جه‌نگ و پوو به‌پوو بوونه‌وه‌ی دوژمن، خودا
وره‌به‌زی پێ به‌خشین بۆ ئه‌وه‌ی دل‌ه‌ کوته‌ یان پێ نه‌گا و له‌ته‌نگانه‌ دا
ئه‌ژنۆیان نه‌له‌رزن و چه‌واشه‌یی رویان تی نه‌کا، هه‌روه‌ها بۆ
ئه‌وه‌ی دل‌نیایی زیاتریان پێ به‌خشێ و ئیمانیان به‌هێز ببێ. گیانی
مه‌عنه‌وییان به‌رز بێته‌وه‌...

ئیمامی بوخاری و ئیمامانی‌تر ئه‌م نایه‌ته‌یان کردۆته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر
ئه‌وه‌: که ئیمان زیاد و که‌م ده‌کا، هه‌ندی له‌زانایان پێیان وایه‌: زیادبوونی
ئیمان بریتیه‌ له‌ئیمانیه‌تێان به‌شهریعت دواى ئیمانیه‌تێان به‌ تـاـک و
ته‌نهایی خودا.

ئیبو عه بیاس ده فهرموی: یه که م شت: که پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی
یه کتا په رستی بوو، جا: که ئیمانان به تاک و ته نهایی خودا هینا، نه مجار
په روه ردگار حوکم و یاسای نویژ و پژوو زه کات و جیهادی نازل کرد.
نه مجار نه وهر ده که یه نی: که په روه ردگار ده توانی تۆله له کافره کان
بستی نی، ده فهرموی: ﴿وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا
حَكِيْمًا﴾ واته: په روه ردگار خوئی هه ل سو پرتنه ری بوونه وهره به فریشته و
ناده میزادو جندو که و شیهاتینی و هه موو هیژو وزه که ونیسه کانی و ه کوو
بوومه له رزهو بورکان و زریان په شه باو لافاو ده ریو شته کانی تر.

خودا بو خوئی ده توانی یه ک فریشته بنیری ولاتی: ویران بکا،
گهل و نه ته ویه که له ناو به ری، وه لی خودا که نه وهی نه کرده و
نه رکی جیهاد و تی کووشانی خستوته سهر موسولمانان و فهرمانی پی
کردون به نه نجامدانی له بهر بهر ژه وندییه کی گه ورهو به به هایه.
حیکمه تی کی گه ورهی تیدایه، په روه ردگار هه می شه زانیه به
بهر ژه وندی به نده کانی و دانایه له کرده و کانی دا چی بکا بی حیکمه ت
نیه و پره له بهر ژه وندی!

﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا، وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا﴾
واته: خودا موسولمانان تاقی ده کاته وه، به زو رشت، فهرمانان پی ده کا
به جیهادو تی کووشان پو بهرو بوونه وهی دوژمن، نه رکی جوړاو جوړیان
ده خاته سهر و توشی جوړه ها خوئی و ناخوئییان ده کا، بو نه وهی
موسولمانان به نافرته و پیاویانه وه بخاته ناو به هه شته وهو کافران به
ناگری دۆزه خ سزابدا. یان خودا که فه تمی پیروزی بو ده سته بهر کردی،
یان: که نارامی و سه کینه ی خسته سهر دلّی موسولمانان بو نه وهیه

ناکامه کی نهوه بی موسولمانان بخاته ناو باغه جوانه کانی بههشته وه و بهخته و هریان بکا، تاوانه کانیان پهرده پۆش بکا، لییان خوښ بی، نهوه واده و بهلینه به بردنی موسولمانان بو ناو بههشت و لیخوښبون له تاوانیان له لای خودا به مرزگه یشتنیکی گه و ره شوکومه نده، رزگار بوونه له ناخوښی و گه یشتنه به خوښی و بهخته و هری وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿فَمَنْ زَحْزَحَ عَنِ النَّارِ وَادْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ آل عمران/ ٣ .

جابر ره زای خودای لی بی ده لی: پیغه مبه ره ﷺ فرموی: (لا يدخل النار أحد بايع تحت الشجرة) هیچ یه کیك له وانه ی له ژیر دره ختی (بیعة الرضوان) دا په یانی داوه ناچیتته ناو دۆزه خه وه .

﴿ويعذب المنافقين والمنافقات والمشركين والمشركات الظانين بالله ظن السوء﴾ هه ره ها بو نه وه ی نه هلی دوروو - به پیاوو ئافره ته وه، بتپه رسته کان به پیاوو ئافره تیا نه وه: نه وانه ی گومانی خراپیان ده رباره ی خودا هیه - سزایان بدا، دلته نگ و خه فه تباریان بکا به هوی نه وه که ده بینن ئایینی ئیسلام بلا و بیته وه و گه شه ده کا، موسولمانان سه رکه وتن به ده ست دینن و کافره کان تیده شکین، ده کوژرین، ده گیرین، مالویران ده بن، له قیامه تیش دا عه زابی دۆزه خ بویان ئاماده یه، چونکه گومانی خراپیان به خودا هیه، ملکه چی حوکم شه ریه تی خودا نابن، پییان وابو و پیغه مبه ره ها وه لانی ده فه وتین و نامینن، کوفر بالا ده ست ده بی.

وه کوو له نایه تیکی ترده ئاماژه به وه ده کاو ده فرموی: ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ الفتح/ ١٢ .

له نایه ته که دا دوروه کانی پیش موشریکه کان خست چونکه زیانی دوروه کان له هی موشریکه کان گه و ره تره و خه ته ریان له سه ر ئیسلام زیاتره .

﴿عليهم دائرة السوء وغضب الله عليهم، ولعنهم وأعد لهم جهنم وساءت مصيراً﴾ نهو گومانه خراپه ی به موسولمانانی ده بهن له سهر خویانه، نهو به دببختی و چاره رهشییه به هیوان توشی موسولمانان بی، یه خهی خویان ده گری، به سهر خویان دا ده شکیتته وهو لئی قوتار نابن، خویان توشی کوشتن و دیلی و سهر گهردانی ده بن، ویرای نهوانه ش خودا لییان نارازییه، دوزه خی بۆ ئاماده کردون، ده چنه ناوی و بۆ ههتا هتایه تی یدا ده میننه وه. به راستی شوینیکی خراب و پر نازاره بۆی ده چن، سهره نجام و ئاکامیکی خراپه تی ده که ون، نهوانه بهد به ختی دونیاو قیامه تن هیچ کاتیک خوزگیان پی ناخوازی.

نه مجار پهروه ردگار ده سه لات و توانای بی سنوری خوی پاده گی نهی و ده فهرموی: ﴿والله جنود السموات والأرض، وكان الله عزيزاً حكيماً﴾ هه موو هیزو توانایه کی ناو ئاسمانه کان و سهر زهوی هی خودایه، هه موو شتیکی بوونه ور سهر بازی خودان، فریشته و ئاده میزاد و جند و کهو شهیتانی و هه موو هیزه کانی تر هی خودان و ده توانی دوزمنه کانی بیروینی و له ناویان به ری، خودا هه میسه خاوهن ده سه لات و بالا ده ست بووه، کهس به سهری دا زال نابی، داناو لیترانه له پلان و کرده وهی دا، له هه ل سوران و به ریوه بردنی بوونه وهر دا!!

ریوایه ت کراوه: که په یانی خوده بییه مۆر کرا عه بدوللای کورپی ئوبه ی سهرۆکی دوورووه کان وتی: نایا موجه د واده زانی که په یانی ناشتی له گه ل دانیشتوانی مه که دامۆر کرد، یان مه که کی کۆنترۆل کرد ئیتر دوزمنی نامینن، خه یالێ خاوه، نهی چی له فارس و رۆم ده کا؟! بۆیه پهروه ردگار نه وهی پاگه یاند: که سهر بازانی خودا زۆرو بی ته ژمارن، فارس و رۆم له ناستی سهر بازانی خودا دا به هیچ ده ژمی در دین.

ئەركی پیغه مبهەر و سودی ره وانه کردنی و مانای په یمان پیدانی
له حوده بیبیه دا

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ

شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُقِرُّوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾
إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
اللَّهُ فَمِنْ أَوْفَىٰ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

لهوه پیش باسی په یمانی حوده بیبیه کردو سهروهی نهو فتح و
سه که وتنهی راگه یاند، نه مجار باسی تاییه ته ندی پیغه مبهەر ده کاو
سه رغی موسولمانان را ده کیشی بو ئەركی سه رشانیان بهرام بهر خودا و
یاساو شه ریه تی، نه وه شیان به گوی دا ده دا که نه وانه ی به یعه تیان له گهل
پیغه مبهەر ﷺ کردوه له راستی دا به یعه تیان له گهل خودا کردوه، نه مهش
پیزو به هایه کی تاییه تی بهو په یمانه میژووی به ده به خشی، ده فرموی:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ
وَتُقِرُّوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ نهی پیغه مبهری خو شه ویست، ئیمه
تۆمان ره وانه کردوه شایهت بی له سه ر ئاده میزاد له سه ر ئومه ته که ت
به وه: که په یامی خۆت پی راگه یاندون مژده ی به هه شت به خودا په رستان

بدهی و کافرو یاخی بووان له‌عه‌زابی دۆزه‌خ بترسیڻی. ئیمه تۆمان ناردوه بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌میزاد ئیمان بینن به‌خودا و به‌پیتغه‌مبه‌ری، ئیمانی خۆیان به‌هیتز بکه‌ن و له‌دل دا هه‌ست به‌شکو‌مه‌ندی خودا بکه‌ن، یارمه‌تی نایینی خودا بده‌ن و ریتی لی بگرن، یه‌کتاپه‌رستی بکه‌ن و له‌هه‌موو عه‌یب و خه‌وشیک بی پارێزن، هاو‌ه‌ل و مندالی بۆ به‌ره‌وا نه‌زانن، یان به‌یانی و ئیواران ته‌سبیحاتی خودا بکه‌ن، نوێژی به‌یانی و نیوه‌رو عه‌صر نه‌نجام بده‌ن.

پیتغه‌مبه‌ر ﷺ شایه‌ته به‌سه‌ر ئه‌و ئاده‌میزادانه‌ی بۆ سه‌ریان په‌وانه‌کراوه، شایه‌تی ده‌دا له‌سه‌ر ئه‌وه که په‌یامی خۆی پی راگه‌یان‌دون، ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی به‌جی هیناوه، شایه‌تی ده‌دا: که ئاده‌میزاد چۆن به‌پیر بانگه‌وازیه‌که‌یه‌وه چوون، هه‌یانه ئیمانی پی هیناوه و هه‌یانه پشته‌ی لی هه‌لکردوه، هه‌شیانه دوورووه به‌روا‌له‌ت ئیمانی هه‌یه‌و به‌موسو‌ل‌مان ده‌ژمی‌دری، له‌دیش دا کافرو بی باوه‌ره، هه‌یانه چاکه‌خا‌زو چاکه‌کاره، هه‌یانه ناشوب‌گیرو فیتنه‌جۆیه.

چۆن په‌یامی خۆی گه‌یان‌دوه، ئاواش شایه‌تی ده‌دا، موژده‌ی خێرو خۆشی و به‌خته‌وه‌ری به‌خودا په‌رستان ده‌دا، کافرو مونا‌فیق و یاخی بووان له‌سه‌ره‌نجامی به‌دبه‌ختی و عه‌زابی دژوار ده‌ترسیڻی.

﴿ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله﴾ دلنیا به‌ته‌ی پیتغه‌مبه‌ر: ئه‌وانه‌ی له‌ژێر دره‌ختی (الرضوان) دا رۆژی حوده‌یییه‌ په‌یمان‌یان پیدای له‌سه‌ر جیهاد و شه‌رو خۆبه‌خته‌کردن دژی قور‌ه‌یش، ئه‌وه به‌یعه‌تیان له‌گه‌ل خودادا مو‌ر کردوه، په‌یمان‌یان به‌ ئه‌و داوه، ئه‌وان گیان و مائی خۆیان فرو‌شت‌وه به‌به‌هه‌شت و سه‌ودایه‌کی سو‌دمه‌ندیان گری داوه، چونکه له‌راستی دا فه‌مانبه‌رداری پیتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانبه‌رداری په‌روه‌ردگاره، گوێرايه‌لی بۆفه‌رمانی پیتغه‌مبه‌ر ﷺ گوێرايه‌لی به‌بۆفه‌رمانی خودا.

﴿يد الله فوق ايديهم﴾ په روه ردگار هه ميشه له گه ليان دايه و
ئاخاوتنيان ده بيسي ئاگاداري هه لوتست بيروباوه پريانه، كه وابوو به يعه تدان
به پيغه مبه ر به يعه تدانه به خودا، يان ده توانري به گوږه بيرو باوه پري
زاناياني سه له ف بلتين: ده ستي خودا له ژورور ده ستي ئه وان هويه كه
ئاماده ي په يمانى ژير دره ختى (الرضوان) بوون، ئه و په يمانه ي دايانه
پيغه مبه ر ﷺ له راستى دا داويانه ته خودا .

﴿فمن نكث فانما ينكث على نفسه، ومن أوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه أجراً عظيماً﴾ كه سيك په يمان بشكيئي و له و سه ودايه په شيمان
بيته وه، ئه وه زياني ئه و به يعه ت شكاندنه له سه رخودى خوږه تى و بو خوږى
خه ساره تمه نده و كه سى تر زياني لى ناك، كه سيكيش وه فا به عه ه دو
په يمانى خوږى بكاو ئه وه ي له سه ر شانيه تى ته نجامى بدا، ئه و خودا پاداشى
گه وreh ده داتى و ده بخاته ناو به هه شته وه، په زامه ندى خوږى ليسان
را ده گه يه نى، وه كوو له نايه تيكي تر دا فه رموى ﴿لقد رضي الله عن
المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة
عليهم، واثابهم فتحاً قريباً﴾ الفتح/ ١٨ .

ئهم به يعه ت و په يمان پيدانه ي: كه موسو لمانه كان دايانه پيغه مبه ر ﷺ
به يعه تى ژير دره ختى (رضوان) بوو، له خوده يبييه له ژير دره ختى
(سه موره) دا خودا په رستان په يمانىكي ميژوويان دايه پيغه مبه ر خوږيان
ئاماده كرد بو خوږه خت كردن و فيداكارى، بوږيه په زامه ندى خودايان
به ده ست هيئا، خودا له كه لامى به رزو پيروزي خوږى دا به و جوړه
په زامه ندى خوږى ليسان تو مار كروه .

ژماره ي ئه و هاوه له به ريزانه هه زارو چوارسه د كه س بووه،
هه ندى رپوايه تيش هه ن ده لتي هه زارو سيسه د يان هه زارو پينج سه د
كه س بوون .

حال و وہ زعی خویشا شدہ رہے کان لہ چون بو حودہ بیسیہ

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
 مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
 يَا لَيْسَنَّا بِمُحَارِبِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
 أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا سَوْءًا
 وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
 أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
 مَغَائِمٍ لَتَأْخُذْهُمَا ذَرُونا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
 كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
 فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

لهوه پیش باسی هه لویتستی دوورووه کانی کرد، نه مجار دیتته سه سهر باسی
 کومه لیک خو دزه ره وه خو پاشدهر، نه مانهش کومه لیک نه عراب بوون
 خیلئ نه سلم و جوهینه و موزهینه و غیفارو نه شجعه و دیسهل له گهل
 پیغه مبهردا هاوبهشی چونه غه زایان نه کرد، چونکه پییان وابوو
 پیغه مبهرو هاوه لانی لهم سه فهره یان دا سهرکه وتوو نابن .

ده فهرموی: ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
 وَأَهْلُونَا، فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ نهی پیغه مبهردا! لهوه به و لاوه خو پاشدهرو
 خو دزه ره وه عهره به کان له چۆن بو غه زاو جهاد له پیئاو نایین دا دینه
 لات و عوزر دیننه وه بو نه هاتیان بو جهاد و جهنگان دژی دوژمن،
 ده لاین: هوی نه هاتنمان له گهل تودا بو جهنگ و روبه پروو بوونه وهی دوژمن
 هه له و گیر بوونمان بوو به مال و مندالمانه وه، مه شغه لهت و کارو کاسبی و
 پاریزگاری کردنی مال و مندالمان وای لی کردین نه توانین نامادهی
 بهر کانی جهنگ ببین، نه هاتنمان به هوی سهر پیچی کردن و یاخی بوون

له فهرمانی تو نه بوو، بۆیه داوات لی ده کهین له خودا بپارێهوه لیمان خۆشبێ و عوزرمان قبول بێ!!

ههلبه ته نه مه یه کێکه له مو عجیزه کانی قورئان، پێش وهخت له پرێگه ی گه رانه وه ی پێغه مبه ر ﷺ له صولحی حوده یبیه پهروه ردگار هه والی پێدا: که دواکه وتوه کان له جهنگ دینه لات و پاساو بو خۆپاشدانه کهیان دیننه وه، دیانه موێ تاوانه کهیان به و بیانوه بێ جیه داپۆشن، له راستی دا نهوانه تاوانباربون و به نه نقه ست خۆیان له چۆن بو نهو سه فهره پاش دابوو، پێیان وابوو پێغه مبه رو هاوه لانی تێدا ده چن و لهو سه فهره دا سه رکه وتو نابن، بۆیه پهروه ردگار به درۆی خستنه وه و فهرمووی:

﴿يقولون بالسنتهم ماليس في قلوبهم﴾ نهوانه نهو عوزرو پاساوه یان له دله وه نیه، له بیرو باوه رپوه هه لئا قولی، قسه یه که و به زوبان ده یکه ن، ده یانه موێ به چا و ورا و به درۆو ده له سه خۆیان رزگار بکه ن، هۆی ئاماده نه بوونیان ترسان له جهنگ و رپوه رو بونه وه ی قوره یش بوو، پێیان وابوو پێغه مبه رو هاوه لانی له وجهه نگه دا تیده شکین توشی چورتم و فهوتان ده بن.

﴿قل: فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد بكم ضرا او اراد بكم نفعا، بل كان الله بما تعملون خبيراً﴾ نه ی پێغه مبه ر پێیان بیژه: کێ ده توانی: نه وه ی خودا له چاره ی نووسیبون له خێرو شه ر بیگی ترپته وه؟! کێ دارای نه وه ی هیه قه زاو قه ده ری خودا رته بکاته وه؟ واته: هیه که س ناتوانی ویستی خودا به ریه ست بکا و نه هیلی بیته جی، به لکوو له راستی دا دواکه وتنه که تان له ترسان بووه، خوداش ئاگاداری نیازو کرده وه کانتانه، ده زانی: نه هاتنتان بو جهنگ به هۆی هه له و گیربوون به مال و منداله وه نه بوو، به لکوو له بهر گومانی خراب و ترسان له قوره یش و هاوپه یانه کانیان بوو، بتمانته تان به یارمه تیدانی خودا نه بوو.

﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنِينَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا، وَزِينَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَ السَّوْءِ، وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ به‌لکوو گوماتان و ابوو: که پیغهمبرو هاوه‌لانی لهم سه‌فه‌ردها ههموویان ده‌کوژرین و له بیتخ دهرده‌هینرین و کهسیان لی ناگه‌ریته‌وه بو ناو مال و خیزانی خوی، به‌خه‌یالی خوتان خوتان لهو فه‌لاکت و هیلاکه‌ته پاراست و شه‌یتان نهو گومانه‌ی له‌دل‌تان دا شیرین کردو نهو کاره ناشیرینه‌ی له‌پیش چاو جوان کردن، نیه‌ش په‌یره‌وی فه‌رمانی شه‌یتانتان کردو پیرو تاقمیکی خویچی و فه‌وتاوو بی خیریوون .. واتان له‌خوتان کرد به‌که‌لکی هیچ کاریکی باش نه‌یه‌ن و شیایوی عه‌زایی سه‌خت بن‌اخوتان دهرخت: که‌بی بروان!

﴿وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَأَنَا عَتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ ههر که‌سیک بروای به‌تاک و ته‌نهایی خوداو راستی نایینی نیسلام نه‌بی و شوین په‌یامی پیغهمبرو خودا نه‌که‌وی، فه‌رمانبه‌رداری فه‌رمانی خودا نه‌بی و به‌دلسوزی نه‌رکی سه‌رشانی نه‌نجام نه‌دا، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه کافرو بی بروایه، نیه‌میش بو نه‌وانه‌ی ناوا کافرو بی بروان، سزای سه‌ختی دوزه‌خمان تاماده کردوه.

﴿وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ خودا خاوه‌ن ده‌سه‌لات و توانای په‌هاو بی سنووره، ههرچی بیه‌وی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا نه‌نجامی ده‌داو که‌س نیه بتوانی بیته‌له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌م ویسته‌کانی‌دا، چونی بوئی ناواکارو باری بوونه‌هر هه‌لده‌سورینی، به‌ویستی خوی له‌هه‌ندی تاوانبار خوش ده‌بی و سزایان نادا، هه‌ندیکی تریش به‌ناگری دوزه‌خ سزاده‌دا، که‌س نیه حوکم و بریاره‌کانی پا بگری، یان هه‌لیان وه‌شینیته‌وه ..

هه‌میشه خودا لی‌خۆش‌بوو تاوانپۆشی به‌نده تۆبه‌کاره‌کانیه‌تی، خاوه‌ن
 په‌حم و به‌زه‌یییه بۆ هه‌موو خه‌لك، وێرایی ئه‌و هه‌موو كوفرو بێ دینی‌یه‌یان
 له‌دونیادا مۆله‌تیان ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی به‌خۆیان دا بچنه‌وه‌و تۆبه
 بكهن، په‌حمه‌ت و لی‌خۆش‌بوونی خۆی تایبه‌ت ده‌كا به‌كه‌سانێك: كه‌ بیه‌وی
 لی‌یان خۆش بێ.

ئه‌جار په‌روه‌ر دگاری په‌رده‌له‌ سه‌ر درۆو ده‌له‌سه‌ی خۆ پاشده‌ره‌كان
 هه‌لده‌داته‌وه، به‌درۆیان ده‌خاته‌وه له‌وه‌دا كه‌ گوايه هه‌له‌و گیر بوونیان
 به‌مال و منداله‌وه بووه‌ته‌ كۆسپ و بۆیان نه‌كراوه ئاماده‌ بن، ئه‌وه‌تا
 كاتیك ئیوه ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ده‌چن بۆ شه‌رێ خه‌یبه‌ر به‌خه‌یالێ ئه‌وان ئیوه
 سه‌ركه‌وتن به‌ده‌ست دێن و ده‌سكه‌وتان زۆر ده‌بێ، ده‌لێن: باله‌گه‌لتان دا
 بین. ده‌فه‌رموی:

﴿سيقول المخلفون: اذا انطلقتم الى مغانم لتأخذوها، ذرونا ننبعكم﴾
 له‌مه به‌ولاوه كه‌ ده‌چن بۆ ده‌ست به‌سه‌راگرتنی مال و سامانی
 جوله‌كه‌كانی خه‌یبه‌ر ئه‌و خۆپاشده‌رو خۆدزه‌ره‌وه ئه‌عرابانه‌ داواتان
 لی‌ده‌كهن و لی‌یتان ده‌پارینه‌وه ده‌لێن: پێگه‌مان بده‌ن باله‌گه‌لتان دا بین و
 هاوکاریتان بكه‌ین، چونكه‌ ئه‌وان دلنیا‌بوون له‌وه‌ی: كه‌ خودا واده‌ی
 به‌موسولمانان داوه: كه‌ خه‌یبه‌ر ده‌خاته به‌ر ده‌ستی موسولمانه‌كان و
 ده‌سكه‌وته‌كه‌ی دابه‌ش ده‌كری به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا: كه‌ ئاماده‌ی په‌یمان و
 صولحی حوده‌یییه‌ بووه.

به‌كورتی ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه ئه‌گه‌ر راستیان بكردایه: كه‌ سامان و
 مال و مندالیان هه‌له‌و گیری كردون و نه‌یانتوانیوه ئاماده‌ی حوده‌یییه‌
 بن، نه‌ده‌پارینه‌وه: كه‌ له‌ته‌ك پێغه‌مبه‌ردا بچن بۆ خه‌یبه‌ر!

﴿يريدون أن يبدلوا كلام الله﴾ ئه‌وانه ده‌یان‌ه‌وی واده‌و به‌لێنی خودا
 بگۆرن، خودا واده‌ی داوه به‌پێغه‌مبه‌رو موسولمانان كه‌ مال و سامانی

جوله که کانی خه بیهر ده خاته دهسکه وتی موسولمانان و دابهش ده کری بهسهر نهوانه دا نامادهی حوده بیبیه بوون، نهوانه ده یانه وی خویان بکه نه هاویه شی نهو فته توهو دهسکه وتیان بیی..

نهوه بوو پهروه ردگار فرمانی به پیغه مبه ﷺ کرد که بجی فته تی خه بیهر بکاو جگه له ناماده بووانی حوده بیبیه که سی تر له گهل خوی نه باو دهسکه وته کهش ههر بهسهر نهوان دا دابهش بکا ﴿قل: لن تتبعونا، کذا لک قال الله من قبل﴾ نهی پیغه مبهرا! به بی پیچ و په ناپییان بلی: ئیوه له گهل مان نایه بؤ خه بیهر، نابی یین، نهوه بریاری پهروه ردگارو پیش گه رانه وه مان له حوده بیبیه خودا نه مهی پی راکه یاندوین، بریاری پهروه ردگارو هه لئاوه شیته وه، دهسکه وتی خه بیهر تنها بؤ نهوانه یه نامادهی په یانی حوده بیبیه بوون و که سی تر به شی تیذا نیه .

﴿فسیقولون: بل تحسدوننا﴾ کاتی که خوپاشده ره کان نه بریاره ده بیستن ده لئین: نه خهیر شتی وانیه، نهوه هه سودی و بهرچاو تهنگی یه: که ریگه مان نادهن له گهل تان دا بی یین بؤ خه بیهر، ده تانه وی دهسکه وته که بؤ خوتان پاوان بکه و به شی ئی مهی تیذا نه بی، پهروه ردگار په دیان ده داته وهو ده فهرموئ:

﴿بل کانوا لا یفقهون الا قلیلا﴾ نه خهیر وانیه نهوان به هه له چون، ههرگیز ئیوهی موسولمان و خودا په رست هه سود و بهرچاو تهنگ نین، پیستان ناخوش نیه نهوانیش دهسکه وتی جهنگیان دهست بکه وی، به لگوو نهوانه کهم تیده گهن و له کاروباری ناین نازانن، هیچ له وه حالی نین: که جهنگ کردن و جههاد له بهر په زامه ندی خودایه و بؤ دهستکه وت و غه نیمه ت نیه .

ئهوانه له کاروباری دونیایی دا شاره زاو کارامهن، وه لیّ دهرباره ی نایین کهم فام و کهو دهنن، ههر له پوی نه زانی و نه فامییانه که هه ولّ دده دن حوکمی خودا هه لوه شیننه وه، موسولمانان به حه سودو بهرچاو تهنگ له قه لّهم دده دن، ئهوانه تیفکرین و لیّ وردبوونه و هیان نیه، گهل و نه ته وهیه کی مادی و ماده پهرستن، له کاروباری دونیادا شاره زان ..

ئه بچار پهروه ردگار ئه وه رون ده کاته وه: که گۆرپه پانی جیهادو جهنگان له گهلّ دوژمن بهر فراوان و دور درێژه، ئه گهر ئهوانه بیانه ویّ دلسۆزی خۆیان و پیغه مبهرو موسولمانان بچه سپینن، ده فهرموی:

قل للمخلفين من الأعراب استدعون الى قوم أولى بأس شديد
تقاتلونهم أویسلمون ﴿ ئه ی پیغه مبهرا! بهو ئه عرابه پاشکه وتوه
خۆپاشده رانه بلّی: ئه گهر ده یانه ویّ به راستی ئیمان بهیئن و بیته ژیر
سایه ی ئیسلامه وه و خۆیان له ریزی جهنگاوه رانی ئیسلام دا پۆلین بکهن،
پییان بلّی: له وه به ولاره ئیوه روه پوی گهل و نه ته وهیه کی نازاو نه به ردو
مهرد ده بنه وه، خۆتان بۆ شه ر له گهلّ نه ته وهیه کی خۆراگرو پشوو درێژ و
توندو تولّ و به هیزو توانا ناماده ده کهن، جا ئه و گهل و نه ته وهیه یان
ئه وه تا شه رتان له گهلّ ده کهن یان ئیمان ده هیئن ..!

رافه که رانی قورئان دهرباره ی دیاری کردنی ئه و گهل و نه ته وهیه زۆر راوو
بۆ چونیان دهر برپوه: هه ندیک پییان وایه مه به ست هۆزی هه وازین و
غه ته فانه که موسولمانان دوا ی رزگار کردنی مه کهه سالیّ هه شته می
کۆچی شه ریان له گهلّ کردن.

هه ندی: ده لّین: مه به ست به و گهل و نه ته وهیه هۆزی (ثقیف) ه
هه ندیک تر ده لّین: مه به ست به و گهل ه هۆزی به نوحه نیفه یه که به پیلانی
موسه یلیمه ی درۆزن دوا ی له دونیا دهر چوونی پیغه مبهرو ﷺ هه لگه رانه و
خۆیان ته یار کرد بۆ شه ر له گهلّ موسولمانان.

هه ر وا هه ندی هؤزو خیلی تریش له ئیسلام په شیمان بوونه وه و
هه لویستی دژ به ئاینیان نواند، هه زره تی نه بو به کر شه پی له گه ل کردن و
به سه ریان دا زال بو، نه وی کوژرا کوژرا و نه وانی تر موسولمان بوونه وه،
زۆربه ی راقه که رانی قورئان نه م رایه یان به لاه په سنده چونکه
نایه ته که ده فهرمو ی:

﴿تَقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُوا﴾ یان موسولمانبون یان به شمشیر له ملیان
ده در ی به لای نه بو هه نیفه وه ته نها عه ره به موشریکه کان و
پاشگه زبو وه کان سه رانه (جزیه) یان لی ناسه ندی به لکوو یان ده بی
ئیسلام قبول بکه یان ده کوژرین، جگه له وان ده تواندی
سه رانه یان لی بسیندی.

شافعی ده فهرمو ی: سه رانه ته نها له ئاگر په رست (مجوس) و
نه هلی کیتاب (جوله که و فه له) وه رده گیری، له موشریکی عه ره ب و
ناعه ره ب وه رناگیری. هه ندیکی تر پیمان وایه نه و قه ومه نه هلی فارس و
رۆم و وه سه نییه کانن.

بریکی تر ده لین: نه و قه ومه کورده، سه فیان له نه بوخالیده وه
له باوکییه وه له نه بو هورپه ره وه بۆ دیاریکردنی نه و گه ل و نه ته وه یه
ده فهرمو ی: (هم البارزون). هه سه رفیان له (الزهری) یه وه له سه عیدی
کوپی موسه ییه به وه له نه بو هورپه ره وه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فهرمو ی:
(لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقَاتِلُوا قَوْمًا صَغَارَ الْأَعْيُنِ ذُلْفَ الْأَنْوْفِ كَأَنَّ وَجُوهُمُ
الْمَجَانِ الْمَطْرُقَةُ) سه فیان ده لی: مه به ست گه لی تورکه.

ئینبو نه بو عومه ر ده لی: له شوینیکی تر دا من دیومه نه بو خالید
له باوکییه وه ریوایه ت ده کا ده لی: نه بو هورپه ره هاته لمان و ته فسیری
پسته ی (لَا تَقَاتِلُوا قَوْمًا نَعَالَهُمُ الشَّعْرُ) ی بۆ کر دین فهرمو ی: (هم البارزون)

واته: گهلی کورد^(١) ته نانهت هه ندی کهس بۆ ئه وه چون که عه شیره تی بارزان بهم بۆ نه وه ناوی خۆی وه رگرتبی له (بارزان) وه، واته: له (البارزون) وه رگراوه .

له رپوایه تی موسلیم و بوخاری دا هاتوه: ئه بوهورهیره ده فره رموی: صحبت رسول الله ﷺ ثلاثة سنين وفي أخرى اربع سنين والكل صحيح بحذف الشهور في الأولى وادخالها في الثانية، لم أكن في سني أحرص على أن أعي الحديث مني فيهن، سمعته يقول: وقال هكذا بيده بين يدي الساعة تقتالون قوما نعالهم الشعر وهو هذا البارز (نه مجاز خاوه نی اقتران النيرين)^(٢) لهراقه ی هه دیشه که دا ده فره رموی: (الظاهر انه برزان الذي بموصل وهم الأكراد الساكنون هناك) .

عبدالرحمن به گی بابان له شعیریکی دا ناماژه به وه ده کا: که نه وه قه ومه گه لی کورده وه ده لی:

له سورده ی (فهتج) دا بهم نایه ته دل شادو مه سروره
﴿ستدعون الى قوم﴾ ئیشه ره کورده ی غه ییوره
﴿أولى بأس شديد﴾ وه سفی قه ومی بی له قورنانا
به نازادی ده ژی و دائیم له دیلی و ئیستیلا دووره

میژوو شایه تی ئه وه یه: که هه یچ گه ل و نه ته وه یه که وه کوو گه لی کورد به ناشتی موسولمان نه به، ته نانهت له هه موو کوردستان دا شه پرکی خویناوی له نیتوان سوپای ئیسلام و دانیشتوانی کوردستان روی نه داوه، به لکوو به نزیک بوونه وه ی سوپای ئیسلام له سنووره کانی کوردستان خه لکه که به ویستی خۆی پیشوازییان له و سوپا پرگارکه ره پیروژه کردوه، نازادیی خۆیان له موسولمانبون و شوینکه وتنی ئه و ئایینه پیروژه دا

(١) ته فسیری ابن کثیر ج ٤/ ١٧٣٦ .

(٢) اقتران النیرین فی جمع البحرین (به رگی سینه م، لاپه ره ی ٩٨)

دۆزىيوتەو. ئەگەر كوردىك بەدەستى موسولمانان كوزرابى لە شەرى ئەهاوئەندا كوزراو ئەك لە كوردستان دا.

ئەو بوو كە فارسەكان لە شەرى (قەدسىيە) دا تيشكان و زۆربەى سوپاكەيان بەدەستى موسولمانان تارو مار كرا، كىسراى ئەوكاتە كە (يەزدوجورد) بوو ھاناي بۆ سەرەك ھۆزە كوردەكان ھىنا و لىيان پاراپەو كە بەھانايەو بچن و يارمەتى بەن ، زۆربەى سەرەك ھۆزە كوردەكانى ھەلخەلەتان و پۆلەكانى خۆيان گرد كەدەو بوو شەرى بەناو بانگى ئەھاوئەندىيان پەوانە كردن پۆلەكانى خۆيان كەدە سوتەمەنى و بەھەزاران لاوى كوردى بەدەختى بە زۆر نۆردراو بۆ شەرى تىدا كوزرا.

ئەگىنا لەسەرتا سەرى كوردستان دا بەدەگمەن نەبى صەحابەيەك بەدەستى كورد شەھىد نەكراو كوردىكىش بەدەستى ئەوان نەكوزراو، ئەو كەتیبى (الاصابة فى تميز الصحابة) ئەو كەتیبى (أسد الغابة فى معرفة الصحابة) ئەو كەتیبى (الاستيعاب فى معرفة الأصحاب) ئەو كەتیبى (حياة الصحابة) ی يوسف كاندەلوى كە ئەمانە سەرچاوەى زانىارين دەربارەى ژىنامەى ھاوئەلانى پىغەمبەر ﷺ لەم سەرچاوانەدا بەدەگمەن نەبى نابىن ھاوئەلانى پىغەمبەر ﷺ لە كوردستان دا شەھىد كرابى.

دەگمەنىش ئىعتىبارى بۆ ناكړى، خو ئەگەر وەكوو باو و ھەندى لەنووسەرە داخ لە دلەكانى كورد و فارس بەرامبەر بە سوپاى ئىسلام نووسىويانە، شەپرو ھەرا لە نىوان دانىشتوانى كوردستان و سوپاى پزگارىكەرى ئىسلام دا بەو شىوئەى ئەوان نووسىويانە پوى بدایە، دەبوايە بەدەيان لە ھاوئەلان شەھىد بكرانايە و ئەو سەرچاوانە ھۆكارى شەھىد بون و شۆىنى شەھىدبوونىيانى ديارى بكرادايە!!

كەوابى دانىشتوانى كوردستان بەويستى خۆيان موسولمان بوون، وەكوو زەمى بە ھارىكى وشك و تىنو و چاوەپۆى بارانى پەھەت بى،

ئهوانیش چاره پتی هاتنی نایینی پیروزی ئیسلام بون و که پتیان گه یشتوه بی چهندو چون باوهشیان بۆ گرتۆته وه که سایه تی خۆیان له ژێر سایه ی ئه وه په یامه پیروژه دا دۆزیوه ته وه، له و ساوه وه هه تا دنیا دونه یاهه خودا پشتیوان بی نایینی ئیسلام له کوردستاندا له گه شه وه نه شه دایه، پێژیه ی موسوڵمان له ناو دانیش توانی کوردستاندا له پله ی بهرزی دایه و نایه ته خوار! ههروه کوو له رابردوودا له هه ره پله ی بهرزی دابوه!

ئه عجار خودا موژده دا به و ئه عرابه سارانشینانه ئه گهر فه رمان به ردار بن، هه ره شه ی توندیان لی ده کا ئه گهر سه ره پێچی بکه ن: ده فه رموی:

﴿فان تطيعوا يؤتکم الله أجراً حسناً، وان تتولوا کما تولیتم من قبل یعذبکم عذاباً الیماً﴾ ئه گهر فه رمان به ردار ی فه رمانی خودا بن و به پیر بانگه وازی جیهاده وه بچن و ئه رکی سه رشانی خۆتان به رێک و پێکی ئه نجام بده ن، خودا پاداشی باشتان ده داته وه سه رکه وتوویی و ده سکه وتی جهنگ له دنیا دا، به هه شتی رازوه له قیامه تدا.

خۆ ئه گهر پشت هه لیکه ن خۆتان له جیهاد بشارنه وه وه کوو چون له چون بۆ (حذیبیه) خۆتان پاش دا ئه وه دلنای بن خودا سزای توندتان ده دا؛ له دنیا دا ژێر که وتن و ژێر ده سته یی و کوشتن، له قیامه ت دا عه زابی سه ختی دۆزه خ. چونکه خۆ دزینه وه له جیهاد تاوانیکی گه وره یه و سزا که ی ده بی کوشنده بی.

ئه عجار په روه ردگار هه ندی خاوه ن عوزر له و حوکه مه جهرت ده کاو ده فه رموی: ﴿لیس علی الأعمی حرج ولا علی الأعرج حرج، ولا علی المریض حرج﴾ کوێرو شهل و نه خۆش چ حه ره جێکیان له سه رنیه ئه گهر له چون بۆ جیهاد دوا بکه ن، هه تا عوزریان باقی بی به نه چون بۆ جیهاد

تاوانبارنابن، هه‌رکاتی چاکبونه‌وه‌و عوزریان نه‌ما حوکمه‌که ده‌یانگریته‌وه، دوا به‌دوای نه‌و چهرت‌کردنه ناده‌میزاده‌کان هه‌لده‌نی بو جیهاد و فرمانبرداری فرمانی خوداو شوینکه‌وتنی په‌یامی پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فرموی:

﴿وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَ يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعْذِبْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ده‌فرموی: که‌سیک به‌ندایه‌تی خودا بکاو به‌دلسۆزی شوین په‌یامی پیغه‌مبهری خودا بکه‌وی، له‌ته‌ک خاوه‌ن باوه‌ران دا جیهاد بکا، داکۆکی له‌ نایینی خودا بکا، نه‌وه بادلتیابی که‌ روژی قیامت خودا ده‌یخاته ناو به‌هه‌شتی رازاوه‌و؛ ناو باخ و باخاتیک که‌ به‌ژیر فە‌صرو دره‌خته‌کانیان دا جوگاو جو‌یار ده‌کشین و نه‌وه‌نده‌ی‌تر جوانی و رازاوه‌یی ده‌به‌خشن به‌ خانو و به‌ره‌و باخه‌کان!

که‌ سیکیش پشت له‌ فرمانی خودا هه‌لبکا، شوین په‌یامی پیغه‌مبهر نه‌که‌وی، خو له‌ جیهاد و تیکۆشان له‌ پیناو نایین دا بدزیته‌وه‌و خو پاش بدا، نه‌وه بابزانی خودا له‌ دونیادا سزای زه‌لیلی و ژیر ده‌سته‌یی ده‌دا و له‌ قیامت دا توشی عه‌زایی سه‌ختی دۆزه‌خی ده‌کا.

ده‌سکه‌وت و پاداشتی په‌یماندارانی ژیر دره‌ختی سه‌روه‌ری مه‌شه‌ور به‌ (بیعة الرضوان)

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾

له وه و پێش وه زع و حال و سهره نجامی نه وانه ی به یان کرد: که له چون بو
 حوده ییبه و ناماده باشی بو جهنگ و فیداکاری، خو یان پاش دا بوو،
 دیته وه سهر به یان کردنی حال و وه زعی نه و هاوه لانه ی: که له ژیر دره ختی
 سه موره (شجرة الرضوان) دا، په یانیان به پیغه مبه ره ﷺ دا، ده ستیان خسته
 ناو دهستی پیغه مبه ره وه بو فیداکاری و بهرگری کردن له تاین، پاداشتی
 دونیا و قیامه تیان دیاری ده کا ده فرموی:

﴿لقد رضي الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة﴾ بیگومان
 خودا ره زامه ندی خوی له و موسولمانانه راگه یاند: که له ژیر دره ختی
 (سهره) دا به لیتیان به تودا نه ی پیغه مبه ره: له سهر نه وه: که ژدی
 قوه ره شیه کان بجهنگن و به گیان و مال بهرگری له په یامی ئیسلام
 بکه ن و گو په پانی روبه رو بوونه وه چۆل نه که ن، ربوا یه ت کراوه: نه و
 هاوه لانه ی به لیتنی فیداکاریان به پیغه مبه ره دا، ژماره یان هه زار و
 چوار سه د که س بوون.

ئیمامی بوخاری ربوا یه تی کردوه: که عه بدوره حمانی کوری عه وف
 ده گیریته وه ده فرموی: رۆیشتم بو حج، له ریگه دا به لای کۆمه لیک دا
 تیپه ریم نو یژیان ده کرد وتم: نه م مزگه وته چیه؟ وتیان: نه مه ژیر نه و داره یه
 که پیغه مبه ره ﷺ به یعه تی رضوانی تیدا نه نجام دا، نه عجار هاتم بو لای
 سه عیدی کوری (المسیب) و نه م هه واته م بو گیرایه وه: سه عید فرموی:
 باوکم که یه کیک بووه له به لیتنه رانی حوده ییبه و له ژیر دره خته که دا
 دهستی له دهستی پیغه مبه ره ﷺ ناوه.

جا عه بدوره حمان ده فرموی: که له سالتی دوا یی دا سه فره ی حه حمان
 کرد، زۆر هه واته مان دا نه و شوینه بدۆزینه وه نه مان دۆزییه وه، سه عید
 فرموی: هاوه لانی پیغه مبه ره ﷺ نه و شوینه یان له یاد کردوه ئیوه پیتان

زانیه، که واته ئیوه له‌ئەوان شارەزاترن: ئیبنو ئەبی شەیبە له
موصەنەفە کەیدا له (نافع) هوه ریوایەت دەکا، دەلی: هەوالیان بە‌عومەر
دا: که کهسانیک هەن دە‌چنە زیارەتی ئەو درەختە ی له‌ژێریا بە‌یەعت
کراوه. ئیتر عومەر فەرمانی دا درەختە کەیان بێ!!!

﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ، وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾
پەروەردگار ئاگاداری ناودلیان بوو، دەیزانی بیروباوەرو راستی و دڵسۆزی و
ئەمەک و فەرمانبەردارییان تێدا، ئارامی و تەسکینی زیاتر خستە ناو
دەررونیانەوه، سەرکەوتنی خەبیەری بە‌نسێب کردن، دوا بە‌دوای سەروەری
غەزای خەبەر، رزگارکردنی مەکە‌کەشی بۆ دە‌ستە‌بەرکردن،
ئە‌جار سەرکەوتن و بالادەستی فرە ی پێ‌خەشێن و ولاتی تریان
کۆنترۆل کردن سەروەری یەک له‌دوا یەکی باقی کیشوهر و ولاتانی تریان
بۆ دە‌ستە‌بەرکرا .

﴿وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا، وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ هەر‌وه‌ها
پاداشتی تریشی دانەوه: بە‌وه: که دە‌سکە‌وتی زۆرو زە‌به‌ندە ی جولە‌کە‌کانی
خەبیەری بۆ دە‌ستە‌بەرکردن، بە‌تایبەتی ئەو سەر‌وه‌ت و سامانە بە‌سەر‌ئە‌وان
دا دابەش کراو بە‌شی کەسی تری لی‌ئە‌درا!

پەروەردگار بالادە‌ستە بە‌سەر هە‌موو شتێک داو بە‌حیکمەت و دانایی
خۆی بونە‌وه‌ر هە‌لدە‌سورپێنی، هەر له‌روانگە ی ئە‌و بالادە‌ستی و حیکمە‌تە‌وه
سەرکە‌وتن و سەر‌وه‌ری دنیا و قیامەتی بۆ پە‌یمان‌دە‌رانی (بیعة‌ الرضوان)
دە‌ستە‌بەر کرد، پاداشتی مادی و مە‌ع‌نە‌وه ی دانە‌وه، پاداشە
مە‌ع‌نە‌وه‌ییە کە بریتیە له‌ رە‌زامە‌ندی خودا لی‌یان و ناز‌ل‌کردنی سە‌کینه و
ئارامی بۆ سەر‌ دلیان.. پاداشتی (مادی) یش له‌فە‌ت‌حی خەبیەرو فە‌ت‌حی
مە‌کە‌و دە‌سکە‌وتنی مال و سامانیکی زۆری جولە‌کە‌کانی خەبەر‌دا
رە‌نگی دایە‌وه.

ده‌ستکه‌وت و سه‌روه‌ری زور و زه‌به‌نده‌ی‌تر که بو موسولمانه‌کان
ده‌سته‌به‌ر بوو

وَعَدَكُمُ اللَّهُ
مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٤٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٤١﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْلُوا أَلَّا دَبَّرْتُمْ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٤٢﴾ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٤٣﴾
وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٤٤﴾

دەربارە‌ی ئەسباب نزولی ئەم نایە‌تانە چەند ر‌یوایە‌تی‌ک هاتوون:

۱- دەربارە‌ی نایە‌تی ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ... الْآيَةَ﴾ موس‌لیم و تیرمیزی و
نەسائی لە ئەنەسە‌و ر‌یوایە‌ت دە‌کەن: دە‌فەر‌مو‌ی پ‌وژ‌ی (ح‌دی‌بیە) هە‌شتا
کەس لە ک‌ی‌و‌ی (التنعیم) ه‌و دە‌زە‌یان کردو هاتنە خ‌وارە‌و و و‌یست‌بو‌یان
لە‌نا‌ک‌او دە‌ست لە پ‌ی‌غە‌م‌بەر بوە‌ش‌ینن ، پ‌ی‌یان زان‌راو گیران. پ‌ی‌غە‌م‌بەر ﷺ

عه‌فوی کردن، ئیتیر نایه‌تی ﴿وهو الذي كفّ أيديهم عنكم وأيديكم عنهم﴾ ی نازل کرد.

نیمامی نه‌حمد له‌عه‌بدوللای کوری موغه‌فقه‌لی (المزنی) یه‌وه ربوایه‌ت ده‌کا: ده‌فه‌رموی: ئیمه له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا له‌ژیر دره‌ختی ناوبراو له‌قورئان دا بوین، هه‌ندی له‌گه‌لاو له‌قانه‌کانی دره‌خته‌که که‌وتبوونه سه‌ر پشته پیغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌لی کوری نه‌بو تالیب و سه‌ه‌یلی کوری عه‌مر له‌به‌رده‌میدا دانیشتبوون. پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌عه‌لی فه‌رموو بنووسه (بسم الله الرحمن الرحيم) سه‌ه‌یل ده‌ستی گرت و وتی: ئیمه (الرحمن الرحيم) نازانین، نه‌وه‌ی له‌لای ئیمه په‌سه‌نده نه‌و بنووسه: بنووسه (بسمك اللهم) به‌ویستی نه‌و تو‌مارکرا..

نه‌مجار عه‌لی نووسی (هذا ما صالح عليه محمد رسول الله في اهل مكة) سه‌ه‌یل دوباره ره‌خنه‌ی لی گرت و وتی: نه‌خه‌یر نابی نه‌وه بنووسی! نه‌گه‌ر ئیمه دان به‌وه‌دا بنیین: که‌تۆ پیغه‌مبه‌ری خودای نه‌دی بۆچی ئیمان‌ت پی‌ناهینین؟ ئیمه پیمان وایه پیغه‌مبه‌ر نیت. بۆیه ده‌بی بنووسری: (هذا ما صالح عليه محمد بن عبدالله) ..

جا که‌ئیمه له‌م که‌ین و به‌ینه‌دا بووین سی‌گه‌نجی چه‌کدار هه‌لمه‌تیان بۆ هینانین و غافل‌گیریان کردین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ دو‌عای لی کردن و خودا چاوی کویر کردن و په‌لامارمان دان و قۆلبه‌ستمان کردن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی فه‌رموون: ئیوه په‌یمانی که‌ستان هه‌یه؟ که‌سیک نه‌مانی پی‌داون؟ وتیان: نه‌خه‌یر، ئیتیر چاوپۆشی لی کردن و به‌ره‌للای کردن! ئیتیر په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿وهو الذي كفّ أيديهم عنكم، وأيديكم عنهم ببطن مكة، من بعد أن أظفركم عليهم﴾ ی نازل کرد.

په یوه ندی نه م کوښه له نایه نه به هس پیتشه وه له م پوه وه به :

که له وه و پیتش په روه ردگار واده ی به په یانده رانی (خوده یبیه) دا به وه ی که مال و سامانی خه یبه ر ده کاته ده سکه وتیان نه مجار به شوین نه وه دا چهند نیعمه تی کی تر باس ده کا: که خدا به موسولمانه کانی به خشین..

ده فرموی: ﴿وعدکم الله مغنم کثیره تأخذونها فغفل لکم هذه، وكفّ أیدی الناس عنکم، ولتکون آیه للمؤمنین، ویهدیکم صراطاً مستقیماً﴾ نه ی خاوه ن باوه ران: په روه ردگار واده ی ده سکه وت و غه نیمه تی کی زوړو زه بنده ی پی دا ون، به در یژایی روژگار زوړ سه رکه وت و سه روه ریتان بو ده سته به ر ده کا، وه لی ده سکه وتی خه یبه ری بو پیتش خستن، روژی (خوده یبیه) ش نیوه ی له شه ری قوره یش و هاوپه یانانیان پاراست، زیانی نه وانی لی دور خستنه وه.

.. صولخ و ناشتی بو ده سته به ر کردن، هه روه ها له شه رو زیانی جوله که کانی خه یبه رو هاوپه یانانیان رزگاری کردن؛ به وه که ترسی خسته ناو دلپانه وه، نه یه یشته نهو پیلان و قین و دوژمنایه تی ه ی له دلپان دا هه شاریان دابوو بو یان ده سته به ربیی، ناواته کانیان نه هاتنه دی. هه موو فرت و فیل و دوژمنایه تی ه کیان به سه ر خو یاندا شکایه وه.

په روه ردگار هه موو نه مانه ی بو نیوه ی خاوه ن باوه ر هینانه دی بو نه وه ی سوپاسی بکه ن، هه روه ها بو نه وه ی ده سته به ر بوونی نهو شتانه بیته نیشانه و موعجیزه له سه ر راستی په یامی ئیسلام و راستگو یی پیغه مبه ر ﷺ له هه موو نهو به لپنانه ی پیتان ده دا، هه تا زیاتر پابه ندی فرمانی خدا بن و به دل سوژی شوین پیغه مبه ر بکه ون.

﴿وآخری لم تقدروا علیها قد أحاط الله بها، وکان الله علی کل شیء قدیراً﴾ په روه ردگار جگه له صولخی (خوده یبیه) و فه تحی مه که واده ی

سەرورەیی و دەسکەوتی تری پێداون، لە وەزە و بارو دۆخی ئیستاتان دا دەسەلاتتان بەسەریان دا ناشکی، خودا دەزانی: کەبۆ ئێوە دەبی، لەمەودا بوخۆتانی دەستەبەر دەکەن خۆتانی بۆ ئامادە بکەن و چاوەڕوان بن، ئەو ولاتانە کۆنترۆڵ دەکەن و مال و سامانی دانیشتوانیان دەبیته دەسکەوتی جەنگ و دەکەوێتە ژێر دەستتان وەکەو مال و سامانی هەوازین کە لەغەزای حونەین دا کەوتە ژێر دەستی موسوڵمانەکان، هەرەها کۆنترۆڵ کردنی ولاتی فارس و ڕۆم و دەست بەسەراگرتنی مال و سامانی ئەوانە ی بەشەر و جەنگ موسوڵمان بوون یان کوژران.

هەلبەتە خودا هەموو کاتی و هەمیشە خاوەن دەسەلات و بالادەستە بەسەر هەموو شتی و دا هەرچی بیهوی بیته دی چۆنی ئەوی ئاوا دیتە دی و هیچ شتیکی لی عاصی نابێ.

﴿ولو قاتلكم الذين كفروا، لولوا الأديبار ثم لا يجدون وليا ولا نصيراً﴾ خۆ ئەگەر کافرەکانی قورەیش دەست پێشکەریان بکردایە لە (خودەبیبە) دا شەریان لەگەڵ بکردانایە، ئەو بێگومان پەرورەدگار پیغەمبەر و موسوڵمانەکانی سەر دەخست و لەشکری قورەیشیەکان دەشکا و ڕێگای هەلاتیان دەگرتەبەر و دەیانقاچاند، پاشان کەسیان دەست نەدەکەوت یارمەتییان بدا و بیانپاریزی:

﴿سنة الله التي قد خلت من قبل، وان تجد لسنة الله تبديلاً﴾ سەر خستنی خاوەن باوەڕان بەسەر کۆمەڵی کوفرو بیدینان دا، داب و نەڕیتیکی هەمیشەیی پەرورەدگارە لەبۆنە وەردا، هەمووکاتی حەق سەر دەخا و بەتال تێو دەکا، ئەو عەدەت و سوننەتی خودایە و ناگۆڕی.

﴿وهو الذي كف أيديهم عنكم وأيديكم عنهم بطن مكة من بعد أن أظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيراً﴾ پەرورەدگار

بسو نه‌یهیشت قوره‌یشی‌یه‌کان ده‌ست له‌موسولمانه‌کان بوه‌شینن،
هل و مهرجی نه‌وه‌شی نه‌ره‌خساند: که‌موسولمانه‌کان شه‌ر له‌گه‌ل
کافره‌کان بکه‌ن!

نه‌وه‌بوو کافره‌کانی قوره‌یش پیشیان به‌پیغه‌مبه‌رو موسولمانه‌کان
گرت، ریگای چونه‌ناو مه‌ککه‌یان لی‌گرتن، له‌لایه‌کی‌تره‌وه‌نزیکه‌ی‌هه‌شتا
پیاوی چه‌کداری مه‌ککه‌یی دزه‌یان کرد و ویستیان له‌ناکاو پیغه‌مبه‌ر تی‌رور
بکه‌ن، به‌لام موسولمانه‌کان لی‌یان وه‌ده‌ست هاتن و گرتیانن، پاشان
پیغه‌مبه‌ر ﷺ چاوپۆشی لی‌کردن و مه‌ره‌خه‌سی کرن نه‌مه‌فه‌زل و منه‌تی
په‌روه‌ردگار به‌سهر به‌نده‌خاوه‌ن باوه‌ره‌کانی‌دا، به‌وه‌که‌ده‌ستی کافره‌کانی
لی‌گرتن و نه‌یهیشت زه‌فه‌ریان لی‌بینن.

په‌روه‌ردگار هه‌میشه‌به‌ناگاو بینایه‌به‌کرده‌وه‌هه‌لو‌یتستی به‌نده‌کانی
به‌موسولمانان و کافره‌وه‌هه‌چی لی‌گوم نابی‌له‌کۆن و نوی‌دا، له‌رابردو
داهاتو‌دا ناگاداری هه‌موو شتی‌که‌و به‌هه‌موو ناشکراو نه‌یتی‌یه‌که‌ده‌زان‌ی.

نایاوی موشریکه‌کان و حیکمه‌تی ناشتیانه‌ی حوده‌ییبه

هَم

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
مَعَكُمْ أَلَا يُبَلِّغُ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ
لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّوهُمْ فَتُضَيِّبُكُم مِّنْهُمْ مَّعْرَةٌ بَغَيْرِ عِلْمٍ
لِّيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

دەربارەى سەبەب نزولى نایەتى ژمارە (۲۵) ﴿ولولا رجال...﴾
ریوایەتێک هەیە طەبەرانى و ئەبو یەعلا لە ئەبو حەفصە (جەنید بن سەب)
ریوایەتى کردوووە جۆنەید دەلى: بەیانى دژى پێغەمبەر جەنگام و ئیوارە
بە موسولمانى لە گەلى دا دژى کوفر شەرم کرد تاقمە کە مان سى پیاوو چوار
ئافرەت بوو، نایەتى ﴿ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات﴾ دەربارەى
ئیمە نازل بوو، لەریوایەتى ئیبنو ئەبو حاتم دا دەلى: سى پیاوو نو
ئافرەت بوون:

پەيوەندى ئەم کۆمەڵە نایەتە بە هەڵپێشەوه ئەوەیە:

لەو وەپێش پەرورەدگار فەزل و منەتى خۆى بەسەر موسولمانان دا
رانواند بەو: کە نەهێشت دەستى کافەرەکانى قورەیشیان بگاتى، دەستى
موسولمانەکانیشى لەقورەیشیەکان پاراست ناشتى و ئارامى خستە
نێوانەو وەو سولحى حودەیبیەى هێناى ئاراو، بۆئەوێ دەرگای
بلاو بوونەوێ ئایىنى ئیسلام ئاوالا بى بواری بانگەوازی لەبار بى و وردە
ورده بتوانرى دیارە ناشرینەکانى کۆمەڵگای سەردەمى
نەفامى قەلاچۆ بکرىن، کەللە رەقى و تەبیات درشتى و تایەفەگەرى
نەمیتى، رەگى نەزانى بنەبەر بکرى، پەرورەدگار سوکناى و ئارامى

خسته ناو دلی پیغه مبه‌رو و موسولمانانه‌وو وای لیکردن وه‌فا به‌واده‌ی
خۆیان بکه‌ن.

ده‌فه‌رموی: ﴿هم الذين كفروا، وصدوكم عن المسجد
الحرام والهدى معكوفاً أن يبلغ محله﴾ واته: کافره‌کانی قوره‌یشی و
هاوپه‌یمانانیان که به‌راستی بی‌پروان و یه‌کتاپه‌رستی ناکه‌ن و
ئیوه‌یان له‌دیده‌نی کابه‌و نه‌نجامدانی مه‌راسیمی حج و عومره‌ مه‌نع
کرد. نه‌یان‌ه‌یتشت قوربان‌ی و ناژه‌له‌ دیاری‌یه‌کان بگه‌نه‌ شوینی
خۆیان و سه‌ر‌ب‌ر‌درین.

نه‌و ناژه‌لانه‌ی پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی کردبویانن به‌دیاری کابه‌و نیشانیان
کردبوون هه‌فتا حوشر بوون، ده‌بوايه‌ برینه‌ (مینا) یان به‌ستی مه‌ککه‌و
له‌وی سه‌ر‌ب‌ر‌درین، به‌لام قوره‌یشی‌یه‌کان به‌ریان به‌پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی
گرت و نه‌یان‌ه‌یتشت بگه‌نه‌ مه‌به‌ستی خۆیان:

﴿ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم ان تطؤوهم
فتصيبكم منهم معرفة بغير علم﴾ نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بوايه: که له‌مه‌ککه‌دا
ژماره‌یه‌ک پیاوی موسولمان و کۆمه‌لێک ئافره‌تی خاوه‌ن باوه‌ر هه‌بوون،
به‌نه‌یتنی خودا په‌رستیان ده‌کرد و نه‌یان ده‌ویرا موسولمانبوونی خۆیان
ناشکرا بکه‌ن، رینگه‌مان ده‌دان ئیوه‌ فه‌تھی مه‌ککه‌ بکه‌ن، ده‌ستی
ئیوه‌مان له‌قوره‌یشیه‌کان نه‌ده‌پاراست، ئیوه‌مان به‌سه‌ر نه‌وان دا زال
ده‌کردو له‌بیختان ده‌ردینان!

به‌لام کۆمه‌لێک پیاوو ئافره‌تی موسولمان له‌وانه‌ی له‌مه‌ککه‌دا
مابوونه‌ وه‌و به‌نه‌یتنی خودا په‌رستی خۆیان ده‌کرد، ده‌که‌وتنه‌ ژیر ده‌ست و
پی‌و تیدا ده‌چون، نه‌وکاته‌ ئیوه‌ خه‌فته‌تان بۆیان ده‌خواردو تاوانی کوشتنی

هه له و كه فاره تی كوشتنی هه له تان توش ده بوو. ئیتر موشریكه كان ده یانگوت: ئه وه تا موسولمانه كان هاویره كانی خویشان ده كوژن.

وه لی پهره ردگار دهستی ئیوهی له وان پاراست و ناشتینامه ی حوده یبیهی هیئایه کایه وه ﴿لیدخل الله فی رحمته من یشاء﴾ بۆئه وهی موسولمانان توشی دیلی و ناره حه تی نه بن، ههروه ها بۆئه وهی ماوه بدری به کافره كان به خویمان دا بچنه وهو موسولمان بن.

﴿ولو تزیلوا لعذبنا الذین کفروا منهم عذاباً ألیماً﴾ نه گهر موسولمانه كان جیا بکرا نایه وه له کافره كان و له ناو مه ککه دا نه مانایه، ئه وه بیگومان کافره کافمان به سزای خویمان ده گه یاند، کوشت و برمان ده کردن، بهم رهنگه ئیوه مان به سهردا زال ده کردن و تییان ده کهوتن تا قاره تان لی ده برین وازتان لی نه ده هیئان.

﴿اذ جعل الذین کفروا فی قلوبهم الحمية حمية الجاهلیة﴾ له وکاته دا سزامان ده دان: که ئه و بی باوه رو بته رستانه که لله ره قی و نه قامی خویمان خسته کارو گوئیان به به لگه و نیشانه و حیوارو مه نتیقی عه قل نه دا، تی کرا و تییان سویندمان به (لات و عوزا) ناهیلین موسولمانه كان بیته ناو مه ککه وه، ههروه ها نه یانه یشت له سه ره تای ناشتینامه ی (حوده یبیه) دا رسته ی (بسم الله الرحمن الرحیم) و (محمد رسول الله) بنوسری ..

ئیتیر ﴿فأنزل الله سکینته علی رسوله و علی المؤمنین، وألزمهم کلمة التقوی، وکانوا أحق بها وأهلها، وکان الله بکل شی علیماً﴾ پهره ردگار نارامی و پشوو درژی خسته ناو دلی پیغه مبهرو هاوه لانیه وه، ده مارگیری نه یگرتن و به مه رج و پیشنیاری کافره كان رازی بوون و ناشتینامه ی حوده یبیه ی لی گه وته وه: که ده روازه ی رزگار کردنی مه ککه بوو، له هه مان کات دا خودا رشته ی شایه تومان و بیرو باوه پری

یه کتاپه رستی له دلی موسولمانه کان دا به هیترکرد و وای لی کردن ریزی
 حهرم بگرن و شه ری تیدا نه کهن، به هه لویستی ناپیاوانه ی قوره یشیه کان
 ته نگه تیزه نه بوون و هه لئه چوون، به هیدی و نارامی له سه ر یه کتاپه رستی
 خو یان مانه وه و دلسۆز بوون بۆ نایینه که یان، بیگومان موسولمانه کان
 شیاری نه وه بوون و نه هلی نه وهن که له سه ر ته وحیدو دلسۆزی بۆ ناین
 بهرده وام بن، هه رچی پیغه مبه ر ﷺ پیتی رازی بی نه وانیش به دلسۆزییه وه
 پابه ندی بن، چونکه نه وان نه هلی خیر و سه لاح و بیروباوه ری پاک و
 بیگه ردن. هه میشه پهروه ردگار ناگادارو بینایه ده زانی کئی شیاری خیر و
 فهرو بهرده که ته.

هاتنه دی خهوی پیغه مبه ر ﷺ

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُخْلِقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا يَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

فه ریابی و عه بدوره هانی کوری هه مید، ههروه ها به یه قی له کتیبی
 (الدلائل) دا له مواهیده وه ده لی: هیشتا پیغه مبه ر ﷺ له حوده ییه بوو
 له خه ودا نیشانی درا: که ده چوو نه و مه که وه له گه ل ها وه لانی دا به هیدی
 له سه ره خو یی و سه رچا که راوی و موو کورترکراوه یی، جا که له گه

قورهیشیه کان دا ناشتینامه ی حوده بییه ی مؤر کرد، هه دیو قوربانیه کانى له حوده بییه سهربرى، هاوه لانی وتیان: ئه ی پیغه مبهری خودا ئه ی مه عنای خه ونه که ت؟ چى لى به سهر هات؟ ئیتر نایه تی: ﴿لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق﴾ نازل بوو.

قه تاده ده لى: پیغه مبهری خودا له خه ودا پى نیشان درا که بهو شیوه ی باس کرا ده چیته ناو مه ککه وه: که له حوده بییه له گه ل قورهیشیه کان دا صولحی کرد دوور ووه کان که وتنه بلاو کردنه وه ی پرو پاگه نده و گومانیان ده خسته ناود لى موسولمانانه وه.. ته نانه ت پیغه مبهر ﷺ ته ئکیدى کرده وه که ده چیته ناو مه ککه وه و نایه تی: ﴿لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق﴾ نازل بوو. ئیتر پیغه مبهر ﷺ به هاوه لانی راگه یاند که دلنیا بن له داهاتو ودا خه ونه که ی دیته جى!

ناوه روکی ئه و خه ونه به م جوړه بوو، پیغه مبهر ﷺ هیشتا له مه دینه بوو له خه ودا فریشته هاته لایو ﴿لتدخلن المسجد الحرام﴾ تاده گاته ﴿لاتخافون﴾ ی پى راگه یاند. پیغه مبهریش ئه مه ی بو هاوه لانی باس کردو دلنیا خو ش بوو دلنیا بوون، که مانای خه ونه که له و ساله دا دیته دیو ده چنه ناو مه ککه وه، جا که له حوده بییه قورهیش پشیان به موسولمانه کان گرت و له کو تایی دا په یمان نامه ی حوده بییه هاته کایه وه برى له دوور ووه و باوه ر لاوازه کان به ته و سه وه وتیان: به خودا نه سه رمان تاشی و نه موی سه رمان کورت کرده وه و نه چوینه ناو مه ککه وه!!

هه روا ده یانگوت ئه رى کوړینه موحه مه د نه بوو واده ی چوونه ناو مه ککه و ته وافی کابه ی پى ده داین؟ هه ندی هاوه لانی زیره ک و بیرو باوه ر

دامه زراو وتیان: خو پیغه مبه ر^ﷺ نه یه فرموو: هه ر ته مسال ده چینه ناو مه ککه وه وتیان: نه خیر ته حدیدی ساله که ی نه کردو وه، پییان گوتن ده سا دلنیابن له داهاتوودا ده چنه ناو مه ککه وه و ته وافی کابه ش ده که ن! ئیتر پهروه ردگار بو پشتگیری نه وه ئایه تی: ﴿لقد صدق الله...﴾ نازل کرد.

له کتیه کانی سیره دا هاتو وه: که عومهری کوری خه تاب ده فرمو ی: هاته خزمه ت پیغه مبه ر و عه رزم کرد، نه ری تو به راستی پیغه مبه ری خوانیت؟ فرمو ی: به لئ: وتم ده ی باشه نه دی بو چی ته نازل بکه ی ن و ئایینی خو مان سوک بکه ی ن؟

پیغه مبه ر^ﷺ فرمو ی: به ته نکید من پیغه مبه ری خودام، سه ریچی فرمانه کانی ناکه م، هه می شه پشتیوان و یارمه تیده رمه، عومه ر ده فرمو ی: نه ی نه وه نه بوو ده تفه رموو: ئیمه ده چینه ناو کابه وه و ته وافی ته نجام ده ده ی ن!

عومه ر ده لئ: نه مجار هاته لای نه بو به کر وتم: نه ی نه بویه کر: نه و زاته به راستی پیغه مبه ری خودا نیه؟ ده لئ: به لئ پیغه مبه ری خودایه، وتم: ده ی باشه ئیمه له سه ر حه ق و راستی نین و دوژمنمان له سه ر به تال نیه؟ وتی: به لئ: وتم ده ی بو چی که مایه تی له ئاین دا قبول بکه ی ن؟

نه بویه کر وتی: کوره مالویران: نه و زاته پیغه مبه ری خودایه، هه رگیز له خودای خو ی یاخی نابی، شوین په یامی نه و بکه وه به موو لی لا مه ده ن. سویندم به خودا نه و له سه ر حه قه، وتم: ده ی نه وه نه بوو واده ی ده داینی که ده چینه ناو مه ککه وه و ته وافی به ی ت ده که ی ن! وتی به لئ: به لام خو نه و نه یگوت: نه مسال، دلنیابه له داهاتوودا ده چینه ناو مه ککه وه و ته وافی کابه ده که ی ن!

﴿لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام انشاء الله آمنين محلقين رؤوسكم ومقصرين لا تخافون﴾ واته: سویندی، خودا سویندی پیغه مبه‌ره‌که‌ی بۆ به‌راست گیرا، ئەو خەونە‌ی پیغه مبه‌ره‌ی بی‌نی به‌هەق بۆی هاته‌ کایه‌وه، ئەوه‌ی بۆ هینانه‌دی که ئیوه له‌سالی داها‌تو‌دا به‌ویستی خودا به‌د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ی‌یه‌وه ده‌چنه‌ ناو مه‌ککه و ته‌وافی به‌یت ده‌که‌ن، له‌که‌س ناترسن هه‌ندیک‌تان سه‌رتان چاک ده‌که‌ن و هه‌ندیک‌کی‌ترتان سه‌رتان کورت ده‌که‌نه‌وه، به‌د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ی‌یه‌وه به‌بی‌ترس و له‌رز، کاره‌کانی عه‌مه‌ره‌کردنی خۆتان ئەنجام ده‌ده‌ن، له‌چوونه‌ ناو مه‌ککه‌و له‌مانه‌وه‌تان له‌ویدا د‌ل‌ن‌یاو بی‌ترس ده‌بن!

ئەوه‌بوو پیغه مبه‌ره‌^{صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لم} له‌مانگی ذیل‌قه‌عیده‌دا له‌خوده‌یی‌یه‌وه گه‌راپه‌وه بۆ مه‌دینه، مانگی ذیل‌حیججه‌و مانگی موحه‌پرهم له‌وی مایه‌وه، له‌مانگی سه‌فه‌ردا چوو بۆ خه‌یبه‌رو فه‌ت‌ح‌ی کرد، سه‌روه‌ت و سامانی جوله‌که‌کانی خه‌یبه‌ر که‌وته به‌رده‌ست موس‌ول‌مانه‌کان ..

له‌سالی داها‌تو‌دا له‌مانگی ذیل‌قه‌عیده‌دا خۆی و ئەوانه‌ی سالی پ‌ی‌ش‌وو له‌گه‌ڵ‌ی‌دا بوون له‌خوده‌یی‌یه‌وه بۆ قه‌زا‌کردنه‌وه‌ی عه‌مه‌ره‌که‌یان به‌ره‌وه مه‌ککه‌کشان، هه‌دی و قوربانی پ‌ی‌ویستی‌ان له‌گه‌ڵ‌ خۆیان برد له‌ ذی‌الحه‌لیفه ئی‌ح‌رام‌یان به‌ست و به‌(لبیک اللهم لبیک...) و شمشیر له‌کالان دا چوونه‌ ناو مه‌ککه .

﴿فعلّم ما لم تعلموا﴾ خودا شتی‌کی زانی ئیوه نه‌تانه‌زانی په‌روه‌رد‌گار زانا بوو به‌وه‌ی حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی له‌وه‌دایه‌ ئەو سه‌ره‌که‌وته‌نه‌ مه‌زنانه‌تان بۆ بخاته‌ سالی دوا‌یی .

﴿فجعل من دون ذلك فتحا قريبا﴾ پ‌ی‌ش ئەوه‌ش فه‌ت‌ح‌ی خه‌یبه‌رتان بۆ ده‌سته‌به‌ر بکا و باری ئابووری خۆتانی پ‌ی‌ به‌ه‌ی‌ز بکه‌ن.

ئەو کاتە پێغەمبەر و هاوێلانی چوونە ناو مەککەو سەرانی
قورەیش و داخ لە دڵانی چاویان بەرایی نەدا لە مەککەدا بێننەو
شاریان چۆڵ کرد، باقی دانیشتوانەکانی تر هەموو هاتنە سەر سوێی
بانان، لە ئەمبەر و ئەوبەر و پێگا کەدا وەستان و سەیریان دە کرد،
پێغەمبەر ﷺ سواری و شترە کەمی خۆی بوو بوو ، عەبدوللای کوری رەواحە
ریشمە کەمی گرتبوو ، ئەو و شترە ئەو بوو کە لە پرۆژی حودەبییەدا
سواری بوو بوو .

بەمجۆرە خەونی پێغەمبەر هاتە دی و وادەی خودا چەسپاو بەم جۆرە
لە سالی داها توودا فەتھی مەککە کراو ئایینی خودا لە مەککە و
دەوروبەری بڵاوبووە ..

﴿هو الذي أرسل رسوله بالهدى و دین الحق لیظهره علی الدین
کلّه و کفی بالله شهیداً﴾ پەر وەردگار خۆی پێغەمبەری خۆی رەوانە کردووە
زانباری بە سوود و کردەوێ چاک فێر کردووە، بۆ ئەوێ ئەویش بە خەڵکی
رەبەبەیی ئادەمیزاد شارەزا بکا بۆ رێبازی راست و ئایینی ئیسلام
پەڕێوە بکەن، بۆ ئەوێ ئەو ئایینە گشتی و پێرۆزە بە سەر
هەموو ئایینەکانی تر دا بە ئادەست بێ ، یەکانگیری خۆی دەستەبەر
بکا، هەموو ئایینەکانی تر بێریتەو، پەردە لە سەر بیروباوەری فەساد و
پرو پوچ هەڵداتەو .

هەلبەتە کیفایەتە خودا بۆ خۆی شایەت بێت بە سەر وادەو بە ئینی
خۆی دا ، بۆ خۆی شایەت بێ لە سەر ئەو وادەو بە ئینە کە داویەتی بەو
کە ئایینی ئیسلام بە سەر هەموو ئایینەکانی تر دا بە ئادەست بکا، بە ئەو
جۆرە ئایینی ئیسلام بڵاوبوووە و گەشەیی سەند نەک لە نیو دەورگە
عەرەب دا بە لک و لە ماوەی کە مەتر لە نیو سەدەدا ئایینی ئیسلام
لە زۆریە چواریەکی زەوی ئاوەدان کراوەدا بڵاوبوووە، هەموو وڵاتی

كۆنترۆلكراوى كىسراى داگير كرد، زۆربهى ولاتانى ئىمپراتوريه تى رۆمى
كۆنترۆل كرد، گه يشته ولاتى چين و هيندستان و به ناو دورگه كانى
نه ندونىسيادا بلاوبوه.

نهم ولات و ههر يمانهش تا سه دهى شه شه مى كۆچى و نيوهى سه دهى
حه وته م زۆربهى ناوه دانى سه رزه وى بوون، ته نانه ت ئىستاش له گه ل نه و
هه موو له قاقوزه پيچانهى نايىنى ئىسلام له لايهن دوژمنانه وه،
نه و نايىنه پيرۆزه بلاو ده يته وه له مپه ره كان راده مالى، به بى
به كار هيتنانى شمشيرو هيتى سه ربازى كۆسپ و ته گه ره كان راده داو
له دله كاندا جيگه ي خۆى ده كاته وه.

به لى به رده وام نايىنى ئىسلام به سه ر هه موو نايىنه كانى تر دا بالاده سته و
له به رده دا به، شويتكه وتوانى زۆرن و هه ر زۆرده بن، هيتو تواناي له خودى
خۆى دا به وبه سروشت به هيتزه و به بى شمشيرو تۆپ و ره شاش به ره و پيش
ده چى، چونكه له گه ل سروشتى ئاده ميزادا گونجاوه و ده گونجى، له گه ل
ياساى بونه وهر دا ته با به پيداويستى عه قل و گيان و جه سته به ته وازون
دابىن ده كا، له گه ل ناوه دانى و پيشكه وتن دا به، به خته وه رىي دونيا و
قيامت ده سته به رده كا، له گه ل هزو ئاره زوى كو خ نشين و ده وار نشين و
قه صرو باله خانه ي ده يان قات و بيناسازى و پيشكه وتوو نشين دا
ده گونجى و پيداويستيه كانيان دابىن ده كات.

هه ركه سى - موسولمانيش نه بى - نه گه ر به ويژدانه وه سه يرى ئىسلام
بكا، به بى چه ندو چۆن ريك و پيكى نهم نايىنه ي له لا به رجه سته
ده بى و دان به راستى و گونجاوى نه و نايىنه دا ده نيت بو نه وه ي بيته
ياساى هه موو كۆمه لگاي ئاده ميزاد به هه موو جوداوازيه كى كه
له نيتوانيان دا هه يه!

هەر ئادەمیزادێک بەو یژدانەو لە ئیسلام ورد بێتەو دەگاتە ئەو
قەناعەتە کە هیچ نایینێک وەکو ئیسلام بەکەلکی ئەو نایەت بپێتە
بەرنامەی ئادەمیزاد بەگشتی .

بەلێ وادە ی پەرورەدگار پێش تێپەرپوونی نیو سەدە بەسەر هاتنی
ئیسلام دا لەبۆاری پامیاری دا هاتەجێ و دەولەتی ئیسلام بوو
زلهیزێکی بێۆینەو هەردوو ئیمپراتۆریەتی فارس و رۆمی تێک شکاندن و
خاک و ولاتی کۆنترۆل کردن و لەوێدا ئیستاشی لەگەڵدا بێت وادە ی خودا
بۆ بالادەستی ئیسلام لەشیۆه مەوزوعیەکە ی خۆی دا بەرجەستە
بوو و دەبی .

بەشایەتی هەموو کەسیکی خاوەن ویژدان ئیسلام تاکە بەرنامە یە کە :
کە هەموو کاتێک و لەهەموو شوێنێکدا بەکەلکی ئەو دەدی بکریتە
بەرنامە ی ژیان و پەیرەوو پرۆگرامی کۆمەل بێت، وێدەجێ زۆربە ی زۆری
موسولمانان ئەم راستی یە نەزانن ، بەلام بەتەئکید دوژمنانی ئیسلام ئەم
حەقیقەتە دەزانن و حیسابی بۆ دەکەن و هەمیشە لەهەول و تێکۆشاندا
بۆ بەگژاچوونەو بەرهنگاری کردنی بلاو بوونەو ی ، بۆ تێکدانی ریزی
موسولمانان و چەواشە کردنیان و دورخستنەو یان لەو نایینە پاکە .

ئەو صافی پیغەمبەر ﷺ و هاوێلانی

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمُ

فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْعَهُ فَكَازَرَهُ فَأَسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ
عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

له وه پیتش نه وهی به یانکرد که پیغه مبر به هیدایهت و ئایینی
هه قه وه ره وانه کراوه ، حال و وه زعی موسولمانانی به یانکرد و خوی کرده
شایهت به سهر نهو راستیانه دا ، نه مجار جه خت له سهر نهو راستیانه
ده کاته وه و ده فهر موی:

﴿محمد رسول الله﴾ موحه ممد ره وانه کراوی خواجه وه ، خودا
هه لیبژاردوه وه ره وانه ی کردوه بو نه وهی ئاده میزاد له تاریکی کوفرو
بی دینی رزگار بکا.

﴿والذین معه أشداء علی الکفار﴾ نه وانه ی له گهل نهو
پیغه مبره دان و شوینی که وتوون ، جوانه ردن خاوه نی هه لویستی
مهردانه ن: له گهل کافرو دوزمنانیان توندو تیسژو رهق و سه رسه ختن ،
توز قالیک موسا وه مهو سازشیان نیه ، هه رکه سیلک ها وه ل بو خودا دابنی و
کافر بی و زیان به ئایین و موسولمانان بگه یه نی نهوان دژی ده جه نگیئ و
به دهستی پۆلایین زه بری گورچکبری لی ده ده ن.

﴿رحماء بینهم﴾ له ناو خوشیان ره حمیان به یه کتر هه یه و به نه رم و
نیانی مامه له له گهل یه کتر ده کهن ، ریز بو یه کتری داده نیئن و
هه ماهه نگ و هاریکاری یه کترن و وه کوو چینی دیوار یه کیان گرتو وه و
یه کیان پته و کردوه ، وه کوو نه ندایمی جهسته یه ک وان به په روشن بو

یه‌کتری وه‌ک‌وو له‌نایه‌تی‌کی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين ﴾ المائدة/ ۵۴ .

له‌حه‌دی‌شی‌سه‌حیح‌دا هاتووہ ئیمام ئه‌حه‌دو موسلیم له‌ئه‌بوهوره‌یره‌وه ریوایه‌تیان کردووہ؛ ده‌فه‌رموی: (مثل المؤمنين في توادهم و تراحمهم و تعاطفهم كمثل الجسد الواحد اذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر و الحمى) .

له‌فه‌رمووده‌یه‌کی‌تردا : که موسلیم و بوخاری و تیرمزی و نه‌سائی له‌ئه‌بو موسای ئه‌شعه‌ریه‌وه ریوایه‌تیان کردوو: ده‌فه‌رموی: (المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا) موسولمان بۆ موسولمان وه‌ک‌وو چینی دیوار وایه هه‌ندی‌کی هه‌ندی‌کی پته‌و ده‌کات .

حه‌سه‌نی به‌صری ده‌فه‌رموی: موسولمانان ئه‌وه‌نده‌دژی کافره‌کان بوون ته‌نانه‌ت نه‌یانده‌هیشته‌ پۆشاکیشییان له‌یه‌ک بکه‌وی، چ جایی پیستیان ، ئه‌وه‌نده‌ش یه‌کتریان خۆشده‌ویست هه‌ر موسولمانیک توشی موسولمانیک‌تر بوایه‌ تۆقه‌و چاک و چونییان له‌گه‌ل یه‌ک‌تردا ده‌کرد .

شایانی باسه‌ تۆقه‌کردن(مصافحه) به‌کۆرای زانیان دروسته‌ و کاریکی جوانه‌و هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردویانه‌، وه‌لی‌شان لیکدان و ده‌ست ماچ کردن و ده‌م و چاو ماچ کردن یه‌کتری به‌لای ئه‌بوحنیفه‌وه مه‌کروه‌و پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌هی‌لی‌کردووہ، له‌وه‌پیش به‌دوو‌رو درێژی له‌م ته‌فسیره‌دا ئه‌م باسه‌مان روون کرۆته‌وه .

﴿ تراهم رکعاً سجداً يبتغون فضلاً من الله ورضواناً ﴾ ده‌یان‌بینی ئه‌وانه‌ زۆر نوێژده‌که‌ن و دلسۆزن بۆ ئاین زۆربه‌ی کاتیان له‌رکوع و سوژده‌دان ، هه‌ول و ته‌قه‌للای پاداش و ره‌زامه‌ندی خودایانه‌، به‌ته‌ما ئه‌وه‌ن خودا لێیان رازی بێ و به‌هه‌شتیان بدات .

﴿ سِماهم فی وجوههم من أثر السجود ﴾ له ناکامی زور سوژده
بردنیان نیشانه و دروشتیان به دهم و چاوه وه دیاره ، رهنگی نورانی و
هه بیته و ویقارو ریزو حورمه تیان لی ده تکی، جوانه ردن و پیاوه تیان تیدا
به رجه سته بووه .

ئیمامی (السدی) ده فهرموی: (که سیك به شه و نویژ زور بکا به رورژ
دهم و چاوی جوان ده بن) .

برئی له زانایان فهرمو یانه: چاکه و عیبادهت نوور له دلدا پهیدا ده کا،
دهم و چاو ده گه شینیتته وه رزق و رۆزی زیاد ده کا، له دلئی خه لکیدا
خۆشه ویستی بو خاوه نه که ی ده سته بهر ده کا .

ئیمامی عوسمان خودای لی رازی بی فهرمو یه تی: (هه رکه سیك
رهوشتیکی جوانی تیدا بیت دیارده و نیشانه ی نه وروشته له سه ر روپه ری
دهم و چاوو شیوه ی قسه کردنی دا ده ره که وی) مه به ست نه وه یه نه شه ری
عیبادهت و خوداپه رستی و دل سوژی بی له گه ل خودادا له سه ر دهم و چاو
ده ره ده که وی و هه سستی پی ده کری .

ئیمام نه حمده له نه بوسه عیدی خودری یه وه ریوایهت ده کا که
پیغه مبه ره ﷺ فهرمو یه تی: (لو أن أحدکم یعمل فی صخرة صماء لیس لها
باب ولا کوة لخرج عمله للناس کائنأ ما کان) نه گه ره له فهرزیکدا یه کی
له نیوه له ناو به ردیکی بی کون و که لین دا کاربکا ناشاری کرده وه کانی بو
خه لکی ده ره ده که ون هه رچۆنیک بی .

هه ر ئیمام نه حمده له گه ل نه بوداود دا له ئیبنوعه بیاسه وه له
پیغه مبه ره وه ریوایهت ده کا : که ده فهرموی: (هیدایه تی صالحانه و
هه لویتست و رهوشتی صالحانه میانه ره وی له کرده وه دا به شیکه له بیست و
پینج به شی پیغه مبه ریه تی) .

﴿ذلك مثلهم في التوراة و مثلهم في الإنجيل كزرع أخرج شطأه فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار﴾
 ئەو وەصف و ئەناو پەسنی یەى هاوەلان: کە باسکرا هەمان وەصف و پەسنیە کە لەتەورات و ئینجیل دا راگەیه‌ندراوہ ..

ئەو هاوەلانە لەسەرەتادا کەم و بێ‌هێزبون و وردە وردە زیادیان کرد و بە‌هێزبون و پەل و پۆیان هاوێشت ، وەکوو کشتوکالێک: لەسەرەتادا زەبون و بێ‌وێج بە‌لام ووردە ووردە رەگ دادەکوێ و گەش و نما دەکات و خۆه‌لدەپێچى ، وای لى‌دێ کشتیارە کە پێى سەرسام دەبێ و سەرنجى کێش دەکا، هاوەلانیش لەسەرەتادا کەم و بێ‌هێز بون گەشو نایان کردو هیزو توانایان زیادبووبۆ ئەوێ کافرەکان دلتەنگ بن و خەفەتى پێ بخۆن!

﴿وعدا الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة و أجراً عظيماً﴾
 پەرورەدگار وادەى بەو ئادەمیزادانە داوہ کە ئیمانیان بەخودا و بە‌پێغەمبەرى هێناوہ ، وێرای ئەوێش کردەوێ چاک ئەنجام دەدەن، وادەى پێ‌داون کە لێیان خۆش بێى و تاوانیان سەرپۆش بکا، پاداشتى چاکەیان زۆربکاو بیاخاتە ناو بە‌هەشتەوہ، ئاشکراشە وادەى پەرورەدگار هەق و راستەو دێتە جێ و پاشگەزبونەوہى تێدانیه ئەم وادە پێدانە بۆ هاوەلانى پێغەمبەر و هەموو ئەو ئادەمیزادانەى کە شوێن پەيامى پێغەمبەر کەوتون و رێبازى هاوەلانیان گرتووەتەبەر .

ئیمامى موسلیم لەصەحیحى خۆى دا فەرموودەى کى لەئەبوهورەیرەوہ رىوايەت کردووە دەفەرموى: (پێغەمبەر ﷺ فەرمویه‌تى: لاتسبوا اصحابي، فوالذي نفسي بيده لو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً ما أدرك من أحدهم ولا نصيفه) .

زۆر فەرمووده دەربارەی قەدری هاوێلان ریوایەت کراون ،
 هەروەکوو چۆن زۆر هەرهەشه لەوانە کراون کە دژی هاوێلان دەدوێن ،
 هاوێلان هەموویان عادلن و خۆشه‌ویستی خودان ، چینیکن لە ئادەمیزادە
 هەلبژاردەکان و دواى پیغەمبەرەکان لەهەموو کەس ریزدارتن، خودا لییان
 رازی بوو و ئەوانیش بەپەيامی خودا رازی و بەهەرمەندن.

هەركەسى دژیان بدوێ و بوختانیان پێ بکا و جێیوان پێ بدا، ئەگەر
 پێی كافر نەبێ بەتەشكید پێی فاسق دەبێ، دەربارەی ئەو كێشەو نیزاعەى
 كەوتە نێوان هاوێلانەو بەتایبەتى دواى شەهیدبوونی ئیمامى عوسمان ،
 پێویستە نەچینه تەفاصیلەو و تابۆمان بكەى خۆمانى لى لادەین ، بۆیە
 حەسەنى بەصرى لەوبارەیه‌وه فەرمویەتی: ئەو خۆینیك بوو رژا، خودا
 دەستى ئیمەى لى پاراست ، كەوابى بازمانى لى بپاریزین!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی (الحجرات)

ئەم سورەتە ناوێراوە سورەتى (الحجرات) چونكە پەرەردگار تەئەدیبى
 عەرەبە لادىيەكانى كرد، كە ئاداب و رەوشتى كۆمەڵایەتیان
 نەدەزانی، كە ئیشیان بە پیغەمبەر هەبوايە لەجیاتى ئەوێ لەدرگا بدەن
 لەوخت و ناوختدا ، دەچوونە دواووری خێزانەكانى پیغەمبەرەو و
 بانگیان لى دەکرد .

ئەم سورەتە ناویكى تریشى هەیه پێى دەوترى سورەتى (الأخلاق و
 الآداب) چونكە كۆمەڵێك ئاداب و رەوشتى كۆمەڵگای ئیسلامى
 لەخۆگرتووە ، بانگەوازی بۆپاوەندبوون بە داب و نەرىتى جوان پەسەند

ده كا ، ناده میزاد هه لده نئ بۆ فه رمان به رداریی بۆ خودا و شوینكه وتنی
پیتغه مبه ر و ریزگرتن له پیتغه مبه ر و لیكۆلینه و موتوژیینه وه له هه موو
هه وال و باسیك كه ده بیسترین ، هه روه ها یاساغ کردنی گالته کردن
به خه لکانی تر و خۆپاراستن له جاسوسی و غه بیه ت کردن و گومانانی خراب
له كه ساننی دیکه .

په یوه نده ی نهم سوره ته به هه ی پیتشه وه له چه ند روپه كه وه به :

١- له سوره ی پیتشودا یاسای جهنگ کردن دژی کافراننی به یانکرد ،
لیزه شدا حوكمی شه پر کردن دژی یاخی بوان و سه ره پیتچی کارانی
روون کرده وه .

٢- سوره تی پیتشووی به رسته ی ﴿وعد الله الذين آمنوا﴾ کۆتایی پی هینا
نهم سوره ته شی به رسته ی ﴿یا أيها الذين آمنوا﴾ ده ست پی کرد ،
به مه ش نه وه ی دووپات کرده وه : كه ئیمانداران لای خودا خاوه ن ریزی
تایبه تین و به لوتف و ره مه تی خۆی کۆمه لگای پاک و خاوتینان بۆ
پیتكه وه ده نئ ، ریبازی ژییانی به خته وه ریی و کامه رانیان پیشان ده دا ،
پرۆگرام و په یره ی جوان و نایاب داده نئ بۆ کۆمه لگای ئیسلامی ..

.. کۆمه لگایه ك ریک ده خا شیاوی نه وه بن به نده ی خودا بن ، شیاوی
نه وه بن نیسه ت بدرین بۆ لای خودا ، کۆمه لگایه کی دلپاک و هه ست
ناسك و زمان خاوین و ره وشت جوان ، خاوه نی نه ده ب و نه خلاق
په سه ند بن و نمونه ی مرۆقایه تی بن و ناوی خۆیان به خۆیان ه وه بی ،
له گه ل خودا و پیتغه مبه ری خودا و له گه ل خۆیان و غه ییری خۆیان دا
خاوه نی نه ده ب بن و دیارده ی نه وه نه ده به له هه لئس و كه وتیان دا رهنگ
بداته وه ، لایه نی ماددی و مه عنه ویان ، شه ریه ت و یاسا و هه ست و
شعوریان ، هه لئس و كه وت و هاتوچۆر جم و جولیان ، به شیوه یه کی
ته وازون و ته نسیق ئامیز له کاردا بن و له نگه ریان رابگیری ، هه ركه سه

له ئاست خۆیه وه ههست به ئهرکی سه رشانى خۆى بکا به رامبه ر
به خودا و موسولمانان و كهس و كارو نيشتمان ! فيزيان ده كا
ئه خلاق و رهوشتيان له گه ل خودا و پيغه مبه ردا چون بى و چون ئاخاوتن
له گه ل رابه رياندا بكه ن!

٣- له هه ردوو سوره ته كه دا ئاماژه به ريزدارى پيغه مبه ر ده كا، به تايبه تى
له سه ره تاي هه ردوو سوره ته كه دا، ريزدارى پيغه مبه ريش لاي خودا
داخوازى نه وه يه، موسولمانان ريزى لى بگرن و رازى بن به وهى پيى
رازيه ، كه يه كي ك له وشتانه (صولحى حوديبه)يه، كه وابوو
پيويسته موسولمانان به دل به و صولحه رازى بن و هيچ ته گه ريه ك
نه خه نه به رى!

سوره ته كه سوره تيكى مه ده نى يه و پره له ئه حكام و ياسا بۆ ريكخستنى
كۆمه لگا له سه ر بناغه يه كى پته و و تۆكه ي پهروه ده كردن و راهي تان ،
ته نه نه ت ناو نراوه سوره تى (ئه خلاق) !

موسولمانان فيزى ئه خلاق و ياساى جوان ده كا و فه رمانيان پى ده كا
به پابه ندبوون به ئه خلاقى به رزو رهوشتى جوانه وه، چۆنيه تى
هه ل سو كه وتيان له گه ل پيغه مبه ردا به تايبه تى و له گه ل خويان و غه يردا
به گشى ، پييان ده فه رموى چون به ره و رووى رودا و ببنه وه ، و چون هه وال و
بيسترا و هه لسه نگي تى و تويزينه وه يان تيدا بكه ن، هه لويستيان به رامبه ر
ياخى بوان و سه رپيچيكاران چون بى و چى بكه ن!

ده يانترسي نى له ئاكامى رهوشتى ناشيرين و هه لويستى ناجوانغي رانه ،
داوايان لى ده كا موسولمانان له ناو خوياندا گالته به يه كترى نه كه ن و ناو
نا تۆره له يه كرت نه دۆزنه وه و گومانى خراب له يه كتر نه كه ن! پاشمله
به خراپه باسى يه كتر نه كه ن و نه بنه جاسوس به سه ر يه كتريه وه، يه كسانى
له ئه تان به ره ي ئاده ميزاددا راده گه يه نى و ياساى چينا يه تى و

ره‌گه‌زایه‌تی و ده‌مارگیری ره‌تده‌کاته‌وه، هیچ‌کس و لایه‌ن و هوزو
بنه‌مالیه‌ک له‌کسی‌تر باشتر نیه مه‌گهر به‌ته‌قواو شه‌خلاق‌ی جوان‌نه‌بی،
خوداپه‌رستی و پابه‌ندبوون به‌روشتی به‌رزوه‌سه‌نگی مه‌حه‌کی ریزداری و
جیا‌کره‌وه‌ی چاک و خراپه، کی ته‌قوا‌ی زیات‌ربی و پتر پابه‌ندی نایینی
خوابی، شه‌وه زیات‌ر ریزدارتره و لای خودا له‌کسه‌سانی دیکه باشتره!

گو‌یرایه‌ئی فه‌رمانی خودا و نواندنی نه‌ده‌ب له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ فَلَا يَقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ؕ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ؕ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

دەربارە ی سەبەب نزولی نایه تی یە کەمی ئەم سورەتە بوخاری و تیرمیزی و هی تریش لە کۆری ئەبو مولەیکەو و ریوایەتیان کردوو و : کە عەبدوللای کۆری زوبەیر بۆی گێراوەتەو دەلی: شانیدیکی هۆزی تەمیم هاتن بۆ خزمەتی پیغەمبەر ﷺ لەسەر دیاریکردنی ئەمیریك بۆیان حەزەتی ئەبوبەکر و حەزەتی عومەر دەنگیان لێک بەرزبویەو و نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ دەربارە ی ئەو قەرەقە ی ئەبوبەکر و عومەر نازل بوو.

ئیبنولموزیر لەحەسەنی بەصری یەو و ریوایەت دەکا دەلی: رۆژی جەژنی قوربان چەند کەسیك پێش پیغەمبەر ﷺ قوربانی خۆیان سەربری دوا ی پیغەمبەر ﷺ فەرمانی پێکردن کە قوربانی یە کەیان تازەبکەنەو، ئیتر نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نازل بوو.

ریوایەتیکی تر هەیه طەبەرانی لەخاتو و عایشەو و ریوایەتی کردوو و دەرەرموی: کەسانیک هەبوون پێش پیغەمبەر ﷺ بەرپۆژوو و دەبوون ئیتر نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نازل بوو.

دەربارە ی نایه تی ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ...﴾ ئیبنوجەریر لەقەتادەو و ریوایەت دەکا دەلی: هەندێ لەهاو و لانی بەدەنگی بەرز لەگەڵ پیغەمبەر دا ناخاوتنیان دەکرد ، ئیتر نایه تی ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ...﴾ نازل بوو.

دەربارە ی نایه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ...﴾ ئیبنوجەریر لەموحەممەدی کۆری ثابتی کۆری شەمەس ریوایەت دەکا دەلی: نایه تی ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ نازل بوو ثابتی کۆری قەیس هیزی رۆیشتنی ئەماو دانیش و دەستی کرد بەگریان ، عاصیمی کۆری

عهدی کوری عهجلان به لای دا تیپه پری و وتی: ئه وه بۆچی ده گری؟ وتی:
ده ترسم ئه و ئایه ته ده رهق به من نازل بوو بێ. من ده نگم به رزه
به دهنگی بهرز ناخافتن ده کهم ...

.. ئه م هه وائ له به پیغه مبه ره ﷺ گه یشته وه ، ئه ویش بانگی کرد،
فه رموی: ئه تو رازی نابی ئه گهر به ژیان به خته وه ربی بژی و به شه هیدی
بمیری و بچیته ناو به هه شته وه؟ وتی: قوربان رازیم و هه رگیزاو هه رگیز
ده نگیشم له خزمهت پیغه مبه ردا بهرز ناکه مه وه ، ئیتر ئایه تی ﴿ان الذین
یغضون أصواتهم...﴾ نازل بوو.

ئیبینو عه بباس ده فره موی: که ئایه تی ﴿لا ترفعوا أصواتکم فوق
صوت النبی﴾ نازل بوو حه زره تی ئه بویه کرسویندی خوارد که ئیتر
به سرت وه نه بی قسه له گه ل پیغه مبه ر نه کا، ئیتر ئایه تی: ﴿ان الذین
یغضون أصواتهم عند رسول الله﴾ نازل بوو .

ده رباره ی ئایه تی: ﴿ان الذین ینادونک من وراء الحجرات...﴾
طبه رانی و ئه بو ئه علا له زهیدی کوری ئه رقه مه وه ریوایهت ده کا: ده لێ
هه ندێ عه ره بی ده شته کی هاتنه لای ژووری پیغه مبه ره ﷺ و به
(ئه ی موحه ممه د! موحه ممه د!) بانگیان لی کردو هه راو هوریا به کیان ئایه وه
ئیتر ئایه تی: ﴿ان الذین ینادونک من وراء الحجرات...﴾ نازل بوو.

موحه ممه دی کوری ئیسحاق ده فره موی: ئه م ئایه ته ده رباره ی هه ندێ
له که لله وشکه کانی هۆزی ته میم نازل بوو، ئه وه بوو له به رده رگای ژووری
حه رمیه وه جارێک نا دوو جار و زیاتر بانگیان له پیغه مبه ر ده کرد و
ده یانگوت (ئه ی موحه ممه د!) وه ره بۆلامان ، مه دحکردمان جوانه و
زه مکردمان به ئیشه، پیغه مبه ره ﷺ به و هه راو هوریا به ی ئه وان ته نگه تاو

بوو ئىش بەدلى گەيى، ئىتر ئايەتى ﴿ان الذين ينادونك من وراء الحجرات...﴾ دەربارەى ئەوان نازل بوو.

ريوايەتى تىرىش ھەن ئەم بى ئەدەبىيە دەخەنە سەرشانى خەلکانى تر ، بەھەر حال كەسەك بىيەوى لەم بارەيەو شەرەزای ھەمو ريواتەکان بى بابگەرپتەو ھە بۆ سەرچاوە تايبەتەکان.

ئىستایش دىئىنە سەرشیگردنەوئى ئايەتەکان:

دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ئەى ئەو كەسانەى كە ئىماندارى راستەقىنەن و لەناخەو ھە پرواتان بە پەيامى پىغەمبەرەن ھىناو، دەست پىشخەرى مەكەن و پىش ھوكمى خودا و پىغەمبەرى خودا ھىچ بريارىك مەدەن، لەخۆتانەو ھە بى بەلگە و دەلىل ھوكم دەرمەكەن و بريار مەدەن، چونكە وىدەچى ھوكم و بريارەكەتان ھەلە بى و زيانى لى بكەوئتەو! لەھەموو كارو كەردەو ھەكەتان دا لايەنى خوداتان لەبىر بى و لەخودا بترسن ، شتىك مەكەن خودا و پىغەمبەرى خودا برياريان لەسەر نەدابى بۆ خۆتان ياسا بۆ خۆتان دامەنن بىگومان خودا شەوايە بۆ ھەموو قسە و گوڤارىكتان ئاگادارى ھەموو كارو كەردەو ھەكەتان ھە ھىچى لى گوم نابى و ھىچى لى تىك ناچى .

ئەم ئايەتە بە ئاشكرا و بى پىچ و پەنا لەو دەكە ئادەمىزادەكان پىچەوانەى فەرمانى خودا و پىغەمبەرى خودا رەفتار بكەن، ئىبنو عەبباس لەتەفسىرى ئەم ئايەتەدا فەرمويەتى: (شتىك مەلئىن پىچەوانەى قورئان و ھەدىشى پىغەمبەر ﷺ بى) .

ئىمامى (الضحاك) دەلى: واتە ھوكم و بريارىك دەرمەكەن دژى فەرمانى خودا و پىغەمبەرى خودا بى.

واته: نیجتهاد و دۆزینه‌وهی حوکم کاتی دروسته له‌قورئان و فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ده‌ق وه‌گیر نه‌که‌وی، ده‌بی حوکم له‌قورئان وه‌ریگری نه‌گهر نه‌بوو له‌فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گهر نه‌بوو نه‌و کاته ده‌بی نیجتهاد بکه‌ین بۆ دۆزینه‌وهی حوکم.

ئیمامی نه‌حمه‌د و نه‌بوداو‌دو تیرمیزی و ئیبنو ماجه له‌مه‌عازی کوری جه‌به‌له‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌فهرمووی: کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردمی به‌فهرمان‌په‌وای ولاتی یه‌مه‌ن ویستم برۆم ده‌ست به‌کاریم، فهرمووی: له‌وی چۆن کاروبار به‌پێوه‌ده‌به‌ی و حوکم ده‌رده‌که‌ی؟ وتم: به‌گویره‌ی قورئان، وتی: نه‌گهر نه‌و حوکمه‌ت له‌قورئاندا نه‌دۆزیه‌وه؟ وتم: ده‌گه‌رپیمه‌وه‌ لای فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: نه‌گهر له‌ویشدا هیچت چنگ نه‌که‌وت؟ وتم: نه‌وکاته ره‌ئی خۆم ده‌خه‌مه‌ گه‌رو نیجتهاد ده‌که‌م و بریارو حوکم ده‌رده‌که‌م، ده‌لی: ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سینگ‌ی داو فهرمووی: سوپاس بۆ نه‌و خودایه‌ی ته‌وفیقی فروستاده‌ی پیغه‌مبه‌ری خودای داوه‌ بۆ نه‌نجامدانی کار به‌گویره‌ی ویستی پیغه‌مبه‌ری خودا...

نه‌وه‌تا مه‌عاز ره‌زای خودای لی‌بی‌ی راو نیجتهادی خۆی خسته‌ دوای قورئان و حه‌دیث، خۆ نه‌گهر نیجتهادی خۆی پیش بختایه‌ ده‌بوه‌ ده‌ست پیش‌خه‌ری له‌سه‌ر قورئان و حه‌دیث و بی‌جایی ده‌بوو.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ ئه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی بروای ساغتان هه‌یه‌ به‌تاک و ته‌نهایی خوداو راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د! هه‌رکاتی ویستتان ئاخاوتن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا بکه‌ن به‌ئه‌ده‌ب و حشه‌ته‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل دا بکه‌ن، مه‌نه‌رپێن و ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگی نه‌ودا به‌رز مه‌که‌نه‌وه، چونکه‌ نه‌راندن و ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌ له‌قسه‌کردندا نیشانه‌ی که‌م نه‌ده‌بی و بی‌پێزییه‌، له‌سه‌ره‌ خۆیی و ده‌نگ نزمکردنه‌وه‌ له‌ئاخاوتن دا نیشانه‌ی

ویقار و نه ده به، هه لبه ته نه مه نه ده ب و هه ل سو که و تی که بو هه موو که س له گه ل هه موو که س دا په سه نده و ده بی په پره وی بکری.

﴿ولا تجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض﴾ نه گهر قسه تان له گه ل پیغه مبهردا کرد به نه ده به وه بانگی لی بکه ن و نازناوی بو به کار بیتن، به هیدی و له سه ره خو بی به (یا رسول الله) و (یا نبی الله) بانگی لی بکه ن، وای بانگ مه که ن که خو تان له ناو خو تاندا بانگ له یه کتری ده که ن، به ده نگی به رزو به ناوی خو ی بانگی قسه له گه ل کراوتان ده که ن پیو یسته ناخاوتنتان له گه ل پیغه مبهردا جیاوازی له و شیوه ناخاوتنانه ی له ناو خو تان دا له گه ل یه کتری نه نجامی ده ده ن.

﴿أن تحبط اعمالکم و أنتم لا تشعرون﴾ په روه ردگار نه ی لی کردون له وه ی له پرووی پیغه مبهردا ده نگ به رز بکه نه وه، نه وه کو نه و ده نگ به رز کرد نه وه پاداشتی کرده وه کانتان پوچ بکاته وه، یا نه وه کوو بی ریزی نواندان له پروی پیغه مبهردا سه ربکیشی بو کوفرو بی دینی و نیو هه ش به خو تان نه زانن، فه رموده یه کی سه حیح و راست هه یه: نیمامی مالیک و نه جه دو تیر میزی و نه سائی و هی تریش له بیلالی کوری (الحارث) وه ریوایه تیان کردوه ده فه رموی: (ان الرجل لیتکلم بالكلمة من رضوان الله تعالى لا یلقى بالاً، یتکلم بها الجنة، و ان الرجل لیتکلم بالكلمة من سخط الله تعالى لا یلقى بالاً، یهوی بها فی النار أبعد ما بین السماء و الأرض)

جاری واهه یه نه ده میزاد قسه یه کی خیر ده کات خودا پی پی خو شه به نده که بو خو ی چ گرنگیه کی پی نادا، وه لی قسه که کاریگر ده بی و خودا له پاداشتی دا به هه شتی بو ده نوی، وایش ده بی کابرا قسه یه کی تاوان نامیز ده کا، خودا پی پی ناخو شه به نده که خو ی چ گرنگیه کی پی نادا وه لی خودا له سزای نه و قسه یه دا ده یخاته ناو قولایی دوزه خه وه.

ئەبجار موسولمان هەلەدەنی بۆ ئەوێ بەدەنگی نزم ئاخاوتن
 ئەنجام بدەن و دەفەرموی: ﴿ان الذين يغضون أصواتهم عند رسول الله ،
 اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى ، لهم مغفرة و أجر عظیم﴾
 بێگومان ئەوانەى لەلای پیغەمبەر ﷺ دەنگی خۆیان نزم دەکەنەو و
 بەهێواشی قسەى لەگەڵ دەکەن ریزو حورمەتى پێویستى
 لى دەگرن ، ئەوانە خودا دلى پالڤتە کردون و لەبۆتەى داون بۆ
 تەقوا و خوداپەرستى ..

دلى ئەوانەى کردو بەشوین و کانى عیبادهت و لەخودا ترسى، دل و
 دەروونى مشت و مال کردون، چلك و خلتەى تاوانى تیدا نەهێشتو ،
 ئەوانە بەر بارانى رەحمەت و لیخۆشبوونى خودا کەوتون و پاداشتى
 بەهەشتیان دەدریتى ، ئەمەش ئەوپەرى بەختەوهرییه، خودا لەتاوانیان
 خۆش دەبى، دلیان مشت و مال دەکا بۆ خوداپەرستى ، لەدۆزەخ
 رزگاربان دەبى و بەبەهەشتى بەرین و رازاو شاد دەبن. چونکە
 لەخزمەت پیغەمبەردا دەنگی خۆیان نزم کردۆتەو، بەئەدەبەو
 ئاخاوتنیاں لەگەڵ دا کردو، ریزیان لى ناو، لەخزمەتیدا بەوپەرى
 دلسۆزى جیهادیان کردو .

و هەکوو لەنایه‌تیکی تردا دەفەرموی: ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ﴾ الفتح/ ٩ .

ئیمام ئەحمەد لەموجاهیدەو رىوایەت دەکا دەفەرموی : نامەیه‌ك
 بۆ ئیمامى عومەر نێردرا تیايا نوسرابوو ، ئایا مەبەست لەنایه‌تەكە
 كەسێك حەزى لەتاوان نیه، تاوانیش ناكا، یان حەزى لى یه‌و نایكا؟
 لەو‌ه‌لام دا حەرزەتى عومەر فەرموى ئەوانەى حەزیاں لەتاوانەو لەترسى
 خودا نایكەن.

﴿أولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة وأجر عظیم﴾
 نه مجار پهروه ردگار ره خنه له وانه ده گری که ده هاتن له دووره وه و له ده وه وه
 ماله کانی پیغه مبه ره وه به ده نگی بهرز بانگیان لی ده کردو
 ده یانگوت : نهی موحه مده ! وهره ده وه نهشمان پیته ، ره هنوماپی یان
 ده کا بو شیوه هه لئس و که وتی کی تر و چاوه روان کردنی پیغه مبه ره تاخوی
 ته شریفی له مال ده ده چی.

ده فهرموئ : ﴿ان الذين ینادونك من وراء الحجات أكثهم
 لا یعقلون﴾ ینگومان نه وانهی له دووره وه له ده وه وه ماله کانی
 خیزانه کانت بانگت لی ده که ن زۆربه یان ، واته : هه موویان نه زانن و
 ناداب و وصول نازانن ، نه قام و ته بیات وشک و که لحوئن ریزو ته قدیر
 نازانن ، نه ده ب و ره وشتی بهر زیان تیدا نیه ، هه ست به ئه رکی سه رشانی
 خویمان ناکه ن بهرام بهر به تو ، نازانن که پیویسته به ریزو ته قدیره وه بانگت
 بکه ن و چاوه روانی بکه ن تاخوت له مال دیتته ده وه.

وه کوو گوتراوه مه به ست به (حجات) نه وه هوده و خانوانه ن، که
 خیزانه کانی پیغه مبه ره ﷺ تیدا نیشته چی بوون، پیغه مبه ره ﷺ نو خیزانی
 هه بووه هه ریه که یان خانووی جیای هه بووه ، که بریتی بووه له هوده یه کی
 ساده که هه لاشه که ی به لقی دارخورما گیرابوو ، به سه ر درگاه یه وه
 په رده یه کی ره شی له موو چنراوو ته ندراو هه بوو ، هه لاشی هوده کان وابوون
 به ئاسایی ده ستیان ده گه یشتی ، له نزیک مزگه وتی مه دینه وه بوون .

له سه رده می وه لیدی کوپی (عبدالملك) دا خزانه ناو حه ره می
 مزگه وتسه وه ، خه لک پییان ناخوش بوو گریان و ناره زاییان ده ربیری ،
 سه عیدی کوپی (المسیب) له و رژه دا فهرمووی : من پیم خوش بوو نه م
 هوده و حه ره محانانه ی خیزانه کانی پیغه مبه ره ﷺ له سه ر شیوه ی خویمان

بهی‌لدرانی‌یه وه بۆ شه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌دینه به‌و شیوه زوهدو دنیا نه‌ویسته
په‌روه‌ده بونایه و کهسانی دیکه‌ش که زیاره‌تی مه‌دینه ده‌که‌ن
بیانبینیایه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ چهند دنیا نه‌ویست بووه له‌ج هۆده و
خانویه کدا ژیا‌نی به‌سه‌ر بردووه!

﴿ولو أنهم صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيراً لهم ، والله غفور
رحيم﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه دانیان به‌خۆدا بگرتایه و ئارامیان هه‌بوایه تا تۆ
به‌شیوه‌ی ئاسایی ده‌هاتیه ده‌روه بۆ ناویان نه‌وسا قسه‌و باسی خۆیانیان
له‌گه‌لدا بگردیتایه ، نه‌گه‌ر سه‌بریان بگرتایه تا تۆ به‌شیوه‌ی عاده‌تی
ده‌هاتیه ناویان به‌و شیوه نه‌فامیه جارسیان نه‌گردیتایه خێرو خۆشی
ده‌بوو بۆیان و به‌رژه‌وه‌ندیی دنیاو قیامه‌تیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بوو ، چونکه
نه‌و کاته موراعاتی نه‌ده‌ب و ریزلێنان له‌ پیغه‌مبه‌ریان به‌رچاو ده‌گرت و
نه‌رکی سه‌رشانی خۆیان نه‌نجام ده‌دا ، په‌روه‌ردگار لی‌بوردو و تاوانپۆشه
خاوه‌نی ره‌حم و به‌زه‌یه بۆ به‌نده‌کانی نه‌گه‌ر تۆبه بکه‌ن و جارێکی‌تر
نه‌و هه‌ل‌سوکه‌وته دووباره‌نه‌که‌نه‌وه لی‌یان خۆش ده‌بی.

قازی نه‌بویه‌کر ناسراو به (ابن العربی) ده‌فه‌رموی: ریزگرتن له
پیغه‌مبه‌ر پاش مردنی وه‌کوو ریزگرتنی کاتی ژیا‌نی وایه ، نه‌گه‌ر چویه
زیاره‌تی گۆری پیرۆزی ده‌بی به‌و په‌ری ریزو حورمه‌ته‌وه دیده‌نیه‌که‌ت
نه‌نجام بده‌ی .

له‌کاتی‌کدا فه‌رمووده‌کانی ده‌بیستی ده‌بی به‌و په‌ری نه‌ده‌به‌وه
گوێچکه‌ی بۆ کلۆر بکه‌ی به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ئیه‌مالی نه‌که‌ی و پشتی
تی‌نه‌که‌ی وه‌کوو چۆن له‌حالی ژیا‌نی‌دا نه‌وه پێویست بوو ، چونکه
فه‌رمووده‌ی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کوو قورئان وایه‌و نه‌و ریزه‌ی
ده‌دریتی ، په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموی: ﴿واذا قرئ القرآن فاستمعوا له
وانصتوا﴾ الاعراف/ ۲۰۴ .

وه لیّ نهو دهنگ بهرزکردنه وه نهی لی گراوه، دهنگ بهرزکردنه وه ییکه :
 که شیای گه وره پیاوان نه بیّ و له عادهت دهریچی، دهنگ بهرزکردنه وه
 له خزمهت پیغهمبهردا ﷺ بهمه بهستی ئیهانه و سوکایه‌تی پیکردن نه وه
 کوفره و پیویسته له کاتی بیستنی قورئان و حه‌دیشی پیغهمبهردا ﷺ
 خو‌مان توشی نهو تاوانه گه وره یه نه که یین.

واته: هه‌رکاتی قورئان یان فهرمووده‌کانی پیغهمبهردا ﷺ خویندرانه وه،
 به‌وپه‌ری نه‌ده‌به‌وه گوئیان لی بگرین، دهنگ بهرزکردنه وه له کاتی
 موجدله‌وه ده‌مه‌ده‌می له‌گه‌ل دوزمن دا، هه‌روا نه‌پاندن له کاتی شه‌رو
 جه‌نگدا بۆ وره بهرزکردنه‌وه‌ی جه‌نگاوه‌ران و ترساندن دوزمن، نه‌وه نه‌ی
 لی نه‌کراوه به‌لکو و پیویسته...! نه‌وه‌تا پیغهمبهردا ﷺ له‌غه‌زای حونه‌ین دا
 به‌عه‌بباسی فهرموو: (اصرخ بالناس) هاوار بکه‌ره موسولمانان و ده‌نگ
 هه‌لپه‌ه باره‌ی موجهیده‌کانان به‌رزپیته‌وه و دوزمن بترسی، چونکه
 عه‌بباس زۆر ده‌نگ به‌رزبوو.

ریوایه‌تکراوه به‌یانیه‌ک موسولمانان هه‌رشیان ده‌کریته سه‌ر عه‌بباس
 به‌ده‌نگی به‌رز هاوار ده‌کا (یا صاحباه) سه‌باره‌ت به‌وه ئافره‌ت
 مندالی له‌بارچوه.

لِيَكُوْلِيْنَهُ وَ دَلِيْلًا بُوْن لِه هه‌ر هه‌والِيْكَ كه ده‌بيستري

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
 أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
 وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ

وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
 الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
 فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

دەربارە‌ی نایه‌تی ژماره (٦) زۆر لە موفه‌سیرین گوتویانه ئەم نایه‌ته
 دەرحەق بە (الولید) ی کوری عوقبە نازل بووه .

ئیبینو جەریرۆ ئەحمەد و طەبەرانی و ئیبن ئەببە دنیایا و هی‌ت‌ریش
 لە ئیبینو عەبباس‌ه‌و ری‌وایە‌تیا‌ن کردووه‌ فەرموویه‌تی : ئەم نایه‌ته‌ دەربارە‌ی
 وە‌لیدی کوری عوقبە‌ی کوری ئەببە موعیە‌ط نازل بووه‌، ئە‌وه‌بوو
 پێغه‌مبەر ﷺ ناردی بۆ‌لای ھۆزی (بنی المصطلق) بۆ‌ کۆ‌کردنە‌وێ‌ی زە‌کات
 لە‌نیوان وە‌لیدو ئە‌و ھۆزە‌شدا رق و کینە‌یە‌ک ھە‌بوو ، کە‌ بیستیان وە‌لید
 دە‌چی بۆ‌ لایان ھاتنە‌ پێشوازی و و بە‌رەو پیری ھاتن وە‌لیدیش بە‌وێ‌ی زانی
 ترساو بە‌پێی خۆ‌ی دا گە‌رایە‌وہ .

.. وتی : ئە‌ی پێغه‌مبەر ی خودا ! زە‌کاتە‌ کە‌یان نە‌دامی و ویستیان
 بکۆژن، پێغه‌مبەر ﷺ ویستی غە‌زایان بکا لە‌وکاتە‌دا کە‌ خە‌ریکی
 نامادە‌باشی و کۆ‌کردنە‌وێ‌ی جە‌نگاوە‌ران بوو شاندى (بنی المصطلق)
 گە‌یشتە‌ خزمە‌ت پێغه‌مبەر و تیان : ئە‌ی پێغه‌مبەر ی خودا کە‌ بیستمان
 نوێ‌نە‌ری خۆ‌ت ناردووه‌ بۆ‌لامان ھە‌موومان کۆ‌بووینە‌وہ و ھاتینە
 پێشوازی و ریزی لی‌بگرتن و زە‌کاتە‌ کە‌مانی بە‌دەینى .

پێغه‌مبەر ﷺ گومانى لی‌کردن و قە‌سە‌ کە‌یانى نە‌چووہ دڵە‌وہ .
 فەرمووی : بە‌سە‌ چى‌تر درێژە‌ بە‌مجۆرە‌ قسانە‌ مە‌دە‌ن، بە‌بێ‌ دواخست
 زە‌کاتە‌ کە‌تان بە‌دن، یان پیاوی‌ک دە‌نێرمە‌ سە‌رتان شە‌رتان لە‌گە‌ڵ بکا و

ژن و مناله کانتان بکاته سه‌بایا و مال و سامانتان بکاته ده‌سکه‌وتی
جه‌نگ ، نه‌بجار ده‌ستی موباره‌کی خسته‌سهرشانی نیماسی عه‌لی و
ناماژه‌ی به‌وه‌کرد: که نه‌و ده‌نیرمه‌سهریان نه‌وانیش وتیان: په‌نا به‌خوا له
رق هه‌لسانی عه‌لی و پیغه‌مبه‌ری خودا !!

ریوایه‌تی تره‌یه‌ی ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌کا : که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌زیکی
به‌فرمان‌پره‌وایی خالیدی کوری وه‌لید ناردنه‌سهر ، بو‌نه‌وه‌ی شهریان
له‌گه‌ل بکا که خالید چوه‌سهریان دیتی وا بانگ ده‌دن و خه‌ریکی
خو‌ناماده‌کردن بو‌نوژیو کو‌مه‌ل‌گایه‌کی موسولمانن ، نیتر زه‌کاته‌کیان
ته‌سلیم به‌خالید کردو نه‌و یش هاته‌وه‌ بو‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ .

موفه‌سسیرین کو‌کن له‌سهر نه‌وه‌ که نه‌و که‌سه‌خه‌به‌ره‌که‌ی دایه
پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌لیدی کوری عوقبه‌ بوو ، نایه‌ته‌که‌ ده‌ریاره‌ی نه‌و نازل
بووه ، وه‌لی وه‌کوو ئوصلی ده‌فرموون: (عیبرت به‌عمومی له‌فظه‌ نه‌ک
به‌خصوصی سه‌به‌ب) .

به‌گشتی نایه‌ته‌که‌ داوا ده‌کا موسولمانان ووردبین و به‌راورد‌کار و
خاوه‌ن توژی‌ینه‌وه‌ بن ، که هه‌والیکیان بیست بیخه‌نه‌ به‌ر تیشکی
لیکۆلینه‌وه‌ و سهرنج دان و خیرا پی‌ی باوه‌رپه‌که‌ن، هیچ کاتیکیش پشت
به‌قسه‌ی فاسق نه‌به‌ستن و بریاری له‌سهر گه‌لاله‌ نه‌که‌ن.

په‌یوه‌ندی نه‌م کو‌مه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌هه‌ی پی‌شه‌وه‌ له‌م رووه‌یه‌:

که له‌نایه‌ته‌کانی پێشودا فرمانی به‌موسولمانان کرد ، که ملکه‌چی
فرمانی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا بن ، له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا
به‌نه‌ده‌ب و حیشه‌ت بن و ده‌نگ به‌رزنه‌که‌نه‌وه ، دوا‌ی ئاراسته‌کردنی نه‌م
دوو فرمانه‌ فرمانی پیکردن که پشت به‌قسه‌ی ئاده‌میزادی فاسیق
نه‌به‌ستن و هه‌ر هه‌والیک ده‌بیستن بیخه‌نه‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌و تاوتوی کردن ،

به هه موو قسه یه ك باوه رنه كه ن ، سافیلكه و خوشباوه ر نه بن نه بادا
سافیلكه بیان سه ربكیشی بۆ فیتنه و ئاژاوه له نیتوانیادا .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا
بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ نه ی نه و كه سانه ی ئیماتان
هیناوه به خوداو په یامی پیغه مبه ر ﷺ نه گهر فاسیق و بی و ژدانیک هاته
لاتان و هه والیککی پی راگه یاندن ، یه کسه ر پیی پروا مه که ن، له ناوه رۆکی
هه والکه بکۆلنه وه و نه م دیوو نه و دیوی بکه ن، هه ول بده ن بگه نه
حه قیقه ت و واقع و راستیتان بۆ ده ربکه وی، ده م و ده س له سه ر برپاری
فاسیق و درۆزن برپار ده رمه که ن، تا حه قیقه ت و راستیتان بۆ ده رنه که وی
هه لۆیست و هر مه گرن .

نه وه کوو له هه لۆیست و هر گرتنی به په له و برپاردانی خیرایی و بی
لی و رد بوونه وه زیان به که سانی دیکه بگه یه نن و به ناوه وا خه لکی بی تاوان
توشی چورتم و گیره و کیشه بکه ن، ئیوه ئاگاداری وه زع و حالئ نه وان
نین و به بیستنی هه والئ بی بناغه حوکم ده ربکه ن و بی تاوان توشی زیان
ببی نه و کاته ئیوه له کرده وی خۆتان په شیمان ده بنه وه : خۆزگه
ده خوازن و ده لئین: سه د بریا نه وه مان نه کردایه .

که له نایه ته که دا به تایبه تی ناوی (فاسق) ی هینا هۆیه که ی نه وه یه
(فاسق) جیگای گومانه بایه خ به هه والئ نادری، هه روه ها بۆ نه وه شه شک
و گومان نه که ویته ناو کۆمه لی موسولمانانه وه، هه رچی ده لئین وهر نه گیرئ
بی ئیقه یی و بی متمانه یی له ناویاندا بلاویته وه .

ئه صل و حه قیقه ت له نیتو نه فراده کانی کۆمه لگای موسولمانان دا
نه وه یه نه فراده کانی جیگای متمانه بن و هه والیان برپا پی کرار و
راستگۆین، فاسق جیگای گومانه و به بی لی و رد بوونه وه هه والئ
لی وهر ناگیرئ و برپا به قسه ی ناگری، بۆیه پیویسته کار به ده ستانی

موسولمانان به تاییه تی و موسولمانان به گشتی هه والی بیسترا و له فاسیق بجه نه بهر توژیینه وه و سه رنجدان و خیرا برپاری له سه ر ده رنه که ن! نه وه کوو توشی هه له و تاوان بین و به نه زانی زیان به که سانی تر بگه یه نن و دوایی په شیمان بینه وه!!

نایه ته که به لگه یه له سه ر نه وه که خه به ری تاک (خبر الواحد) نه گهر عادل بی به لگه یه و متمانه ی پی ده کری . شایه تی فاسق و ه رناگیری . به شیوه یه کی گشتی نایه ته که داوای لیکنۆینه وه و وردبوونه وه له هه والی فاسیق ده کا؛ وه لی هه والی ئاده میزادی خوداناسی عادل و ه ده گیری و برپاری پی ده کری نه مه یه نه صل و بنه مای قاعیده ی کۆمه لگای ئیسلامی، برپا کردن به قسه ی پیاوچاک و عادل به شیکه له مه نه هج و پرۆگرامی (تثبت) و دلتیابوون، چونکه قسه ی عادل یه کیکه له سه رچاوه ی نه و مه نه هجه ئیسلامیه!

وه کوو له وه پیش روغان کرده وه نایه ته که ده رباره ی وه لیدی کوپی عوقبه نازل بووه . نه وه بوو پیغه مبه ر ﷺ ناوبراوی نارد بو نه وه ی زه کات له (بنی المصطلق) و ه برگری، به لام کاره که ی نه نجام نه داو زوو گه رایه وه بۆلای پیغه مبه ر و وتی: زه کاتیان نه دامی نه ک هه رنه وه نه ده به لکوو نه وان له ناین پاشگه زبوونه وه، خو یان ئاماده کردوه بو هیرش کردن و شه رکردن ، پیغه مبه ر ﷺ خالیدی کوپی وه لیدی نارد ه سه ریان و فره مانی پیکرد که به باشی له حال و وه زعیان وردیته وه وه بزانی ناخۆ هه لۆیستیان چۆنه و چی یه ؟ نه مجار هه لۆیست و ه برگری.

خالید به خو ی و له شکره که یه وه به شه و لی یانه نزیک بوونه وه و چاودێرو جاسوسی نارد بو ناویان، هاتنه وه هه والیان پی دا: که نه وه هۆزه موسولمانن و بانگ ده ده ن و نوێژ ده که ن، که روژ بووه وه خالید هاته ناویان و بو ی ده رکه وت هه لئس و که وتیان پیچه وانیه ی نساوه رۆکی

هه واله که ی وه لیدی کوری عوقبه یه، جا خالید گه رایه وه بۆلای پیغه مبه ر ﷺ و واقعی حالی گیرایه وه ئیتر ئه م نایه ته هاته خواری، جا له وه ودوا پیغه مبه ر ﷺ ده یه رموو: (التثبت من الله و العجلة من الشيطان) لیکنۆلینه وه هه و لدان بۆ راستی له خودا وه یه وه په له کردن له شه یتانه وه یه .

واپی ده چی هه ندی له موسو لمانان به بیستنی هه والی یه که مجار له وه لیدی کوری عوقبه وه خوینیان گه رم بووه و یستویانه به زوویی هیرش بکریته سه ر هۆزی (بنی المصطلق) و تۆله یان لی بستیندری، زۆر ته نگه تاو بوون به نه دانی زه کات و رقیان له وه هۆزه هه لساوه، ئیتر ئه و نایه ته ی دوا یی هاته وه ته خواری بۆ ئه وه ی راستیه کی گه وره وه مه زنیان بیر بخاته وه ، نیعمه تیکی گه وره ی په روه رد گاریان بۆ روون بکاته وه .

ده فه رموی: ﴿واعلموا ان فیکم رسول الله لو یطیعکم فی کثیر من الامر لعنتم﴾ بزانی: ئیوه پیغه مبه ری خوداتان له ناودایه، ریزی لی بگرن پابه ندی فه رمان و جله و گیریه کانی بن ، بیگومان ئه و باش ده زانی به رژه وه ندی ئیوه له چی دایه ، قسه ی پرپوچ مه که ن و به بی لیکنۆلینه وه تویژینه وه ده م و ده ست بریار به سه ر که سدا مه ده ن ، چاوه پروان بن ئاخۆ پیغه مبه ر چیتان پی ده لی وچ ری شوینیکتان بۆ داده نی ..

بیگومان پیغه مبه ر ئه گه ر بیته به گوئی ئیوه بکا له زۆر له و شتانه ی خه به ری ده ده نی و ئه و رایانه ی بۆی ده رده برن له ئاکامدا تووشی ناخۆشی و ته نگ و چه له مه ده بن ، ده که ونه ناو تاوان و هیلاکه ته وه ، وه لی ئه و زاته پیغه مبه ری خودایه و له خۆیه وه قسه ناکا و هه لویست وه رناگری، هه رچی ده یکا به گویره ی نیگا و سروشه .

بۆيە پېش دەرکەوتنى حەقىقەت بەگۈيى ئىۋە ناکا و پەلەناكات
لەۋەرگرتنى ھەلۋىست و بىلىۋوردىۋونەۋە لەھەۋالى پىگەىشتو برىار
نادا. كەۋابى چاك وايە بۆ ئىۋەى موسولمان و خوداپەرست گۈپرايەلى
فەرمانى خودا و پىغەمبەرى خودا بن، ملکہ چى قەزاو قەدەرى خودا بن!
پېشنيارو ئىقتراحاتى بۆ نەكەن!

ئەجار سەرنجى موسولمانان رادەكىشى بۆ لای نىعمەتى ئيمان و
دەفەرموى: ﴿ولكن حبب اليكم الإيمان و زينہ في قلوبكم و کرہ
اليكم الکفر و الفسوق و العصيان أولئك هم الراشدون﴾ واتە: بەلام
خودا ئيمانى لەدلى برىکتان دا خۆشەويست کردوۋە و جوانى کردوۋە،
بۆيە بەبيستنى ھەۋالەكە ۋەلىدى كۈپى عوقبە ۋەۋالى تر پەلەناكەن
لەبرىاردان و ھەلۋىستى نامەسئولانە ۋەرناگرن و تۆمەتى خراپ پال
كەسانى دىكە نادەن، چونكە خودا ئيمان و باۋەرى لەھەموو شتىك
لەلا خۆشەويست تر کردوۋن و لەدلتاندا جيگىرى کردوۋە و
رىشەى داکوتاو، كوفرو فيسق و بىدىنى لەلا دزىۋکردون و بەھىچ جۆرىك
سەرىپچى فەرمانى خودا و پىغەمبەرى خودا ناکەن و سنوور
شكىنى ئەنجام نادەن. ئەمەش ھەموۋى:

﴿فضلاً من الله و نعمة، و الله عليم حكيم﴾ فەضل و نىعمەتى
خودايە بۆ ئىۋە بەمەحضى بەزەيى و رەجمەتى خۆى ئيمانى لەلا
خۆشەويست کردون و بىدىنى لەلا دزىۋکردون. خودا زانا و
ئاگادارە بەھەموو روداۋىكى رابووردوۋ داهاتوۋدا ھىچى لىگوم نابى،
زاناۋ دانايە لەبەرىتۋەردنى كارەكانى دا، ھەرچى دەيلى و دەيكا لە دانايى
خۆيەۋە سەرھەلەدا و ھىكمەتى تىدايە، تەشريع و تەقدىرى پەرە
لەھىكمەت !!

هەولدان بۆ نەهیشتنی ئاژاوە و ناوخۆ و حوکمی یاسی بوان

وَإِنْ طَائِفَتَانِ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا
عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفَقِّلُوا لَهُمَا نَصِيحَةً تَقِيَهُ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

ئەم دوو ئایەتە قاعیدەیەکی گشتی و کۆمەڵایەتیان لەخۆگرتووە بۆ
پاراستنی کۆمەڵگای ئیسلامیی لەپەرچان و پەرتەواژەبوون و بەرپابوونی
ئاژاوە لەنێوان تاکەکانیدا، ئاویێنەییەکی بالانومایە، بۆ چەسپاندنی
حەق و عەدالەت و رێکخستنی کۆمەڵگا و لەئاکامدا گەڕانەوێ بۆ
تەقواکاری و لەخوداترسان و چاوەڕوانی رەحمەت و بەرەکەتی!!

دەرباری سەبەب نزولی ئایەتی نۆیەم پێنج هۆکاری جیا جیا
ریوایەت کراون، هەر ریوایەتە روداوێک بۆ سەبەب نزولە کە دیاری
دەکا، وێدەچی روداوێکەکان رویان دابی و ئایەتە کە دەربارەی هەموویان
نازل بوو بۆ، وێدەچی روداوێکیان سەبەب نزولی ئایەتە کە
بۆ و ئەوانی تر وەگەڵ خرابن تێکراو مۆتەشاییە بن، یەکیەک لەو
روداوانەی کراوەتە .

سه به ب نزولی نایه تی نۆیم نهو ریوایه ته یه که نه همه دو بوخاری و موسلیم و ثیبنو جهریر و هی تریش له نه نه سی کو پری مالی که وه ریوایه تیان کردوه:

ده فهرموی: عهرزی پیغه مبه ر ﷺ کرا نهی پیغه مبه ری خودا! خۆزگه سهردانی (عه بدوللای کو پری نوبه ی) یت بکردایه، پیغه مبه ر ﷺ به سواری گویدر یۆتیک که وته پری بۆلای و موسولمانان شوینی که وتن..

ده ور به ری مالی عه بدوللای زهویه کی به رده لان و پیس و پۆخه ل بوو ، گویدر یۆه که ی میزی کرد ، عه بدوللای وتی: لیم دوور بکه ونه وه سویندم وایی بۆگه نی میزه که ی ته و او تیکی دام ، عه بدوللای کو پری ره واحة وتی: سویندم به خوا میزی گویدر یۆه که ی پیغه مبه ر ﷺ بۆنی له بۆنی تۆ خوشتره ، پیاویکی خزمی (عه بدوللای کو پری نوبه ی) تور به بوو پشتگیری (عه بدوللای کو پری نوبه ی) کرد ، که سانی دیکه ش لایه نی (عه بدوللای کو پری ره واحة) یان گرت و پیک هه لپیرژان و به لقه دارخورما و کۆله مسته و نه عل به ربونه یه کتری ، نیتر نایه تی ﴿وان طائفان من المؤمنین اقتتلوا....﴾ نازل بوو .

په یوه ندی نه م کۆمه له نایه ته به هس پیشه وه له م ره وه یه :

له وه پیش په ره ردگار موسولمانانی ترساند له وه ی هه والی بیستراو له فاسیق وه ربگرن . بی لیکۆلینه وه (تثبت) پیی هه ل بجه له تین . نه مجار لیتره دا ناکامی پروا کردن به قسه ی بیدین و فاسیق رون ده کاته وه که زۆر جار پروا کردن به هه والی فاسیق سه رده کی شسی بۆ به ربابوونی کی شه و شه پرو ناکۆکی نا له م کاتانه دا که شه پرو دوو به ره کی په یدا ده بی.

په ره ردگار داوا له کار به ده ست و ده ست پۆشتری موسولمانان ده کا: که نه صیحه ت و نامۆژگاری هه ردوو لایه ن بکه ن و هه ول بده ن به ناشتی نازاوه که بکوژینه وه ، نه هیلن ته شه نه بکا ، خۆ نه گه ر لایه نیکیان ملی

نه داو سوور بوو له سهر شهرو نیزاع شهوه به یاخی و سته مکار ده ژمیردری و پیویسته موسولمانان دژی بوستن و شه پری له گه لدا بکه ن و ریشه ی شه رخوازان له بیخ ده ریئن ... ده فهرموی:

﴿وان طائفتان من المؤمنین اقتلوا فأصلحوا بینهما﴾ ههرکاتی دوو لایه نی موسولمان به شه رهاتن و دژ به یه ک وهستان پیویسته له سهر کاربه ده ست و پیاو ماقول و بهرپرسی موسولمانان خیرا بچن به پیر کیشه که وه و هه ول بده ن به نه صیحه ت و ناموژگاری شه ر و نیزاعه که دا برکیئننه وه ، هۆکاری بهرپابوونی دژایه تیه که قه لاچۆ بکه ن و شک و گومان له دلی هه ردوولا ده ربهاوین !..

کۆمه لتیکی زۆر له زانایانی نیسلام شه م نایه ته یان کردۆته به لگه له سهر شه وه که کردنی تاوانی گه وره نابیتته هۆی کافرپوون و موسولمان تاوانی گه وره شی لی ږووبدا ههر له جوغزی موسولمانیتتی دا ده مینیتته وه و ناچیتته که مپی کوفره وه موخته زیله و خه واریج ده بیژن که سیک تاوانی گه وره بکا کافر ده بی و له قیامه ت دا بۆ هه تا هه تایه دۆزه خیه !!

له صه حیجی بوخاری دا هه اتوه شه بویه کره ریوایه تی ده کا یه ژئ: روژئ پیغه مبه ر ﷺ له سهر دوانگه وتاری ده دا و هه سه نی کچه زایشی له په نایه وه بوو ، له کاتی وتاردانه که دا که میک رووی ده کرده هه سه ن و چه لیک رووی ده کرده خه لکه که و ده یفه رموو: (شه م کورپه یه م ئاغرو ریزداره هومیدم پییه تی ناوژی دوو تاقمی موسولمان بکا و ئاژاوه ی نیوانیان بکوژیتیتته وه) شه وه بو دوا شه شه ره خویناوییه ی چه ندین ساله ی نیوان موسولمانان : که له ئاکامدا ئیمامی حسینی تیدا شه هید بوو ئیمامی هه سه ن توانی شه و ئاگره بکوژیتیتته وه و کوتابی به کوشت و کوشتار به یندرئ .

نایه ته که به ناشکرا وه صفی ئیمان بو هه ردوو لایه نه که ده هیلتیه وه ، هه رچه نده ئیحتیمالی نه وه هه یه لایه کیان یان هه ردوو لایان ته جاوز کارو سنوور شکین بن و تاوانی گه روره نه نجام بدهن !

﴿فَإِنْ بَغَتْ أَحَدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِئَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ نه گه ر لایه کیان وازی نه هیئا و هه ر سوور بوو له سه ر یاخی بوون و ته جاوز کاری خوی و ده ستریزی ده کرده سه ر هیئو لایه نه که ی تر ، نه وه به هه مو هیئو توانا تانه وه دژی لایه نی یاخی بوو ، ده ستریزی کار بوه ستن و شه ری له گه ل بکه ن تا مل ده دا و پابه ندی یاسای خودا ده بی و ناشتی قه بول ده کا ، موسولمانان هه قه له م جو ره کاتانه دا هه لویستیان هه بی و نه هیلن ناگری شه رو فیتنه هه ل به ایسی به لکوو ده بی هه ول بدهن دیار ده ی شه رو هه را نه هیلن و پیشه ی فیتنه له بیخ ده ریئن ، جا نه گه ر به بی به کار هیئانی چه ک مه به سه ته که هاته دی ، نه وه باشه نه گینا چه ک و هه مو هیئو توانایه کی ده سه به ر بوو وه کار ده خه ن .

جا ﴿فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهَا بِالْعَدْلِ وَ أَقْسَطُوا إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ﴾ نه گه ر لایه نی یاخی بوو وازی له شه ره نگیزی هیئا و ملی دا بو ناشتی و رازی بوو به شه ریعه تی خودا ، نه وه ئیوه موسولمان صولحی نیوانیان بکه ن و به عه داله ت ریکیان بجه نه وه ، بیگومان خودا هه میشه عه داله تکاری خو ش ده وین و ریزی عه داله تکاران لای خودا زور و بی شه ره .

ئیبنو نه بی حاته م و نه سائی له عه بدوللای کوری عه مره وه ریوایه تیان کردوو ده فه رموی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (ان المقسطین فی الدنیا علی منابر من لؤلؤ بین یدی الرحمن عز و جل بما أقسطوا فی الدنیا) عه داله تکاران له دونیادا پادا شتی گه وره یان ده دریتی ده خرینه سه ر

مینبه‌ری لولئو له ژیر ره‌جه‌تی خودادا ده‌گوزهرینن له‌پاداشتی نه‌و
عه‌داله‌تکاریه‌ی له‌دونیا‌دا نه‌نجامیان داوه.

موسلیم و نه‌سائی له‌عه‌بدوللای کورپی عه‌مره‌وه به‌م ده‌قه‌ نه‌م
فه‌رمووده‌یان ریوایه‌ت کردووه، ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی:
(المقسطون عند الله تعالى يوم القيامة على منابر من نور على يمين العرش
الذين يعدلون في حكمهم و أهاليهم و ماؤلوا).

نه‌ج‌ار به‌شوین نه‌و فه‌رمان و ته‌وجیه‌اته‌ی پیشوودا حه‌قیقه‌ت و
راستی‌یه‌ک ده‌خاته‌ روو، سه‌رنجی موسولمانان بو‌ په‌یوه‌ندی و براییه‌تی و
خۆشه‌ویستی نیوان موسولمان راده‌کیشی و ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ، وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَرْحَمُونَ﴾ موسولمانان برای نایینی به‌کترن، په‌یوه‌ندی نایین به‌یه‌کیه‌وه
به‌ستوون و کوی کردوونه‌ته‌وه، که‌واته‌ صولحی نیوان براکانتان بکه‌ن و
ریکیان بخه‌نه‌وه، له‌هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکیشان دا ته‌قوای خودا بکه‌ن و
لایه‌نی ره‌زامه‌ندی خوداتان له‌یاد بی، پابه‌ندی هه‌ق و عه‌داله‌ت بن
ناوېژی کردن و نیوان کردنتان عه‌داله‌تکارانه‌ بی، مافی هیچ لایه‌نیک بو
لایه‌نه‌که‌ی تر پیشیل مه‌که‌ن، پابه‌ندی فه‌رمان و جلوه‌ گیریه‌کانی خودا بن
بو‌ نه‌وه‌ی ره‌ه‌متان پی‌ بکری.

فه‌رمووده‌ی زور له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ریوایه‌ت کراون جه‌خت له‌سه‌ر براییه‌تی
نایینی ده‌که‌نه‌وه و نه‌و په‌یوه‌ندی به‌رزو پیرۆز ده‌رخینن و په‌یوه‌ندی به‌که‌ه
تونددو تۆلتر ده‌که‌ن، له‌فه‌رمووده‌ی صه‌حیح دا هاتووه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ
فه‌رموویه‌تی: (المسلم أخو المسلم لا يظلمه و لا يسلمه) موسولمان برای
موسولمانه‌ زولمی لی‌ناکا و پشتگیری ده‌کاوا ناهیللی دوزمن زیانی
پی‌بگه‌یه‌نی.

یان ده‌فهرموی: (والله في عون العبد ما دام العبد في عون أخيه) پەروردگار پشتگیری به‌نده‌ی خوی ده‌کا به‌مرجی ئەو به‌نده‌یه یارمه‌تی برای موسولمانی خوی بدا.

هه‌روه‌ها له‌حه‌دیثی سه‌حیح دا هاتوو ده‌فهرموی: (مثل المؤمنین في توادهم و تراحمهم و تعاطفهم كمثل الجسد الواحد اذا شتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر و الحمى) غوونه‌ی موسولمان له‌یه‌کتر خوشیستندا و له‌به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌یان دا به‌یه‌کتری له‌په‌یه‌وه‌ندی و هه‌ماهه‌نگی و به‌هانا هاتنی به‌کتریه‌وه‌ه‌کوو جه‌سته‌یه‌ک وان هه‌رکاتی‌ک ئەندامی‌کی ئەو جه‌سته‌یه‌ تووشی ئازاری‌ک بوو هه‌موو جه‌سته‌که ئیشی پی ده‌گاو خه‌وی لی ناکه‌وی و هه‌ماهه‌نگی ئەو ئەندامه به‌ئه‌و ئازاره ده‌که‌ن!

یان ده‌فهرموی: (المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا) موسولمان بۆ موسولمان وه‌کو چینی دیوار وه‌هایه هه‌ندی‌کی هه‌ندی‌کی تری پته‌و ده‌کا.

داب و نه‌ریتی موسولمان له‌گه‌ل موسولمان و له‌گه‌ل خه‌لکی تردا

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ
عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نَسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾
يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ

وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَى اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

دهریاره ی ژماره نایه تی یانزه (الضحاک) ده لئی سه بارهت به شاندى
به نى ته میم نازل بووه، نه وانى له باسى سه بهب نزولى نایه تی یه که مى
سوره ته که دا باسیان هاتووه، نه و بووه نه و شانده گالته یان به صه حابه
هه ژاره کانى وه کوو عه مار و خه بیاب و ئیبنو فوهه یره و بیلال و صوه یب و
سه لمانى فارسى و سالم سازاد کراوى نه بو حوزه یفه... هتد ده کرد که
بینیان روت و ره جال و شرو شول و چلکنن گالته یان پی هاتن!

هه ندیکى تر ده لئین: سه بهب نزولى نه م نایه ته نه و یه عیkre مه ی کورى
نه بوجه هل ئیمانى هینا و هاته ناوشارى مه دینه، که موسولمانه کان
عیkre مه یان بینى وتیان نه وه کورى فیرعه ونى نه م ئومه ته یه، نه ویش لای
پیغه مبه رﷺ شوای حالئى خوی کردو نه م نایه ته نازل بوو،

هه ندی له موفه سسیرین هوکارى تر بو سه بهب نزوله که ده ستنیشان
ده که ن! به هه ر حال پی ده چى هوکارى نازل بوونى نایه ته که زیاتر
له هوکارىک بى یان چه ند هوکارىک بى. هه رچونیک بى عیبرهت
به گشتگیرى له فظه که یه نه ک تایبه ته ندی نازل بوونه که ی.

دەرباری نایه تی ﴿وَلَا نَسَاءَ مِنْ نَسَاءٍ﴾ ئیبنوعه بباس دەفه رموی: (صفیه) ی کچی حوییه کوری ئە خطەب هاته خزمەت پیغه مبهرو وتی: ئە ی پیغه مبهری خودا! ئافەرته کان قەشە ریم پی دە کەن، دە لێن: ئە ی جوله کە ی کچی جوله کە! پیغه مبهر ﷺ فەر موی: بۆ پێیانت نەوت: باو کم هارونەو مامم موسایەو میتر دە کم (محمد) ه ئیتر ئەو نایه ته نازل بوو.

دەرباره ی نایه تی: ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ئە بوجوبه یری کوری (الضحاک) یه ژێ پیاوی واهه بوو دوو ناو سی ناوی هه بوو، که به هندی ناو بانگیان ده کرد دلگران ده بوو ئیتر ئەم نایه ته لهو باره وه نازل بوو.

حاکم و هی تریش له باره ی هه دیشی ئە بوجوبه یره وه ده لێ: له سه رده می نه زانی دا بانگ لی کردن به له قەب و نازناو باو بوون پیغه مبهر ﷺ به شیوه ی نازناو بانگی له پیاوی کرد، عه رزی پیغه مبهر ﷺ کرا: کە ئەو پیاوه له وانه یه بانگ لی کردنی بهو نازناوه له لا ناخۆش بی ئیتر نایه تی: ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ نازل بوو.

دەرباره ی نایه تی ﴿وَلَا يَغْتَابَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ ئیبنولونزیر له ئیبنوجهریره وه نه قل ده کا ده لێ: وایته ده چی و واده گوته ری که ئەو نایه ته دەرباره ی سه لمانی فارسی نازل بوو، نانی خوارد و راکشا ویستی بنوی پیاوی لاسایی خواردن و راکشانه کە ی کرده وه ئیتر ئەو نایه ته نازل بوو.

دەرباره ی نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ ئیبنو ئەبی حاتم له کوری ئەبو موله یکه وه ریوایه ت ده کا: ده لێ: که شاری مه که که رزگار کرا بیلال چووه سه ربانی که عبه و بانگی دا، هه ندی که س وتیان: ئەو کۆیله ره شه پیسه چووه ته سه ربانی که عبه و بانگ ده لێ؟! هه ندیکی تر وتیان: ئە گەر خودا رقی لی ی هه لسی ده ی کاته

شتیکی تر یان وتیان : ئەگەر خودا شتیکی بوی دەیگۆڕی ئیتر ئایەتی : ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ انا خلقناكم من ذكر و أنثى﴾ نازل بوو .

پەيوەندى ئەم کۆمەڵە ئایەتە بەهەس پێشەوه لەم روووهیه :

لەو پێش پەرەردگار ئەوێ روونکردووە کە پێویستە موسولمان چ هەلسو کەوتیکی هەبێ بەرامبەر بە خودا و بە پیغەمبەر ﷺ هەروەها بەرامبەر ئەوانەى دوژمن و بەرھەڵستکارانى خودا و پیغەمبەرى خودان!

ئەجار لەم کۆمەڵە ئایەتەدا ئەو روون دەکاتەوێ کە موسولمان پێویستە چۆن بێ لە گەڵ موسولمانان بەتایبەتی و غەیری موسولمانان بەگشتی جەلەوگیری لەموسولمانان دەکا کە قەشەری و سوکایەتی بەیەکتری نەکەن، و تانەو تەشەر لەیەکتری نەدەن و ناوانتۆرەى ناشیرین لە یەکتری نەنێن، جاسوسی بەسەر یەکترەو نەکەن ، واز لەفیتنەیی و غەیبەت بینن، بەنژاد و بنەمالەو بنەچە نەنازن تەرازوی بەرزو نزمی ، سەنگی مەحەکی چاکی و خراپی تەقوايە، کى زیاتر خوداپەرست بى و لەخودا بترسى ئەو ریزدارە ، گەرەبى ریزداریى بەلەخودا ترسان دەستەبەر دەبى دەفەرموى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ ئەى ئەو کەسانەى بپرواتان بەتاک و تەنھایی خودا و راستی پیغەمبەریتى موحەممەد هیناوەو خۆتان بەشۆنکەوتوو پەيامى دەزانن، باهیچ گەل و نەتەوێەك هیچ دەستەو تاقمیک گالتە بەدەستەو تاقمى تر نەکا، چونکە لەوانەى گالتەپیکراو لەگالتەکار چاکتر بى و لای خودا ریزی زیاتر بى، وێدەچى ئەو کەسەى گالتەى پىدەکری لای خودا خۆشەویستەر بى لەو کەسەى گالتەکە دەکا .

پێغه مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمووده‌یه‌ کدا ئه‌بوهوره‌یه‌ره‌ ربه‌ی‌یه‌تی کردووه‌ ده‌فه‌رموی: (رب اشعث اغبر ذي طمرين تنبوا عنه اعين الناس، لو اقسام على الله لأبزة) رواه الحاكم ، واته: زۆر كه‌س هه‌یه‌ ته‌پ و تۆزاوی و چلكن و شپۆ شۆل خه‌لكی بێزی لی ده‌كاته‌وه‌، به‌لام لای خودا هێنده‌ خۆشه‌ویسته‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر شتیك داوا له‌خودا بكات بۆی جی‌به‌جی ده‌كات.

ئیمامی موسلیم ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی به‌م جوۆره‌ ربه‌ی‌یه‌ت کردووه‌ (رب اشعث اغبر مدفوع بالأبواب لو اقسام على الله لأبزة) زۆر ته‌پ و تۆزاوی و چلكن له‌به‌رده‌رگایان پالیا‌ن پێوه‌ ده‌نن ، خه‌لكی به‌هیچیان نازانوه‌لی لای خودا رێزدارن وه‌هه‌رچی داوا له‌خودا بکه‌ن بۆیان ده‌سته‌به‌ر ده‌کا . ئه‌جار چۆن جله‌وگێری له‌پیاوان کرد له‌وه‌ی گالته‌ به‌یه‌کتری بکه‌ن ، به‌هه‌مان ئوسلوب و شیوه‌ دوا‌به‌دوای جله‌وگێری له‌وان جله‌وگێری له‌ئافره‌تان کردو فه‌رموی:

﴿ولا نساء من نساء عسى أن يكن خيراً منهن﴾ باهیچ ئافره‌تیك گالته‌ به‌هیچ ئافره‌تیکی تر نه‌کا، چونكه‌ له‌وانه‌یه‌ گالته‌پێکراو له‌گالته‌که‌ر چاکتر بێ، زۆر جار ئه‌و ئافره‌تانه‌ی گالته‌ به‌ئافره‌تانی تر ده‌که‌ن و پێیان پێ‌ده‌که‌ن و خۆیان به‌چاک و بێ‌عه‌یب ده‌زانن ئه‌وان خۆیان عه‌یبدارو له‌که‌که‌دارن و گالته‌پێکراوه‌کان له‌وان باشت‌رن.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌گه‌ر ئافره‌تیش گالته‌ به‌پیاوان بکه‌ن یان پیاو گالته‌ به‌ئافره‌ت بکه‌ن هه‌ر هه‌رامه‌و هه‌مان حوکمی ئایه‌ته‌که‌ ده‌یانگرێته‌وه‌ . پێویسته‌ ئاده‌میزاد زۆر ئاگاداری ئه‌وه‌بێ به‌گالته‌کردن به‌که‌سانی تر کۆ‌پو مه‌جلیس نه‌پازینێته‌وه‌، خۆی له‌م تاوانه‌ پیا‌ریزی و پا‌به‌ندی ئه‌و

تەو جیهاتە قورئانییە بێ، کەبنەمایەکی سەرەکیە و فاکتەرێکی گرنگە بۆ قەڵاچۆکردنی حیقەدو کینە.

﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ تانە و تەشەر لەکەسی دیکە مەدەن، عەیب و عار لەیەکتری مەگرن، چونکە ئادەمیزاد هەموو بۆ یەکترن لەباوک و دایکێک کەوتونەو، کەسێک تانەو تەشەر لەبۆی موسوڵمانی بدا وەکوو ئەو وایە تانە لەخودی خۆی بدا، خەڵکی عەبیدار بکا خۆی عەبیدار دەکا، موسوڵمانان وەکوو ئەندامی جەستەیک وان هەر ئەندامێک ئازاری هەبوو ئەوانی تر هاوبەشی ئازارە کە دەکەن و لەگەڵی دا شەو بەخەبەرن، بۆیە قورئان تانەدانی لەکەسانی دیکە بەتانەدان لەخودی کابرای تانەدەر حسیب کردووە.

﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ئەی موسوڵمانان! نەکەن نازناوی سووک و ناشیرین لەیەکتری بنێن، هەر نازناو لەقەبێک کابرا پێی ناخۆش بێ نابی بەو بانگی لی بکە، ئەمەش تاوانێکی گەورەییەو بۆلایبوونەوی لەناو کۆمەڵدا دەبیته هۆکاری دوژمنایەتی و رق و کینە لەیەکتری بون و لێک هەڵوەشانندی بۆیەتی و نەمانی خۆشەویستی.

وەلی ئەگەر کابرا بەو لەقەبە ناشیرینە مەشهور بوو پێشی ناخۆش نەبوو بەو بانگی لی بکری بەلایەو ئاسایی بوو ئەو قەیناکا، بۆ نمونە موفەسسیریکی قورئان کورد بوو ناوی (یوسف الأضم) ه یوسف کەرە. ئەو لەقەبە بۆ خۆی هەڵبژاردووە بەو بانگی لی گراوە بەلایەو ئاسایی بوو، نازناو لەقەبی جوان و مەدح نامێز نەهی ئایەتە کە نایگریتهو، بانگ کردن بەو جوړە نازناو پەسەندەو لەناو موسوڵمانان دا لەکۆن و نوێ دا باو بوو و باوە.

﴿بئس الاسم الفسوق بعد الإيمان﴾ به راستی دواى ئیمانیهتان و موسولمان بوون ناشیرینه ئیوه به نازناوى ناشیرین بانگی یه کتر بکهن و له قه بى ناخوش له یه کتری بنین ، نه وه فیسق و تاوانه خوتانی لی پاریزن .
﴿ومن لم يتب فأولئك هم الظالمون﴾ که سیك واز له و تاوانانه نه هیئى و توبه نه کا نه وه پیږی سته مکارانه و عه زابى دوزه خى بو خوی ده سته بهر کردوه . چونکه بهرده وام بوون له سهر تاوان ده بیته هوی کافر بوون !

﴿يا أيها الذين آمنوا اجتنبوا كثيراً من الظن إن بعض الظن إثم﴾
ئهی نه وانهی ئیمانتان به تاك و تهنهایی خودا هیئاوه شوین په یامی ئیسلام که وتوون و محمد ﷺ به پیغه مبهه ده زانن ، خوتان له زور شك و گومان پاریزن ، له خوتانه وه به بى به لگهی به هیژ گومانی خراب به موسولمانان مبهه ، وه لی گومانی خراب بردن به کهسانی خراب و ره وشت ناشیرین دروسته بو نه وه ی خوی لی پاریزی ، به لام نابى له سهر نه و گومانه قسه ی ناراست هه لچنی و غه بیته و بوختان نه نجام بدا ، چونکه هه ندی له گومان تاوانه و له که دار کردنی موسولمانه و ده بیته هوی لی په نجانى په روه ردگار .

ئیبینوماجه له عه بدولای کوری عومه ره وه ریوايه ده کا ده فه رموی :
پیغه مبهه رم بینى ته وافی مالی خودای ده کردوه ده یفه رموو : (ما أطيبك و أطيب ريحك، وما أعظمك و أعظم حرمتك و الذي نفس محمد بيده لحرمة المؤمن أعظم عند الله تعالى حرمة منك ، ماله و دمه ، وان يظن به الا خيراً).

ئیمامی مالیک و بوخاری و موسلیم و ئه بوداود له نه بو هورهیره وه ریوايه ده کهن ده فه رموی . په روه ردگار ﷺ فه رموی : (ایاکم و الظن فإن الظن يذهب الحديث، ولا تجسسوا ، ولا تحسسوا، ولا تنافسوا ، ولا تحاسدوا،

ولاتباغضوا، وكونوا عباد الله اخوانا) خۆتان پىارىزن لە گومان، بىگومان گومان بردنى خراپ بە موسولمان درۆتەين درۆيە تاوانىكى گەورەيە.

﴿ولا تجسسوا﴾ جاسوسى بەسەر يەكتەرەو مەكەن ولەعەيب و عارى يەكتەرى مەكۆلنەو، هەول مەدەن نەيتنى و كەم و كۆپى براكانتان بىخەنەرەو، گۆيتان هەلمەخەن بۆگفتوگۆ كەسانى دىكە كە پىيان ناخۆشە گۆيان لى بگرن، هەرەو هەلەكون و كە لەبەرەو مەرەواننە ناو مالى خەلك .

ئەبۇداود و هى تەريش لەئەبۇبەرزەي ئەسلەمىيەو رىوايەتيان كەردووە دەلى: پىغەمبەر ﷺ وتارى بۆ خۆيتەدين و فەرموى: ئەي ئەو كەسانەي بەقسە موسولمان و ئيمان و تەقوا بەتەواوەتى نەچۆتە ناو دلتانەو، لىكۆلنەو لەعەيب و كەم و كۆرتى خەلكى مەكەن، چونكە هەر كەسى لەعەيب و عارى خەلكى بكۆلنەو خودا لەناو مالى خۆي دا رىسواي دەكا.

طەبەرانى لەحارثەي كۆپى (النعمان) رىوايەت دەكا كە دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموى: سى شت ئەزمەو نوشوستين بۆ ئومەتەكەم: رەشبينى و حەسودى و گومانى خراپ، يەكەك لەهاوەلان وتى: ئەي پىغەمبەرى خوا! چ شتەك قەلاچۆي ئەو رەوشتە ناشيرىنانە دەكا؟ پىغەمبەر ﷺ فەرموى: ئەگەر حەسوديت برد تەوبەو ئىستىغفار بكە، ئەگەر گومانى خراپت برد شوينى مەكەو مەچۆرە بنج و بناوانى بەلكو پاشگۆي بىخە، ئەگەر لەكەردنى شتەكدا رەش بىن بووى گۆي پىمەدە بەلكو بویرانە ئەنجامى بدە.

ئەبو قىلابە دەلى: بەعومەريان گوت كە ئەبو مىحجەنى ئەقەفى لەمالى خۆي دا هاوەلانى كۆدەكاتەو مەي دەخۆنەو، حەزەرەتى عومەر بەرەو مالىان كەوتەرى و چۆرە ژوورەو هەيچى نەبينى ئەبومىحجەن

وتی: ئەی عومەر ئەمە نابێ و بۆت رەوا نیە هەر وای هەلکوتیتە سەر مالتی خەلک، چونکە پەرورەدگار نە ی لە جاسوسی کردن کردوووە نیتەر حەزەرەتی عومەر بێ سێ و دوو مالتی ئەبومیحجەنی بەجێهێشت .

﴿ولا یغتب بعضکم بعضاً، ایحِبَّ احَدکم اُن یاکل لحم أخیه میتاً فکرمه‌موه؟﴾ با هیچ کەس لەئێوە باسی خراپە ی کەسانی تر لەئێوە نەکا، جا باسکردنە کە بەراستەوخۆ بێ یان ناراستەو خۆ بێ، باسی خودی خۆی یا باسی منداڵ و خێزانی بێ، یان هەر شتێک پەیوەندی بەووە هەبێ چونکە باسکردنی کەسانی دیکە بەخراپە دەبیتە هۆی دلپەنجانی باسکراوەکەو حیقو کینە لەدلیاندا بەدی دیتێ.

پێغەمبەر ﷺ لەفەرموودەیه‌کیدا کە ئەبوداودو تیرمیزی و ئیبن جەریر لەئەبوهورەیرەو ریاوایەتیان کردووە، لەپێناسە ی غەیبەت کردندا فەرمووی: غەیبەت ئەوێە باسی برای موسوڵمانت بکە ی بەجۆریک پێی ناخۆش بێ، هاوێڵیک عەرزی کرد: قوربان! ئە ی ئەگەر ئەو کەسە رەوشتە نا شیرینە کە ی تێدا بوو؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەگەر ئەو کەسە رەوشتە دزیوێ کە ی تێدا بوو ئەوێە غەیبەتە، خۆ ئەگەر تێیدا نەبوو ئەوێە بوختانە .

ئەبوداود دەگیرێتەوێ دەلی: خاتوو عائیشە بەپێغەمبەری گوت: ئەتۆ (صەفیە) ت بەسە کورتە بالایەکی وا و!! پێغەمبەر فەرمووی: (لقد قلت کلمة لو مزجت بماء البحر لمزجته) قسە یەکت کرد ئەگەر لا تێکەلاوی دەریای بکە ی لیلی دەکا..

ئەجار پەرورەدگار غەیبەت کردنی شوپهانوێ بەخواردنی گوشتی برای مردووی بۆ ئەوێ موسوڵمانان راچلەکی تێ و قیزیان لەغەیبەتکردن بیتەوێ، چونکە خواردنی گوشتی ئادەمیزاد تەبیعیەتی سەلیم قیزی لی دەکاتەوێ چ جایی بەمردویش و جگە لەوێ کە نەشرعیشدا حەرامە !!

نایه‌ته که به‌لگه‌یه کی زور به‌هیزو ناشکرایه له‌سهر نه‌وه: که غه‌بیته کردن حرامه و شتیکی قیزه‌ونه، جا نه‌گهر که سینک تووشی نه و تاوانه بوو بازوو تویه بکا و گهر دنی به‌غهبیه تکراره که نازاد بکا.

وه‌لی نه‌گهر غه‌بیته تکرده که به‌رژه‌وه‌ندی‌یه کی تیدا بوو نه‌وه غه‌بیته تکرده که دروسته، بۆغونه: نه‌گهر کابرایه‌ک بیه‌وی کچی، خوشکی، خزمی بدا به‌شو به‌که‌سینک، نه و که‌سه عه‌ییی تیدا بوون تو پیت ده‌زانین و راویژیان پی‌کردی ده‌بی چی راسته بیللی و عه‌ییی کابرای خوازیینی کهر ده‌رنجی.

غه‌بیته په‌یوه‌نده به‌پاریزگاریی ریزی ئاده‌میزاد به‌غه‌بیته نه و ریزه ده‌شکی و نه و سنوره ده‌به‌زیندیری ناموسو که سایه‌تی هه‌تک ده‌کری.

پینغه‌مبه‌ر ﷺ له‌حه‌جی مائئاوایدا و تاریککی خوینده‌وه له‌وتاره‌که‌دا خیطابی ئاراسته‌ی موسولمانان کرد و فهرمووی: (ان دماءکم و اموالکم و اعراضکم علیکم حرام کحرمة یومکم هذا، فی شهرکم هذا، فی بلدکم هذا) خویتان مالتان ناموستان له‌یه‌کتر یاساغه، نابی ده‌ستدریژیان بکریته سهر ده‌بی پاریزگارییان بکری، وه‌کوو چۆن نه‌م رۆژه که‌روژی عه‌ره‌فه‌یه و نه‌م مانگه که مانگی ذیلحیجه‌یه و یه‌کیکه له (أشهر الحرام) و نه‌م ولات و خاکه که مه‌که‌یه ریزدارن و پیویسته ریزیان بگیری و پاریزگارییان بکری.

له‌فهرمووده‌یه کی ترده نه‌بوداود و تیرمیزی له‌نه‌بو هوره‌یره‌وه ریوایه‌تیان کردوه ده‌لی: پینغه‌مبه‌ر فهرمووی: (کل المسلم علی المسلم حرام، ماله ودمه و عرضه، حسب امرئ من الشر ان يحقر أخاه المسلم) هه‌موو موسولمانیک له‌سهری حرامه ده‌ستدریژی بکاته سهر مال و ناموس و خوینی موسولمانانی‌تر، به‌سه بۆ خراپی ئاده‌میزاد که سوکایه‌تی به‌برای

موسولمانی بکا. به چاوی سوک سهیری بکا پاشمله غه یبه تی بکا و ریژی بشکی نی.

له فهرمووده یه کی تر دا نه بو داود له نه بو بورده ی به له وی یه وه ریوایه تی کردو وه ده لی پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: نه ی نه وه که سانه ی به رواله ت ئیمان تان هی ناوه به لام ئیمان نه چوه ته ناو دل تانه وه، وریا بن غه یبه تی موسولمانان مه که ن شوین که م و کوری و نه یینی به کانیا ن مه که ون، چونکه بیگومان هه رکه سی به دوی عه وره ت و نه یینی موسولمان دا بکه وی بیه وی ئاشکرایان بکا، خوداش شوین نه یینی و عه یب و عاری نه وه ده که وی، که سیکیش خودا شوین نه یینی و عه یب و عاری بکه وی له مالی خوی دا ریسوای ده کا !!

﴿واتقوا الله ، ان الله ثواب رحيم﴾ ته قوای خوداتان هه بی و بترسن له بی گوئی فهرمان و جله و گریه کان ی، خۆتان له سزاو تۆله بیاریزن قیزتان له غه یبه ت بی و توخنی نه که ون، بیگومان خودا تۆبه وهرده گری و به زه بی دیته وه به وانه ی له تاوان ده گه ری نه وه و پشت به خوا ده به ستن .

دوای نه وه هه موو بانگ لی کردنه یه که به دوای یه کانه به ﴿ياأيها الذين آمنوا﴾ و سه رنج راکیشانیان بو نه وه ئاسۆ به رزه و دنه دانیان بو نه وه ی بگه نه نه وه ئاسته به رزو پیروژه پر فهر و به ره که ته، بو دهسته به رکردنی نه وه ئادابه نه فسی و کۆمه لایه تیانه .

پاش دروست کردنی نه وه هه موو شوراو سیاجانه ی دروستی کردن بو پاریزگاری نی نازادی و که رامه ت و مال و نامووسی موسولمان و زامنکردنی نه وه هه موو شتانه به ته قوای خوداو له خودا ترسان ، دوای به رزبوونه وه به سه ر نه وه هه موو پلیکانانه دا بو گه یشتن به و ئاسۆ به رزو

پیرۆزه ، خیطاب ئاراسته‌ی هه‌موو ئاده‌میزاد ده‌کا و پیرای
جوداوازی ره‌چه‌له‌ک و ره‌نگ و زوبان ولات و هۆزو بنه‌ماله‌، بۆ ئه‌وه‌ی
سه‌رنجیان رابکێشی بۆ حه‌قیقه‌ت و راستی‌یه‌کی حاشا هه‌لنه‌گر
بۆ ته‌رازویه‌کی بی‌ۆینه‌و سه‌نگی مه‌حه‌کی کۆمه‌لگای ئاده‌میزادی
نموونه‌یی و ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ، إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ئه‌ی
ئاده‌میزاد به‌گشی به‌هه‌موو چین و توێژو ره‌چه‌له‌ک و نژادو ره‌نگ و
زوبانتانه‌وه که‌دابه‌ش بوون به‌سه‌ر چهنده‌ها هۆزو گهل و تاقم و کۆمه‌له‌وه،
هه‌ر گه‌له‌ی به‌زمانیک ده‌دوی و له‌شوینیککی سه‌ر زه‌وی نیشته‌جی‌یه‌، هه‌یه
ره‌ش پێسته و هه‌یه سووره و هه‌یه سپی و هه‌یه گه‌نم ره‌نگ ، هه‌مووتان
له‌بنه‌ره‌تدا له‌دایک و باوکیک به‌دی هاتوون و وه‌چه‌و نه‌وه‌ی ئاده‌م و حه‌وان،
ئاده‌میش له‌گل دروستکراوه.

که‌واته په‌رته‌وازه مه‌بن و کێشه‌و دووبه‌ره‌کی مه‌خه‌نه نیتوانتانه‌وه
نیوه‌مان کرد به‌و هه‌موو هۆزو گهل و نه‌ته‌وه جیا‌جیا‌نه بۆ ئه‌وه‌ی
یه‌کتری بناسن و به‌یه‌کتر ناشنابن، نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی کێشه‌تان تێبکه‌وی و دژ
به‌یه‌کتر بوه‌ستن ، وشانازی به‌ بنه‌ماله‌و هۆز و عه‌شیره‌ته‌وه بکه‌ن،
خۆتان به‌سه‌ر یه‌کتردا هه‌لبێینه‌وه؛؛ به‌کورتی هه‌مووتان خودا دروستی
کردوون و کردوونی به‌گهل و هۆز و خێل و بنه‌ماله‌ بۆ یه‌کتر ناسین نه‌ک
خۆبه‌زلزانی و خۆه‌لنانه‌وه به‌نژاد!

ریژو گه‌وره‌یی نیتوانتان به‌ته‌قوا و خودا په‌رستی‌یه‌ ، کی‌زیاتر له‌خودا
بترسی و ته‌قوای هه‌بی ئه‌وه ریژدارتره‌، واز له‌خۆبه‌زلزانی و خۆه‌لنانه‌وه
بێنن ، بێگومان خودا زانایه به‌حال و نه‌یتی و کارو بارتان ، خه‌به‌رداره‌
به‌ناشکراو نه‌یتی‌تان، هیچی لی‌گوم نابێ .

بێگومان ئەم ئایەتە بەلگەیە لەسەر ئەو کە کەفائەت لە بەینی ژن و مێرددا بەغەیری ئاین داریی بایەخی نیە، ئەو حەدیشانەی ریوایەتکاران کە گوايە کۆرە مسکین و کۆرە کوردو کۆرە فارس و هتد هاوکۆفی کچە قورەیشیەک نین، کچە هاشیمیەک بازۆر دینداریش نەبێ لە کۆرە کوردیکی خۆیندەوارو موسولمان پایەبەرترە هەروا زۆر لەم قسەو قسەلۆکانە کە لەهەندی کتیبان دا چەسپاون راستەوخۆ دژی ئەم ئایەتە پێرۆزن، بۆیە دەبێ بەحەدیشان نەزانی ، وە بەبەلگەو رەتیان بکەینەو .

رەحمت لەئیمامی مالیک: کە تەنها ئاینداری و کەفائەت دەکاتە مەرجی کەفائەت و هەر ئەو بواره بەتەرازی بەرزو نزمی ئادەمیزادەکان دەزانی!!

ئایینی ئیسلام بەناشکراو بەنهیینی دژی ئەو دەمارگیری (عصبیە) نەزانیانە وەستاوە و یستویەتی بەهەموو جوړیک ریشەکیشیان بکا. بۆ ئەوەی لەژێر ئالای (لا اله الا الله) دا یاسا ئیسلامییە جەهانگیرەکە ی بچەسپێنی و ئادەمیزاد بکەوێتە بەختەوهرییەو و کامەرانی دونیاو قیامەتی بۆ دەستەبەر ببی.

تەنانەت بانگەشە خێلەکی و دەمارگیری بە شتیکی بۆگەن و قیزەون داناو، ئیمامی موسلیم لەجایی کۆری عەبدوللّاه فەرموودەیهکی ریوایەت کردووە تییدا هاتوو کە پێغەمبەر ﷺ دەربارە (عصبیە) فەرمویهتی: (دعوها فإنها منتنه) وازی لی بێنن بانگەشە بۆ مەکەن چونکە بۆگەنە .

هەر وەها لە فەرموودەیهکی تردا کە ئەبوبەکری بەزار ریوایەتی دەکا ، دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (کلکم بنو آدم، وآدم خلق من تراب، ولما بین قوم یضغرون بأبائهم ولیکون أهون علی الله تعالی من الجعلان)!

بنده‌مای نایینی راسته‌قینه

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لِّمَ تَوَّعَدُونَ وَلَكِنْ
 قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
 وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ
 الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 ﴿١٦﴾ يَمْشُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ
 يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيْمَنِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

نه مجار له کو تابی سوره‌ته که دا حقیقه‌تی ئیمان و نرخی شه و هیزه
 مه‌عنه‌ویه روون ده‌کاته‌وه ره‌ددی نه‌وانه ده‌داته‌وه که به‌روالته خویان
 به‌موسولمان ده‌زائن و به‌لام مه‌عنای ئیمان له‌کرده‌وه کانیناندا ره‌نگی
 نه‌ده‌دایه‌وه، به‌زمان ئیمانیان هینابوو به‌لام نه‌چوو بوه ناو دلیانه‌وه،
 ده‌فه‌رموی:

﴿قَالَ الْأَعْرَابُ آمَنَّا ، قُلْ: لَمْ تَوْمِنُوا ، وَلَكِنْ قُولُوا: أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ هندی له عه ره به سارانشینه کانی به نی شه ده له سالانی گرانای دا هاتنه مه دینه و شایه تومانیان هیئا به لام له ناخوه موسولمان نه بوو بوون، ده ستیان کرد به منته کردن به سهر پیغه مبهردا ده یانگوت: شهو ئیمه دژت نه وه ستاین و به ئاره زوی خو مان ئیمانان پی هیئای وه کوو فلان هو زو فیسار خیلمان نه کرد شهرت له گهل بکهین به رهنگارت ببینه وه، ده سابیته له مالی زه کات به شی باشمان به ری...!

نهی موحه مه د پئیان بلی: شهو ئیوه ئیمان نه چوته ناو دلثانه وه به لکوو به پروالته خو تان به موسولمان نیشان ده ده ن، که واته مه لئین: ئیمانان هیئا وه باوهری ئیسلامی له دلثان دا جیگیر بووه، به لکوو بلین گهردن که چت بووین و خو مان ته سلیم کردووه، ئیوه هیشتا ئیمان نه چوته ناو دل و ده رونتانه وه چونکه نه گهر ئیمانی راسته قینه له ناختان دا جیگیر بوایه له هه لسوکه و تاندا رهنگی ده دایه وه و ئاکارو ره فترتان به شیویه کی تر ده بوو.

نایه ته که به لگه یه له سهر شهو: که ئیمان له ئیسلام تایبته تره، نه مه ش ده ق رای نه هلی سوننه و جه ماعه یه! واته: له نیوان ئیمان و ئیسلام دا عام و خاصی ره ها هیه ، ئیمان (خاص) وه ئیسلام (عام) ه . نه مجار پهروه ردگار موسولمان نه ه لده نی بو و ده ده سته یئانی ئیمانی راسته قینه و ته و او ده فهرموی:

﴿وَإِنْ تَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ، إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه گهر ئیوه به راستی تاعه تی خودا بکه ن، دلسوزانه نه رکه، سه رشانی خزان شه نجام به دن، برپای راست و دامه زراوتان

هه بى شه پراو پر پاداشتتانه ده دریتسه وه و هیچ له پاداشتتانه کهم ناکریتسه وه، که وابى پاداشتى خوتانه پوچ مه که نه وه دلسوژانه نهرکى سهرشانتانه نه نجام بدهن !

بیگومان خودا لیخوشبوو خاوه نى به زه بى یه، ههرکه سى تۆبه بکا و دلسوژانه کارو نهرکه کانی خوی راپه ریئى، له تاوانى خوش ده بى و دواى تۆبه کردن سزای نادا.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ به راستى موسولمانانى راسته قینه ههر شه واننه، که ئیمانئى راست و ریشه بیان هیناوه و پروای ته و اویان به تانک و ته نهایی خودا و پیغه مبه ریئى (موحه محمد) هیه، له دلیان دا شه باوه ره چه سپیوه به زویان ئیقرارى پی ده کهن و له کرده وه کانیان دا رهنگ ده داته وه ..

.. نه مجار پاش دهسته به ربوونى شه ئیمانه ئیتر شک و گومان و لاوازی رووی تی نه کردوون و له سهر بیروباوه ری خویان به رده وام بوون، به مال و گیانی خویان له پینا و ئایینی خودا تیکۆشاوان، هه ولیان داوه خودا له خویان رازى بکهن و ئالای (لا اله الا الله) به رزیته وه به نازادى بشه کیتسه وه، ئانه وانه موسولمانى ساغ و خوداناسى راسته قینهن، نه که شه عه ره به سارانشینانه ی به ورا له ت ئیسلام بو بوون وه لی ئیمان نه چوبوه ناو دلیانه وه!

﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ؟ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ شه پیغه مبه را! پینان بلئ: بۆچى ئیوه خودا ئاگادار ده کهن به سهر ئایینی خوتانه دا؟ واده زانن خودا نازانى چیتان له دل دایه؟ نانا وامه زانن خودا ئاگادارى نهیئى ناو دلتانه و ده زانى چى تیدایه، نه که ههر شه وهنده به لکوو خودا

ده زانی ناسمانه کان و زهوی چییان تیدایه، هه ره له زه پره هه تا مه جه ره
ئاگاداری هه موانیه وردو دروشتی نهه بوونه وه ره ی ئاگا لیه . نه دی
چون نازانی ناخو ئیوه موسولمانی راسته قینه یان نا؟ خودا زانیه
به هه موو شتیک و هیچی لی ناشاردریته وه .

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ كُنْتُمْ حٰقِقِيْنَۙ﴾ نه ی پیغه مبهه!
پیان بلی: موسولمان بوونی خوتان مه که نه منهت به سه رمه وه، چونکه
سودی ئیمانیه نه که تان بو خوتانه، به لکوو خودا منهت ده کا به سه ر ئیوه
دا سه باره ت به وه ی که هیدایه تی داوون بو ئیمانیه تان و ته و فیه ی
داوون بو نه وه ی قبولی تاین بکه ن، نه گه ر راست بکه ن ئیوه ئیمان تان
هیئابی! واته: ئیوه درو ده که ن ئیمان تان نه هیئاوه هه ره بهرواله ت
موسولمان بوون!

نه محار پهروه ردگار جهخت له سه ره وه، ده کاته وه: که هه رچی نهیئنی
ناسمانه کان و زهوی هه یه به سه ری دا ئاگاداره ده فهرموی:

﴿اِنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ غِیْبَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ، وَ اللّٰهُ بِصِرِّیْۤمَا تَعْمَلُوْنَ﴾
بیگو مان خودا ئاگاداره به هه موو نهیئنی و ئاشکراییه که له ناو ناسمانه کان و
زهوی دا، له وانه نهو نهیئنی و شاروا نه ی ناو دلی ئاده میزاد، خودا ئاگاداره
به سه ره هه موو هه لسوکه وت و ئاکارو ره فتاریکتان دا، پادا شتان ده داته وه
چاکه به چاکه و خراپه به خراپه . هیچی لی گوم نابیی، ئیمانی راسته قینه و
ئیمانی فره فیل لیک جیا ده کاته وه، نیازو مه به سه ر کانی ئاده میزاد
ده زانی، ئاگاداری هیوایه ت و ترس و خه ته ره و خه یالاتی هه موو
ئاده میزادیکه .

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (ق)

نهم سوره ته ناونراوه سوره تی (قاف) چونکه سه ره تای سوره ته که به و پیتته ده ست پی ده کا، له هه مان کاتدا یه کهم پیتته له وشه ی قورئان! سوره تی کی هه ست هه ژینه و ترس هاوه رو دل و له رهزه هیته، جه ره سی وشه کانی و تارمایی مانا کانی کاریگریه کی ته وای له سر دل و ده روون هه یه، نهم لاو نه و لا له نه فسی ناده میزاد ده گری و له هه موو خه ته ره و جم و جولیکی دا به شوینییه و هیه تی به ئاشکراو به نهی تی چاودیری ده کا به چاودیری پهروه دگار که تاقه چرکه یه کی لئی بی تاگا نابی.

نه وه به ناده میزاد راده گیه نی و به گوی تی دا ده دا: که هه ره له روژی له دایک بوونییه وه، وه له وه پیشیش تا ده مرئی و له وه دوایش هه موو هه لسوکه وت و ئاکار و ره فتاریکی هه موو خه ته ره و خه یالیکی، هه موو قسه و ورته یه کی له لایه ن خوداوه کونتروله به وردی موراقه به و حسیب و لیکنولینه وه ی له سره .

هه لبه ته سوره ته که مه کییه و ناوه رۆکه که ی نه و باس و خواسانه ن : که سوره ته مه کییه کان له خوین گرتوون، که بریتین له بنه مای عه قیده و چه سپاندنی یه کتاپه رستی و راستی پیغه مبه رایه تی و زیندوبوونه وه ی ناده میزاد له روژی قیامت دا، وه لی نهم سوره ته پی له سره باسی زیندوبوونه وه راده گری و رهددی نه وانه ده داته وه که بروایان به زیندوبوونه وه و حیساب و لیکنولینه وه ی قیامت نیه . بۆیه سه ره تا باسی نینکاری کردنی موشریکه کانی عه ره ب ده رباهری زیندوبوونه و سه رسامیان له پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره ده ست پی ده کا!

بۆ دەر خستنی دەسەلاتی ره‌های په‌روه‌ردگار بۆ به‌دییه‌تانی رۆژی
قیامت-نایه‌ته‌کان ئاده‌میزاد هه‌لده‌نین بۆ تێپارمان و وردبوونه‌وه
له‌رۆبه‌ری بوونه‌وه‌ر و سه‌یرکردنی ئاسمان و وردبوونه‌وه‌ له‌ جوانی و فراوانی
ئاسمان و زۆری ئه‌ستیره‌کانی . و وردبوونه‌وه‌ له‌زه‌وی و کیوو که‌ژ و
ده‌شت و بیابان و له‌شیوو ده‌شت و چۆم و ده‌ریاکانی له‌پوه‌ک و دارو
دره‌ختی له‌به‌فرو باران و زریانی!

ئه‌جار دێرۆک و به‌سه‌ره‌اتی گه‌له‌ پێشینه‌کانی وه‌کوو گه‌لی نوح و
ئه‌صحابی ره‌س و قه‌ومی عادو شه‌مود و عادو نوح و ئه‌صحابولئه‌یکه‌و
قه‌ومی شوعه‌یب و قه‌ومی توبعه‌ راده‌نوێنی و سه‌رنجی خه‌لکه‌که‌
راده‌کیشی بۆ بیرلی‌گه‌ردنه‌وه‌و سه‌ره‌نجامیان: که‌ له‌راستیدا جیگای
سه‌رنج و هه‌ق وایه‌ هه‌موو که‌س په‌ند و عیبه‌تیان لی‌وه‌ربگری!

ئه‌جار به‌رپرسیاریه‌تی هه‌موو ئاده‌میزادێک راده‌گه‌یه‌نی و ئه‌وه‌ روون
ده‌کاته‌وه‌: که‌ هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ئێمه‌ دوو فریشه‌ چاودێرنی و وردو درشتی
کرده‌وه‌و گوftar و ئاکارو ره‌فتاری تۆمار ده‌که‌ن و بۆ چاکه‌و خراپه‌
چرکه‌یه‌ک لی‌ی بۆ ئاگا نین .

ئه‌جار ئه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی که‌ فلیمی ژیا‌نی ئاده‌میزاد به‌چه‌شتنی پیا‌له‌ی
شه‌رابی مردن کۆتایی دی و ده‌که‌وێته‌ ژیا‌نیکی‌تره‌وه‌ و تووشی
ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ژیا‌نی به‌رزخ و زیندوو بوونه‌وه‌ی قیامت و چه‌شرو
حیساب و لیکۆلینه‌وه‌ ده‌بی، که‌وابی پتویسته‌ ئاده‌میزاده‌کان په‌ند
وه‌ربگرن و خۆیان بۆ ئه‌و رووداوه‌ ئاماده‌ بکه‌ن و تویشوی سه‌فه‌ر بۆ ئه‌و
سه‌فه‌ره‌ سامناکه‌ ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن .

کۆتایی سوره‌ته‌که‌ش به‌سه‌رنج راکیشانی ئاده‌میزاد ده‌هێنی بۆ‌لای
دێر و نه‌وه‌ریه‌کانی وه‌کوو دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ئه‌وه‌ی
تیایا لێه‌و و زه‌واوی زیندوو بوونه‌وه‌ی قیامت و گۆر هه‌له‌ته‌کاندنی ئه‌و

هه‌موو مردوانه‌ی که هه‌ر خودا خۆی ژماره‌یان ده‌زانی که به‌هه‌له‌داوان و به‌خیرایی به‌پیر بانگه‌وازی خوداوه دین له‌سارای مه‌حشره‌دا کۆده‌بنه‌وه بۆ لیکۆلینه‌وهو سه‌ره‌نجام سزاو پاداشت به‌گویره‌ی کرده‌وه.

ئهم سوره‌ته جه‌ره‌س و وه‌قعیکی تایبه‌تی هه‌یه‌وه‌ه‌ست هه‌ژینه، بۆیه له میژوودا هه‌میشه به‌بۆنه‌ی رودای سامناک و کۆبوننه‌وه‌ی گشتی خوینراوه‌ته‌وه بۆنه‌وه‌ی بیسه‌ران به‌خه‌به‌ره بیئیی و په‌ندو عیبه‌تی لی‌وه‌ر بگرن.

جابیری کوری سه‌موره فه‌رمووده‌یه‌ک ریوايه‌ت ده‌کا و موسلیم له‌سه‌حیه‌که‌یدا هیناویه‌تی که پیغه‌مبه‌ره‌ﷺ له‌نوێژی به‌یانی‌دا سوره‌تی (ق)ی ده‌خویند.

موسلیم و نه‌بوداودو به‌یه‌قه‌ی و ئیبنوماجه له (أم هشام)ی کچی حارثه‌ی (النعمان) ریوايه‌تیاں کردووه که ده‌لی: ﴿ق وَالْقُرْآن الْمَجِيد﴾ م له‌ده‌می پیغه‌مبه‌ره‌وه بیستووه له‌وتاری رۆژانی هه‌ینی‌دا له‌سه‌ردوانگه‌ی ده‌بخویند.

موفه‌سسیرین له‌نیوان سوره‌تی (ص) و سوره‌تی (ق) دا چه‌ند شیوه لیکچوون و موشابه‌هه‌یان به‌دی کردوون له‌وانه:

هه‌ردوو سوره‌ته‌که به‌یه‌ک پیتی هیجا ده‌ستیان پی‌کراوه، له هه‌ردوکیاندا دوا به‌دوای پسته‌که سویند به‌قورئان خوراوه، دوا به‌دوای ئه‌وه وشه‌ی (بل) و ئوسلوبی (تعجب) به‌کاره‌ینراوه.

له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی (ص) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْقُرْآن ذِي الذِّكْرِ﴾ له‌کۆتاییشی‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾. له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی (ق) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْقُرْآن الْمَجِيد﴾ له‌کۆتاییشی‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآن مِنْ يَخَافُ وَعِيدٌ﴾. ناوه‌پۆکی هه‌ردوو سوره‌ته‌که بریتیه له‌چه‌سپاندنی بنه‌ماکانی بیروباوه‌ر (ته‌وحید، نبوة، زیندوبورنه‌وه).

موشریکه کان بر وایان به زیند و بوونه و نه و قورئان رهددیان ده داته و نه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَمْ دَامِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ
رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِیْظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِیْجٍ
﴿٥﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رُوسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ﴿٧﴾ تَبَصَّرُوا وَذَكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِیبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾
رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

﴿ق﴾ هینانی نهم جوړه پیتانه له سهره تای هه ندی له سوره ته کانی
قورئاندا چه ند مانایه ک ده به خشى و یچووتر مانا نه وه یه: په روه ردگار
ته حه ددای عه رب و غه یری عه ربی کردووه که بتوانن نموونه ی قورئان یان

دە سورەتى بەلگۈۋ سورەتتەكىشى بىخەنە پرو ، واتە: پىئان دەفەر موى: ئەو قورئان لەو جۆرە پىتەنە پىك ھاتوۋە! دەى ئىۋە ئەگەر ئازان نمونەى قورئان بىنن، خۇتەن بەتاقى بىكەنەۋە، خۇ قورئان بەزمانى خۇتەنەۋ لەو پىتەنە پىك ھاتوۋە!

بىگومان ناتوانن بەلگۈۋ ئەگەر ھەموو جىندۇكەۋ ئادەمىزادىش يەك بىگن تۈنەى خۇيان بىخەنە گەر ھەر ناتوانن نمونەى قورئان تەنەنەت سورەتتەكىشى بىخەنە پرو.

﴿والقرآن المجيد﴾ سۈيىندم بەقورئانى پىر خىرو بەرەكەت و بەرزو پىرۇز بى، ئەتۇ ئەى موحەممەد پىغەمبەرى و رەۋانەكراۋى بۇ سەر ئەو قورەيشىيانەۋ ھەموو ئادەمىزادو جىندۇكە، بانگەۋازىيان دەكەى بۇ يەكتاپەرستى و لەسزاۋ عىقابى رۇژى قىامەت دەيانترسىنى، دەتەۋى لەتارىكى كوفر رىزگارىيان بىكەى بىياخەيتە سەر رىگەى راست و رۇشن و بەختەۋەرىى دونىاۋ قىامەتىيان بۇ دەستەبەرىى

﴿بل عجبوا أن جاءهم منذرٌ منهم﴾ فقال الكافرون هذا شيء عجب ﴿بەلگۈۋ كافرەكانى قورەيش سەرسام بوون لەۋەى كە لەپەرگەزى خۇيان پىغەمبەرۋ ترسىنەر بىتە سەرىيان و بانگەۋازىيان بىكا بۇ يەكتاپەرستى، شتەكەىيان لەشك و گوماندا نەھىشتەۋە بەلگۈۋ بەئاشكرا وتىيان: ئەمە كە (مۇھمەد) پىاۋىكە ۋەكۈۋ خۇمان و لەپەرگەزى خۇمانەۋ لافى پىغەمبەرىتى لى دەدا شتەكى سەرسۈپھىنەرە و ئىمە لەبەرەمبەرىدا سەرسامىن! بەلام بابزانن ئەۋە ھىچ جىگەى سەرسۈپمان نىە، چونكە ئەۋ كارە بەدەست خوداىيەۋ خوداش بۇ خۇى فروستادەى خۇى لەفرىشتەۋ ئادەمىزاد ھەلدەبىژىرى و ئەركى تايىبەتىيان دەخاتە ئەستۋ!

نهك ههر ئه وهنده بهلكوو به لایانه وه سهیره كه دواى مردن
زیندوبینه وه، ئه وه تا به ناشكرا ده لئین:

﴿أئذا متنا و كئنا تراباً؟ ذلك رجعٌ بعید﴾ نایا كه ئیمه مردین
وبوینه وه به خاك و خۆل جاریکی دی زیندوده کرینه وه؟ به راستی ئه وه
زیندوبوونه وه مان و رابوونی قیامه ته مان شتیکی دوور و عه قل و هری
ناگری و مومکین نیه شتی وا پروو بدا!!

ئه مجار پهروه ردگار ره ددیان ده داته وه ده فره موی: ﴿قد علمنا ما تنقص
الأرض منهم و عندنا كتاب حفیظ﴾ بێگومان ئیمه به زانیاریه کی ته وا و
زانیومانه و ده زانین خاك چۆن جهسته ی خواردون و چۆن رزیون و چیان
به سهر هاتوه ، هه موو حال و وه زع و روداوو به سهر هاتیان پێش مردن و
دوامردنیان لای ئیمه له له و حوله حقو ظدا و نوسراوه و ناشکرا و عه یانه و
هیچمان لی گوم نه بووه، هه رکاتی بانه وی زیندویان بکهینه وه زۆر به ئاسانی
جهسته یان رێك ده خهینه وه و زیندویان ده کهینه وه و کیشیان ده کهین بۆ
حیساب و لیکۆلینه وه، هه رکه سه به گویره ی خۆی سزاو پاداشتی
کرده وه کانی وهرده گریته وه.

ئه مجار پهروه ردگار هۆی کوفرو سه ره قی قوره ی شیهه کان دیاریی ده کاو
ده فره موی: ﴿بل کذبوا بالحق لما جاءهم فهم فی أمرٍ مریج﴾ کافره کانی
مه که که له راستیدا قورئان به درۆده خه نه وه و بپروا به پێغه مبه ریه تی
موحه مه دﷺ ناکه ن و به بی به لگه و لی وردبوونه وه پشت له بانگه وازی
ئیسلامیی هه لده که ن و ئه و په یامه پیروژه ره تده که نه وه ..

ئه وان ده رباره ی ئیسلام له حاله تی سه رلێشیواوی و راپایی دان، ده میك
ده لئین: قورئان سیحره و محمد ساحیره ، چه لێك یه ژن: قورئان شیعره و
محمد شاعیره، وه ختیکیش ده بیژن: قورئان فال و فروفیشاله و محمدیش

جادو بازو کۆله‌وه‌نانی‌یه، نازانن چۆن به‌ربه‌ره‌کانی ئەو په‌یامه‌ بکه‌ن،
همیشه له‌دله‌راوکی‌دان و سه‌رگه‌ردان و سه‌راسیمه‌ن!!

نه‌ده‌بوو ئەو هه‌لۆیسته‌یان هه‌بێ ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ
كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ نایا ئەو کافرا نه‌هه‌ بۆچی سه‌یری
ناسمان ناکه‌ن له‌ژوو سه‌ریان هه‌هه‌ چۆمان دروست کردوو هه‌ به‌بێ کۆله‌که
رامان گرتوو، چۆن ئەو ناسمانه‌ به‌رفراوانه‌: که هه‌ر خودا ده‌زانێ
چه‌نده‌وه‌ چۆنه‌ به‌بێ درزو کون و که‌له‌به‌ره‌، ده‌سه‌یری بکه‌ن و به‌یر
له‌ده‌سه‌لاتی خودا بکه‌نه‌وه‌.

وه‌کو له‌نایه‌تیکی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا
مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُتُورٍ
ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ﴾
الم‌ل‌ک/۳-۴ ئەوانه‌ نه‌گه‌ر که‌وده‌ن و نه‌قام نه‌بوونایه‌ به‌سه‌یرکردنی ناسمان و
تیف‌کری‌ن لی‌تی خودایان ده‌ناسی وه‌ ئیمان‌یان پیتی ده‌هینا، و
یه‌ک‌تاپه‌رستی‌یان نه‌نجام ده‌دا !!

﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
بَهِيجٍ﴾ هه‌روه‌ها بۆچی ئەوانه‌ سه‌یری زه‌وی ناکه‌ن و لیتی‌وردنابنه‌وه‌ بزانه‌ن
ئیمه‌ چۆن رامان خسته‌وه‌ به‌رفراوانان کردوه‌ ، کیتومان له‌سه‌ر داکوتاون
بۆ ئەوه‌ی جم و جول و له‌رزه‌ به‌دانیش‌توانی سه‌یری نه‌کا، نه‌یان‌هه‌ژینی و
رایان نه‌تله‌قی‌تی گیانله‌به‌ران له‌سه‌ری هه‌ست به‌ئارامی بکه‌ن.

نه‌جار بۆ ناروانن ئیمه‌ له‌سه‌ر زه‌وی چۆن ئەو هه‌موو دارو دره‌خت و
گیاو گول و گول‌زاره‌مان رواندوو هه‌ دیمه‌نی زه‌ویمان پستی رازاندۆته‌وه‌،
له‌هه‌موو جوړیک نیرومی‌مان تیدا خولقاندون، وه‌کو له‌نایه‌تیکی‌تردا
ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌کاوه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ﴾ الذاریات/۴۹ .

ئیمه که بهو جوړه ناسمان و زه‌ویمان دروست‌کردون ﴿تبصرة و ذکری
لکل عبد منیب﴾ بۆ ریتنمایی ئاده‌میزاد بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده گه‌راوه‌و
تۆبه‌کاره‌کان، تییان رامینن و بیریان لی‌بکه‌نه‌وه، و زیاتر ئیمانیان به‌هیز
بی و پتر خودا په‌رستی بکه‌ن .

ئه‌جار ئاماژه به‌چۆنیه‌تی روانی گياو دره‌خت ده‌کاو ده‌فه‌رموی:
﴿ونزلنا من السماء ماءً مبارکاً فأنبتنا به‌ جنات و حبّاً الخصب﴾ با ئه‌و
خه‌لکه له‌ده‌سه‌لآت و توانایی ئیمه وردبینه‌وه ، پروانن چۆن ئیمه
له‌به‌رزایی به‌وه ناوێکی پر فېرو به‌ره‌که‌تمان باراندووه، به‌وه دارو دره‌خت و
روه‌کمان رواندووه، باغ و نزارمان پیک هیناوه، دانه‌ویلوه به‌روبومی
جیا جیامان پی هیناوه‌ته دی، دانه‌ویلوه ئیوه ده‌یچینن به‌باران پی‌ده‌گاو
دوایی ده‌یدورونه‌وه و ده‌یکه‌نه بژێو .

﴿و النخل باسقات لها طلع نضید﴾ هه‌روه‌ها به‌ئاو دارخورما مان
رواندوه که ده‌یپینن چهند به‌رزو جوانه، میوه‌که‌ی زۆرو چین چین له‌سه‌ر
یه‌که ده‌که‌وی.

ئاوا به‌و جوړه بارانمان باراندوه دره‌خت و گژو گیامان پی‌رواندوه،
به‌روبوم و دانه‌ویلوه لی‌ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ن ، ﴿رزقاً للعباد و أحینا به‌
بلدة میتاً کذلک الخروج﴾ بۆ ئه‌وه ببیته رزق و روژی بۆ به‌نده‌کامن،
سوپاسی په‌روه‌ردگاریان بکه‌ن له‌سه‌ر ئه‌و نازونیه‌مه‌تانه، ئیمه به‌و بارانه
ولاتی مردوو روت و سوته‌مه‌رۆ زیندووده‌که‌ینه‌وه، گياوگژو دارو دره‌ختی
تیدا ده‌روینن ، هه‌ر به‌و جوړه‌ش ئیوه‌ی ئاده‌میزاد دوا‌ی مردن
زیندووده‌که‌ینه‌وه .

واته وینه‌ی زیندووبونه‌ی روژی قیامه‌ت ده‌ق وه‌کوو شین بوونه‌وه‌و
روانه‌وه‌ی دارو دره‌خت و گژو گیایه‌هه‌ردوو حاله‌ته‌که بۆ ده‌سه‌لاتی خودا

چون به‌کن، چۆن به‌هرچاوتانه‌وه ئیمه به‌هۆی باراندنی بارانه‌وه زه‌وی وشک و سوتمه‌پۆ زیندووده‌که‌ینه‌وه به‌هه‌مان شیوه به‌بی‌ماندوبوون روژی قیامت مردووه‌کان زیندووده‌که‌ینه‌وه

ئینکاری کردنی زیندوبوونه‌وه دیارده‌یه‌کی کۆنی ناده‌میزاده

كَذَّبَتْ

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ الْآيَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

له‌وه پێش ئه‌وه‌ی روونکرده‌وه که قورەیشییەکان برۆیان به‌زیندوبوونه‌وه نه‌بووه، هاتنی روژی قیامه‌تیان به‌روداویکی دور و نامه‌عقول زانیوه، لێره‌دا په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌یان لی‌ده‌کا به‌وه که گه‌له‌پیشینه‌کان هاتنی قیامه‌تیان به‌رناراست له‌قه‌ڵه‌م داوه و خودا تۆله‌ی لی‌ستاندون و له‌ناوی بردوون قورەیشییەکان نه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر ئه‌و هه‌لوێسته ناشیرین و سه‌ره‌قییه‌یان، ئه‌وه هه‌مان تۆله‌یان لی‌ده‌سه‌ندری ده‌فه‌رموی:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ، وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْآيَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ﴾ له‌پێش قورەیشییەکاندا زۆر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی تر هاتنی قیامه‌تیان به‌درۆخسته‌وه خودا تۆله‌ی لی‌ستاندون و له‌ناوی بردوون،

قهومی نوح (نوح) یان به‌درؤخته‌وه، خودا به‌توفان له‌ناوی بردن، قهومی
فیرعه‌ون په‌یامی موسایان ره‌تکرده‌وه له‌ده‌ریادا خنک‌اندمانن.

﴿أصحاب الرس﴾ نه‌و خیله‌یه که‌له‌سهر بیریکی هه‌لئه‌چنراو له‌ولاتی
یه‌مامه نیشته‌جی بوون ئاژه‌لداری یان ده‌کرد، بتیان ده‌په‌رست .

هه‌ندی‌کیش پییان وایه نه‌و گه‌له (أصحاب الأخدود) ن په‌روه‌ردگار نه‌م
خیله‌و قهومی ئه‌مودو نه‌هلی مه‌دیه‌ن و ﴿أصحاب الأيكة﴾: که‌ قهومی
شوعه‌یب بوون له‌سهر ئیمان نه‌هینانیان، به‌نالئه‌و گرمه‌ له‌ناوی بردن ،
هه‌روه‌ها قهومی عاد که‌ گه‌لی هود بوون به‌ره‌شه‌بای به‌شیدده‌ت، گه‌لی
(لوط) به‌ره‌شه‌بای به‌هیزو به‌رده‌باران و رۆچوونی زه‌وی له‌ناوبران.

قارون و داروده‌سته‌که‌ی به‌زه‌وی‌دا رۆچوون و فه‌وتیتران، هه‌موو نه‌و
گه‌ل و نه‌ته‌وه پی‌شینانه سه‌رپی‌چیان کردو په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان
ره‌تکرده‌وه ، خودا هه‌ره‌شه‌ی خۆی هینایه‌دی و له‌ناوی بردن،
ده‌ی باقوره‌یشیه‌کان و هه‌موو نه‌وانه‌ی: که‌ نه‌م قورئانه‌یان ئاراسته
کراوه‌ بترسن له‌وه‌ی که‌ نه‌و عه‌زابانه‌ی یه‌خه‌ی نه‌و گه‌لانه‌ی گرتوه
تووشی ته‌مانیش بی ، چونکه‌ سوننه‌تی خودا ناگۆڕی و هه‌رچی
بیشیه‌وی بیکا ده‌یکا.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار به‌لگه‌یه‌کی‌تر له‌ خودی ئاده‌میزاده‌کان له‌سهر هاتنی
رۆژی قیامت ده‌هینیتته‌وه و ده‌فه‌رموی: ﴿أفَعینا بالخلق الأول بل هم
فی لبسٍ من خلقٍ جدید﴾ ئایا ئیمه که‌له‌سهره‌تادا ئاده‌میزادمان دروست
کرد، یان ئیمه: که‌ له‌سهره‌تادا بوونه‌وه‌رمان هینایه‌ وجود، پی‌وه‌ی
ماندوو بوین؟! نه‌خیر هیچ ماندوو بوونی‌کمان به‌خۆمانه‌وه نه‌دی زۆر
به‌سانایی دروستکردنی یه‌که‌جارمان ته‌نجام دا، نه‌دی چۆن ئیمه ناتوانین
دوای مردنی ئاده‌میزاد جاری‌کی‌تر زیندویان بکه‌ینه‌وه؟!

له راستی دا هینانی روژی قیامت و دروستکردنه وی زیندوان زور
له دروستکردنی سه ره تایان ئاسانتره . وه کوو له نایه تی کی تر دا ئامازه
به وه ده کاو ده فره موی: ﴿وهو الذي يبدأ الخلق ثم يعيده، وهو اهون
عليه﴾ الروم/ ۲۷ .

یان ده فره موی: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ: مَنْ يُحْيِي
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ، قُلْ: يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ
عَلِيمٌ﴾ یس/ ۷۸-۷۹ . به لکوو نه وان له شک و گومان و پارایی دان
ده رباره ی زیندوبونه وه و هاتنی قیامت، سهیره نه وان دان به وه دا
ده نین که له سه ره تا دا خودا دروستی کردون و به دیهینه ره ی بوونه وه
پهروه دگاره ، نه دی چۆن نه وان نینکاری زیندوبونه وه ده که ن!

خودا به دیهینه ره ی ئاده میزاده و زانیه به هه موو حال و وه زعیکی

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ مَأْثُوسٍ بِهِ، نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَنْتَقِلُ الْوَلَدَيْنِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾

له وه پیش به لگهی جوړاو جوړو به هیزی هینانه وه له سه ره رابوونی
قیامت و زیندوبونه وه ی ئاده میزاد ، نه بجا ده ست ده کات به چه سپاندنی

ئەو پاستیه: که هەر خودا لەسەرەتادا ئادەمیزادی دروست کردووە و زانیاری تەواوی دەربارەی حال و وەزە و هەڵسوکەوتی هەیه، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَ نَعْلَم مَاتُوسُوسَ بِهِ نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ واتە: سۆیندم وابی ئیمە ئادەمیزادمان بەدیھیناوەو هەموو کاروباریکی دەزانین چۆنەو چۆن نیە، تەنانت ئەو خەتەرە و خەیاڵانەی بەدلتی دا دین لەئیمە شاراوە نین و زۆر بەباشی ئاگامان لێیەتی، ئیمە لەپەرگی لاملی خۆی لێی نزیکترین، چۆن ئاگاداری نەیتنی و خەتەری ناو دلتی نین؟

ئێینو کەئیر دەفەرموی: مانای ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ئەوێه فریشتەیی خودا لەپەرگی لاملی ئادەمیزادە که خۆی لێی نزیکترین، هەموو چاکەو خراپەییەکی دەنووسن و هیچیان لێ فەرامۆش نابێ .

بەکورتی خودا بۆ خۆی ئادەمیزادی دروستکردووە، هەموو کاروباریکی دەزانێ و هیچی لێ گوم نابێ، تەنانت خەتەرەو خەیاڵی ناو دل و دەروونیشی ئاگا لێیە ، وەلێ پەروەردگار ئادەمیزاد لەسەر خەتەرەو قسەیی نەفس سزاندای، هەتا بەکردهو ئەنجامی نەدا .

لەحەدیشی صەحیح داها تۆو پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: (ان الله تعالى تجاوز لأمتي عما حدثت به أنفسها مالم تتكلم به أو تعمل به) بوخاری و موسلیم و ئەبو داود و نەسائی و تیرمیزی لە ئەبوهورەیرەو ئەم فەرموودەیان ریاوایت کردووە ، ئەمجار پەروەردگار ئەو رادگەییەتی که وێپای ئاگاداری و زانیاری خۆی بەهەموو کاروباریکی ئادەمیزاد

فریشتەیی تایبەت هەموو چاکەو خراپەییەکی تۆماردەکەن و دەفەرموی: ﴿إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّانِ عَنِ الْيَمِينِ وَ عَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾ واتە: ئیمە لەئادەمیزاد لەپەرگی لاملی نزیکترین لەو کاتەدا دوو فریشتەیی چاودێر

به‌سهریه‌وه له‌راست و چه‌پیه‌وه گوفتاری ده‌بیستن و کرده‌وه‌ی ده‌بینن و تۆمار ده‌که‌ن، فریشته‌ی لای راستی چاکه‌کانی تۆمار ده‌کا و فریشته‌ی لای چه‌پی خراپه‌کانی ده‌نووسی، له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا هاتوو ته‌بوئومه‌ ده‌یگی‌پیتیه‌وه: ده‌فه‌رموی: نه‌و فریشته‌ی چاکه‌ ده‌نووسی لای راستی ئاده‌میزاده‌که‌یه ، خراپه‌نووسیش له‌لای چه‌پیه‌وه‌یه‌تی نووسه‌ری چاکه سه‌رداره به‌سهر نووسه‌ری خراپه‌دا .

جا نه‌گهر چاکه‌یه‌کی کرد نه‌وه فریشته‌ی لای راست یه‌ک به‌ده‌ه بۆی تۆمار ده‌کا نه‌گهر خراپه‌ی کرد فریشته‌ی لای راست به‌هی لای چه‌پ ده‌لی: هه‌وت سه‌عات وازی لی‌پینه به‌لکوو تۆبه‌ بکا و په‌شیمان بیتیه‌وه، ئاده‌میزاد هه‌میشه له‌ژێر چاودێری دایه‌وه نه‌و دوو فریشته موراقه‌به‌ی ده‌که‌ن..

﴿مَایْلُفْظْ مِنْ قَوْلِ الْآلِیْهِ رَقِیْبٌ عَتِیْدٌ﴾ هیچ وته‌یه‌کی له‌ده‌م ده‌رناچی ئیلا فریشته وانا‌ماده‌باشه به‌لایه‌وه و ده‌ینووسی، فریشته‌ی لای راستی چاکه‌کانی ده‌نووسی و فریشته‌ی لای چه‌پی خراپه‌کانی تۆمار ده‌کا، هه‌موو وته‌و سرتو و جم و جولێکی کۆنترۆله‌و تۆمار ده‌کری.

زاهیری مانای ئایه‌ته‌که‌ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که فریشته‌کان هه‌موو شتی‌ک ده‌نووسن، ئیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: نه‌و شتانه تۆمار ده‌که‌ن که‌سزاو پاداشتیان هه‌یه .

فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر هه‌یه تیرمیزی و نه‌سائی و ئیبن ماجه‌ ریوایه‌تیان کردووه ، پشتگیری قسه‌که‌ی ئیبنو عه‌بباس ده‌کا و ده‌فه‌رموی: (ان الرجل لیتکلم بالكلمة من رضوان الله تعالى ما یظن أن تبلغ ما بلغت، یکتب الله عروّو جلّ بها رضوانه الى یوم یلقاها، و ان الرجل لیتکلم بالكلمة من سخط الله تعالى ما یظن أن تبلغ ما بلغت، یکتب الله تعالى علیه بها سخطه الى یوم القیامة) پیار جاری واهیه له‌پیناو

رەزامەندی خودادا قسەییەکی وادەکا خۆی زۆر بایەخی پێتادا و کەچی لای خودا زۆر گەورەییەو رەزامەندی خۆی پێدەبەخشی و رۆژی قیامەت پاداشتی لەسەر وەرەگرێ، هی وایش هەیه قسەییەکی خراب دەکا و خۆی بەهەندی ناگرێ، کەچی لای خودا زۆر تاوانەو هەتا رۆژی قیامەت ناپرەزامەندی خۆی لەسەر دەنووسی.

ئەجار دوابەدوای روونکردنەوهی هەلۆیستی کافرەکان کە بریتیە لەپروانەبوونیان بەرپابوونی قیامەت و زیندوبوونەوه، ئەجار رەتدانەوهیان بەوه، کە ئەو کارە بۆ خودا ئاسانەو هیچ ئەرکیکی تێدا نیە . دیتە سەر راگەیانندی راستییەکی حاشاهەلنەگر ئەو یش پووبەرپوونەوهی مردنە ، ئەوکاتە ی مردن لییان نزیک دەبیتەوه و بۆیان دەرەکەوی کە ئەوان هەلە بوون .

دەفرموی: ﴿وجاءت سكرة الموت بالحق ذلك ما كنت منه تحيد﴾ نیش و نازارو تەنگ و چەلەمە ی مردن هات و یەخە ی گرتن و تاساندنی ئەوکاتە هەموو مەزۆتیک بۆی دەرەکەوی کە ئەو هەوال و وادەو بەلێنانە ی پیغەمبەرەکان رایان گەیانند بوو دەرپاوری زیندوبوونەوهو حساب و لیکۆلینەوهو حەشرو نەشرو بەهەشت و دۆزەخ هەموو حەق و هیچ گومانیکیان تێدا نیە، ئا ئەو مردنە یان ئەو حەق و راستیە ئەوهیە: کە تۆ ئە ی ئادەمیزاد خۆت لی گیل دەکردو لی هەلەهاتی، بەهەندت نەدەگرت و بایەخت پێتەدەدا .

هەلبەتە کاتی سەرەمەرگ و گیانەلا کاتیکی سەخت و دژوارە ، هیچ کەس نیە خۆی بۆ رابگرێ، لەحەدیشتی صەحیح و چەسپاودا هاتووەخاتوو عائیشە دەیگێرپیتەوه دەفرموی: پیغەمبەر ﷺ کەوتە حالەتی سەرەمەرگ و گیانەلاو عەرەقی لەدەم و چاوی خۆی دەسپری دەیفەرموو: (سبحان الله ان للموت سكرات) پاك و مۆنەزەهی بۆ خودایە مردن نیش و

نازاری تاسینه‌ری هه‌یه، خودایه ناگادارمان به‌و یارمه‌تیمان بده له‌سه‌ر
ئیش و نارچه‌تی کاتی سه‌ره‌مه‌رگ.

ئه‌جار باسی رابوونی قیامت ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿وَنفخ فِي الصُّورِ
ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ﴾ فوو کرا به‌که‌په‌نای صوردا بۆ زیندوبوونه‌وه‌ی
قیامت ئه‌و کاته کاتیکه سه‌خت و دژوارو ترسناکه، ئه‌وه ئه‌و رۆژه‌یه:
که خودا هه‌په‌شه‌ی پێ له‌به‌نده‌کانی کردووه، کافره‌کانی پێ ترساندووه که
ئاده‌میزاد زیندوبوونه‌وه له‌گۆره‌کانیان هاتنه‌ ده‌ری ئه‌جار راپێچی ساری
مه‌حشر ده‌کرتن.

﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ هه‌ر که‌سی بۆ ساری
مه‌حشر فریشته‌یه‌کی له‌ته‌کدایه‌ کیشی ده‌کا و فریشته‌یه‌کی له‌گه‌لدایه
شایه‌ته به‌سه‌ریه‌وه جا ئه‌و کاته به‌ئاده‌میزاده‌ بی‌باوه‌ره‌کان ده‌گوتری: یان
به‌هه‌موو ئاده‌میزادیکی چاک و خراپ ده‌گوتری.

﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ
حَدِيدٌ﴾ بێگومان تۆ بی‌تاگابوویت له‌هاتنی ئه‌م رۆژه‌ وه‌کوو پێویست
تویشوت بۆ نه‌خستووه، ئیستا واپه‌رده‌مان له‌سه‌ر لادای و حه‌قیقه‌تت بۆ
ده‌رکه‌وت هه‌موو شتێکت بۆ ئاشکرا بوو، ده‌سا بپروانه و ئاکامی
کرده‌وه‌کانی خۆت بپینه، ئه‌مپۆ چاوت تیزه‌و باش شته‌کان ده‌بینی!
راستیت بۆ ده‌رکه‌وت.

گفت و گۆی ئاده‌میزادی کافرو شه‌یتانی هاوه‌لی له‌ رۆژی قیامت دا

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿٢٣﴾ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ كَفَّارٍ
عَيْنِي ﴿٢٤﴾ مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

ءَاخِرَ ٱلْقِيَآءِ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ ۞ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ
وَلَكِن كَانَ فِى ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْصِمُوهُ ٱلَّذِى وَقَدْ قَدَمْتُ
إِلَيْكُمْ بِٱلْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يَبْدُلُ ٱلْقَوْلُ لَدِىَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ ٱلْبَعِيدِ ﴿٢٩﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِحَبَّهْمَ هَلْ أُمْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾

لهوہ پیش و ہزع و حالى سہرہ مہرگی ئادہ میزادہ کانی روونکردهوہ،
نہ مجار دیمنی مشت و مری ئادہ میزادی بی پروا و شہیتان رادہ نویسی، کہ
لہرؤژی قیامت دا یہ خہی یہ کتر دہ گرن و دہ کہ ونہ گازہ ندہ کردن
لہ یہ کتری .

دہ فہر موی: ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ: هَذَا مَا لَدِىَّ عِتْدٌ﴾ نہو فریشته ی کہ
نہرکی راپیچ کردنی کافرہ کہی لہ نہستویہ یان نہو فریشته ی شایہ تہ
بہ سہریہوہ، دہ لی: نہی ئادہ میزاد نہوہ تا نامہ ی کردہوہ کانت لامہو
نامادہ یہ چت کردوہ بہ بی زیادو کہم تو مارکراوہ .

دہ گونجی مہ بہست بہ (قرین) شہیتان بی، واتہ: شہیتان دہ لی نہم
کابرایہ لہ ژیر کوئترؤلی من دا بووہ، و گومرام کردوہ بو دوزہ خ .

بہ کورتی دیمنہ کہ بہم جوہریہ: فریشته یہ ک کیشى دہ کاو فریشته یہ ک
شایہ تہ بہ سہریہوہ، و شہیتانیش بہ تہ کیہوہ یہ تی دہ لی: نہم
کابرایہم گومرا کردوہ و نامادہم کردوہ بو چونہ ناو دوزہ خ ،
نہوہ ی پشتگیری نہم بو چونہ دہ کا نایہ تی ﴿نَقِیض لہ شیطاناً
فہو لہ قرین﴾ الزخرف/۳۶ .

سہرہ نجامی دیمنہ کہ ش نہوہ یہ: کہ پسرہ وردگار فہرمان بہ ہہر دوو
فریشته کہ ﴿سائق و شہید﴾ دہ کا دہ فہر موی: ﴿ٱلْقِیَا فِى جَهَنَّمَ کُلَّ کَفَّارٍ

عنید ﴿توپ بدهنه ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ژیانی دنیادا کافرو سه‌ره‌ق و دژ به‌هه‌ق بوون هاوه‌لیان بۆ خودا داناوه و پیغه‌مبه‌ریان به‌درۆ‌خستۆته‌وه..

.. وێرای نه‌وه‌ش چروک و ده‌ست قوچاو بوون، زه‌کاتیان نه‌داوه و خێروسه‌ده‌قه‌یان نه‌کردوه صیله‌ی ره‌حمیان به‌جی‌ته‌هیناوه، نه‌یان‌هێشته‌وه که‌سانی‌دیکه ئیمان به‌یئن و چاکه‌کاربن، ده‌ستدریژیکارو زمان پیس و سته‌مکارو سنور به‌زێن و خراپه‌کار بوون.

ئه‌بجار په‌روه‌ردگار دیمه‌نیکی‌تری حیواری نیوان کافرو شه‌یتان غایش ده‌کاوه‌ده‌فرموی: ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ: رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ هاوه‌لی بی‌پرواکه (شه‌یتانه‌که) دیته‌ قسه‌وه‌ده‌لی: خودایه‌ من لێی بی‌به‌ریم و گومرا‌م نه‌کردوه، ئه‌و خۆی ئاماده‌باشی گومرا‌یی تیدا بووه‌ خۆی به‌ئیه‌ختیار خۆی به‌تالی به‌لاوه‌ په‌سه‌ند بووه، دژی هه‌ق بووه، بانگه‌وازی‌م کرد بۆ گومرا‌بوون به‌پیر بانگه‌وازی‌که‌مه‌وه هات، ئه‌و خۆی له‌به‌نده‌ راستال و دلسۆزه‌کان نه‌بوو، ئه‌گه‌ر موخلیص و خودا‌په‌رست بوایه‌ من نه‌م ده‌توانی رێبازی کوفری له‌دالدا شیرین بکه‌م، به‌لام ئه‌و خۆی ئاماده‌باشی کوفرو ئیلحادی تیدا بووبانگه‌وازی‌م کرد که‌وته‌ داوی منه‌وه!

﴿وَقَالَ: لَا تَخْتَصِمُوا لَدِيَ، وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ﴾ په‌روه‌ردگار به‌شه‌یتان و کابرا‌ی گومرا‌ ده‌فرموی: لای من ده‌مه‌ده‌می مه‌که‌ن؛ ئیستا کاتی حیساب و لیکۆلینه‌وه‌یه، سه‌رده‌می‌ژیانی دنیا به‌سه‌رچوو، له‌ژیانی دنیادا هه‌ره‌شه‌م لی‌کردن و له‌سه‌ره‌نجامی کوفرو بیدینی ترساندم، له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ران ئامۆژگاری‌م کردن، نامه‌وه‌ په‌راوی

ناسمانیم بۆ ناردن، به لگهی جۆراوجۆرم له سه ر راست کردنه وه،
گوێرایه ل نه بوون و په ندو عیبه تته تان وه رنه گرت، ئیستا عوزر
هینانه وه تان بی سووده .

﴿ما یبدل القول لدیّ وما انا بظلام للعبد﴾ نه وه ی بریارم داوه هه ر
نه وه یه هه له شه اندنه وه ی تیدا نیه، گۆرانکاری له حوکم و بریارم دانیه و
نابی، چیم بریار داوه هه ر نه وه دیته جی، بریارم داوه به هوی
کافریو نته وه سزای دۆزه خته پی بچیتیم . چارته ن ناچاره ده بی بیچیژن و
قوتار بووتنه نابی! هیه که سیکیش به بی تاوان عه زاب ناده م!

ئه بچار په روه ردگار جه خته له سه ر عه زابی دۆزه خ ده کاته وه ده فه رموی:
﴿یوم نقول لجهنم: هل امتلأت؟ وتقول: هل من مزید؟﴾ نه ی
موحه مه د نه وه بۆگه له که ته باس بکه و بیانترسیته له عه زابی دۆزه خ،
بیانترسیته له هه ول و کاره ساتی نه و رۆژه ی به دۆزه خ ده لیتن: نه ری پرپووی
له ناده میزادو جندۆکه؟ نه و حه مکه تاقم و کۆمه له ی تورپمان دانه
ناوته وه پرپان کردی؟

دۆزه خ دیته وه لام و ده لی: جا بۆ که س ماوه بیخه نه ناومه وه؟ واته:
پرپووم و کیفایه مه، ده شگونیجی مانای نه وه بی: دۆزه خ بلی: جا بۆ که س
ماوه تیم فری ده ن؟ نه گه ر هه یه بابی شوینم هه یه بۆ نه وه زیاته ر
تاوانباران جیگایان پی ته نگ ببی و بکه ونه ناخۆشی یه وه، به کورته ی
نایه ته که دوو مانا هه لده گری:

۱- به که میان نه وه یه: دۆزه خ هه رچه نده به رفراوانه به لام پرپ ده بی و
هیچی لی زیاد نابی.

۲- دووه م نه وه یه دۆزه خ هینده فراوانه چه ندیک تاوانباری تی فری بدرین
هیشتا شوینی تری هه یه و پرپ نابی .

وه‌زغ و حالی ته‌قواکاران

وَأَزْلَفْتِ

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا توعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ
 ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

نوسلوبی قورئان وه‌هایه هه‌رکاتی باسی شتی بکا باسی دژه‌کشی
 دینیی، جا چونکه له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا باسی گفت و گوی نیوان
 بی‌باوه‌ره‌کان و شه‌یتانی کرد، سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی روون کرده‌وه و نه‌جار
 باسی حال ووه‌زعی خوداپه‌رسته‌کان ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

﴿وَأَزْلَفْتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ﴾ به‌هه‌شت نزیک ده‌کریته‌وه
 ده‌پرازیتریته‌وه بۆ خوداپه‌رستان، به‌باشی چاویان لیتی ده‌بی و هه‌موو نازو
 نیعمه‌تیکی ناوی ده‌بینن، ده‌پروانن هه‌رچی تییدایه هه‌مووی ناوازه‌یه،
 له‌وه‌پیش چاو نه‌یدیوه و گویتچکه نه‌بییستوه و هه‌یج ئاده‌میزادیک
 به‌خه‌یالیش په‌ی پی‌ته‌بردوه، فریشته پیتان ده‌لین:

﴿هَذَا مَا توعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ﴾ ئەم نازو نیعمه‌تانه‌ی ده‌یینن
 له‌ناو به‌هه‌شتدا نه‌وه‌یه: که له‌ژیانی دونیاتان دا له‌سه‌ر زمانی
 پیغه‌مبه‌ران واده‌و پی‌دراوه، ئەم نازو نیعمه‌ته‌نه‌دیتراوه و نه‌بیستراوه بۆ
 نه‌وانه‌یه له‌تاوان و کوفر گه‌راونه‌ته‌وه بۆ لای خودا گه‌راونه‌ته‌وه، زۆر
 پارێزگاری سنوره‌کانی خودایان کردوه‌و پابه‌ندی واده‌و به‌لیننی خویان

بوون، که مته‌رخه‌م و بی‌موبالات نه‌بوون، به‌جیددی خوداپه‌رست و ته‌قواکار بوون، کین ته‌وانه‌ی ته‌وه ره‌وشتیانه؟

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ که‌سی‌که به‌غائبانه له‌خودا ترسابی، و به‌نه‌یئی و ناشکرا خودای له‌بیر بووبی، خودای نه‌بینیوه برپای پی‌ی بووه، لی‌ی ترساوه و به‌ندایه‌تی بۆ کردووه، له‌شوینیکا که‌س چاوی لی‌نه‌بووه له‌ترسی خودا تاوانی نه‌کردووه، هرکه له‌چۆلی و خه‌لوه‌ت دا یادی خودای کردووه چاوی پرپوون له‌ئاو فرمی‌سکی باراندوون، به‌دلسۆزی بۆ لای خودا گه‌راوه‌ته‌وه و ره‌زامه‌ندی خودای له‌ژوور هه‌موو شیتکه‌وه داناوه. به‌دلی ساغ و بی‌گه‌رد به‌ره‌و پروی بوه‌ته‌وه.

جا ته‌و موسولمانه راستالانه له‌پاداشتی باوه‌رو ئاکارو کرداری دونیا‌یان دا پێیان ده‌گوتری: ﴿ادخلوها بسلام، ذلك يوم الخلود﴾ برۆنه ناو ته‌و به‌هه‌شته‌وه به‌سه‌لامه‌تی له‌عه‌زاب و به‌دلنایی له‌نه‌برانه‌وی نازو نیعمه‌ته‌کان، ترسی هیچ‌تان نه‌بی هیچ که‌م و کورپیه‌ک نابین، خودا سلاوتان لی‌ده‌کاو فریشته‌ش هه‌روا، ته‌و رۆژهی ئیوه‌ی تێدا ده‌چنه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه ته‌وه رۆژی (خلود)، رۆژیکه ئیتر مردنی له‌دوا نیه و خۆشیه‌کانی نه‌براون و پیری و نه‌خۆشی و ناخۆشی تێدا نابی.

﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ وَ لَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ هه‌یه بۆ ته‌قواکارانه‌ی ته‌وه باوه‌رو کرده‌وی دونیا‌یان سووه، هه‌رچی بیانسه‌وی و داوای بکه‌ن و هه‌رشتیک حه‌زیان لی‌ی بی و له‌به‌ر چاویان جوان بی و په‌سه‌ندی بکه‌ن یه‌کسه‌ر بۆیان ئاماده‌یه، هیچ پێوه‌ی ماندو نابن ..

نیعمه‌تی زیاده‌شمان لایه پێیان ده‌به‌خشین که له‌وه پێش نه‌یان‌دیوه و به‌خه‌یالیش به‌سه‌ر دلیاندا رانه‌بوردووه ته‌ویش بریتیه له‌ بینینی

په‌روه‌ردگار وه‌کوه له‌نایه‌تیکی‌تردا ده‌فرموی: ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا الْحُسْنَىٰ وَ زِيَادَةٌ﴾ یونس/ ۲۶ .

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فرموده‌یه‌کی‌دا که نیمامی موسلیم له‌صوه‌ی‌بی کوری سه‌نانی رۆمیه وه ریوایه‌تی ده‌کا ده‌فرموی: (انها النظر الى وجه الله الكريم) نه‌وه نیعمه‌تی زیاده‌ی به‌هسته و تیروانینه بو‌زاتی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن به‌خشش .

هه‌ره‌شه له‌کافرو مو‌لجیده‌کان و فه‌رمان کردن به پیغه‌مبه‌ر
به‌به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر په‌یامی خوی

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الِابْدِ هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ
لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَادْبِرَ السَّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ

عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ مَحْنٌ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

له وه پیش پهروه دگار هه پره شه ی توندی له بی باوه پان کرد به وه که له قیامت دا سزای توندیان دده ، لیږده دا جاریکی تر هه پره شه که دوو بات ده کاته وه ، له نیوان هه ردوه هه پره شه کانداه و زع و حالی خودا په رستانی به بیان کرد ، نه وه شی روونکرده وه که مردن و تیدا چون په ندو عیبه ته بو هه موو که سیکی ژيرو داناو خاوه ن عه قلو ناوه ز.

له لایه کی تر وه له وه پیش سه رنجی ئاده میزادی بو لاپه ری بوونه وه ر راکشاه و فهرمووی: ﴿أَقْلَمُ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمِنْهَا مَنَافِرُ لِلرَّحْمَنِ وَالرَّحِيمِ وَالْأَرْضِ وَمَدَنُهَا وَالْقِينَا فِيهَا رِوَاسِي وَانْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾

نه مجار لیږده دا سه رنجی ئاده میزاد راده کی شی بو حه قیقه تیکی ترو تیروانین له لاپه ره کانی بوونه وه ر ده فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ ینگو مان نیمه ناسمانه کان و زه وی نه وی له ناویاندا یه له شهش روژدا یان له شهش قوناغدا دروستکرده وه هیچ ماندوبون و نه رکیکمان پیوه نه بینین ، نه دی چون ناتوانین جاریکی تر نیوه زیندوبکه یینه وه.

خو دروستکرده وه ی نیوه زیندوکرده وه ی نیوه له دوا ی مردنتان له ناست دروستکردنی بوونه وه ردا هه ر قیاس نا کرئ و حیسابی بو نا کرئ ، که و ابو پیویسته بیریک له داهاتووی خوتان بکه نه وه و خوتان توشی عه زابی سه ختی : ززه خ نه که ن!

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ﴾ ؟ زۆر گەل و نەتەووەمان لەپیش ئەو کافرە سەر پەقاندەدا لەناو بردوو. ئەوان زۆر لەم قورەیشیانە زۆرتەر و بەهێزتر دەسەلاتدار تریبون، شوێن دەستیان لەزەوی دا کاریگەرتر زۆرتەر بوو، بازرگانی و بیناسازی و گەشت و گوزاریان لەمان زۆرتەر و پێشکەوتوتر بوو..

ئایا توانیان لەچنگ عەزابی سەختی خوا رزگاریان بێ؟ ئایا توانیان پێچەوانەی قەزاو قەدەری خودا بچوێنەو؟ ئایا ئەو مالو سامانەی کۆیان کردبەووە فریایان کەوت؟ عەزابی خودای لی زەت کردنەو؟ نەخەیر، دەیسای ئێوە ئەو قورەیشیەکان ئەو هەموو ئەوانەی کافرو بێ بڕوان چاک بزانی کە ئێوەش هیچ شتێک نیە بتوانی بەرگری عەزابی سەختی خوداتان لی بکا، بە هیچ شتێک لە چنگ عەزابی سەختی خودا رزگاربوونتان نیە!

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾
 بێگومان لە گێڕانەوێ سەرگوزەشت و چیرۆکی گەل و نەتەووە پێشینەکان دا هەروەها لەو هەموو ئاداب و ئامۆژگاریانەی ئاراستەتان دەکری و کراوە لەم سورەتەو لەسورەتەکانی پێشوو دا پەندو عیبرەت هەیه بۆ کەسانێک دلیان وشیار بێ و عەقل و ھۆشیان هەبێ، وردببنەو و تێ بفکرن و بیر لە ئاکام و سەرەنجام بکەنەو، کە سێک بەم سەرگوزەشت و پەندو ئامۆژگاریانە و ھۆش خۆ نەیتەو، لەناوچوون و سەرەنجامی گەل و نەتەووە پێشینەکان وەخەبەری نەهێنی ئەو دلی مردووە یان ھەر دلی نیە!

ئەجار پەرورەدگار بەلگەییەکی تر ئاراستە دەکا لەسەر بەتوانایی و دەسەلاتی رەهای خۆی و ھاتنی رۆژی قیامەت و زیندبوونەو،

ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ
مَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ بیگومان نایه‌تیه ناسمانه‌کان و زهوی و نه‌وه‌ی
تیایاندایه‌و له‌ناویاندایه له‌ماوه‌ی شه‌ش رۆژدا یان له‌شه‌ش قۆناغ دا
دروستمان کردون و هیچ ماندوبونیکمان پیوه نه‌دیوه .

جا خودایه‌ک بتوانی به‌بی‌ماندوون شه‌و ناسمان و زهوی و چه‌شاماته
دروست بکا بیگومان ده‌توانی مردوان زیندوو بکاته‌وه‌و قیامه‌ت
هه‌لسینی و حیساب و لی‌کۆلینه‌وه نه‌نجام بدا .

وه‌کو له‌نایه‌تی‌کی‌تردا ناماژه‌به‌وه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ
اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْصِ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ
يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ، بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الاحقاف/۳۳.

﴿فاصبر على ما يقولون﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! خۆراگر به
له‌به‌رامبه‌ر موشریکه‌کان دا ، به‌ره‌تکرده‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ت له‌لایه‌ن
نه‌وانه‌وه دلگران مه‌به‌، هه‌روه‌ها گرنگی مه‌ده به‌قه‌سه‌ی بی‌ناغه‌و هه‌له‌ت
و په‌له‌تی جوله‌که‌کان که ده‌لێن: خودا ناسمانه‌کان و زهوی له‌شه‌ش رۆژدا
به‌دییه‌توان سهره‌تا رۆژی یه‌ک شه‌مه و له‌رۆژی هه‌ینی دا ته‌واوی کردون و
رۆژی پشوو داوه و نیستراحه‌تی ته‌واوی کردوه . نه‌مه قسه‌یه‌کی بی‌سه‌رو
به‌ره و هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه .

﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ، وَمِنَ
اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُودِ﴾ ته‌تۆ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌رده‌وام ته‌نزیه‌ی
خودا بکه بی‌خه‌وش و عه‌یبی بزانه‌، هیچ که‌م و کوپیسه‌کی پال مه‌ده
هه‌میشه سه‌رگه‌رمی هه‌مدو سوپاسی به‌، بلی: (سبحان الله و بحمده)
کاتی به‌یانی و ده‌می عه‌سر و هه‌ندێ له‌شه‌و ته‌م ویرده بخۆینه .

﴿واستمع يوم ينادي المنادي من مكان قريب﴾ ئهتۆ ئهی پیغه مبههر؛ گوی رابگره بۆ ئاله و گرمهی هاتنی قیامت (نفخه)ی دووهم: که ئیسرافیل فو و ده کا به که ره نای صوردا و بانگ هه لده دا و هه مو و که س دهی بیسی، پییان ده لئی: رابن بۆ حیساب و لیکنۆلینه وه، ئیتر هه مو و ئاده میزاد تیئکرا له گۆره کانیا ن راده بن و به ره و ساری مه حشه ر ده جمن و له و ده شته پان و فراوانه دا کۆده کرینه وه بۆ حق و حیساب .

﴿يوم يسمعون الصيحة بالحق﴾ ذلك يوم الخروج﴾ ئه و رۆژهی که دهنگی که ره نای صور ده بیستن که رودا ویکی هه قه و گو مان له په یدا بوونیدا نیه، ئه و رۆژه رۆژی زیندو بوونه وه یه و رۆژی هاتنه دهره وه یه له گۆر، رۆژی لیکنۆلینه وهی هه ق و حیسابه، رۆژی لیک جیا کردنه وهی چاک و خراپه یه، رۆژی وه رگرتنه وهی سزا و پاداشه .

﴿اِنَّا نَحْنُ نَحْيِي وَنُمِيتُ وَ اِلَيْنَا الْمَصِيرُ﴾ ئیتمه له دونیادا ژیا ن ده به خشین و له قیامت دا مردو و زیندوده کهینه وه، له دونیادا زیندوان ده مریتین کاتیئک ته مه نیا ن ته و او ده بی، ئه وه ته نها به ئیتمه ده کری بۆ ئیتمه کاریکی ئاسانه و که سی تر شه ریکمان نیه، که س نیه بتوانی ها و به شیما ن بکا یا ن هه ر بۆ خوی بیکا، سه ره نجام گه رانه وهی هه مو و شتیئک بۆ لای ئیتمه یه و هه مو و ئاده میزاد دینه وه بۆ لای ئیتمه و ئیتمه حق و حیسابیا ن له گه ل ده که ی ن هه ر که سه به گویره ی کرده وه کا نی سزا و پاداشتی خوی وه رده گریتنه وه چاکه به چاکه و خراپه به خراپه .

﴿يوم تشقق الأرض عنهم سراعا﴾ ذلك حشرٌ علينا يسير﴾ سه ره نجام گه رانه وه بۆ لای ئیتمه یه ئه و کاته ی زه وی شه ق ده بی و ئه وانی ش به گورجی له گۆره کانیا ن دینه دهره وه و راپیچی ساری مه حشه ر ده کرین و به په له به ره و رووی بانگ ده ر ده رۆن، ئه و زیندو و کردنه وه حه شرو نه شه به لای

ئیمه وه ئاسانه و هیچ ئهرك و ماندوو بونیکی پیوه نابینن، وه کوو له نایه تیکی تردا ئاماژه به وه ده کاو ده فره موی: ﴿ما خلقتکم و لابعثکم الا کنفس و احدة، ان الله سمیع بصیر﴾ لقمان / ۲۸ .

ئه بچار هه ره شه له موشریکه کانی مه که ده کا و ده فره موی: ﴿نحن اعلم بما یقولون و ما انت علیهم بجبار﴾ ئیمه زۆر باش ده زانین موشریکه کان چی ده لێن، ئاگامان لی یه په یامه کهت رت ده که نه وه و ئینکاری زیندوو بونه وه و تاک و ته نهایی خودا ده کهن ، تو ئه ی پیغه مبه ر زۆرت به سهر ئه وانه وه نیه ، ناتوانی به تو پزی ئیمانیا ن پی به یینی، ئه تو را گه یاندنت له سهره ، ئیمه حق و حیسابیا ن له گه ل ده کهین .

وه کوو له نایه تیکی تردا ئاماژه به وه ده کاو ده فره موی: ﴿فانما علیک البلاغ و علینا الحساب﴾ الرعد / ۴۰ یان ده فره موی: ﴿فذكر فانما انت مذكر لست علیهم بمسيطر﴾ الغاشية / ۲۱-۲۲ .

﴿فذكر بالقرآن من یخاف و عید﴾ ئه ی پیغه مبه ر ئه تو به م قورئانه پیروژه ئامۆژگاریی بکه و په یامی خو ت رابگه یه نه ، جا ئه وانه ی دلیان زیندوه و ترسی خودایان هه یه په ند ئامیز ده بن و به پیر بانگه وازییه که ته وه دین، ئه وانه ش که هیچ شتیک کاریان تی تاکا، ته نانه ت نایه ته کانی قورئانیش دلیان راناچله کینی هه ر سوورن له سهر کو فرو ئیلحادی خو یان ، کو لیان پیوه هه لمه گره و خه فه تیا ن بو مه خو ئیمه له عۆده یان دین و حیسابیا ن بو ده کهین .

به یارمه تی خودا رۆژی ۲۷/۹/۲۰۰۲ له پاکنووسی جزمی (۲۶) بوومه وه و خودا ته و فیه م بدا بو ته و او کردنی جزمه کانی تریش .

سلیمانی / مامۆستا یان / گه ره کی قازی محمد

مه لا محمود

پیروستی بابه ته کان

لایه په	بابه ته
۳	سوره تی (الأحقاف)
۴	سه لاندنی هه بوونی خوداو تاک و ته نهایی زاتی پاکي و زیندو کردنه وهی ناده میزاد و رابوونی قیامت و رهندانه وهی بته هرسته کان
۹	شوبه و گومانی موشریکه کان ده رباره ی نیگا و پیغه مبه رابه تی و قورننی پیروژ
۱۶	بیانو و نقامی موشریکه کان
۱۹	راسپاردن به چاکه کردن له گه ل باوک و دایک دا
۳۳	چیرۆکی حه زه تی هود (علیه السلام) له گه ل قه وله که ی دا
۴۱	نیمانه ی نانی جندوکه به قورنن
۵۰	سه لاندنی زیندو بوونه وه و فه رمانکردن به خوراگری
۵۴	سوره تی (محمد)
۵۶	جوداوازی نیوان کافره کان و موسولمانان
۵۹	یاساکانی جهنگ و دیل و کوژراو جیهاد له پیناو نایینی خودا دا
۷۰	تیفکرین له ناسه واری گه ل و نه ته وه کانی پیشوو بیرکردنه وه له سه ره نجامی حال و وه زعی خودا په رستان و بی بروایان
۷۵	وه صفی به هه شت و باسی دوزه خ
۷۸	ره وشت و ناکاری دوووه کان و موسولمانان
۸۵	هه لویست و حالی دوووه ووه کان و موسولمانه کان له کاتی نازلبوونی نایاتی عه مه تی دا
۸۹	حال و وه زعی مونا فیهه کان دوا ی هه لگه رانه وه یان له نایین و له کاتی گیان کیشانیان داو نامازه کردن بو حیکمه تی جیهاد
۹۷	حال و وه زعی نه هلی کیتب و هه ندی له موسولمانان له دونیاو قیامت دا

لاپه‌ره	بایه‌ت
۱۰۲	هه‌لانی ئاده‌میزاد بۆ شه‌وی کۆل به‌دنیاه هه‌لنه‌گرن، هه‌میشه ئاماده‌باشی جیهاد بن
۱۰۶	سوره‌تی (الفتح)
۱۱۳	به‌هره و به‌های په‌یمانی حوده‌یییه
۱۱۶	کاریگه‌ری صولجی حوده‌یییه له‌سه‌ر موسولمان و دووروو موشریکه‌کان
۱۲۱	نه‌رکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سودی ره‌وانه‌کردنی و مانای په‌یمان پێدانی له‌حوده‌یییه دا
۱۲۴	حال و وه‌زعی خۆپاشده‌ره‌کان له‌چون بۆ حوده‌یییه
۱۳۵	ده‌سکه‌وت و پاداشتی په‌یماندارانی ژێر دره‌ختی سه‌روه‌ری مه‌شه‌ور به (بیعه الرضوان)
۱۳۸	ده‌سکه‌وت و سه‌روه‌ری زۆر و زه‌به‌نده‌ی تر که بۆ موسولمانه‌کان ده‌سته‌به‌ر بوو
۱۴۲	ناپایای موشریکه‌کان و حیکمه‌تی ناشتیانه‌ی حوده‌یییه
۱۴۶	هاتنه‌دی خه‌وی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
۱۵۲	ئه‌وه‌صافی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی
۱۵۷	سوره‌تی (الحجرات)
۱۶۰	گوێراپه‌لی فه‌رمانی خودا و نواندنی ئه‌ده‌ب له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ
۱۶۹	لیکۆلینه‌وه و دانیابوون له‌هه‌ر هه‌والیک که ده‌بیستری
۱۷۶	هه‌ولدان بۆ نه‌هێشتنی نازاوه‌ و ناوخۆو حوکی یاخی بوان
۱۸۱	داب و نه‌ریتی موسولمان له‌گه‌ڵ موسولمان و له‌گه‌ڵ خه‌لکی تردا
۱۹۴	بنه‌مای ئایینی راسته‌قینه
۱۹۸	سوره‌تی (ق)

لاپره	بابه ته
۲۰۱	موشریکه کان بر وایان به زیندوبوونه وه نیه و قورن ان ره ددیان ده داته وه
۲۰۶	نینکاری کردن زیندوبوونه وه دیارده یه کی کوئی ناده میزاده
۲۰۸	خودا به دیهینه ری ناده میزاده و زانیه به هه سوو حال و وه زعیکی
۲۱۲	گفت و گوئی ناده میزادی کافرو شهیتانی هاوه ئی له روژی قیامت دا
۲۱۶	وه زع و حالی ته قواکاران
۲۱۸	هه ره شه له کافرو موئجیده کان و فه رمان کردن به پیغه مبه ر به به رده وام بوون له سه ر به یامی خوی
۲۲۴	پیستی بابه ته کان

